

மன்னால்

பிரதேச இலக்கிய விழா மலர்
பிரதேச செயலகம்
மன்னார் நகரம்
2014

பெரிய செய்திகள்
மீண்டும் தற்போது சந்திப்பு
மீண்டும் மாவட்டம்.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

மன்னல்

பிரதேச கலை இலக்கிய விழா

2014

சிறப்பு மலர்

வெளியீடு :

பிரதேச கலாசார பேரவை,

பிரதேச செயலகம்,

மன்னார் நகரம்.

2014

நூன்முகம்

நூலின் பெயர்	: 'மன்னல்'
மலராசிரியர்	: திரு. எம். சிவானந்தன் செயலாளர், மன்னார் தமிழ்ச்சங்கம்.
மொழி	: தமிழ்
பொருள்	: மன்னார் பிரதேச கலாசாரம்
ஆண்டு	: 2014, நவம்பர்
அச்சு எழுத்து	: 11
பக்கங்கள்	: 158
உரிமை	: வெளியீட்டாளருக்கே!
வெளியீடு	: மன்னார் நகர கலாசாரப் பேரவை, மன்னார் பிரதேச செயலகம், மன்னார் நகரம்.
வடிவமைப்பு	: செல்வி. ச. மிதினா
வரைகலை	: திரு. எஸ். சதீஸ்.
அட்டைப்படம்	: திரு. எஸ். சதீஸ்.
புகைப்படங்கள்	: மத்தியுஸ் ஸ்ருடியோ, மன்னார்.
அச்சகம்	: சைபர் சிற்றி, பேராலயம் முன்பாக, பெற்றா, மன்னார். 023 2251668, 0715 797 597

பிரபஞ்ச வழிபாடு

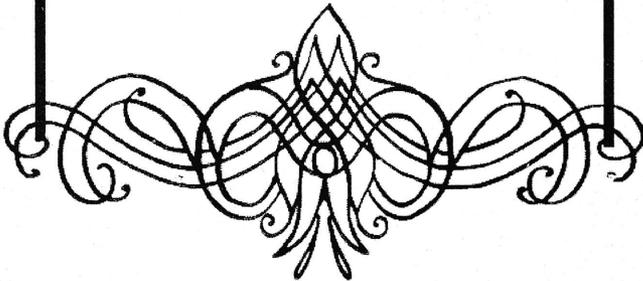
இரக்கமும் அன்பும் நிறைந்த
ஆராதனைக்குரிய இறைவனே
உமக்கு வாழ்த்துக்களும் தாள் பணிதலும்
நீர் எங்கும் நிறைந்தவர், எல்லாம் வல்லவர்,
எல்லாம் தெரிந்தவர்
நீரே சிவன், நீரே இயேசு, நீரே புத்தர், நீரே அல்லா
நீரே, வாழ்வு நீரே அறிவும் முடிவில்லா பேரானந்தமும்
நீரே எல்லா ஜீவராசிகளிலும் உறைந்துள்ளவர்..!

புரிந்து கொள்ளும் இதயத்தையும்
சமமான நோக்கையும்
பிறளா சிந்தனை, விசுவாசம், பக்தி, ஞானம் இவற்றை
எமக்கு நல்கியருளும்
சோதனையை எதிர்க்கவும், சிந்தனையை வழிநடத்தவும்
எமக்கு ஆன்மீக பலத்தைத் தந்தருளும்.
தற்பெருமை, காமம், கோபம், பேராசை, வெறுப்பு, பொறாமை
இவைகளில் இருந்து எம்மை காத்தருளும்
தெய்வீக நற்குணங்களால் எமது இதயத்தை நிரப்பும்
இவ் எல்லா பெயர்களாலேயும் வடிவங்களாலும் உம்மை
போற்றுவோமாக.

உம்முடைய நாமம் என்றும்
எமது உதடுகளில் நிலைப்பதாக
நாம் நித்தியத்திற்கும் உம்மில் வாழ்வோமாக.

மன்னல் 2014
நூலுருவாக்கத்திற்கு
அனுசரணை வழங்கிய
வடமாகாண
பண்பாட்டலுவல்கள்
திணைக்களத்திற்கும்
கல்வி அமைச்சிற்கும்
எமது
மனமார்ந்த நன்றிகள்..!

தமிழ்மொழி வாழ்த்து

தான தனத்தன தான தனத்தன
தான தந்தா னே

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழிய வே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திரும்
வண்மொழி வாழிய வே!

ஏழ்கடல் வைபினும் தன் மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழிய வே!

எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழிய வே!

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையக மே!

தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க தமிழ்நா டே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழி யே!

வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழிய வே!

மன்னலே மாண்போடு நீ வாழ்க!

இதழ் உரச
இன்பம் பரவும்
மன்னாரில் பூத்த
மன்னல் மலரே

சொல்ல அரும் சுவை தேன் துளியே
இதழ் அருந்த பெரு விருந்தே
மெல்ல வரும் பூங்காற்றாய்
புகழ் மணம் வீச

முத்தெடுக்க முக்குளிக்கும் - மன்னார்
தத்தெடுத்த ஆழியே
வெண் சங்கெடுத்து உன் புகழை
விண் உயர முழங்கு

நவ சித்திரம் பதித்த
நவ மணிக் கோவையே
விசித்திரமாய் நீ
வியந்தொளி வீச

தட்டத் தட்ட இசைக்கும் யாழே
இன்ப மழையில் நனைக்கும் நூலே
கிட்ட கிட்ட இழுக்கும் விசையே
சந்ததமும் ஓல்க்கும் மணியே..!

பாகீசர்

மலர் வெளியீட்டுக் குழு

ஆலோசகர்

திரு. கே. எஸ். வசந்தகுமார்

(கலாசாரப் பேரவைத் தலைவர்,
பிரதேச செயலாளர்)

மலர்க்குழு

திரு. எம் சிவானந்தன் (மலராசிரியர்)

சிவமூீ மஹா. தர்மகுமார குருக்கள்

திருமதி. புஸ்பராணி மணிசேகரன்

திரு. ச. றமேஸ்

திரு. மன்னார் அமுதன்

‘ மன்னல் ’

என்ற சொல்லின் விளக்கம்

மன்னல் என்ற சொல்லுக்கு நிலைப்பேறு, வலிமை, உயர்ச்சி, விடாமுயற்சி, பெருமை ஆகிய பதங்கள் கழகத் தமிழ் அகராதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூலிற்கு இப்பெயர் சூடுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளது.

ஒன்று மன்னார் மக்கள், வலிமைக்கும் விடாமுயற்சிக்கும் பெயர்போனவர்களாகவும், இம்மண்ணின் கலைகள் குறிப்பாக நாட்டுக்கூத்துகள் தனக்குரிய பாணியில் நூற்றாண்டுகளைக் கடந்தும் இன்றும் நிலைத்து நின்று பெருமை சேர்ப்பதாலும் ‘மன்னல்’ என்ற சொல் இந்நூலுக்கு பொருந்துவதாக உள்ளது.

இரண்டாவது காரணமாக மன்னார் என்ற இப்பிரதேசத்தின் பெயரின் முதல் மூன்றெழுத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டு ஒலியில் ஒற்றுமையுடையதாய் இருப்பதால் ‘மன்னல்’ என்ற பெயர் 2008ம் ஆண்டு பிரதேச இலக்கியவிழா மலர்க்குழுவால் தெரிவுசெய்யப்பட்டு மன்னார் பிரதேச செயலக இலக்கியவிழா மலரின் பெயராக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

நுழைவாயிலில்

மனிதனின் கண்டுபிடிப்புகளில் மிகவும் முக்கியமானது மொழி ஆகும். மொழி மனிதனின் வாழ்வியலுடனும் கலாசாரத்துடனும் இரண்டறக் கலந்துள்ளது. மொழியால்தான் சிந்திக்கின்றோம். சிந்தனை, மொழியை மேலும் வளப்படுத்துகின்றது. வளம் பெற்ற மொழி சிந்தனையைச் சீர்மைப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு மொழியும் சிந்தனையும் ஒன்றில் ஒன்று தங்கியிருந்து, ஒன்றையொன்று வளர்த்துச் செல்கின்றது.

“எல்லாவற்றையும்விட மொழியே மக்களை மனிதர்களாக்குகின்றது” (Language more than anything else makes people human) எனக் கூறப்படுகின்றது. மொழியின் திறவுகோல்தான் இலக்கியம். மொழியின் ஊடாக அறிவைச் சேகரித்துக் களஞ்சியப்படுத்தி, மனித வர்க்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு பெருந்துணை புரிபவளாக இலக்கியங்கள் உள்ளன. இலக்கிய வரலாறு ஒவ்வொரு காலகட்டத்திற்கும் வேறுபட்ட குணாம்சங்களைக் கொண்டது. இலக்கியங்கள் காலத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி எனக் கூறப்படுவதன் பொருளும் இதுதான். அவ்வக் காலங்களுக்குரிய சமூக, பொருளாதார, அரசியல், கலை, கலாசாரப் பண்புகளைத் தாங்கியதாக இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன. ஒரு இனத்தின் வரலாறும் கலாசாரப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களும் இலக்கியங்களின் ஊடாகவே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. மக்களால் பிறந்து, மக்களால் வளர்க்கப்பட்டு, மக்களின் வாழ்வை நாகரிகமுடையதாக உயர்த்துவதாக இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. இத்தகைய நோக்கில் மன்னார் பிரதேச மக்களின் கலாசார, பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைத் தாங்கி, வெளிப்படுத்தி நிற்கின்ற காலக் கண்ணாடியாக ‘மன்னல்’ சிறப்பிதழ் வெளிவருகின்றது. இது மன்னார் பிரதேச செயலகத்தின் இரண்டாவது மலராகும். ஏற்கனவே 2008ஆம் ஆண்டு மன்னலின் முதல் மலர் வெளியாசியுள்ளது. முதல் மலரில், அதன் மலராசிரியர் அருட்பணியாளர் தமிழ்நேசன் அடிகள் அவர்கள் “இது முதல்

முயற்சியே, முடிவான முயற்சி அல்ல” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அவரின் எதிர்பார்ப்பினை ஏறத்தாழ ஆறு வருடங்களின் பின் இப்போதுள்ள பிரதேச செயலாளர் திரு. கே. எஸ். வசந்தகுமார் அவர்கள் நிறைவேற்றித் தந்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கு எனது சிறப்பான நன்றிகள்.

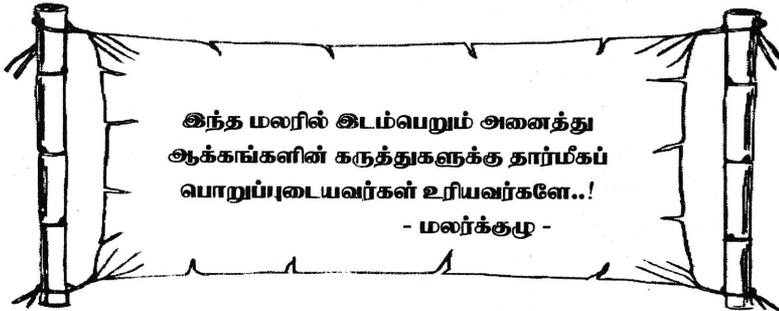
இந்த சிறப்பிதழுக்கான ஆக்கங்கள் கோரப்பட்டபோது, அவற்றினைத் தந்ததவிய அனைத்து படைப்பாளிகளுக்கும் வாழ்த்துச் செய்திகள், ஆசிச் செய்திகளை வழங்கிய பெரியோர்களுக்கும் மலர்க்குழு சார்பாக எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்து நிற்பதில் பெருமையடைகிறேன். இம் மலரினை ஆக்குவதில் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்ட மலர்க்குழு உறுப்பினர் சிவழி ம. தர்மகுமாரக் குருக்கள் அவர்களுக்கும் கலாசார உத்தியோகத்தர் திருமதி ம. புஸ்பராணி அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள். அத்துடன் இம் மலரை சிறப்பாக அச்சிட்டு, வடிவமைத்துத் தந்த ‘சைபர் சிற்றி’ அச்சகத்தின் உரிமையாளர் திரு. எஸ். சதீஷ் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

மன்னார் பிரதேசத்தில் அதிகளவில் படைப்பாளிகள் உள்ளனர். எம்மவரின் வாழ்வையும் வளத்தையும் அவர்கள் வெளிப்படுத்த வேண்டும். அடுத்தடுத்த ‘மன்னல்’ இதழ்கள் அடுக்கடுக்காக வரவேண்டும். மன்னார் பிரதேச இலக்கிய வெளிப்படுத்தல்கள் தொடர்ந்தும் மன்னல் ஊடாக மணம் பரப்ப வேண்டும்.

நன்றி.

என்றும் தோழமையுடன்,

திரு. எம். சிவானந்தன், B.A., M.A., M.Ed., PGEd, PGDIT, Spl.Tr.in Agri மலராசிரியர்.

மன்னலின் மின்னல்களாக..!

01.	முகப்பு	i
02.	நூன்முகம்	ii
03.	பிரபஞ்ச வழிபாடு	iii
04.	அனுசரணையாளர் பக்கம்	iv
05.	தமிழ்மொழி வாழ்த்து	v
06.	மன்னலே மாண்பொடு நீ வாழ்க!	vi
07.	மலர் வெளியீட்டுக் குழு	vii
08.	'மன்னல்' என்ற சொல்லின் விளக்கம்	viii
09.	நுழைவாயிலில்	ix
10.	மன்னலின் மின்னல்களாக..!	xi
11.	வெளியீட்டுரை	xiv
12.	மன்னார் மறைமாவட்ட ஆயரின் ஆசிச்செய்தி	xv
13.	மன்னார் மாவட்ட தீர்துகுருமார் பேரவைத் தலைவரின் ஆசிச்செய்தி	xvi
14.	மன்னார் ஆம்மிய்யத்துல் உலமா சபைத் தலைவரின் ஆசிச்செய்தி	xvii
15.	வடமாகாண கல்வியமைச்சின் செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	xviii
16.	மன்னார் மாவட்டச் செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	xix
17.	மன்னார் மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி	xx

18. வரலாறு ஷெவமைத்த மன்னார் தீவு 01
 திரு. எஸ். டேவிட் (B.A(Hons) PGDE, Dipin Smg. MED, SLPS
 சுற்றாடல் முன்னோடி ஆணையாளர் - வலயக் கல்விப்
 பணிமனை, மன்னார்
19. யோசவ்வாஸ் அடிகளின் வழியில் இன்றைய
 இலங்கைத் திருச்சபை மேற்கொள்ளக்கூடிய
 இன ஒற்றுமைக்கான முன்னெடுப்புகள் 26
 அருட்பணி. தமிழ்நேசன்
 தலைவர் - மன்னார் தமிழ்ச்சங்கம்,
 பதிப்பாசிரியர் - 'மன்னா'
20. தீதும் நன்றும் பிறந்தரவாதா 36
 திரு. தேவா - மொழிபெயர்ப்புக் கலைஞர்
21. வாசிப்பில் தகிக்கும் நெருப்பு! 44
 எஸ். ஏ. உதயன்
 சாகித்திய விருது புகழ் நாவலாசிரியர் - விமர்சகர்
22. சைவ அறவாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் திருமந்திரம் 57
 சிவஸ்ரீ மஹா தர்மகுமார குருக்கள் J.P
 இதழாசிரியர் - 'நந்தி' மாதாந்த சமய இலக்கிய மலர்
23. மன்னார் கல்வி வலயமும் சாதனைகளும் 70
 ஜனாப். எம். எம். சியான் SLEAS,B.A.(Hons.)M.Ed.,M.Sc.in Edu.Mgt.
 வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் - மன்னார்.
24. மன்னார் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சி 80
 திரு. சந்திரலிங்கம் றமேஸ் (JP) M. A(cey).in Tamil (merit)
 ஆசிரியர் - மன்/ புனித சவேரியார் ஆண்கள் கல்லூரி
 (தேசிய பாடசாலை)
25. மூலிகை மருத்துவம் 87
 சித்தவையத்தியக்கலாநிதி எஸ். லோகநாதன்
 சித்தமருத்துவக் கட்டுரையாளர், கலையார்வலர்.
26. தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் 92
 முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு
 கலைவாதி கலீல்
 எழுத்தாளர், மூத்த இலக்கிய விமர்சகர்

27.	விடியல்
துறையூரான் - நாவலாசிரியர்	100
28.	வாழ்வியலும் நடனமும்
திருமதி. வசந்தி ஸ்ரீஸ்காந்தா
ஆசிரியர், நிர்வாகி - கலார்ப்பனா நாட்டியப்பள்ளி	110
29.	மாணவர் விழுமியமும், கலாசாரச் சீரழிவும்
திருமதி பி. பி. எம். வி. லெம்பேட்
உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் (தமிழ்)
மன்னார் கல்வி வலயம்.	116
30.	பருவமெய்திய பின்...
மன்னார் அழகன்	121
31.	I Could Never
N.Sunda BSc.(Agric) Development Officer,
Dept. of Agriculture, Mannar.	121
32.	பாடுபொருள் பஞ்சமில்லை
மன்னூரான் ஷிஹார்	122
33.	The Religions
N.Sunda BSc.(Agric) Development Officer,
Dept. of Agriculture, Mannar.	123
34.	அனாதையின் முனகல்
கவியழகி லைனப்	124
35.	பற்றியெரியும் நவீனத் தோல்கள்
ஜே. ஆர். மயூரன்	125
36.	கௌரவம்பெறும் கலைஞர் விபரம்	126
37.	பிரதேசமட்ட/ மாவட்ட மட்ட இலக்கிய விழா
பெறுபேறுகள்	133
38.	நன்றியுடன் நினைகின்றோம்	137

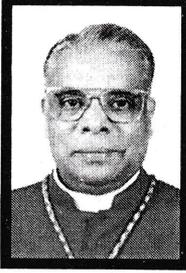
வெளியீட்டுரை

மன்னார் மாவட்டத்தில் கூடிய சனத்தொகையைக் கொண்டதும் சிறந்தபல கலைஇலக்கியப் படைப்பாளிகளையும், தனித்துவமான கலாசாரத்தைக் கொண்டதுமான ஓர் பிரதேசமாக மன்னார் நகர பிரதேசம் உள்ளது.

2008ம் ஆண்டு பிரதேச கலாசார விழாவின் போது இப்பிரதேச படைப்பாக்கங்களைத் தாங்கியதாக மன்னார் நகர பிரதேச கலாசார பேரவையினால் முதலாவது சிறப்பு மலர் “மன்னல்” வெளியீடு அப்போதைய பிரதேச செயலாளர் திருமதி. அ. ஸ்ரான்லி டி மெல் அவர்களால் வெளியீடு செய்து வைக்கப்பட்டது. பின்னர் 20.11.2014 இன்று எமது பிரதேச கலாசார விழாவை சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்து மீண்டும் ஒரு சிறப்புமலரை வெளியீடு செய்து வைப்பதில் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றேன்.

மேலும் இப்பிரதேச மண் வாசம் வீசும் தனித்துவங்கள் பாரம்பரிய கலை இலக்கிய வடிவங்கள் எமது வாழ்வியலோடு இணைந்து எமது பிரத்தியேக அடையாளமாகவும் எம் வாழ்வின் ஓர் மறைமுக இயக்கு சக்தியாகவும் இருக்கின்ற அந்த அரிய சொத்துக்களை அடுத்த சந்ததிக்கு பரிமாற்றம் செய்யும் ஒரு ஆவண காப்பாகவும் இம்மலர் வெளியீடு அமைகின்றது. கலாசார விழுமியங்களிலிருந்து எமது சமூகம் சற்று விலகிச் செல்வது உணர முடிகின்றது. இது இன்றைய சமூகத்தை பல்வேறு பிரச்சினைகள் துன்பங்களுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. எனவே கலாசார சீரழிவிலிருந்து எமது சமூகத்தை பாதுகாக்க வேண்டிய தேவையை எமது இலக்கிய எழுத்தாளர்களுக்கும், கலை இலக்கிய வாதிகளுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதாக இந்த கலாசார விழாவும் சிறப்புமலர் வெளியீடும் உதவும் என்று நம்புகின்றேன். மேலும் இவ்விழா சிறப்புறவும் இம்மலர் வெளியீடு சிறக்கவும் பெறுமதி மிக்க வழிகாட்டலையும் ஆதரவையும் நல்கிய அரசு அதிபருக்கும் மற்றும் இம்முயற்சியில் பயணிக்கின்ற அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைக் தெரிவிப்பதில் மகிழ்கின்றேன்.

திரு. கே. எஸ். வசந்தகுமார்
பிரதேச செயலாளர்
தலைவர் - கலாசார பேரவை
மன்னார் நகரம்.

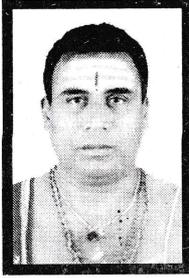
மன்னார் மறைமாவட்ட ஆயரின் ஆசிச்செய்தி

மன்னார் பிரதேச செயலக ஏற்பாட்டில் நடாத்தப்படும் இவ் இலக்கிய விழாவின் மலருக்காக ஆசியுரை வழங்குவதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

எமது பிரதேசத்தில் இருந்து வெளிரும் இம் மலரின் அகத்தே பாரக்குமிடத்து அதனுள் எம் மண்ணின் மண் வாசனை, கலை, இலக்கியம், வரலாற்று விழுமியங்கள், எமது பாரம்பரியங்கள், மற்றும் எமக்கே உரித்தான தனித்துவங்கள் எல்லாமே அடங்கியுள்ளன. இவையெல்லாம் எமது மக்களின் பாரம்பரிய அழியா சொத்துக்களும் உடமைகளுமே. இவற்றை அவ்வப்போது வெளிக்கொணர்வதையிட்டு எண்ணற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். அத்தோடு எமது வரலாற்றுச் சின்னங்களான புகழ்பெற்ற மாந்தை திருத்தலம், மடுத்திருப்பதி, திருக்கேதீஸ்வரத் திருத்தலம் போன்றவற்றை தாங்கி வருவதும் காலத்தின் தேவையே.

‘மன்னல்’ எனும் இச்சிறப்பு மலர் பல்வேறான இலக்கிய கர்த்தாக்கள், கலைஞர்கள் படைப்பாளிகள், கல்விமான்கள், ஊடகவியலாளர்கள் என்போரின் படைப்புக்களை தாங்கிவருவது எமது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு வளம் சேர்க்கும் ஓர் அம்சமாகும். பல்வேறான துழலிலிருந்து வரும் இப் பல்வேறான படைப்புக்களினூடாக வெளிக் கொணரும் கருத்துக்கள், சிந்தனைகள், உணர்வுகள் எல்லாம் வரவேற்று ஊக்கமளிக்கத்தக்கவை. இறுதியாக இவ்வாறான நிகழ்வுகள் எமது மக்களின் தனித்துவமான சமூக, சமய, அரசியல், கலை கலாசார வாழ்க்கையை ஸ்திரப்படுத்தி வளப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறி, இவ்விழாவையும் அதில் வெளியிடப்படும் மலரை வெளியிடும் மன்னார் பிரதேச செயலாளர் திரு. கே. எஸ். வசந்தகுமார் மற்றும் அவரோடு கூட உழைக்கும் அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களையும் ஆசியையும் கூறி நிற்கின்றேன்.

அன்புடன்,
மேதகு. அருட்கலாநிதி இராயப்பு யோசேப்பு,
மறைமாவட்ட ஆயர்,
மன்னார் மறைமாவட்டம்.

மன்னார் மாவட்ட இந்துகுருமார் பேரவைத் தலைவரின் ஆசிச்செய்தி

மன்னார் பிரதேச கலாசார பேரவையினால் நடாத்தப்படும் பிரதேச இலக்கியப் பெருவிழா நாளில் காலத்தினால் அழியாத வகையில் மன்னார் பிரதேசத்தின் சிறப்புக்களை எடுத்தியம்பும் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாக பிரதேச கலாசார பேரவையினால் வெளியீடு செய்யப்படுகின்ற மன்னல் சிறப்பு மலருக்கு ஆசிச்செய்தி வழங்கு - வதனையிட்டு பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

05 வருட இடைவெளிக்கு பின்னர் பிரதேச செயலாளர் திரு கே. எஸ். வசத்தகுமார் அவர்களின் சிந்தனையில் உயிர்த்த இக் கலை இன்ப நுகர்வு சிந்தனைக்கும், அச்சிந்தனைக்கு செயல் வடிவம் கொடுத்தார் போல் செயற்படும் மன்னார் பிரதேச கலாசார பேரவை மற்றும் மலராசிரியர் மலர்க்குழு இன்னுமாக இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டுடன் இணைகின்ற அத்துணை பேருக்கும் பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துக் - களையும் ஆசிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு சிறப்பு மிக்க பல ஆய்வு கட்டுரைகளையும், பெறுமதி மிக்க பொக்கிசங்களையும் தன்னகத்தே சுமந்து வரும் மன்னல் 2014 அழகாக மலர்ந்து நறுமணம் பரப்பி மிகப்பயனுள்ள வகையில் வெளிவர வேண்டுமெனவும் வருடாவருவருடம் இலக்கியவிழாவினை தொய்வின்றி நடாத்தி பிரதேச கலைஞர்களை ஊக்குவித்து விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கின்ற தங்கள் பணி தொடர எல்லாம் வல்ல எம்பெருமானின் ஆசிவேண்டி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

“ இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை ”

அன்புடன்,
சிவஸ்ரீ மஹா. தர்மகுமாரக் குருக்கள்,
தலைவர் இந்துக்குருமார் பேரவை மன்னார் மாவட்டம்.
பிரதமகுரு - ஸ்ரீ சிவசுப்பிர மணிய சுவாமி கோவில், பேசாலை.

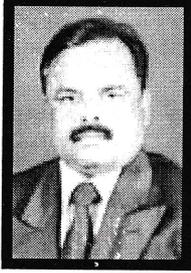
மன்னார் ஜம்இய்யத்துல் உலமாசபைத் தலைவரின் ஆசிச்செய்தி

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்!
எல்லாப் புகழும் இறைவன் ஒருவனுக்கே!

மன்னார் பிரதேசச் செயலகத்தின் “கலாச்சாரப் பேரவையினால் வருடந்தோறும் நடாத்தப்பட்டு வருகின்ற, “மன்னார் பிரதேச கலை, கலாச்சாரப் பெருவிழா” இவ்வாண்டும் வெகு சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு எல்லாம் வல்ல இறைவனிடம் “துஆ” வேண்டுகின்றோம்.

ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த தமிழ், முஸ்லிம் ஒற்றுமையைப் பறைசாற்றும் வரலாற்றைக் கொண்டது எமது மன்னார் மாதலம். அதில் முதன்மையானதும் சிறப்பானதும் மன்னார் பிரதேசமாகும். மன்னார் மாவட்டத்தில் அதிக மக்கள் தொகையைக் கொண்ட மன்னார் பிரதேசச் செயலகத்தினால் நடாத்தப்பட்டு இவ்விழா ஒரு வரலாற்றுபதிவாகும். எனவே காலத்தால் அழியாத இக் கலைவிழா சிறப்புற நிறைவேறவும், கலாசார மலர் மன்னல் மென்மேலும் சிறப்புறவும் என் மனம் நிறைந்த நல்லாசிகள்.

என்றும் அன்புடன்,
அஸ்ஸெய்க் எஸ். ஏ. அஸ்மீ (மௌலவி),
தலைவர் - மன்னார் ஜம்இய்யத்துல் உலமாசபை,
பேஸ் இமாம் - முகைதீன் ஜம்மா மஸ்ஜித்
மன்னார் மூர்வீதி.

வடமாகாண கல்வியமைச்சின் செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

மன்னார் கலாசார பேரவையினால் வெளியிடப்படும் “மன்னல்” சிறப்பு மலருக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

எமது பிரதேசத்தின் பண்பாடுகளையும் பாரம்பரியங்களையும் பேணிப்பாதுகாக்கும் நோக்குடன் இம்மலர் வெளியீடு அமைவதுடன் அப்பிரதேசம் சார்ந்த பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கி கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களது படைப்பாற்றல்களை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டுவருவதற்கு “மன்னல்” களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது.

பிரதேசத்தின் வரலாறு, கலை, கலாசாரம், கல்வி ஆகியவற்றின் சாதனைகளை ஆவணப்படுத்தி அடுத்த சந்ததிக்குரிய ஆவணமாக இப்பிரதேச மலர் அண்மந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காலத்தின் தேவையறிந்து இம்முயற்சியினை முன்னெடுத்த பிரதேச செயலாளர், கலாசார உத்தியோகத்தர் மற்றும் கலாசார பேரவையினருக்கு எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சி. சத்தியசீலன்,

செயலாளர்,

கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு,
வடமாகாணம்.

மன்னார் மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

கலை வளம் நிரம்பப் பெற்ற மன்னார் மாவட்டத்தில் இளைய தலைமுறையினரை கலையின் பால் ஈர்த்தெடுக்க வேண்டிய கட்டாய நிலை ஏற்பட்டிருக்கும் இவ்வேளையில், கலை இலக்கியம் அழிந்து போவதை தடுக்கும் முகமாக மன்னார் பிரதேச செயலகத்தின் கலாசாரப் பேரவை நீண்ட இடைவெளியின் பின்னர் கலை இலக்கிய விழாவை முன்னெடுப்பதையிட்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இவ்விழாவின் போது வெளியிடப்படும் “மன்னல்” நூலுக்கும் அதன் காரணம் கர்த்தாக்களுக்கும் எனது பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

இவ்விழா சிறப்புற நிறைவேறவும் இதற்காக எடுக்கப்படும் அனைத்து முயற்சிகளும் வெற்றிபெறவும் இதற்காக முன்னின்று உழைப்பவர்களுக்கு இறையாசீர் வேண்டியும் நிறைவு செய்கின்றேன். தொடர்ச்சியாக இத்தகைய விழாக்கள் முன்னெடுக்கப்பட வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

திருமதி. அ. ஸ்ரான்லி டிமெல்,
மேலதிக அரசாங்க அதிபர்,
மன்னார்.

வரலாறு வடிவமைத்த

மன்னார் தீவு

திரு. எஸ். டேவிட் (B.A(Hons) PGDE, Dipin Smg. MED, SLPS

சுற்றாடல் முன்னோடி ஆணையாளர் - வலயக் கல்விப் பணிமனை, மன்னார்

ஓரிடத்தின் வரலாற்றுச் சிறப்புக்களானது அவ்விடம் அமைந்திருக்கும் கேந்திர மையத்தன்மையால் தீர்மானிக்கப் படுகின்றது. இந்து சமுத்திரத்தின் மத்தியில் இந்தியாவுக்கு தென் அந்தத்தை மிக அண்மித்து அமைந்துள்ள இலங்கைத் தீவானது, உலகப் பரப்பில் உள்ள தீவுகளில் கூடுதலாக வரலாற்றுப் படிமங்களைக் கொண்ட சிறப்புடைய முதன்மைத் தீவாக விளங்குகின்றது. கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்து இந்து சமுத்திரத்தில் நடைபெற்ற கிழக்கு - மேற்கு நாடுகளுக்கிடையிலான கடல் வாணிப - பயண நடவடிக்கைகளில் வாணிபக் கப்பல்களின் பண்டப் பரிமாற்று மையமாக இலங்கைத் தீவு இருந்து வந்துள்ளது. குறிப்பாக இலங்கையின் பழம்பெரும் துறை முகங்களில் ஒன்றான மாந்தை துறைமுகம் முதன்மையானதாக விளங்கி

வந்துள்ளமை பல வரலாற்று ஆதாரங்களில் பதிவாகியுள்ள உண்மையாகும்.

இதனால், மாந்தை துறைமுகம் அமைந்திருந்த இலங்கையின் வடமேற்கு வலயமான இன்றைய மன்னார் மாவட்டம் இலங்கை வரலாற்றில் ஏராளமான பெறுமதி மிக்க தகவல்களை தன்னகத்தே கொண்ட பிரதேசமாக விளங்குகின்றது. வரலாற்று ரீதியாக இலங்கைக்கான நுழைவாசலாக மன்னார் மாவட்டமே விளங்கி வந்துள்ளது (Historical of Mannar District has been the Gate way of Sri Lanka.)

புவியியல் ரீதியாக தீவு நாடான இலங்கையின் வடக்கு, வடமேற்கு திசைகளில் பல சிறிய தீவுகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் மன்னார் (Mannar) எனப்படும் தீவு கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல வரலாற்றுச் சிறப்புக்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. உண்மையில் மன்னார் தீவின் நீடித்த வரலாற்றுச் சிறப்புக்களை ஆழமாகவும், அகலமாகவும் நவீன நோக்கு நிலையில் நின்று, இன்றுவரை விரிவான ஆய்வு செய்யப் படவில்லை என்றுதான் கூறவேண்டும்.

இலங்கையின் பழம்பெரும் துறை முகமான மாந்தைத் துறை முகத்துக்கு மேற்கு 'அரண்' போல் மன்னார் தீவு விளங்கினாலும், மாந்தைத் துறைமுகம் பற்றிய வரலாற்று ஆய்வுகளில் மன்னார் தீவின் முக்கியத்துவம் குறித்து அத்தனை விரிவான தகவல்கள் காணப்படவில்லை. எனினும் மாந்தை துறைமுகத்தின் பயன்பாடு மங்கி மறைந்து பல தசாப்தங்களின் பின்பு மன்னார் தீவின் முக்கியத்துவம் வெளிச்சத்துக்கு வரத் தொடங்கியது. குறிப்பாக 1505ம் ஆண்டு போர்த்துகேயர் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றிய

காலத்தில் இருந்து மன்னார் தீவின் கேந்திர முக்கியத்துவம் ஏறுநிலை அடைந்து கொண்டே வருகின்றது. இந்நிலையில் மன்னார் தீவு தொடர்பான தகவல்களை வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் வெளிக் கொணர்வதே இக்கட்டுரை ஆய்வாளரின் நோக்கமாக உள்ளது.

மன்னார் தீவின்

அமைவிடச் சிறப்பு:

மன்னார் மாவட்டமானது மாதோட்டப் பெருநிலப் பரப்பு, மன்னார் தீவு (Mathoddm Main Land and Mannar Island) என்ற இரு நிலத் திணிவுகளின் சேர்க்கையாக இன்று விளங்குகின்றது. மேலும் இலங்கையின்

The Ancient Ramparts of Mantota [Manthai]

வடமேற்கு கரையில் மன்னார் தீவானது மாதோட்டப் பெருநிலப் பரப்பிலிருந்து 3 கிலோ மீற்றர் அகலித்த பரவைக் கடலுடன் இணைந்த மன்னார் கால்வாயினால் (Chennel of Mannar) பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மாதோட்டப் பெருநிலப் பரப்பில் இருந்து பிரதான வீதியால் பயணிக்கையில் திருக்கேதீஸ் வரத்தை வளைந்து “பலகை முனை” வரை பரந்து விரிந்து காணப்படும் விசாலமான நீர்ப்பரப்பே அன்றைய மாந்தைத் துறைமுகமாகும். கடல் நீரோட்டத் தீடையினால் ஆழமான மாந்தைத் துறைமுகம் இன்று மணல் மண்டி பரவைக் கடலாக உருமாறிக் கிடக்கின்றது.

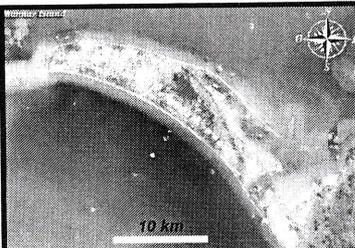
மாந்தைத் துறைமுகத்துக்கு அக்காலத்தில் வந்துபோன வணிகக் கப்பல்கள் யாவும் மன்னார் தீவின் நகரத்தை அண்மித்துள்ள “மன்னார் கால்வாயுடாகவே” பயணித்துள்ளன. மாந்தைத் துறைமுகத்தால் சிறப்புற்ற மன்னார் பிரதேசம் கத்தோலிக்கர்களின் மறைநூலான பரிசுத்த வேதாகமத்தில் சிறப்பிடம் பெறுகின்ற சாலமோன் என்ற பேரரசன் காலத்தில் நன்கு அறியப்பட்ட கேந்திர மையமாக விளங்கியது. (Mannar Itself was know to King Solomn's Times)

பல நூற்றாண்டுகளாக இந்து சமுத்திரம் ஊடாக கடல் வாணிபத்தில் கொடி கட்டிப்பறந்த அராபியர்களின் வணிகக் கப்பல்கள் இந்தியாவின் மேற்குக் கரைகளில் இருந்து கிழக்கு நாடுகளுக்கு மன்னார் கால்வாயுடாகவே பயணித்துள்ள தகவல் வரலாற்றில் பதிவாகியுள்ளது. (The Arab Trade between the East and West of India was transacted through the chennal of Mannar) கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட, பிற்பட்ட கால நூற்றாண்டுகளில் மேற்கில் இருந்து கிரேக்க, உரோம, எகிப்திய, அபிசீனிய, அராபிய, பாரசீக வணிகர்களும் கிழக்கிலிருந்து சீன, மலாய, பர்மிய வணிகர்களும் ஒன்று கூடுகின்ற மாபெரும் வாணிப சாம்ராச்சியமாக மாந்தைத் துறைமுக வளாகம் (A great commercial Emporium) விளங்கியது. இத்தகைய பல பெருமைக்குரிய சிறப்புக்களைக் கொண்ட மாந்தைத் துறைமுகத்தின் மேற்கு அரணாகவும், இந்தியக் கரைகளில் இருந்து தலைமன்னார் துறைமுகம் ஊடாக மாந்தையை நோக்கி வருகின்ற வணிகர்களின் ‘தங்கு தளமாகவும்’ மன்னார் தீவே விளங்கியுள்ளது. எனவே மாந்தை துறைமுகத்தின் வரலாற்று வளர்ச்சிக் கட்டடங்கள் ஒவ்வொ

ன்றிலும் மன்னார் தீவின் “வகிபாகம்” நேர்க்கணியமான தாகவே இருந்திருக்க வேண்டும் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

மன்னார் தீவு தென்னிந்திய கிழக்குக் கரைக்கும் மன்னார் பெருநிலப் பரப்பின் வடமேற்கு முனைக்கும் இடையே தொட்டி லில் தாலாட்டப்படும் குழந்தை யைப் போல மேற்கு கிழக்காக சற்று வளைந்து கிடக்கின்றது.

மன்னார் தீவின் மேற்கு அந்தம் தலைமன்னார் (Thalai mannar) என்றும் கிழக்கு அந்தம் (நகரம் அமைந்துள்ள பகுதி) கோட்டை மன்னார் என்றும் பொதுவாக அழைக்கப் படுகின்றது. கோட்டை மன்னார் என்பது ஐரோப்பியர் கால ஆட்சிகாலத்தில் முளைத்த காரணப்பெயராகும். தலை மன்னார் என்பது இந்தியக் கரையில் இருந்து வரும் பயணிகள் கால் பதிக்கும் தலை வாசலாக உள்ளதால் தலை மன்னார் என்ற காரணப்பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றது.

செயற்கைக்கோள் படம்
மன்னார் தீவு

தலைமன்னாரில் இருந்து மேற்காக இராமேஸ்வரம் வரை கடலுக்குள் நீண்டு கிடக்கும் முருகைக் கற்பார் செறிந்த தீடையானது இராமாயண காலத்து இராமர் அணை என நம்பப் படுகின்றது. மலையாள த்தில் இதனை “ராமர் சேது” (Ramasethu) எனவும் பிரித்தானியரின் வரை படத்தில் (Adam's Bridge) எனவும் அடையாளப் படுத்தப் படுகின்றது.

மன்னார் தீவினாலும் ஆதம் அணையினாலும் ராமேஸ் வரம் தீவினாலும் வளைக்கப் படுகின்ற இலங்கை இந்திய கரைகளை இணைக்கின்ற இந்து சமுத்திரக் கடல் வலயம் மன்னார் வளை குடா (Gulf of Mannar) என அழைக்கப் படுகின்றது. கிரேக்க வர்லாற்று அறிஞரான பிளினியின் குறிப்புக்களில் மன்னார் வளைகுடாக்கடல் ‘ஆர்கலி’ என கூறப்பட்டுள்ளது. இது ஆர்ப்பரிக்கும் கடல் என்று அர்த்த முடையது.

மன்னார் தீவினை முதன் மையாகக் கொண்டு அமைந் துள்ள மன்னார் வளை குடாக் கடலானது 3000 வருடங்களுக்கு முன்பே பெறுமதிமிக்க முத்துக் களை குளிக்கும் (Pearl Fishery) களமாக விளங்கியதுடன், இன்று அபூர்வ கடல்வாழ் உயிரினங்

களின் 'கடற் பூங்கா' வாகவும் விளங்குகின்றது.

அமைவிடம் ரீதியாக மன்னார் தீவு (Mannar Island) பூகோள வரைபடத்தில் 9.6 பாகை அகலக் கோடும், 79.58 பாகை நெடுங்கோடும் சந்திக்கும் இடையில் அமைந்துள்ளது. இத்தீவின் நீளம் 33.6 கிலோமீற்றராகும் (18 மைல்கள்) அகலம் 4.8 கிலோ மீற்றராகும் (3 மைல்கள்) மன்னார் தீவின் கடற்கரையானது மென் மணல் பரப்பினால் எல்லையிடப்பட்டுள்ளது. தலைமன்னார் பிரதேசத்தினை அண்டி கடற்காற்றினால் குவிக்கப்பட்டுள்ள பல வடிவ மணற்குன்றுகள் காணப்படுகின்றன. கிழக்கு மேற்காக நீண்டு கிடக்கும் இத்தீவின் உட்பாகங்கள் பயிர்செய்கைக்கு ஏற்ற வளமான மண்ணைக் கொண்டுள்ளது. இத்தீவில் மண் வளம் சிறந்த வலயமாக கரிசல் கிராமமும், தீவில் உள்ள பிரதான பயிர்களாக பனை (Palmyra Tree) தென்னை (Cocanut Tree) பல்வேறு தாவர இனங்களைச் சேர்ந்த சிறு பற்றைக் காடுகளும் உடை மரங்களும் கரையோர தில்லை, உபரிக்கீரை அவுரி கோழிக்கால், நந்தி போன்ற தாவர வகைகளும் காணப்படுகின்றன.

மேலும் மன்னாரில் காணப்படும் அபூர்வ தாவரமான பெருக்கு மரங்கள் (Biobap Tree) 1000 வருடங்களுக்கு முன்னர் மன்னாரில் அராபிய கடல் வாணிபர்களின் செல்வாக்கின் சின்னங்களாக விளங்குகின்றன. இம்மரங்கள் மன்னார் தீவில் பள்ளிமுனை, பெரியகமம் மன்னார் கச்சேரி வளாகம் எருக்கலம்பிட்டி வடகரையோர ஆடைப்படுக்கை சவுத்பார், சம்புத்துறை, பேசாலை போன்ற இடங்களிலும் மன்னார் பெருநிலப்பரப்பில் திருக்கேதீஸ் வரம் முதலான சில தென்கரையோரப் பிரதேசங்களிலும் காணப்படுகின்றன. (இந்த அபூர்வ மரம் தொடர்பாக இக்கட்டுரை ஆய்வாளரால் ஏற்கனவே நீண்ட ஆய்வு செய்யப்பட்டு மன்னல் முதலாவது வெளியீட்டில் பிரசுரமாகியுள்ளது.)

மன்னார், பள்ளிமுனை பகுதியில் அமைந்துள்ள பெருக்கு மரம்

அரசியல் நிருவாக ரீதியாக போர்த்துக் கேயரின் வருகைக்கு முன்பு மன்னார் தீவு உள்ளிட்ட மாந்தை மாதோட்டப் பிரதேசம் வன்னியின் ஒரு பகுதி போல விளங்கினாலும், கரையோரப் பிரதேசம் என்ற வகையில் பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாண ராச்சியத்தின் ஒரு பகுதியாகவே விளங்கியதாக அருட்தந்தை A. J. B. அன்ரோனியேரஸ் தனது ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மன்னார் தீவில் கத்தோலிக் கர்களின் உயிர்களைச் சங்காரம் செய்த சங்கிலியன் ஆட்சிக் காலம்வரை மன்னாரின் இறை - மை யாழ்ப்பாண ராச்சியத்தின் கீழ் இருந்துள்ளது. 1544ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாண ராச்சியத் தின் அரசன் சங்கிலியனின் மன்னார் தீவு பிரதானியாக இளஞ்சிங்கன் என்பவன் கடமையாற்றினான்.

(King of Jaffna wich Includeet the Northern Extreimty of the Island Mannar, Mantota d1544 at the time ruled by a Tamil King chekarasa sekaran Vii Popularty Krown Sankiliyan)

போர்த்துக்கேயரின் வருகைக்கு முன்பு மன்னார் தீவு சன நடமாட்டமற்ற பற்றைக் காடுகள்

மண்டிய வனாந்திரமாகக் காணப் பட்டது எனச் சிலர் எழுந்தமான மாகக் கூறியிருப்பது அறியாமை யாகும். பல நூற்றாண்டுகளாக சிறப்புற்று கலகலப்புடன் இயங்கிய மாந்தை துறைமுக அசைவுகள் ஒவ்வொன்றும் நிச்சயம் மன்னார் தீவில் பிரதிபலித்திருக்கும் மேலும் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத் திலும் வரலாற்றுக் காலத்திலும் தென்னிந்தியாவில் இருந்து இலங்கை நோக்கிய மக்கள் புலப்பெயர்ச்சி தொடர்ந்து வந்த காலங்களில் நடைபெற்ற படை யெடுப்புக்கள், கடல் வாணிபர் களின் இலங்கை நோக்கிய வருகை யாத்திரிகரின் வருகை கடல்படு திரவியங்களைத் தேடுவோரின் நடமாட்டம் போன்ற நிகழ்வுகளை இலங்கைக் கான தலைவாசலின் முதல் படிக்கட்டான மன்னார் தீவு சந்திக்காமல் இருந்திருக்க முடியாது.

எனினும் இன்று உள்ளது போல, ஐரோப்பியரின் வருகைக்கு முன்பு இங்கிருந்த நிரந்தரக் குடியிருப்புக்களில் சன அடர்த்தி செறிந்து காணப்படவில்லை என்பது உண்மையாகும். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு தென்னிந்திய கரைக்கிராமங் களில் இருந்து வந்த தமிழ் மக்களே மன்னார் தீவின் பூர்வீக

குடிமக்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

தொழிலைச் செய்து வந்தனர்.

மன்னார் தீவின் பூர்வீக மக்கள்:

மன்னார் தீவில் உள்ள பல பழம் பெரும் கிராமங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் பரதவ குலத்தினரும், கமண்டல குலத்தினருமாவர் என அனேக வரலாற்றாளர்கள் கூறியுள்ளார்கள். இவர்களில் கமண்டல குல மக்களின் பழமையான சிறிய கிராமங்களே இத்தீவில் பரவலாக இன்றும் காணப்படுகின்றது. இது குறித்து எஸ். அந்தோனிப்பிச்சை என்ற ஆய்வாளர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். 'கி.பி. 1544ம் ஆண்டிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் மன்னார் தீவில் கமண்டல குல மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் தமிழ் நாட்டில் ஓரியூர் அருகிலுள்ள காரங்காடு பகுதியிலிருந்து நீண்ட காலங்களுக்கு முன்பு மன்னார் பகுதியில் குடியேறினார்கள். இவர்கள் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மாரியம்மன் என்ற இந்து தெய்வத்தை குல தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தனர். இவர்களில் ஒரு பகுதியினர் முத்து, சங்கு குளித்தல், மீன்பிடிதொழில் செய்தல், சுண்ணாம்பு சுடுதல், தனுஸ்கோடி முதல் தலை மன்னார் வரையுள்ள இராமர் பாலத்தை பராமரிப்புச் செய்தல், போன்ற வேலைகளைச் செய்து வந்தனர். மற்றப் பகுதியினர் சாயவேர் சேகரித்தல்

ஆனால் அதில் பரதகுல மக்களின் மன்னார் தீவின் பூர்வீக வாழ்வியலானது மைலாப்பூரில் தூய தோமையார் காலத்து கிறிஸ்தவ மதமாற்ற செல்வாக்குக்கு உட்பட்டதென்ற வலுவான கருத்து நிலவுகின்றது. அந்த ஆதீக்கிறிஸ்தவர்களின் சிறு குழுவினர் மன்னார் கரைக்கு வந்து குடியேறி சந்தொம்மையார் பட்டினக் குடியிருப்புக்களை நிறுவி இருக்கலாம் என நம்பப்படுகின்றது. சந்தோமையார் பட்டினத்தில் வாழ்ந்த பூர்வீகப் பரதகுல மக்கள் பல நூற்றாண்டு களுக்கு முன்னர் தென்னிந்திய மலபார் கடற்கரைப் பிரதேசத்தில் இருந்து வந்து குடியேறியவர்கள். இவர்கள் இயேசுவின் சீடரான புனித தோமையார் கிழக்கிந்தியக் கரையில் மேற்கொண்ட மறை பரப்புச் செல்வாக்கிற்குட்பட்ட ஆதிப் பரதகுல மக்களின் பரம்பரையினர் என ஊகிக்க வேண்டியுள்ளது. அதனால்தான் தமது குடியிருப்புக்கு சந்தொம்மையார் பட்டினம் (San Thome Pattinam) எனப்பெயர் சூட்டி இருக்கலாம் என்று கருத வேண்டியுள்ளது. புனித தோமையார் அக்காலத்தில் தனது மறைபரப்பு பணியை தென்னிந்திய கிழக்குக் கரையைக் கடந்து மன்னார் வரை விஸ்தரித்

திருக்கலாம் என்ற ஊகத்தை 'யாழ்ப்பாணத் திருச்சபை வரலாறு' என்ற நூலில் அருட்தந்தை J. E. ஜெயசீலன் அடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

17ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் ஒல்லாந்த ஆள்பதியான சைமன் (Simon) என்பவரின் நிருவாகத்தில் யாழ்ப்பாணக் கமாண்டராகக் கடமையாற்றிய ஹென்றிக் சுவாடிக் ரூன் (Hentrick Swaadeek Rone) என்பவரின் வேண்டுகோளுக்கு அமைவாக கிளாஸ் ஐசக் (Claac Isakz) என்பவர் மேற்கொண்ட "வட பிரதேசத்தின் மக்கள் குடியிருப்பும் தேச வழமைச் சட்டங்களும்" என்ற தலைப்பில் 'டச்' Dutch மொழியில் மேற்கொண்ட ஆய்வுத் தொகுப்பில் மன்னார் தீவில் வசித்த பூர்வீக மக்களான பரதவர்களைப் பற்றி முதன்மைப் படுத்திக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மினாரா வெளிச்சவீகம் சந்தோமையார் பட்டினமும்:

பல நூற்றாண்டுகளாக மன்னார் தீவின் பூர்வீக குடிகளான பரதகுல, கமண்டல, குல மக்கள் இன்றைய பேசாலைக்கும் எருக்கலம் பிட்டிக்கும் இடையில் வடகரையோரமாக அமைந்ததிருந்த சந்தோமையார் பட்டினம் என்ற

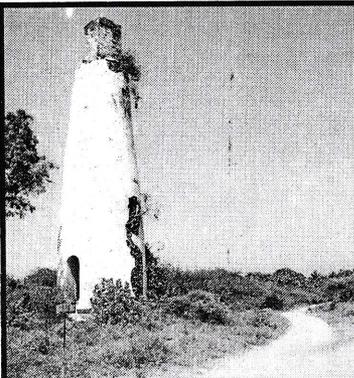
குடியிருப்பில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். காலப்போக்கில் இவ்விடம் இந்திய, அராபிய வணிகர்களின் இறங்கு துறை முகமாக முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தது என்பதை காடு மண்டி வெறிச்சோடிக் கிடக்கும் இவ்விடத்தில் 50 அடி உயரத்தில் கம்பீரமாக நிமிர்ந்து நிற்கும் பழமையான ஒரு வெளிச்சவீடு சான்று பகர்கின்றது.

இந்த வெளிச்ச வீட்டினை முஸ்லீம் மக்கள் மினாரா என்ற அரபுப் பதத்தால் அழைக்கின்றனர். மினாரா என்ற அரபுப் பதத்துக்கு கோபுரம் என தமிழில் விளக்கம் கூறப்படுகின்றது. மினாரா என்ற உச்சரிப்பு பேசாலை மக்கள் மத்தியில் சற்று திரிபடைந்து விறானா என வழங்கப்படுகின்றது. இந்த வெளிச்ச வீட்டின் பூர்வீகத்தை சில வரலாற்று ஆசிரியர்கள் போர்த்துக்கேயரின் வருகையின் பின்பு - அவர்களால் கட்டப்பட்டதாக குறிப்பிட்டுள்ளமை ஒரு வரலாற்றுத் திரிபாகவும், பக்கசார் பானதாகவும் கருதவேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் இவ்வெளிச்சவீடு போர்த்துக்கேயரின் வருகைக்கு முன்பே பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது என்பதை நடுநிலை வரலாற்று ஆய்வாளர் சைமன் காசிச் செட்டி

(Simon Casie Chetty)

வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார். இவ்வெளிச்ச வீட்டுக்கு மினாரா என்ற பெயர் பல நூற்றாண்டு களாக வழங்கப்பட்டு வருவதனால் நிச்சயமாக இது அராபிய கடல் வாணிபர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனக் கருதலாம்.

மேலும் இந்த மினாராக் கோபுரத்தின் கட்டுமான வடிவமைப்பானது இஸ்லாமியக் கட்டிடக் கலையின் சாயலையே பிரதிபலிக்கின்றது. நிச்சயமாக மன்னார் தீவுக் கரையோரமாக அமைந்துள்ள மூன்று வெளிச்ச வீடுகளில் காலத்தால் தொன்மையானதாக மினாரா வையே கருதலாம். மற்றைய இரண்டு வெளிச்ச வீடுகளும் தலைமன்னார் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ளன.

மினாரா வெளிச்சவீடு

கடற்கரையில் இருந்து 150 மீட்டர் தென்புறமாக உயர்ந்த மேடொன்றில் அமைந்துள்ள “மினாரா” - 10 அடி உயரமான சதுர மேடையில் 40 அடி உயரமுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. செங்கற்களைக் கொண்டு சுண்ணக்கற் சுதையினால் கட்டப்பட்டுள்ள மினாரா விலன் அடி மட்ட விட்டம் 15 அடியாகும். இராக்காலங்களில் ஒளி ஏற்றுவதற்காக ஏறிச்செல்லும் படிக்கட்டுக்கள் கோபுரத்தின் உட்புறத்தினூடாகவே வளைந்து வளைந்து மேல் நோக்கிச் செல்லும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளமை. இதன் சிறப்பு அம்சமாகும். கோபுரத்தின் தென்புறமாக ஒருங்கிய வாயில் அமைந்துள்ளது. உருளை வடிவான இந்த மினாராக் கோபுரம் மேல் நோக்கி செல்லச் செல்ல சற்று ஒருங்கியதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இராக் காலங்களில் இதில் ஏற்றப்படும் வெளிச்சம் தென்னிந்தியக் கரைகளில் இருந்து மன்னாரை நோக்கி வரும் வணிகக் கப்பல்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தது.

மினாரா வெளிச்ச வீட்டின் சாயலை ஒத்த பழமையான வெளிச்ச வீடு ஒன்று தமிழ் நாட்டின் கிழக்குக்கரை நகரமான மல்லிபட்டினத் துறையில்

காணப் படுகின்றது. மல்லி பட்டினம் இஸ்லாமிய மக்கள் செறிந்து வாழும் ஓரிடமாகும். 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலப் பகுதிவரை மல்லிப்பட்டினத்தில் இருந்து வந்த முஸ்லிம் வியாபாரிகள் மன்னார் தீவில் தரை இறங்கி பின் மாதோட்டப் பெருநிலப்பரப்பில் நடமாடும் வாணிப நடவடிக்கைகளை பரவலாக மேற்கொண்டிருந்தனர். முருங்கன் நகரின் ஆரம்ப கால வளர்ச்சிக்கு மல்லிப்பட்டின வணிகர்களே வழி கோலினர் என்பது வரலாறு.

எனவே சாந்தோமையார் பட்டினத் துறைக்கும் மல்லி பட்டினத்துறைக்கும் பல நூற்றாண்டுகளாக வணிகத் தொடர்பு இருந்துள்ளதுடன், பிற்காலத்தில் மன்னார் தீவில் இடம்பெற்ற நிரந்தரமான முஸ்லிம் மக்களின் குடியேற்றங்கள் சந்தோமையார் பட்டினத் துறையூடாகவும், இடம் பெற்றிருக்கலாம். சந்தோமையார் பட்டினம் ஐரோப்பியரால், லாகார் நகர், என அழைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. போர்த்துகேயர் இவ்விடத்தை ஆக்கிரமித்த காலத்தில் முஸ்லிம் வணிகர்களின் செல்வாக்கு மேலோங்கி இருந்ததனால் லாகார் நகர் என அழைத்திருக்கலாம்.

உலகளாவிய வரலாற்றில் முஸ்லிம்களை ஐரோப்பியர் மூர் என அழைத்தனர். முஸ்லிம்களின் மற்றொரு அடைமொழி நாமம் துலுக்கர் என்பதாகும். துலுக்கர் என்பதையே லாகார் என போர்த்துகேயரும் ஒல்லாந்தரும் குறிப்பிட்டதாகக் கருத வேண்டியுள்ளது. எவ்வாறெனினும் சமூக அசைவியக்கங்களின் மேலாண்மை காரணமாக சந்தோமையார் பட்டினம் பிற்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் துலுக்கர் பட்டினம் எனவும் அழைக்கப் பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மன்னார் தீவின் வடகரையோரமாக அமைந்திருந்த மேற்படி மறைந்து போன பழைய நகரத்தின் அமைவிட மையம் குறித்து அருட்தந்தை A. J. B. அன்றோனியஸ் குறிப்பிடுகையில்...

"The Identification of the old Town Lugar of the portugese and the Dutch as the village of San thome Pattinam is the Island of Mannar five miles from the ford and adjoining the village of Erukkalam pidy"

மேலும் போர்த்துகேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் சந்தோமையார் பட்டினத்துக்கும் முஸ்லிம்

மக்களின் பூர்வீக கிராமமான எருக்கலம்பிட்டிக்கும் இடையே சம்புத்துறை கிடாவெட்டித் தோப்பு ஆகிய இரு கிராமங்களை உருவாக்கி அங்கு கிறிஸ்தவர்களான பரதவர்களை குடியேற்றினர்.

எனினும் சில தசாப்தங்களுக்கு முன்பு தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பேசாலை மற்றும் வேறு சில அயல் கிராமங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்து சென்றமையால் அக்கிராமங்கள் வெறிச்சோடி காடு மண்டிப்போயின. சம்புத்துறையில் புனித பேதுருவானவர் (St. Peter's Church) ஆலயமும், கிடாவெட்டித் தோப்பில் புனித செபஸ்தியார் (St. Sebastian's Church) ஆலயமும் இருந்துள்ளதை 25 Year's Catholic Progress" என்னும் வரலாற்று ஆவணத்தில் உறுதிப்படுத்தி புள்ளார்.

சந்தோமையார் பட்டினத்தில் இருந்து முஸ்லிம் மக்கள் வெளியேறிச் சென்றமைக்கு போர்த்துக்கேயர் கொடுத்த நெருக்கடியும், தமிழ் மக்கள் பின்னர் அங்கிருந்து வெளியேறிச் சென்றமைக்கு ஒல்லாந்தர் கால வேதகலாபனையின் அச்சமூட்டும் சூழமைவும் காரணங்களாக அமைந்தன.

எனினும் போர்த்துக்கேயரும் அவர்களை தொடர்ந்து ஆட்சி புரிந்த ஒல்லாந்தரும் தமது இராணுவ, வாணிப பொருண்மிய நடவடிக்கைகளுக்கு சந்தோமையார் பட்டினத்துறையையே பயன்படுத்தி வந்தனர். இராணுவ பாதுகாப்பு நலன்களுக்காக போத்துக்கேயரும், ஒல்லாந்தரும் மன்னார் கோட்டையைப் பயன்படுத்திய அதேவேளை அவர்களின் மன்னாருக்கான அரசியல் நிருவாகத் தலைமைப் பீடத்தை கரிசலிலேயே நிறுவி இருந்தனர்.

அரசியல்,

நிருவாக மையமாக கரிசல்..

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிச் காலங்களின் மன்னார் கோட்டையை மையப்படுத்தி, கடைகண்ணிகள், வணிகப் பேட்டைகள், குடியிருப்புக்கள் வளர்ச்சி அடைந்து ஒரு பட்டினத்துக்குரிய கட்டமைப்பு உருவாகிக் கொண்டிருந்தாலும், அரசு நிருவாகப் பணிமனை, நீதிமன்றம், கங்க இலாக்கா பணிமனை போன்ற நிருவாகக் கட்டமைப்புக்கள் சந்தோமையார் பட்டினத்துக்கு 21/2 கிலோமீற்றர் தென்மேற்குத் திசையில் அமைந்துள்ள கரிசலில் (Karisal) நிறுவப்பட்டிருந்தன. பிரித்தானியர் காலத்திலிருந்து மன்னார் நகர்

இன்றுவரை பெற்றுள்ள ஆட்சி நிருவாக மைய வகிபாகத்தை அன்று கரிசல் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மன்னார் கோட்டைக்கு தென்புறமாக உள்ள உப்பளம்பகுதியில் இருந்து நிலப்பிரதேசத்தை ஊடறுத்து 'பட்டிம்' ஊடாக கரிசல் வரை போத்துக்கேயரால் வெட்டப் பட்டிருந்த இருவழிக்கால வாய்களின் சமாந்தரத் தடயங்களை இன்றும் நாம் காணமுடியும். அவர்களுடைய ஆட்சியில் மாதோட்டப் பெருநிலப்பரப்பிலிருந்து வந்து ஆள்வரி செலுத்துவோர் கரிசலுக்கு இக்கால்வாய் ஊடாக சிறிய பொருட்களைச் சந்தையில் விற்று வரி செலுத்திச் செல்வது நடைமுறையாக இருந்தது.

மேலும் கரிசலில் போர் த்துக்கேயர் கட்டிய பிரமாண்டமான கப்பலேந்திமாநா தேவாலயம் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் களஞ்சிய வீடாகப் பாவிக்கப்பட்டது. போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலங்களில் ஏறத்தாள 200 வருடங்களாக கரிசல் பெற்றிருந்த அரசியல் நிருவாகப் பீட அந்தஸ்து பிரித்தானியர் காலத்தில் வலுவிழந்தது. பிரித்தானியர் தமது ஆட்சி நிருவாகப் பீடத்தை மன்னார் கோட்டையை மையப் படுத்தி வளர்ந்து கொண்டிருந்த

பட்டினத்தை நோக்கி நகர்த்தினர். எனினும் கரிசலின் மண்வளத்தை நன்கறிந்த பிரித்தானியர் அங்கு நூற்றுக்கும் அதிகமான ஏக்கர் பரப்பில் அரசு பெருந்தோட்ட அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் பருத்தி பயிர் (Cotton) தோட்டமொன்றை நிறுவி அதற்கென தனித்துவமான சுப்பிரிண்டன் ஒருவரை நியமித்திருந்தனர். இந்த வரலாற்றுத் தகவல் மூத்த வரலாற்று ஆசிரியர் C. இராச நாயகம் முதலியார் அவர்கள் எழுதிய **Ancient Jaffna** என்ற நூலில் பின் வருமாறு பதிவாகியுள்ளது.

Even after the British Occupation of the maritime Province of Ceylon. Cotton was so extensively cultivated in the Mannar District that a European Superintendent was appointed by Government to Superintend the Cultivation of Government Plantation"

பருத்தி உற்பத்தியால் மிகையான வருமானத்தை பெற்ற பிரித்தானிய அரசு பெருந்தோட்டத்துறையினர் மன்னார் தீவின் மேற்குப்புறமான பருத்திப் பண்ணையிலும் பருத்தி உற்பத்தியை ஊக்குவித்தனர்.

வணிகத் தளமாக

மன்னார் தீவு...

கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டில் இருந்து கி. பி. 10 ம் நூற்றாண்டு வரை மன்னார் வளைகுடாவில் நடந்த முத்துக்குளித்தலில் (Pearl Fishery) தென்னிந்தியத் தமிழர்களும் அராபிய வழித் தோன்றல்களான முஸ்லிம்களும் மேலாதிக்கம் செலுத்தினர். அராபிய, பாரசீக வணிகர்கள் இந்து சமுத்திரத்தின் மீதான கடல் வாணிபத்தை பூரண கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்தனர். அராபிய வர்த்தகர்கள் மன்னார் தீவு மாந்தைத் துறைமுகம் சிலாபத்துறையை மையமாகக் கொண்ட முத்து வாணிப மையம் போன்ற இடங்களில் தமது வாணிப நடவடிக்கையை மேற் கொண்டிருந்தனர். விசேடமாக மன்னார் தீவில் அராபிய வர்த்தகர்களின் வணிக வளாகங்கள், களஞ்சியங்கள், கிட்டடங்கிகள் பரவிக் காணப்பட்டன.

Cylon Gazette என்ற வரலாற்று ஆவணத்தொகுப்பில் சைமன் காசிச் செட்டி பின்வரும் குறிப்புக்களை மன்னார் தீவின் வணிகச் சிறப்புத் தொடர்பாக பதிவு செய்துள்ளார். “முற்காலத்தில் மன்னார் தீவானது முகம்மதியர்களின் (இஸ்லாமியர்கள்) வணிகச் சாம்ராச்சிய

மாக விளங்கியது. (Emporium of mohameden Commerce) இவர்களால் இத்தீவில் ஏற்றுமதியும் இறக்குமதியும் நடைபெற்று வந்துள்ளது.”

சேர் அலெக்சாண்டர் ஜோன்ஸ்டன் (Sir Alexander Jhonstan) என்பவரின் நோக்கு நிலையில் ‘முகமதியர்களின் வணிகத் தளங்களில் ஊள்னூர் முகவர்கள் மூலம் சேகரிக்கப் பட்ட பெறுமதி மிக்க பொருட்கள் களஞ்சியப் படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வணிகக் களஞ்சியங்கள் அராபிய வணிகர்களின் காவலர்களால் பாதுகாக்கப் படுகின்றன. இங்கு வந்து சேருகின்ற பல்வேறு வகையான வணிகப் பொருட்கள் கடல் வழியாக பாய்பமரக் கப்பல்களில் வெவ்வேறு துறை முகங்களுக்கு கொண்டு செல்லப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. பொருட்களைச் சுமந்து செல்லும் கப்பல்களில் அனேகமானவை கலீபாக்களின் அரசியல் ஆணைக்குட்பட்ட பாரசீக வளைகுடா நாடுகளை நோக்கியே செல்கின்றன.’

முற்காலத்தில் அராபியர்களின் வணிகக் கப்பல்கள் மாந்தைத் துறை முகத்துக்கு வந்து சென்றன. ஆனால் 13ம் நூற்றாண்டிலிருந்து மாந்தை துறை முகம் படிப்படியாக செயல்

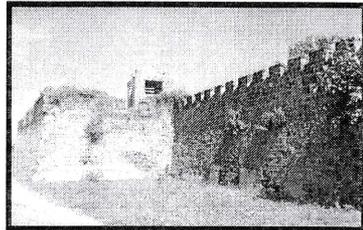
இழந்ததினால் அவர்களின் வாணிபத்துக்கான தளம் அமைக்கும் நோக்கம் மன்னார் தீவை மையமாகக் கொண்டிருந்தது. மன்னாரில் அராபிய வணிகர்களின் நீடித்த செல்வாக்கை வெளிப்படுத்தும் சின்னங்களாக பெருக்கு மரங்கள் கழுதைகள், இறைநேசர்களின் வணக்கத் தலங்கள் ஆகியன விளங்குகின்றன. எனினும் மன்னார் தீவில் இஸ்லாமியரின் நிரந்த குடியேற்றங்கள் கி.பி. 8ம் நூற்றாண்டில் இருந்தே தீவிரமாக நடைபெற்றதாக வரலாற்று ஆதாரங்கள் சான்றுபகர்கின்றன. இக்காலத்திலேயே மேற்கு வடமேற்கு கரையோர மையங்களான புத்தளம் குதிரைமலை முசலி மன்னார் போன்ற இடங்களில் இஸ்லாமியரின் நிரந்தரக் குடியேற்றங்கள் நிகழ்ந்ததாக கலாநிதி சோ. கிருஷ்ணராசா தனது இலங்கை வரலாறு நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மன்னார் தீவில் முஸ்லிம் மக்களின் முதன்மைப் பூர்வீக மையமாக எருக்கலம்பிட்டி கிராமம் விளங்குகின்றது. இவர்களின் பூர்வீக உறவு தென்னிந்தியாவின் காயல் பட்டினம் கீழைக்கரைப் பிரதேசங்களுடன் தொடர்புடையது. இத்தீவில் உள்ள ஏனைய முஸ்லிம்

கிராமங்கள் படிப்படியாக உருவாக்கம் பெற்றவையாகும். இவ்வினத்தினர் முத்துக் குளித்தல், சங்கு குளித்தல் படகோட்டுதல், மீன்பிடி, வாணிபம், தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை போன்ற தொழில் துறைகளில் கைதேர்ந்த தவர்களாவர். ஐரோப்பியர் காலத்திலிருந்து மன்னார் பட்டினத்தின் வாணிப வளர்ச்சியிலும் செல்வாக்கிலும் முஸ்லிம் வர்த்தகர்களின் பங்கு கணிசமானது என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும்.

மன்னார் நகரத்தின் முகவரியான சென். ஜோர்ஜ் கோட்டை

மன்னார் தீவில் - நகரத்தின் “முகவரியாக” விளங்குவது மன்னார் கோட்டை தான். போர்த்துக்கேய ஆட்சியாளர்கள் மன்னார் தீவை 1560ம் ஆண்டு தமது பூரண கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். மன்னார் பிரதேசத்தை நிர்வகிப்பதில் யாழ்ப்பாண

மன்னார் சென். ஜோர்ஜ் கோட்டை

அரசனதும், வன்னிப் பிரதானிகளினதும் கடுமையான எதிர்ப்புக்கு இராணுவ ரீதியாக முகம் கொடுக்க வேண்டி இருந்ததனால், அவசர அவசமான மன்னார் தீவின் கிழக்கு மைய முனையில் கோட்டையொன்றைக் கட்டினர்.

இந்தக் கோட்டையைக் கட்டுவதற்கான “கருங்கற்கள்” தீவின் நேர்க்கிழக்கே எதிர்கரையில் அமைந்திருந்த மாந்தை துறைமுகநகரின் மத்தியல் அழிவடைந்த நிலையில் இருந்த திருக்கேதீஸ்வரத்தின் பிரமாண்டமான கோவிலில் இருந்து உடைத்தெடுக்கப்பட்டு “கஸ்மோ” “றகன்” என்ற கப்பல்களில் ஏற்றிக்கொண்டு வரப்பட்டன. போர்த்துக்கேய இராணுவத் தளபதி வைஸ்ரோய் கொன்ஸன்ரைன் டி பிறகன்ஸா (Viceroy D. Constantine de Branganza) என்பவரின் தலைமையில், கத்தரின் மேயர் டொன் ஜோட் சொய்ஸா (Cattarin Majar Don Geord Soysa) என்பவரின் மேற்பார்வையின் கீழ் கட்டி முடிக்கப்பட்டது.

சென். ஜோர்ஜ் கோட்டை (St. George Fort) என்று பெயரிடப்பட்ட இந்த இராணுவத் தளத்தை நிர்மாணிப்பதற்கு இந்தியாவின் கன்னடப்

பிரதேசத்தில் இருந்து கூட்டிவரப்பட்ட கட்டுமானிகள் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டனர். இவ்வாறு மன்னார் கோட்டையைக் கட்டுவதற்காக வந்தவர்களுக்கு பள்ளி முனையில் குடியிருக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இவர்களின் வாரிசுகளே இன்றைய பள்ளிமுனை மக்கள் என்ற கருத்து வலுவானதாக உள்ளது. பள்ளிமுனை சென் லூசியா தேவாலய பொன் விழாமலரில் அருட்தந்தை ஞானமுத்து பிலேந்திரன் எழுதிய கட்டுரையொன்றில்

“இம்மக்களின் இனமரபுசார் தோற்றம் பற்றி பல கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் மேற் கூறப்பட்ட கருத்து நிலையின் பின்னணியில் நோக்கும் போது இவர்கள் “போர்த்துக்கேயர்களன்னடக் கலப்பினர்” என்ற நிலைப்பாடே அதிக சாத்தியத்தன்மை கொண்டதாக தென்படுகின்றது. பள்ளிமுனைக்கிராமத்தில் வாழும் மக்கள் இன்று வரை தம்மை “கன்னட போத்துக்கேயர்” வழித்தோன்றல்கள் என்றே கொள்கின்றனர்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

போத்துக்கேயர் மன்னார் தீவில் கோட்டை கட்டிய

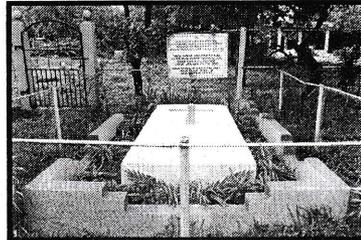
அக்கால வரலாற்றுச் சூழமைவைப் பற்றி குவைறோஸ் பாதிரியார் (Queyros) பின்வருமாறு வர்ணித்துள்ளார்: 'When the Portuguese arrived in the 16th century, Manthai was a ruined city. The temple at Thirukeswarsm at Manthai was already in ruins. The ford of Mannar was erected in 1560 under the supervision of viceroy D. Constatine de brangaza out of the stone of the Thirukeswaram Temple.'

1658ம் ஆண்டு வரை போர்த்துக்கேயரால் நிர்வகிக்கப்பட்ட மன்னார் கோட்டை அதே ஆண்டில் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சி நிருவாகத்தில் கோட்டையை மேலும் பலப்படுத்தி மேற்கு, வடக்குத் திசைகளில் அகழிகளை அமைத்து, பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தினர். பாதுகாப்புக் கண்ணோட்டத்தில் இராணுவ கேந்திர மையமாகக் கருதப்பட்ட சென். ஜோர்ஜ் கோட்டை பல வரலாற்று நிகழ்வுகளை கொண்டது. கோட்டைக்கு உள்ளே போர்த்துக்கேயரின் வழிபாட்டுக்காகக் கட்டப்பட்டிருந்த கத்தோலிக்க தேவாலயம் பின்னர் ஒல்லாந்தரால் அவர்களின் கல்வினிஸ்ட் கிறீஸ்தவ மத வழிபாட்டுத்

தலமாக மாற்றப்பட்டது. இத்தேவாலயம் கோட்டையினுள் இன்றும் நல்ல நிலையில் உள்ளது. அண்மைக் கால யுத்தத்தின் சத்தங்களை எதிர்கொண்ட இக்கோட்டை மன்னாரின் ஒரு வரலாற்று சின்னமாகும்.

மன்னாரில் கத்தோலிக்க மத எழுச்சியும் எதிரொலிகளும்...

போர்த்துக்கேயர் மன்னாரைப் பூரணகட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து கோட்டை முதலான இராணுவ நிலைகளைப் பலப்படுத்தும் முன்பே, போர்த்துக்கேயரின் ஆதரவுடன் தென்னிந்திய கிழக்கு கரையோரக் கிராமங்களில் வேகமாகப் பரவிய கத்தோலிக்க மத விசுவாசவேர் மன்னார் தீவில் 1544 இல் காலானறியது. இதற்கு எதிராக இதே ஆண்டில் நவம்பர் மாதத்தில் மன்னார் தீவின் பட்டித்தோட்டத்துக்கும், தோட்ட வெளிக்குமிடையே பரவி வாழ்ந்த

சங்கிலிய மன்னால்
கொல்லப்பட்ட வேதசாட்சிகளின்
கல்லறை - தோட்டவெளி

புதிய கத்தோலிக்க விசுவாசிகளை சுற்றி வளைத்து யாழ்ப்பாண ராச்சியத்தின் அரசனான சங்கிலியனின் படையணிகள் நடாத்திய கொலை வெறிக் கூத்தின் எதிரொலியானது - அலை வட்டங்கள் போல பரந்து விரிந்து சில தினங்களில் உலகத்தின் மனச்சாட்சியை உலுப்பியது.

சங்கிலி அரசனின் ஆணையின் பிரகாரம் வடக்கிலிருந்து இரவோடிவாக பாய்மரப் படகுகளில் புறப்பட்ட 5000 இராணுவத்தினர் மன்னார் தீவின் வடசரையை அண்மித்ததும் இரு சமசூறுகளாக பிரிந்து எருக்கலம்பிட்டி அண்மிய ஆமைப்படுக்கையை ஊடறுத்து ஒரு அணியும், கிழக்கே ஊசிமூக்கன் துறை யூடாக களப்பு ஓடையை ஊடறுத்து வந்த மற்ற அணியும், தரைப் பகுதியினுள் நுழைந்து தமது கொலைக்களத்தின் மையத்தை சுற்றி வளைத்து மனித சங்காரம் செய்த நிகழ்வானது மன்னார் தீவில் குருதியினால் எழுதப்பட்ட மௌன வரலாறாகும். ஏறத்தாள 700 பொதுமக்களும் புனித சவேரியாரின் பிரதி நிதியான அருட்பணியாளரும், சங்கிலி அரசனின் மன்னார் பிரதானியான இளஞ்சிங்கன் என்பவரும் இந்த மனித சங்காரத்தில் மறைசாட்சிகளாக மரித்தனர்.

கத்தோலிக்க விசுவாசத்தின் வித்துக்களாக இரத்தம் சிந்தி மரணித்த விசுவாசிகளின் தியாகத்தை விதந்துரைத்த போர்த்துகேய தலைமைப் பீடம் மன்னாரை “மறைசாட்சிகளின் தீவாக” பிரகடனப் படுத்தியது. போர்த்துக்கல் மொழியில் இது “இல்லாடொஸ் மாத்திரேஸ்” என அர்த்தமாம். சங்கிலி அரசனின் மன்னார் தீவு ஆளுனரான இளஞ்சிங்கன் கத்தோலிக்க விசுவாசத்தை ஏற்றுக் கொண்டதன் எதிரொலியாக அரசனின் ஆணைப்படி தீவில் கிழக்கு நோக்கி படையினரால் துரத்திச் செல்லப்பட்டு தனிமைப் படுத்திக் கொல்லப்பட்டான்.

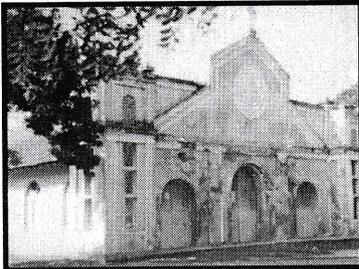
திருமுழுக்கின் போது “சாந்தாக் குரூஸ்” என பெயர் மாற்றம் (Santha Croos) பெற்றிருந்த அவன் மரணித்த இடத்தில் சாந்தாக் குரூஸ் என்ற சேமக்காலை உருவாக்கப் பட்டது. இந்த நிகழ்வின் நினைவாக மன்னாருக்கு சாந்தாக் குரூஸ் என்ற பெயரிட்டு பதிவு ஆவணங்களிலும் இப்பெயரைப் பயன்படுத்தினர். 18ம் நூற்றாண்டில் மன்னார் தீவு 5 மீசாம்களாக (பங்குத்தளங்கள்) பிரிக்கப்பட்ட போது மன்னார் பட்டினமும் தூழலும் Santha Croos என்றே அழைக்கப் பட்டது.

“சாந்தக் குரூஸ்” சேமக் காலை மன்னார் கோட்டையில் இருந்து ஒரு கிலோமீற்றர் மேற்கில் அமைந்திருந்தது. இது மன்னார் பட்டினத்தை வரையறுக்கும் மேற்கு எல்லையாக அமைந்ததுடன் பட்டினம், மற்றும் சுற்றாடலில் உள்ள கிறிஸ்தவ மக்களுக்கான பொதுச் சேமக் காலையாகவும் விளங்கியது. 400 வருடங்களுக்கு மேல் பழமை வாய்ந்த கல்லறைகளை உள்ளடக்கியிருந்த இச்சேமக்காலை சில தசாப்பதங்களுக்கு முன்பு பயன்பாட்டில் இருந்து ஓய்வு கண்டது. இவ்விடத்தில் இன்று பொது விளையாட்டு மைதானம் அமைந்துள்ளது. “சாந்தக் குரூஸ்” சேமக்காலையின் வடக்குப் பக்க வளாகத்தில் 1583ம் ஆண்டளவில் சிறிய குடிசை வடிவில் அமைக்கப்பட்ட புனித மரியன்னை ஆலயம் - பின்னாளில் (1833) பெருப்பிக்கப் பட்டு பயன்பாட்டில் இருந்து

இன்று புதிய பரிமாணத்தைத் தொட்டு நிற்கின்றது. மரியன்னை ஆலய வளாகத்தை மருவி இருக்கும் புனித சவேரியார் ஆண்கள் கல்லூரி தீவின் கல்வி வளர்ச்சிக்கான கலங்கரை விளக்கங்களில் தனித்துவமானது.

மன்னார் தீவின் குடியிருப்பு மையங்கள்

பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில் மன்னார் தீவில் இருந்த 2 குடியிருப்புக்கள் தொடர்பாக மன்னார் கச்சேரி நிருவாக பதிவு ஆவணங்களையும், வரைபடத்தையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு சைமன் காசிச்செட்டி முதலியார் **The Ceylon Gazette** என்ற தனது வரலாற்று ஆவணத்தில் பதிவு செய்துள்ளார். அவற்றின் பெயர் விபரம் வருமாறு: மன்னார் பட்டினம், மூர்வீதிக் குடியிருப்பு, கீரி, பட்டினம், தோட்டவெளி, தாராக்குண்டு, கரிசல், சம்புத்துறை, கிடாவெட்டித் தோப்பு, எருக்கலம் பிட்டி, பள்ளிமுனை, பேசாலை, தாழ்வுபாடு, கட்டுக் காரன் குடியிருப்பு, கோணார் பண்ணை, கீளியன் குடியிருப்பு, கொன்னை யன் குடியிருப்பு, மாலிவாடி, மிரன்காப் பண்ணை, உவரி, ஓலைத்தொடுவாய், சிறுத்தோப்பு, தலைமன்னார், மந்துக்குடியிருப்பு, கூக்காலி வாடி, தண்ணீர்த் தாளை, துவரங்காடு இவற்றில் பத்துக்கு

புராதன மரியன்னை ஆலயம்
மன்னார் நகரம்

மேற்பட்டவை குக்கிராமங்களாகும். சைமன் காசிச்செட்டி முதலியாரில் இடம்பெறாத குடியிருப்பு க்கள் பிற்காலத்தில் வளர்ச்சி அடைந்தவை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. மேற்படி குடியிருப்புக் களில் சில இன்று வெறிச்சோடி விட்டன.

அருட்தந்தை பல்பாயஸ் தரிசிந்த

மன்னார் தீவு:

ஒல்லாந்தர் 1658ம் ஆண்டில் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களைத் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொணர்ந்தனர். போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் வலிமையுடன் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்த கத்தோலிக்க திருச்சபையின் செயற்பாடுகளை மோசமாகச் சீர் குலைத்தனர். கத்தோலிக்க மதக்கொள்கை வழிபாடுகள் தடைசெய்யப்பட்டன. தமது கல்வினிஸ்ட் கிறிஸ்தவ மதக் கொள்கையைத் தீவிரமாகப் பரப்பு முயன்றனர். வடபகுதியில் ஒல்லாந்தரின் மறைபரப்பு நடவடிக்கைகள் யாழ். குடாநாட்டுக்குள் ஓரளவு வெற்றியளித்தது.

இந்நிலையில் ஒல்லாந்தரின் கிறிஸ்தவ மதபரப்புக்குப் பொறுப்பாக அருட்தந்தை பிலிப் பல்பாயஸ் (Rev. Fr. Philip Baldaes) பல வருடங்கள்

தனித்து நின்று பணியாற்றினார். மறை அறிவில் நிபுணரான இவர் சிறந்த கல்வி மானாகவும், வரலாற்று உண்மைகளைத் தேடி அறியும் ஆர்வலராகவும் விளங்கியதுடன், தலை சிறந்த ஓவியராகவும் இனங்காணப் பட்டவராவார்.

மறைபரப்பும் பணியுடன் அவர் மேற்கொண்ட ஆய்வறிவுத் தேடல் அனுபவங்களைத் தொகுத்து "Discription of Coramandel and Ceylon"

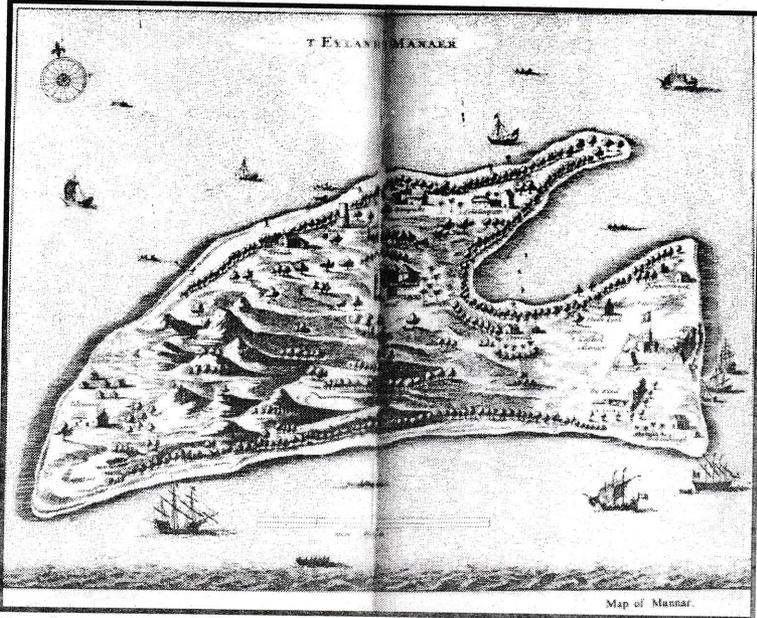
என்ற தலைப்பில் வரலாற்று நூலொன்றை வெளியிட்டார். இந்நூலில் மன்னார் தீவில் சிலவாரங்கள் தங்கி நின்று வரைந்துள்ள "வரைபடத்தில்" அவர் காலத்து மன்னார் தீவின் காட்சிப் படிமங்கள் துல்லியமாகவும், தத்ரூபமாகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளமை ஆச்சரியமாக உள்ளது. இப்படத்தில் அவர் வரைந்துள்ள கட்டிடங்கள் தாவரங்கள் கரையோரக் காட்சிகள், முப்பரிமாணத் தன்மையைப் பிரதிபலிக்கின்றன. ஓவியபாணியில் அமைந்த இந்த வரைபடத்தின் ஒவ்வொரு அம்சங்களையும் நுணுக்குக் காட்டி கண்ணாடி யூடாகப் பார்க்கும் போது தான் அவற்றின் உன்னத பரிமாணம் யதார்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அந்த வரைபடத்தில் -

தென்படும் “காட்சிக் கோலங்கள்” வருமாறு: கிழக்கே மன்னார் கோட்டையும், மன்னார் கால்வாயில் கப்பல்கள் தரித்து நிற்பதும் காட்டப் பட்டுள்ளது. தீவின் தென்கிழக்கு மூலையில் சவுத்பார் பகுதியும் அங்கு அன்றிருந்த சென் ஜோண் தேவாலயம் காணப்படுகின்றது. பள்ளி முனைப் பகுதியில் ஒரு சிறிய தேவாலயக் கட்டிடமும், கோட்டையில் இருந்து மேற்குப்புறமாக புனித மரியன்னை தேவாலயம் அமைந்துள்ளது.

மற்றும், எருக்கலம்பிட்டி வாவிக்கு தென்புறமாக தோட்ட

வெளித் தேவாலயமும், எருக்கலம்பிட்டி பள்ளிவாசலும் அதற்கு கிழக்கே, தூரத்தில் கிடாவெட்டித் தோப்பு சென் செபஸ்தியான் ஆலயமும், அதற்கு சற்று மேற்கே சம்புத்துறை சென். பீற்றர் தேவாலயமும், சற்று மேற்காக மினாராக் கோபுரமும் தெளிவாக வரையப்பட்டுள்ளது.

அன்றைய காலத்து நிருவாக மையமான கரிசலில் கப்பலேந்தி மாதா ஆலயத்துடன் இணைந்த சில கட்டிடத் தொகுதியும் காணப்படுகின்றது. பேசாலை வெற்றி அன்னை ஆலயமும் அதனோடு இணைந்த சிறு கட்டிடமும் தெளிவாக

தெரிகிறது. தலைமன்னார் தேவாலயத்தின் தோற்றம் தெளிவாகத் தெரிவதுடன் தீவின் வடகரையோரமாக மினாரா வை நோக்கி மூன்று படகுகள் கடலில் நகர்ந்து வருவதையும், சம்புத்துறையையும் பேசாலையை அண்மித்த கடற்கரைகளில் கரைவலை மீனவர்கள் ஆர்வமுடன் மீன்பிடிப்பதையும் பல்டாயஸ் நுணுக்கமாக வரைந்துள்ளார். எருக்கலம்பிட்டி வாவி, தென்கடல் ஓரங்களில் மீன்பிடி வள்ளங்கள், பாய்மரக் கப்பல்கள் காணப்படுகின்றன. தீவின் நிலப்பிரதேசப் பரப்பில் மேற்குப் புறமாக மணல் குவியல்கள், பனைமரங்கள் மற்றும் தாவரங்கள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன.

இந்த வரைபடத்தில் அருட்தந்தை பல்டாயஸ் கண்டறிந்த உண்மை என்ன வெனில் தீவு முழுவதும் கத்தோலிக்க மதப்பரப்புதல் உறுதி அடைந்திருந்தமைக்குச் சான்றாக பரவலாக கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் அமைந்திருந்த மையாகும். மன்னார் தீவில் கல்வினிஸ்ட் மதக்கொள்கைகளை அவரால் வெற்றிகரமாகப் பரப்ப முடியாவிட்டாலும் மன்னார் தீவு முழுவதும் அலைந்து திரிந்து அவர் கண்ட திரிசனங்களை வரைபடமாக வரைந்து சிறந்த

ஆவணமாகக் குவித்து வெற்றிகண்டுள்ளார் என்றே கருத வேண்டும்.

மன்னார் மாவட்டத்தின் “உயிர் மையமாக” மன்னார் நகரம்....

மன்னார் மாவட்டத்தின் தலை நகரமாக மன்னார் தீவின் கிழக்கு அந்தத்தில் அமைந்துள்ள மன்னார் நகரம் விளங்குகின்றது. இலங்கையில் உள்ள 25 நிருவாக மாவட்டங்களில், தீவு ஒன்றைத் தலை நகரமாகக் கொண்டுள்ள வித்தியாசமான ஒழுங்கமைப்பு மன்னார் மாவட்டத்தில் தான் காணப்படுகின்றது. 2000 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்து இப்பிரதேசத்தின் துறை முகநகராக விளங்கிவந்த மாந்தைத் துறை முக நகரமே தலை நகராக விளங்கியது. 13ம் நூற்றாண்டிலிருந்து மாந்தைத் துறை முக நகர் படிப்படியாகத் தனது கேந்திர வகிப்பாகத்தை இழந்து கொண்டிருந்த நிலையில் போர்த்துக் கேயரின் வருகையுடன் இப்பிரதேசத்தின் கேத்தீர வகிப்பாகத் தன்மை மன்னார் தீவுக்கு திசை மாறியது.

மன்னார் தீவில் போத்து கேயர் சென். ஜோர்ஜ் கோட்டையை நிர்மானித்த காலத்திலிருந்து இக்கோட்டையின் மேற்காக உள்ள வரை

யறுக்கப்பட்ட பிரதேசம் நிலை - யான வாணிபத் தலமாக மாற்றமடைந்தது. படிப்படியாக ஒரு பட்டினத்துக்குரிய தகுதியை நோக்கி வளர்ச்சி அடைந்த தினால் மன்னார் மாதோட்டப் பெருநிலப்பரப்பில் வசித்த மக்கள் தமது நானாவிதத் தேவைகளுக்காக பரவை கடலாக உருமாறிக் கொண்டிருந்த நீர்ப்பரப்பின் ஊடாக வத்தைகளிலும் வள்ளங்களிலும் வந்து போகும் வழக்கம் உருவாகி இருந்தது.

பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் மாவட்ட ஆட்சி நிருவாக மையம் கரிசலில் இருந்து மன்னார் பட்டினத்தை நோக்கி நகர்த்தப் பட்டதும், 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பெரு நிலப்பரப்புக்கும் மன்னார் தீவுக்கும் இடையிலான தாம் போதியுடன் இணைந்த பிரதான வீதி, மற்றும் தலைமன்னார் கொழும்பு புகையிரத வீதி அமைக்கப்பட்டதும் மன்னார் மாவட்டத்தின் தலைநகர் மன்னார் நகரம்தான் என்ற ஒழுங்கமைவு நிச்சயமானதும், நிரந்தரமானதுமாகியது.

மாதோட்ட பெருநிலப் பரப்பு மக்களின் நடமாட்டம் இந்திய வணிகர்களின் வருகை மலையகப் பெருந்தோட்டங்களை நோக்கி தென்னிந்திய

கிழக்குக் கரைக்கிராமங்களில் இருந்து அழைத்து வரப்பட்ட தொழிலாளர்களின் தரையிறக்கம் போன்ற காரணங்களால் மன்னார் தீவும், நகரமும் கலகலப்புடன் களை கட்டத் தொடங்கியது. அத்துடன் மாவட்டத்தின் உயர் மையம் போன்ற நிருவாகக் கட்டமைப்பான மன்னார் கச்சேரி 1802ம் ஆண்டு நிரந்தரக் கட்டிடத்தில் இயங்குவதற்கான “கால்கோள்” இடப்பட்ட காலத்தில் இருந்து மன்னார் நகரின் கேந்திர வகிபாகம் மேலும் உறுதியடைந்தது. மற்றும் கச்சேரி வளாகத்தை அண்மித்த மாவட்ட நீதிமன்றம் பிரதான தபாலகம் போன்றன அக்கால சூழமைவில் மன்னார் நகரின் நிருவாக அந்தஸ்தை உயர்த்தும் வகையில் அமைக்கப்பட்டன.

இன்று நாம் காணுகின்ற மன்னார் நகரப்பிரதான தபாலகக் கட்டிடம் பிரித்தானியர் காலத்தில்

**துபாற் கந்தோர்
மன்னார் பட்டினம்**

கட்டப்பட்டதாகும். மன்னார் தபாலகத்தின் 200 வருடகாலப் பழமைக்குச் சான்றாக இக் கட்டிடத்தின் முகப்பின் வலது பக்கமாக அக்காலத்தில் மன்னார் தபாலகத்தில் பொறுப்பதிகாரியா -கக் கடமையாற்றிய ஒல்லாந்து தேசத்தவரான ஹச் (Hatch) என்பவரின் ரூபகரார்த்த “கற்பொறிப்பு” இன்று சாட்சி பகர்கின்றது அந்த நினைவுக் கல்லில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள ஆங்கில வாசகம் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது. “**TO The Memory of Ensign I. Hatch (Hollander) in - Charge Mannar. P.O**

குறிப்பு: பிரித்தானியர் ஆட்சி நிருவாகத்தில் ஒல்லாந்தரான சில சிவில் சேவை அதிகாரிகள், பொறியலாளர்கள் - தொடக்கம் இலங்கையில் பணியாற்றினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மன்னார் பட்டினமானது வர்த்தக வாணிப நிருவாக அலகுகள் தேவாலயம், மசூதி, கோவில்கள், சந்தை, வணிகப் பேட்டைகள், நிரந்தரக் குடிமனைகள், கல்விக்கூடம், வீதி அமைப்புக்கள், ஓயாத மக்கள் நடமாட்டம் போன்றவற்றால் படிப்படியான வளர்ச்சிக் கோலங்களால் மாற்றம் அடைந்து இன்றுள்ள வளர்ச்சி நிலையை

எட்டியிருந்தாலும், அன்றைய காலப்பகுதியொன்றில் (பிரித்தா - னியர் நிருவாகத்தில்) மன்னார் பட்டினத்தின் ஆரம்ப கால சூழமைவினை **The Ceylon Gazetteer** என்ற வரலாற்று ஆவணத்தொகுப்பில் (Simon Casie Chetty mudaliar) சைமன் காசிச் செட்டி முதலியார் பின்வருமாறு படம் பிடித்தது போல வர்ணித்துள்ளமை சுவாரஸ்யமானதாக உள்ளது.

“மன்னார்த் தீவின் தென் கிழக்குத் திசையில் அமைந்துள்ள பிரதான நிகரமாக (Chief Town) “மன்னார்” விளங்குகின்றது. இங்கிருந்து மேற்குத் திசையில் உள்ள கொழும்பு நகர் ஏறத்தாள 142 மைல்கள் (about 142 miles) தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. பெருநிலப் பரப்பையும் மன்னார் தீவையும் பிரிக்கின்ற கால்வாயின் ஓரமாக அமைந்துள்ள சதுரமான சிறிய கோட்டை (small square fort) மன்னார் நகரத்தின் முகவாசலாக அமைந்துள்ளது. இக்கோட்டையினுள். அரச பணியாளர்களின் வதிவிடங்கள் உள்ளன. அத்துடன் ஒரு சிறிய புரட்டஸ்சாந்து தேவாலயம் (a small Protestant Church) அமைந்துள்ளது. கோட்டையில் இருந்து வெளிப்புறமாக வட மேற்குத் திசையில் 660 அடி தூரத்தில் (Furlong) இரு சிறிய

குளங்கள் பழுதடைந்த நிலையில் உள்ள இப்பட்டினத்தின் பிரதான வீதியில் நிழல்தரும் மரங்கள் (**Sooriya Trees**) வரிசையாகக் காட்சியளிக்கின்றன. மன்னார் நகரம் சிறியதாக இருந்தாலும், தூய்மையானதாகக் காணப்படுகின்றது. நகர்ச் சுற்றாடலில் உள்ள வீடுகள் அழகிய முறையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இல்லங்கள் கலெக்டர் அலுவலகம் நீதிமன்றம் இணைந்துள்ள வளாகத்தை அண்மித்து நெருக்கமாகக் காணப்படுகின்ற. மன்னாரில் சிறப்பாகக் காணக்கூடிய அம்சம் என்னவெனில் அனேக உரோமன் கத்தோலிக்க வழிபாட்டுத் தலங்களாகும். (**Several Chapels belonging to the Roman Catholics**) மேலும் நகரின் பிரதான வீதியை அண்மித்து பறங்கியர் (**Burghers**) குடியமர்ந் துள்ளனர்.

புறநகரப்பகுதியில் ஏராளமான உள்ளூர் வாசிகளின் குடிமனைகள் அமைந்துள்ளன. இந்நகரத்தின் பிரதான கடைத் தெரு (**Main Bazaar**) வில் பொருட்களை விற்பனவு செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் வணிகர்களால் கவர்ச்சியான முறையில் கடைகண்ணிகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளமை சிறப்பானதாகும்.

ஏறத்தாள இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட மேற்கூறப்பட்ட மன்னார் நகரின் காட்சிப் படிமங்கள் இன்று உருமாற்ற மடைந்து மன்னார் நகரம் புதிய பரிமாணங்களைத் தொட்டு நிற்கின்றது. எனினும் அக் காலத்தின் வரலாற்றுச் சின்னங்களாக சென் ஜோர்ஜ் கோட்டையும், ஓய்ந்து கிடக்கும் பழைய (தாம்போதி) பெரிய பாலமும் கச்சேரி வளாகக் கட்டிடங்களும், பழைய நீதிமன்ற கட்டிடமும், பிரதான தபாலகமும், மெதடிஸ்த தேவாலயமும் ஓல்லாந்தரின் கட்டிடக் கலையைப் பிரதிபலிக்கும் வீடுகளும், எஞ்சி நிற்கும் ஒரு சில நிழல்தரு மரங்களும் - இன்றும் நம்மால் காணக்கூடிய நிலையில் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இறுதியாக பல வரலாற்று பெருமைகளுக்கு உரித்தான மன்னார் - மாதோட்ட மன்னரின் பிரதான நகரம் மன்னார் தீவில் அமைந்திருப்பது ஒரு வித்தியாசமான ஒழுங்கமைப்பு எனக் கருதலாமேயன்றி இந்நிலை ஒரு பெருமைக்குரிய விடயமல்ல. ஏனெனில் மன்னார் மாவட்டத்தின் தலைநகரின் உருவாக் கத்தின் பின்னணியில் ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியாளர்களின் காலனித்துவ சுயநலன் புதைந்து கிடக்கின்றது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த உண்மையை உணராமலும்

பரந்த மாதோட்டப்பெருநிலப் பரப்பின் செழுமைத் தன்மையை புரிந்து கொள்ளாமலும் மன்னார் நகரத்தை மையப்படுத்திய தீவு நிலத்தில் அனைத்து முக்கிய துறைசார் நிறுவனங்களையும் குவியப்படுத்தி தொடர்ந்தும் கூடுகட்டி வாழ முனைவது எதிர்காலத்தில் ஓட்டுமொத்த மாவட்ட வளர்ச்சிக்கு சவாலாகவே அமையப்போகிறது.

ஆய்வுக்கு துணைநின்ற மூல ஆதாரங்கள்

Referance - Books

1. The ceylon Gazetteer - By. Simon Casie Chetty Modaliar
2. Manual of Vanni - By. J. P. Lewis C. C. S
3. Mannar Gazetteer - By: E. B. Darham C. C. S
4. Discription of the Coramandal andl ceylon
(Translated in churchill's of collection) By: Rev. Fr. Philip Baldaeus
5. XXV - Years Catholic Progrees (1893 - 1918)
By: Rev. Fr. S. Gnanaprakasaram OMI
6. Ancient Jaffna - By: C. Rasanayagam Mudaliar
7. A Monograph of Mannar - By: W. J. S. Boaks
8. The Charonicle of the Shrine of our Lady of Madhu
By: Rev. Fr. A. J. B. Antoninus OMI
9. Portugues Era in II - Volume - By: Dr. Poul Peiris
10. Martyrs of Ceylon - By: C. M. Fernando
11. Oxford English - English Tamil Dictionary
12. மன்னார் விரிகுடாவும் அதன் சுற்றுச் சூழலும்
கலாநிதி ஸ்ரீயானி மித்தயபால
13. புனித சவேரியார் - அருட்தந்தை மாப்ரா
14. இலங்கை வரலாறு - கலாநிதி சோ. கிருஷ்ணராஜா
15. மன்னார் மறை சாட்சிகள் - அருட்திரு. முனைவர் சிசில் சந்திரன்
16. மன்னார் மறை மாவட்ட வெள்ளி விழா மலர்
17. புகழ்ப்படாத மறைசாட்சிகள் (கட்டுரை - மன்னார்)
எஸ். அந்தோனிப்பிச்சை
18. மன்னார் பள்ளிமுனைத் திருச்சபை பற்றிய
சில வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கட்டுரை
வண. ஞா. பிலேந்திரன்
(பள்ளிமுனை புனித லூசியா தேவாலய பொன்விழா மலர்)
19. வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க எருக்கலம்பிட்டி (கட்டுரை)
கலாநிதி எஸ். எச். ஹஸ்புல்லாஹ்

இக்கட்டுரை இறந்த விமர்சனங்கள், கட்டுத்துக்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன - 07738855360

யோசவ்வாஸ் அடிகளின் வழியில்
இன்றைய இலங்கைத் திருச்சுபை
மேற்கொள்ளக்கூடிய

இன ஒற்றுமைக்கான முன்னெடுப்புகள்

அருட்பணி. தமிழ்நேசன் .

தலைவர் - மன்னார் தமிழ்ச்சங்கம், பதிப்பாசிரியர் - 'மன்னார்'

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபின்னர் தமிழ் மக்கள் சிங்கள ஆட்சியாளர்களினால் ஓரங்கட்டப்பட்டனர். பல்வேறு விதங்களில் ஒடுக்கப்பட்டனர். இந்த ஒடுக்குமுறையானது அரசியல், பொருளாதாரம், வேலைவாய்ப்பு, உயர்கல்வி, மொழி எனப் பல்வேறு தளங்களில் காணப்பட்டது.

இந்த ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக தமிழ்த் தலைவர்கள் அகிம்சைப் போராட்டங்களை நடத்தினார்கள். அவற்றைச் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் தமது படை பலத்தைக்கொண்டு அடக்கி ஒடுக்கினர். இதனால் விரக்தியுற்ற தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதம் ஏந்திப் போராடினார்கள். அந்த ஆயுதப்போராட்டமும் இலங்கைக்கு முணுகொடுக்கும் பல்வேறு நாடுகளின் உதவியோடு முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்

பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் தொடர்ந்தும் வன்முறைப் போராட்ட அணுகு முறையைக் கையாளாமல் தமிழ் மக்கள் தமது உரிமைகளை வென்றெடுக்க மென்முறைப் போராட்ட அணுகுமுறையைக் கையாள வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். அதாவது ஜனநாயக அரசியல் ரீதியாகத் தம்மைப் பலப்படுத்திக் கொண்டு சிங்களவர் களோடு இணைந்து இன ஒற்றுமையை முன்னெடுத்து வாழவேண்டிய கட்டாய நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டுள்ளனர்.

இந்நிலையில் யோசவ்வாஸ் அடிகளின் மறைபரப்பு அணுகுமுறையில் அவர் கையாண்ட வழிமுறைகள் இந்த இன ஒற்றுமைக்கான முன்னெடுப்புகளாகக் கொள்ளப்பட முடியும் என்பதையே இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகின்றது.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்து பணியாற்றிய யோசவ் வாஸ் அடிகளின் அன்றைய இலங்கைச் சூழலுக்கும் இன்றைய சூழலுக்கும் இடையில் பாரிய வேறுபாடு இருந்தாலும் ஒரு சில அம்சங்களை யோசவ்வாஸ் அடிகளிடமிருந்து இன்றும் இலங்கைத் திருச்சபை கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலையிலேயே உள்ளது.

இக்கட்டுரை இரண்டு பிரிவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் பகுதியில் யோசவ் வாஸ் அடிகள் பற்றிய ஒரு ஒட்டுமொத்தப் பார்வை முன்வைக்கப்படுகின்றது. இதில் அடிகளார் இலங்கைக்கு வந்து பணிசெய்த சூழல் விபரிக்கப் படுகின்றது. இரண்டாவது பகுதியில் யோசவ்வாஸ் அடிகளிடமிருந்து இலங்கைத் திருச்சபை கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விடயங்கள் முறையாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

1. யார் இந்த யோசவ்வாஸ்?

இலங்கைக் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் வரலாறு இரத்தத்தால் எழுதப்பட்ட வரலாறாகும். துன்பங்களையும், துயரங்களையும், அநியாயங்களையும், அடக்குமுறை

களையும் சந்தித்து சாதனை படைத்த வரலாறாகும். இந்த நீண்ட நெடிய வரலாற்றில் “இலங்கைத் திருச்சபையைக் காத்த மாவீரன்” என்று வரலாற்று ஆசிரியர்களால் விதந்துரைக்கப்படுபவர் இந்தியாவில் இருந்து வந்து இலங்கையில் மறைபணியாற்றிய யோசவ்வாஸ் அடிகளாவார். இம்மாபெரும் இறைபணியாளர் புனிதர் நிலைக்கு உயர்த்தப்படவுள்ள இவ்வேளை அவரருடைய வீர வரலாற்றை திரும்பிப்பார்ப்பது பொருத்தமானதே.

அ. கத்தோலிக்கருக்கு எதிரான கலாபனைகள்

போர்த்துக்கேயர் ஆட்சியின் போது (1505 - 1658) கத்தோலிக்கம் இந்நாட்டில் வேரூன்றி வளர்ச்சிபெற்றது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் (1658 - 1796) அது சொல்லொண்ணா அடக்கு முறைகளுக்கும், கலா - பனைகளுக்கும் முகம்கொடுத்தது. கத்தோலிக்க குருக்களும், கத்தோலிக்கரும் தமது பாதுகாப்பிற்கு ஆபத்தை விளைவிக்கலாம் என ஒல்லாந்தர் அஞ்சினர். இதனால் எல்லாக் கத்தோலிக்க அடையாளங்களையும், செயற்பாடுகளையும் இலங்கையிலிருந்து முற்றாக அகற்றிவிட சட்டரீதியிலான

நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். இலங்கையில் கத்தோலிக்கம் நிலைபெற எவராவது எவ்வகையிலேனும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டால் அவர்களுக்கு எதிராகக் கடும்தண்டனை விதிக்கப்படும் என்று பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது. கத்தோலிக்க குருக்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். கத்தோலிக்க பாடசாலைகள் ஒல்லாந்தப் பாடசாலைகளாக்கப்பட்டன. கத்தோலிக்க வழிபாடுகள் முற்றாகத் தடைசெய்யப்பட்டன.

ஆ. அடிகளார் இலங்கைக்கு வந்த கும்பினை

இலங்கையில் கத்தோலிக்கர் அனுபவிக்கும் துயரங்கள், சோகக் கதைகள் இந்தியாவில் கோவாவில் இருந்த யோசவ்வாஸ் அடிகளின் காதுகளுக்கு எட்டியது. இலங்கையில் கத்தோலிக்க விசுவாசத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப அவர் திடசங்கற்பம் பூண்டார். யாசகர் (பிச்சைக்காரன்) வேடம் பூண்டவராய் யோண என்ற உதவியாளரையும் அழைத்துக் கொண்டு கடல் மார்க்கமாக யோசவ்வாஸ் அடிகள் இலங்கைக்கு வந்தார். மூன்று நாட்களில் யாழ்ப்பாணம் செல்லவேண்டியவர், படகு புயற்காற்றில் அலைக் கழிக்கப்பட்டதால் இரண்டு வாரங்கள் கழித்து

மன்னாரில் - இன்றைய சவுத்பார் கடற்கரையில் - காலடி பதித்தார். உணவின்றி பசியால் சாகும் நிலையில் இருந்த இவருக்கு ஒரு ஏழைத்தாய் கஞ்சி வழங்கி உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்ததாக வரலாற்றில் வாசிக்கின்றோம்.

இ. 29 ஆண்டுகள் குருக்கள் இல்லாத இலங்கை

இலங்கைத் தீவின் பெரும்பகுதி ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக்குள் வீழ்வதற்கு முன்பு 120 கத்தோலிக்க குருக்கள் இலங்கையில் பணியாற்றினர். இலங்கைத் தீவின் பெரும்பகுதியை தங்கள் ஆட்சிக்கு உட்படுத்திய ஒல்லாந்த கிழக்கிந்தியக் கொம்பனியினர் அனைத்துக் கத்தோலிக்க குருக்களையும் இங்கிருந்து வெளியேற்றினர். 1658ஆம் ஆண்டிலிருந்து 29 வருடங்கள் எந்தவொரு கத்தோலிக்க குருவும் இந்த நாட்டில் இல்லாத நிலையில் தான் 1687இல் யோசவ்வாஸ் அடிகளார் இந்நாட்டிற்குள் காலடி எடுத்துவைத்தார்.

ஈ. ஆபத்துக்கள் மந்தியில் அரும்பனி

முதல் பத்து வருடங்கள் தனி ஒரு குருவாகவே இந்த நாடு முழுவதும் அவர் பயணம் செய்து பணியாற்றினார். மரண தண்டனை அச்சுறுத்தலை எந்த வேளையிலும் எதிர்கொண்ட

நிலையிலேயே அவர் இருந்தார். தனது பணியின் ஆரம்பக் கட்டத்தில் ஒரு யாசகராக வேடம் பூண்டு, வீடுவீடாகச் சென்று கத்தோலிக்காரின் வீடுகளை அடையாளம் கண்டார். நம்பிக்கைக்குரிய கத்தோலிக்கருக்கு தன்னை வெளிப்படுத்தி அவர்களின் அனுசரணையுடன் தன் பணியை இரகரசியமாகச் செய்துவந்தார். சில்லாலையில் உள்ள கத்தோலிக்கர் அடிகளாருக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து அவருடைய பணிக்கு பல வழிகளிலும் அனுசரணையாக இருந்துள்ளனர். இரகசியமாக, இரவு வேளையில் திருப்பலி ஒப்புக்கொடுத்தார். அருட் சாதனங்களை நிறைவேற்றினார். எந்த வாகன வசதிகளும் அற்ற அக்காலத்தில் கால்நடையாகவே அவர் எல்லா இடங்களுக்கும் பயணம் செய்தார்.

காடுகள், ஆறுகளைக் கடந்து சென்றார். ஆபத்தை விளைவிக்கும் மிருகங்கள், பாம்புகள் மத்தியில் பல்லாயிரம் மைல் நடந்து சென்று அவர் பணி செய்தார்.

2. போசவ் வாஸ் அடிகளின் வழியில் சீன ஒற்றுமைக்கான முன்னெடுப்புகள்

அ. புனிதமான வாழ்க்கை முறை

யோசவ்வாஸ் அடிகளார் ஆழ்ந்த இறைநம்பிக்கையும் இறைப்பற்றும் கொண்டவராக விளங்கினார். அவருடைய மறைபரப்புப் பணிகளின் வெற்றி என்பது அனைத்திற்கும் மேலாக அவருடைய புனிதமான வாழ்க்கை முறையினாலேயே சாத்தியமாயிற்று எனலாம். அவர் முற்றிலும் இறைவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தார். இறைபராமரிப்பில் தங்கி வாழ்ந்தார். “ஒரு அற்பபாவம் செய்வதைக் காட்டிலும் நான் இறப்பதே மேல்” என்று தனது கடிதம் ஒன்றில் அவர் குறிப்பிட்டிருந்தமையை நோக்கும்போது அவருடைய புனித வாழ்வின் தன்மை எத்தகையதாய் இருந்தது என்பதை நாம் ஊகித்தறியலாம். அவருடைய செபவாழ்வு, பணியில் அவருக்கிருந்த அர்ப்பணம், அவருடைய எளிமையான வாழ்வு போன்றவை அவருடைய சக மறைபரப்புக்

குருக்களுக்கும், அன்று வாழ்ந்த கத்தோலிக்க மக்களுக்கும் ஏன் அன்றைய ஆட்சியாளர்களான டச்சுக்காரர்களுக்கும் மிகப்பெரும் உதாரணமாக இருந்தது. “வாஸ் அடிகளார் ஒரு புனிதராகவே வாழ்கின்றார்” என டச்சுக்காரர் அடிக்கடி குறிப்பிடும் அளவுக்கு அவருடைய புனித வாழ்வு வெளிப்படையானதாக இருந்தது.

இலங்கைத் திருச்சபையானது தமிழர்களையும் சிங்களவர்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இது இலங்கைச் திருச்சபைக்கு இருக்கின்ற சிறந்ததொரு பலமாகவே கருதப்படவேண்டும். இந்துச் சிங்கள வரையோ அல்லது பௌத்த தமிழரையோ இலங்கையில் காண்பதரிது. ஆனால் தமிழ்க் கிறிஸ்தவரும் உண்டு, சிங்களக் கிறிஸ்தவரும் உண்டு. இந்நிலையில் இலங்கையில் உள்ள கத்தோலிக்க திருச்சபையானது இன ஒற்றுமையை முன்னெடுப்பதற்கு வாய்ப்பான ஒரு ஏதுநிலையைக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதே உண்மை. இந்த வாய்ப்பை இலங்கைத் திருச்சபை பயன்படுத்தி இன ஒற்றுமையை இந்த நாட்டில் ஏற்படுத்த வேண்டுமெனில் திருச்சபையின் வாழ்வு உண்மை உள்ளதாக, புனிதம் நிறைந்ததாக, அர்ப்பணம் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

எப்படியாக யோசவ் வாஸ் அடிகளாரின் புனித வாழ்வு அன்றைய ஆட்சியாளர்களைக் கவர்ந்ததோ “இவர் உண்மையிலேயே ஒரு புனித வாழ்வை வாழ்கிறார்” என அவர்கள் வாஸ் அடிகளாரைக் குறித்துப் பேசினார்களோ அதேபோன்று இன்றைய திருச்சபையைக் குறித்து, திருச்சபைத் தலைவர்களைக் குறித்து ஏனைய மதத்தவர்களுக்கு, குறிப்பாக இன்றைய ஆட்சியாளர்களுக்கு நல்ல அபிப்பிராயம் ஏற்படவேண்டும். இந்த நேர்மையான நல்லபிப்பிராயம் ஏற்படும் பட்சத்திலேயே இன ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவதற்கான திருச்சபையின் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு ஆட்சியாளர்கள் செவிமடுக்கின்ற நிலை ஏற்படும்.

ஆ. பண்பாட்டுமயமாக்கல் முயற்சிகள்

போர்த்துக்கேயரினால் இலங்கையில் நடப்பட்ட திருச்சபைக்கு நற்செய்தியை அறிவிக் கவும், அதை கட்டியெழுப்பவும் வாஸ் அடிகளார் இறைவனால் அழைப்புப் பெற்றிருந்தார். ஆனால் கொள்கை, அமைப்புகள், பாரம்பரியங்கள் போன்ற பல்வேறு விடயங்களில் வாஸ் அடிகளாரின் அணுகுமுறையானது போர்த்துக்கேயரின் அணுகுமுறையில் இருந்து

வேறுபட்டதாகவே இருந்தது. போர்த்துக்கேயர் தமது போர்த்துக்கேயத் திருச்சபையை அப்படியே இங்கு கொண்டுவந்து நட்டு வைத்தனர். ஆனால் வாஸ் அடிகளார் இலங்கையின் சுதேச சூழ்நிலைக்கு ஒத்துப்போகும் வகையில் திருச்சபையை நிறுவ முயற்சி செய்தார். தன்னுடைய எண்ணப்படி மறைபரப்புத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்த வாய்ப்புப்பெற்ற முதல் ஆசிய மறைபரப்பாளர் வாஸ் அடிகளாரே என்று சொல்லலாம். இன்று நாம் பண்பாட்டு மயமாக்கல், தயாகமாக்கல், சுதேசமயமாக்கல் என்றெல்லாம் பேசுகின்றோம். ஆனால் 1687ஆம் ஆண்டிலேயே இந்த மண்ணில் வாஸ் அடிகளார் இந்த பண்பாட்டு மயமாக்கல் முயற்சிகளை ஆரம்பித்து விட்டார் என்பதை நோக்கும் போது எமக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கின்றதல்லவா?

இன்றைய இனமுறுகல் சூழ்நிலையில், தமிழ்த்தேசியம் மற்றும் சிங்களத்தேசியம் முனைப்புப்பெற்றுள்ள நிலையில் இலங்கைக் கிறிஸ்தவர்களை இந்துக்களும் சரி, பௌத்தர்களும் சரி அந்நியர்களாகப் பார்க்கும் சூழ்நிலை உள்ளது. அதற்குக் காரணம் கிறிஸ்தவர்கள் மேலை நாட்டுப்

பண்பாட்டை, நடை, உடை, பாவனையை, வழிபாட்டு முறையை, ஏன் மேலை நாட்டு நிதி போன்றவற்றை பயன்படுத்துகின்றனர் என்ற பொதுவான குற்றச்சாட்டே ஆகும். இக்குற்றச்சாட்டுக்களில் சில உண்மைகள் இல்லாமலும் இல்லை. காரணம் இன்னும் இலங்கைத் திருச்சபை இந்த மண்ணோடும் மக்களோடும் தன்னை முழுவதுமாக இணைத்துக் கொள்ளவில்லை. பிணைத்துக் கொள்ளவில்லை. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் தாயகமாக்கல், சுதேசமயமாக்கல், பண்பாட்டுமயமாக்கல் தொடர்பான விடயங்களில் பல சுதந்திரங்களை வழங்கிய போதும் அவை இன்றுவரை அதாவது கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தலத்திருச்சபைகளில் நடைமுறைப் படுத்தப்படாத சூழ்நிலையே உள்ளது.

இந்நிலையில் இலங்கைத் திருச்சபையானது முற்று முழுதாக பண்பாட்டுமயமாக நிலையில் அது இலங்கை மக்களிலோ, ஆட்சியாளர்களிலோ. அரசியலிலோ தனது செல்வாக்கைச் செலுத்த முடியாத நிலையே காணப்படும். இன ஒற்றுமை பற்றிப் பேசுகின்ற போது, இன ஒற்றுமைக்கான முன்னெடுப்புகளை நடை

முறைப்படுத்தும் போது திருச் சபையானது அந்நிய மதம் என்ற நிலையிலேயே பார்க்கப்படும். இந்நிலையானது திருச்சபையின் இன ஒற்றுமைக்கான முயற்சிகளை பின்தள்ளுவதாகவே அமையும்.

கி. துன்புறும் மக்களுக்கான பணிகள்

1697ஆம் ஆண்டு கண்டியில் 'அம்மை' என்று சொல்லப் படுகின்ற ஒரு கொள்ளை நோய் ஏற்பட்டது. இந்நோய் ஏறக் குறைய ஒரு வருடமளவில் நீடித்தது. இந்நோயின் தாக்கமும் பயங்கரமும் எத்தகையது என்றால் மக்கள் தமது வீடுகளை விட்டு - ஏன் நோய்த்தாக்கத்திற்குள்ளான தமது அன்புக்குரியவர்களையும் கைவிட்டு பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு தப்பி ஓடினார்கள். கண்டி அரசனும் தனது அரண்மனையை விட்டு வெளியேறினான். இத்தகைய தொரு இக்கட்டான சூழ்நிலையில் வாஸ் அடிகளாரும் அவருடைய மருமகனான யோசவ் கார்வெல்லா அடிகளாரும் எந்தவிதமான வேறுபாடுமின்றி நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை இரவு பகலாகப் பராமரித்தனர். இந்த இரு குருக்களும் ஒவ்வொரு நாளும் நோயாளருக்கான உணவைத் தயாரித்து அவர்களுக்கான தங்குமிடங்களை ஆயத்தம்

செய்தனர். தங்கள் கைகளாலேயே நோயாளிகளின் புண்களைக் கழுவி மருந்திட்டனர். இவ்வாறு அவர்களின் சேவை அளவிடற்கரியதாய் இருந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் நோயினால் இறந்த பத்துப் பேரையாவது அவர்கள் அடக்கம் செய்தனர். இந்த வீரமிக்க பணியினால் இந்த இரண்டு குருக்களும் அரசனுடையதும் பௌத்த மற்றும் கத்தோலிக்க மக்களினதும் அளவிடற்கரிய அபிமானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

இன்றைய போர் முடிவுற்ற சூழ்நிலையில் முட்கம்பி முகாம்களுக்குள் அடைக்கப் பட்டுள்ளவர்கள், தமது தாயகக் கிராமங்களில் மீள்குடியேறிக்கொண்டிருப்பவர்கள் இன்னும் இறுதிக்கட்ட யுத்தத்தின் போது தமது அன்புக்குரியவர்களைப் பறிகொடுத்தவர்கள், வீடுவாசல், சொத்துக்களை இழந்தவர்கள், தம் உடலுறுப்பு களை இழந்தவர்கள் போன்ற துன்புறும் மக்களுக்கு திருச் சபையின் பணி மிகவும் தேவைப் படுகின்றது. நிதி சார்ந்த பொருள் சார்ந்த பணிகள் மட்டுமல்ல, உளக் காயங்களுக்குள் ளாகி வாழ்க்கையையே விரக்தியோடு நோக்கும் மக்களுக்கு நம்பிக்கை அளிக்க வேண்டியது திருச் சபையின் பணி. பாதிக்கப்பட்ட

மக்கள் தமது வாழ்வாதாரங்களைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து 'மீண்டும் வாழலாம்' என்ற நம்பிக்கையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இத்தகைய பணிகளில் திருச்சபை ஏற்கனவே ஓரளவு தன்னை ஈடுபடுத்தியுள்ளது என்பது உண்மையே. ஆயினும் இன்னும் திருச்சபை அதிக மதிக்கமாக இப்பணிக்காகத் தன்னை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இம்மண்ணின் மக்கள் இறைத்தந்தையின் அன்பை, அக்கறையை, இரக்கத்தை, பராமரிப்பை உணர்ந்து கொள்வார்கள். எப்படியாக இக்கட்டான ஒரு சூழ்நிலையில் வாஸ் அடிகளாரின் அன்புப் பணியினால் அன்றைய மக்களும் ஆட்சியாளர்களும் கவரப்பட்டார்களோ அதேபோன்று இன்றைய சூழ்நிலையிலும் திருச்சபை துன்புறும் மக்களின் பணிக்காகத் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணிக்க வேண்டும். அதன்மூலம் அனைத்து மக்களின் நன்மதிப்பை, நல்லபிப்பிராயத்தைப் பெறமுடியும்.

இந்த நன்மதிப்பு அல்லது நல்லபிப்பிராயம் என்பது வெறுமனே இந்த உலகம் சார்ந்த புகழுக்காக அல்ல மாறாக, திருச்சபை

அனைத்து மக்களினதும், ஆட்சியாளர்களினதும் நம்பகத்தன்மையைப் பெறுவதன் ஊடாக அது உறுதியான குரலாக நாட்டின் அரசியல் தளத்தில் ஒலிக்க முடியும். இன ஒற்றுமைக்காக அது நியாயமான முன்மொழிவுகளை முன்வைக்கின்றபோது ஏனைய மதத்தவர்களும், ஆட்சியாளர்களும் திருச்சபையின் குரலுக்கு செவிகொடுக்கின்ற ஏதுநிலை உருவாகும்.

ஈ.வமாழிகளைக் கற்றுக்கொள்வதன் அவசியம்

வாஸ் அடிகளார் இந்தியாவின் கோவை நகரைச் சேர்ந்தவராக கொங்கணி மொழியைப் பேசுகின்ற பிராமணராக இலங்கைக்குள் மாறுவேடத்தில் வந்தார். இலங்கையில் உள்ளவர்கள் தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழிகளைப் பேசுகின்றவர்கள் என்பதை அறிந்து அவர்களோடு இலகுவில் தொடர்புகொண்டு மறைப்பணியாற்ற ஏதுவாக இந்த இரண்டு மொழிகளையும் கற்றுக் கொள்ள அதிக முயற்சி எடுத்தார். அத்துடன் தன்னோடு பணிபுரிய வந்த குருக்களையும் இலங்கையின் சுதேச மொழிகளைப் படிக்கும்படி ஊக்குவித்தார். இவருடைய உறவினரான யாக்கோமே கொன்சால்வஸ் அடிகளார் வாஸ் அடிகளார் கொடுத்த

ஊக்கத்தினாலேயே தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழிகளைக் கற்று இரண்டு மொழிகளிலும் பல்வேறு இலக்கியங்களைப் படைத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்றைய இலங்கையின் இனவன்முறைச் சூழலுக்கான காரணங்களில் ஒன்று மொழியறிவு இன்மையே என்றால் அதைப் பலரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். மொழி என்பது மனிதர்களுக்கான தொடர்பு ஊடகம். மொழி வழியாகவே மனிதன் தன் எண்ணத்தை, விருப்பத்தை மற்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகின்றான். இலங்கையில் தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் இடையில் படிப்படியாக புரிந்துணர்வு இல்லாமல் போனதற்கு முக்கிய காரணம் மொழியறிவின்மையே. ஒருவரை ஒருவர் எந்தளவுக்கு எதிரிகளாக நினைத்தார்கள் என்றால் மிகப்பெரும் அழிவுமிக்க ஒரு கொடிய யுத்த சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இந்த மண்ணில் இரத்த ஆறு ஓடுவதற்கு இந்த புரிந்துணர்வு இன்மையே காரணமாக அமைந்தது.

என்ன விலைகொடுத்தேனும் தமது ஆட்சியைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என நினைத்த ஆட்சியாளர்கள்

உண்மையை மறைத்து தமக்கு சாதகமான கருத்துக்களை, செய்திகளை தொடர்பு சாதனங்கள் மூலம் தத்தம் மக்களுக்கு வழங்கினர். ஒருவருடைய மொழியை மற்றவர் புரிந்துகொள்ளாத சூழ்நிலையில் ஆட்சியாளர்களின் இந்த தந்திரோபாயம் வெற்றிகண்டது. வெளிநாடுகளில் ஏன் இந்தியாவில் பல்வேறு நூற்றுக்கணக்கான மொழிகள் உள்ள நாட்டில் ஒருவர் தனது தாய்மொழியோடு ஆங்கிலத்தையும் இந்தி மொழியையும் அறிந்து வைத்திருப்பதை பொதுவாக அவதானிக்கலாம். ஆனால் இலங்கையில் உள்ளது தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இரண்டே இரண்டு மொழிகள்தான். ஒருவர் மற்றவருடைய மொழியைக் கற்றுக்கொள்ள முயற்சி எடுக்காததன் விளைவை இந்த மண் அனுபவித்துள்ளது. இனியும் இந்த நிலைமை நீடிக்குமானால் எப்படியான புதிய வன்முறைச் சூழ்நிலைகள் தோன்றுமோ தெரியாது.

எனவே வாஸ் அடிகளாரின் முயற்சியைப் பின்பற்றி இலங்கைத் திருச்சபையில் உள்ள திருநிலையினரும் சரி, பொது நிலையினரும் சரி ஒருவர் மற்றவருடைய மொழிகளைக் கற்றுக்கொள்ள முயற்சி

வேண்டும். அப்போதுதான் ஒருவர் மற்றவரை நன்கு புரிந்துகொள்கின்ற நிலைமை ஏற்படும். இது இன ஒற்றுமைக்கான அடிப்படையாக அமையும்.

நிறைவுரை

தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களும், சிங்களக் கிறிஸ்தவர்களும் இலங்கையில் சிறுபான்மையினராக இருக்கும் சூழ்நிலையிலும் கூட இந்நாட்டில் இன ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த காத்திரமான பங்களிப்பைச் நல்க முடியும். சிறு மந்தையாக இருக்கின்ற இலங்கைத் திருச்சபையானது தனது வாழ்வாலும் பணியாலும் இலங்கையில் இன ஒற்றுமைக்கான பாலமாகத் திகழ முடியும்.

“நீங்கள் மண்ணுலகிற்கு உப்பாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் மண்ணுலகிற்கு ஒளியாக இருக்கிறீர்கள்” (மத்.5:13:14)

என்று இயேசு கூறும் உப்பாக ஒளியாக இந்நாட்டில் திருச்சபை திகழ வேண்டும். வாஸ் அடிகளாரும், அவரோடு இணைந்து மறைத்தொண்டாற்றிய குருக்களும் ஒரு சிறு குழுவினர்தான். ஆனால் அவர்களின் புனித வாழ்வு, பண்பாட்டு மயமாக்கல் முயற்சிகள், துன்புறும் மக்களுக்கான பணிகள், மொழிகளைக் கற்றுக்கொள்ளும் ஆர்வம் என்பன அன்றைய வேற்று மத மக்களையும் அரசர்களையும் ஆட்சியாளர்களையும் மிகவும் கவர்ந்தது. எனவே வாஸ் அடிகளின் வழியில் இன்றைய இலங்கைக் கத்தோலிக்க திருச்சபை தனது வாழ்வாலும், பணியாலும் இன ஒற்றுமைக்கான முபற்சிகளை இன்னும் விஸ்தரிக்க முடியும், ஆழப்படுத்த முடியும்.

நாடு, இனம், மொழி, மதம், சாதி, நிறம் ஆகிய வேறுபாடின்றி மனிதர் அனைவருக்கும் ஒரே அளவாக இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது நேரம் மட்டுமே. - ஆபிரகாம் லிங்கன்

பல மூட்டாளிகள் சேர்ந்து நடத்துவதுதான் சனநாயகமென்றால், அதைவிட ஒரு புத்திசாலியின் சர்வாதிபரமே மேல். - ஜக்கி வாசுதேவ்

ஒருவர் ஒரு நூலை எழுத, பாதி நூலகத்தைப் புரட்டிப் பார்க்க வேண்டும். - சாமுவேல் ஜான்சன்

தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாதா..!

திரு. தேவா

மொழிபெயர்ப்புக் கலைஞர்

கலாசாரச் சீரழிவு என்ற குரல் முன்பைவிட இப்போது அடிக்கடி ஒலிக்கிறது, அதிகமாகப் பேசப்படுகின்றது. கலாசாரம் என்றால் என்ன என்பதில் பல கருத்துக்கள் இருக்கின்றன, இருக்கவும் வேண்டும். மேம்போக்காக கலாசாரம் உணவுடனும் உடையுடனும் ஆண் பெண் அதிகாரப் படிநிலையுடனுமே நுணுக்கி குறுக்கப்பட்டு நாளாந்த உலாவருகின்றது. முக்கியமாக பாலியல் அடிப்படை நடைமுறைகள் மாத்திரமே கலாசாரத்தின் அச்ச அசலான மூலமாகப் பார்க்கப்படுகின்றது அல்லது நடனம், இசை என்று விரிகின்றது.

ஒரு கலாசாரத்தின் அல்லது இனக்குழுவின் ஆதார சுருதி, அது சமூகம் அச்சு, அதன் விகாசிப்பு எல்லாமே ஒழுக்கத்

தின் அடிப்படை உடையது. ஒழுக்கம் என்றால் என்ன என்பதற்கு முதலில் நம் மனதில் வருவது என்ன? பாலியல் ரீதியான வழமைகள், எதர் பார்ப்புக்கள் அத்துடன் திணிப்புக்கள். இது மாத்திரமே ஒழுக்கமா? இல்லை என்றால் எதுதான் ஒழுக்கம். சமூகம் தனிமனிதர்களின் கூட்டு அல்லவா! எனவே முதலில் தனிமனிதனின் ஒழுக்கமே அடிப்படை. எழுதப்பட்ட அரச சட்டங்கள், முறைமையான பாரம்பரிய சட்டங்கள் என விதி ஒழுங்குகள் அவனுக்கு இருக்கின்றன. தன் சக மனிதனுடன், குடும்பத்துடன், தன்பணியில் அவன் எவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றான் என்பதில் தான் அவனது ஒழுக்கம் உரைத்துப் பார்க்கப்படுகிறது. பாரம்பரியத்தில் நீதிக் கதைகளுக்கு ஒரு காலத்தில்

மிகப்பெரிய பங்கிருந்தது, இன்றைய இலத்திரனியல் உலகில் தொலைநுட்புபோன பட்டியலில் அதுவும் ஒன்றுதான்.

ஏறத்தாள இரண்டு சந்ததிகளுக்கு முன் வெகு பிரபலமான ஒரு "நீதிக்கதை", எதுவென்று கண்ணைமூடியோசியுங்கள். காகமும் நரியும் கதைதான். அது கிரேக்கத்திலிருந்து பிரயாணித்த கதை என்கின்றனர். பாட்டி அங்கும் வடை சுட்டாளா என்பது தெரியாது ஆனால் காகமும் நரியும், பாட்டும், வடைபோனதும் அது பயணித்த எல்லா நாடுகளிலும் நடந்தேறியது. சீனத்திலும் இந்தக்கதை சிறுவர்களுக்குச் சொல்லப் பட்டுத்தான் வந்திருக்கிறது.

சீனத்துக் காககை சீனத்துப் பாட்டியிடம் பாட்டி பாட்டி பசிக்கிறது வடை தாருங்கள் எனக் கெஞ்சிக் கேட்டதாம். ஈர விறகை ஊதி ஊதி பாட்டி சொன்னாளாம் இரு விறகு பற்றியதும் வடை சுட்டுத் தருகின்றேனென்று. காத்திருந்த காககை சரி வேலையின்றித் தானே இருக்கின்றேன் பாட்டியும் 'பூ' 'பூ' என்று பாவம் ஊதிக் கொண்டிருக்கின்றாள் காய்ந்த கள்ளி சம்பாதித்துக் கொடுப்போமென பறந்துபோய்

கள்ளிகள் கொண்டு வந்து கொடுத்ததாம். பாட்டி வடை கொடுக்கத் தாமதிக்க காகம் கோபமாக வடை கேட்டது - பாட்டி கொடுத்த வடையை தூக்கிக்கொண்டு மரக்கிளையில் காகம் - பின்பு நரியின் வஞ்ச புகழ்ச்சி - நரி வாடில் வடை. காகம் சும்மா இருந்ததா இல்லை, கா கா எனக்கத்தி தன் இளத்தை அழைத்திருக்கிறது. ஒரு வடையை தன் உணவாக்கிய நரி ஆயிரம் காககைகளுக்கு உணவாகியது.

நீதிக்கதை, உழைப்பு, உழைப்புக்கேற்ற கூலி, தொழிலாளர் ஒற்றுமை, உழைக்காமல் ஏமாற்றி உண்ணுபவனுக்குத் தண்டனை.

நம் முதல் கதை ஏமாற்றிய காகத்தை விட நரியை தந்திரக் காரனாகச் சொன்னது, திருத்திய பதிப்பில் வேறுமாதிரி. ஆனால் நீதிக்கதைகள் இருந்தன. ஒழுங்குணர்வைப் போதித்தன. தனிமனிதனின் பெரும்பகுதி அவன் பணிக்காலத்திலேயே செலவாகிறது. இங்கு அவனின் ஒழுங்குணர்வு எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றதென்பதைப் பார்ப்பின், அரசின் சீசவை மையங்கள், நாளாந்தம் நாம் தொடர்புகொள்ளும் அல்லது முகங்கொடுக்கும் என்ற

வைத்துக்கொள்வோமா : வங்கிகள் (தனியாரும்), தபால் நிலையம், வைத்தியசாலை, பிற அரச அலுவலகங்கள் இதில் அரச இயந்திரத்தின் இறுதிப்பல் சக்கரமான கிராமசேவையாளர் - வைத்தியசாலைகளில் தாதியர், சிற்றுாழியர்கள். இன்னும் பிற வைத்தியசேவை ஊழியர்கள் நோயாளிப் பொதுமகனுடனும் அவர்களுடன் கூடச்செல்பவர்களுடனும் நடந்துகொள்ளும் முறை எவ்வளவு கேவலமானது என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நாம் சொந்தத்திலும் நண்பர்களிடமும் கோபமாகப் பேசுவோம் இன்னும் துணிச்சலா - னவர்கள் பத்திரிகையை நாடுவார்கள். விடயம் அத்துடன் நின்றுவிடும். அரச ஊழியர்களின் எஜமான் யார்? பொதுமக்கள். இவர்களின் வரிப்பணம் தானே அவர்களின் ஊதியம். எங்கு நீ வரி கட்டுகின்றாய் என்கின்றீர்களா? ஒரு பலசரக்குக்கடைக்குப் போய்வந்தாலே வரி வரியாய் தான் இருக்கும்.

இங்கு எஜமான் கையறு நிலையாகி யாசிப்பவனாகவும் சேவகன் ஏனோ தானோ என தருமம் செய்பவராகவும் நிலைமாறி விடுகின்றனர். உடல் மொழியும் வாய்மொழியும் அதிகாரத் தொனியிலேயே

இருக்கும். ஏன்? ஏனென்றால் சேவை செய்வது அடிமைத்தனமென்று இவர்கள் நினைப்பதாலா? அல்லது சேவையை பிச்சை என்று நினைக்கின்றார்களா? நோயால் நொந்த ஏழைக்குத் தனியார்வைத்திய சாலைக்குச் செல்ல பணமில்லாததால் தருமாஸ்பத்திரிக்குப் போகின்றார்கள் என்ற நினைப்பு. பாவம் இவர்களின் உருட்டல் மிரட்டல்களுக்கும் தில்லுமுல்லுகளுக்கும் அதிகார ஆணவத்திற்கும் பொறுமை ஒன்றையே தங்கள் கையிருப்பில் வைத்து செலவளிக்கின்றனர். ஆசுப் பத்திரிக்கதைகள் நம்மிடையே ஆயிரம் உண்டு. அது சரி ஒழுக்கத்திற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? ஒழுக்கம் தான் சம்பந்தம். உன் பணி என்ன? எதற்காக நீ ஊதியம் பெறுகின்றாய்? உன் பணியைச் சரியாகச் செய்கின்றாயா? மின்சாரசபையில் இரண்டு நாட்களாக கரண்டி இல்லையே ஏன் என்று கேட்டால் இப்போது வந்துவிட்டதுதானே எனப் பதில் வரும். வீட்டில் தொடங்கி சிறு வியாபாரிகள், சிறு உற்பத்தியாளர்கள் என தனிப்பட்ட முறையில் ஜெனேற்றர் ஒன்றினை வாங்க வசதியில்லாதவர்களின் எவ்வளவு வேலை பின் தள்ளிப் போகின்றது. நேர விரயம், ஊதிய இழப்பு, வாடிக்கையாளர்களுக்கு

கொடுத்த வாக்கை காப்பாற்ற முடியாத நிலைமை, சலிப்பு என இடர்கள் தொடர்கின்றது. அரசியல் பிரதிநிதித்து வங்களோ சமூகப்பிரமுகர்களோ இதுபற்றி எந்த அக்கறையும் எடுப்பதில்லை. ஒருவருக்கு அதுகடமை மற்றையவருக்கு அதுசேவை, ஆயினும் பொதுமகன் மின்சார சபையின் சேவையை பணம் செலுத்தியே பெறுகின்றான் இரஞ்சி பிச்சை கேட்பதுபோல். கிடைத்தபோது பாவித்துக் கொண்டும் கிடைக்காதபோது வாயை மூடிக்கொண்டிருக்கவும் வேண்டியதுதான். இவைகள் ஒழுங்காக நடந்தால் அதுதான் சமூகம்சார் தனிமனித ஒழுக்கம்.

இன்னுமொரு நாளாந்த இடர் கிராமசேவகர்கள், பெயரிலிருக்கும் சேவை இவர்கள் நடத்தையில் இருக்கின்றதா? நான் சொல்லவில்லை உங்கள் அனுபவங்கள் அடிப்படையில் சீர்தூக்கிப்பாருங்கள். சமுர்த்தியிலிருந்து சவுக்காலை வரை ஜி.எஸ் ஐயா/ அம்மா தயவின்றி ஒன்றும் நடக்காது. இவர்கள் அலுவலகங்களில் நேரடிக்கண் காணிப்பென்று ஒன்றில்லை, மீறியாராவது முறைப்பாடு செய்தால் முரண்டு செய்வதாகத்தான் பார்க்கப்படும். இது ஒரு சங்கிலித் தொடர். தனிமனித ஒழுக்கம் குறையக் குறைய யார் யாரைக்

கேள்வி கேட்கமுடியும்? யாராவது கேள்வி கேட்டால் வேற்றுக்கிரகவாசி இரண்டு கொம்புடனும் வெளிப்பிதுங்கிய கண்களுடனும் கராமுராச் சத்தத்துடனும் மேலைத்தேய சினிமாவில் வரும் வினோத உருவத்தைப் பார்ப்பதுபோல் ஆச்சரியமாகப் பார்ப்பார்கள். இந்த ஆளுக்கு என்ன நடந்தது? இங்கு ஒழுக்கம் ஊதியத்திற்கான சேவை, சமூகத்துடனான தொழில்முறைத்தொடர்பு என்கே என்று யாரும் கேட்கக்கூடாது. அவர் ஓர் அரசாங்க உத்தியோகத்தர் அவருக்கு ஆயிரம் வேலை, நீங்களா அவருக்கு எஜமான்? அவர்தான் உங்களுக்கு ஆபத்தாந்தவன்.

பொதுப்போக்குவரத்து இன்னுமொரு நாளாந்த உபாதை, நடத்துநரும் ஒட்டுநரும் சிறிய அரசாங்கம் ஒன்றையே தங்களுக்குள் நடாத்துவார்கள். ஒருவர் கை காட்டிக்கொண்டு ஐந்து நிமிடம் ஓடிவருவார் காத்திருந்து ஏற்று வார்கள் இறங்கும்போது மாத்திரம் வேகமாக இறங்கி விடவேண்டும். ஒருவருக்காக ஒட்டுனர் நடத்துனர் உட்பட நாற்பது பேர் கூட்டாக 5 நிமிடங்கள்விரயம் செய்யலாம் பரவாயில்லை ஆனால் இறங்கும்போது பறந்து இறங்கி

விடவேண்டும். வயதானவர்கள், குழந்தைகளுடன் வரும் பெண்களைக் கண்டால் முதலில் எழும்புவது தென் இலங்கைக் காரனே அல்லது தெரிந்தவர்கள். பொது நிரோட்டத்தில் தெரியாது திரும்பியிருத்தல், நித்திரை கொள்ளமுயலல் நடைமுறை. இங்கு எங்கு போனது நம் ஒழுக்கம்.

வரிசை எப்போதுமே தலையிடி பிடித்த வேலை. வரிசை வரிசையாக இருப்பதுமில்லை சேவை கொடுப்பவர் வரிசையாக வர மற்றவர்களைச் சொல்லுவதுமில்லை, ஏன் தேவையில்லாத வேலை என்ற மனப்பாங்கில் அவர்கள். வங்கியில் தங்களுக்கும் இரகசியமானது மான தகவல்கள் வெகு சாதாரணமாக மற்றவர்களும் அறிந்து கொள்வார்கள், ஆர்வமாகவும் கூட. இதேபோல் தனியார் மருத்துவசேவையிலும் அங்கு கூடியிருக்கும் எல்லோருக்குமே இலவச தகவல் பரிவர்த்தனை நடைபெறும். ஒருவர் பின் மற்றவரல்ல ஒருவருக்குப்பின் பத்துப்பேர் அக்கதிரையைப் பிடிக்கக் காத்திருப்பர். தலைபோகும் அவசரம். வரிசைக்கிரமத்தைப் பேணுபவன் ஒரு சோங்கி, திறமையற்றவன் அப்படி ஏதாகு - தல் வரிசைபற்றிச் சொன்னால்

இன்னும் தீவிரமாக முண்டி யடித்து அலுவலை முடித்துக் கொண்டு அற்பபதரே எனப் பார்வை ஒன்றை வீசிவிட்டுப் போவார்கள். வெற்றியாளர்கள்!

அரச சேவைமையங்களில் சேவைக்கான ஆவணத் தேவைகள் இருக்கும், சேவைக்கான விதிமுறைகள் இருக்கும். எத்தனை அலுவலர்கள் இதைச் சரியாகப் பொதுமக்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்கிறார்கள். இங்குதான் தகவல் அதிகாரமாகிறது. பொதுமகன் விளக்கமில்லாதவனாக தரம் தாழ்கின்றான். எங்கே சமூக ஒழுக்கம்? சிற்றூழியர்களின் அதிகாரம் இன்னும் பிரமாதமானது, செயற்கரிய சேவை செய்வதுபோல் அலட்டலென்ன அவர்களின் பேச்சுக்கள் என்ன, ஒன்றில் செல்வாக்கு அல்லது அவர்கள் எதிர்பார்ப்பு பூர்த்திசெய்தால் காத்திருக்கவேண்டிய காலம், ஆவணத் தேவைகள் எல்லாமே புதிய குறுகிய வடிவம் பெற்றுவிடும்.

வியாபாரிக்கு மட்டும் முகம் காட்டும் தராக, கடமையைச் செய்ய கை நீட்டும் அதிகாரம், ஒழுக்கத்தை போதிப்பதே வாழ்க்கையாகக் கொண்டு தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் அதை காற்றில் பறக்கவிடுவது,

ஒழுக்கக்கேட்டை நிறுவனமயப் படுத்தியிருப்பது, வாய்சவாலும் உடற்பலமும் செல்வாக்கும் எதையும் செய்ய வாய்ப்பு என்ற நிலைமை, தனிமனித சுதந்திரத்தை மரியாதையைக் கொடுத்தால் பலவீனம் என்ற நினைப்பு, தனிமனித நற்பெயரை வேண்டுமென்றே சிதைத்தல், இத்தியாதிகள் நம் சமூக ஒழுக்கத்தின் உச்சங்களில் சில.

ஒழுக்கம் ஒழுக்கமென்று பாலியல் சார் விடயங்களை மாத்திரமே ஒழுக்கமென குறுக்கிக்கொண்டு உப்பி ஊதி அதைப் பெருக்கிக்கொண்டு சமூகம் வீண்கதை பேசிக்கொண்டும் ஒழுக்கத்தின் காவலர்களும் போதகர்களும் தங்கள் ஒழுக்கப் பிரழவுகளின்போது மனிதன் பலவீனன் என்று சப்பைக்கட்டு கட்டிக்கொண்டும் சமாளித்துக் கொண்டும் சமூக அந்தஸ்துடனே வாழ்ந்து போற்றிப் புகழப்படுவது நடைபெறவில்லையா? மனிதன் பலசாலி என்று சொன்னது யார்? எதை போதிக்கின்றாயோ உன் சமூக வியாபாரத்தின் மூலதனம் (ஒழுக்கம்) எதுவோ அதை நீ ஏன் தனிப்பட்ட முறையில் கடைப்பிடிப்பதில்லை? உன் குழு அதிலிருந்து விலகும்போது உன்னால் ஏன் குரல்கொடுக்க

முடியவில்லை? முடியவில்லை அல்ல, விரும்புவதில்லை. இதற்கு பல உதாரணங்கள் உண்டு, அவை எல்லாம் கிசு கிசுக்களாக ஒருவன் தன்னளவில் பாதிக்கப் படும்போதுதான் குறுவட்டத்தில் காரசாரமாகப் பேசப்படுகிறது. ஒழுக்கம் என்பதே ஒரு மாயைபோல் இருக்கின்றது ஆனால் இல்லை என்ற நிலைமை தான் நம்மிடம் வெகுகாலமாக நிலவிவருகின்றது. சமூகக்கோபம், சமூகநீதி, சமூகத்தின் மீதான கரிசனை எல்லாம் மேடையில் பேசுவதுடனும் போதனைகளுடனும் முடிவடைகின்றது.

சரி அதற்கு இப்போது என்ன? சில விடயங்கள் முன்ன பின்னத்தான் இருக்குமென்ற 'கொழு கொழு' நிலைமையை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு வெகுகாலத்தைக் கடந்து வந்துள்ளோம். ஒழுக்கவிதிகள் வீதி ஒழுங்கு போன்றவை, பிரயாணத்தில் முட்டி மோதி அடிப்பட்டு புரண்டுவிடாதிருக்க வழிவாட்டும் சிவப்புப் பச்சை விளக்குகள். பரிதாபகரமானதும் உண்மையும் என்ன வென்றால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் மனித மரியாதையின்றி நடத்தப்படுபவர்கள் யாரென்று பார்த்தால் கல்வியில், சமூகச்செல்வாக்கில், பொருளாதாரத்தில், சாதிய

ரீதியில், பிராந்திய ரீதியில் என்று சமூகத்தின் பல சிறு சிறு குழுக்களாக உள்ளவர்களே. இவர்களுக்கு எதிர்த்துப்போராட திராணியில்லை என்பதல்ல எதிர்த்துப்போராடினால் எதுவும் கிடைக்காது. சமூகத்தில் எல்லோருமே எல்லாவற்றிற்குமே தங்கியிருக்கின்றோம் சுக போகியும் துறவியும், ஏழையும் செல்வந்தனும், நோயுற்றவனும் சுகதேகியும், மாணவனும் ஊதியம் பெறுவோனும் - ஆனாலும் இவற்றைவிட இந்த சிறு சிறுகுழுக்கள் இருக்கின்றனவே கிடைப்பதையும் இழந்துவிட்டால் அவர்களால் தப்பிப் பிழைக்கக் கூட முடியாது, என்ன செய்வது தலைவிதி என்று பொறுத்துக் கொள்கின்றனர். இங்கு தலை இருக்கலாம் தலைவிதி இருக்கத் தேவையில்லை அப்படி ஒன்று இருக்கிறதா? அரசோ, சமூகமோ நலிந்தோருக்காகச் சில வசதிகளை, தேவைநிரம்பலைச் செய்கிறது அதைக்கூட நம்மால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியா விடில் நாங்கள் ஒழுக்கசீலர்களென்று மார்தட்டிக் கொள்ளவா முடியும்? மேலை நாடுகளில் உணவுப்பழக்கமென்றுக் கூறுவதில்லை அதனை உணவுக்கலாசாரம் என்கின்றனர். போக்குவரத்து முறையை போக்குவரத்துக்

கலாசாரம் என்கின்றனர். அவர்களுக்கு எல்லாமே கலாசாரம் தான். தனிமனிதன், சமூகம் இயங்கு விதி கலாசாரம். நாம் கலாசாரத்தை வாழ்வின் ஒரு பகுதியாகவும் அவர்கள் கலாசாரத்தை வாழ்வாகவும் பார்க்கின்றனர்.

மேலைத்தேயவன் தன் வாழ்வியலை ஒழுங்குபடுத்த முன்பே நம் மூதாதையர்கள் கலாசாரத்தில் முன்னேறி இருந்தது மறுக்கமுடியாததுதான் ஆனால் இன்று அதனை விட்டு விலகி எவ்வளவு தூரம் நாம் பயணித்துவிட்டோம். மனிதம் என்பதே நம் அடிப்படையாக இருந்ததை பழம்பெரும் இலக்கியங்கள் பதிவுசெய்திருக்கின்றதல்லவா? அம்மனிதத்துவத்தை நம் நாளாந்த வாழ்வில் எவ்வளவு கடைப்பிடிக்கின்றோம். ஒழுக்க விதிகள் எல்லோருக்கும் சமமானது, உனக்கு வேறு எனக்கு வேறல்ல. உனக்கு வேறு எனக்கு வேறு இன்னும் மொருவருக்கு அதிலும் வேறென்ற நெகிழ்வு அளவு கோல்களுடனும் சுயலாபம், சுயவெற்றி, நீதியாவது ஒழுக்கமாவது, பணம் வந்தால், சமூக அந்தஸ்து இருந்தால் போதுமென்றுதான் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றோம். எங்கள் இலக்கும் அதுவாகத்தான்

இருக்கிறது. எப்போது ஒருவன் மற்றவனிடம் எதிர்பார்க்கும் ஒழுக்கத்தை முதலில் தான் கடைப்பிடிக்கின்றானோ, எப்போது சமூகம் ஒழுக்கக்கேடர்களைத் தூக்கி வீசுகின்றதோ, சமூகத்தின் நோயாக விரட்ட முயல்கின்றதோ அதுவரை உண்மையில் ஒழுக்கத்தை கடைபிடிப்பவன் பலவீனனாக, வாழத்தெரியாதவனாக, முட்டாளாகத்தான் பார்க்கப் படுவான். சமூக, கலாசார அவலங்களும் புறக்கணிப்புக்களும் தொடரின் போலிகள் சமூகத்தின் உயர்ந்து அரியாசனத்தில் அமர்ந்து கோலோச்சியும் மேய்ப்பர்களாகவும் மகிழ்ந்திருப்பர்.

அது சரி ஒழுக்கம் ஒழுக்கம் என்று கூப்பாடு போடும் கூட்டம் ஏன் அதைக் கோரி நிற்கின்றது? பலமில்லை, பணமில்லை, செல்வாக்கில்லை அதனால் என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்பதானோ? இல்லை வேறு காரணம் ஏதாவது இருக்குமோ? விதிகளற்ற கட்டற்ற போக்குவரத்தில் “துணிச்சலாக” பிரயாணம் செய்யமுடியாத இயலாமையோ? சமூகத்தில் முறைகேடுகள் வளர்ந்து கொண்டேபோகின்றது. நஜனி திரணகம் சொன்னதுபோல் “அடிமாடாய் இருக்க என் மனம்

இடங்கொடுக்கவில்லை” என்ற உறுத்தலோ? அல்லதுசில போலிஒழுக்கப்பொலிசார் போல் விசிலும் கையுமாக அலைவதானோ? இவை எல்லாவற்றையும் மீறி உண்மையான மனிதத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்ததால் இக்குரல்கள் ஆங்காங்கே பலவீனமாகத் தன்னும் ஒலிக்கிறதோ? தலைப்பை நிர்ணயித்த நீங்களே முடிவையும் ஊகித்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஒரு புத்தகத்தைப்
படிப்பது ஒரு நண்பரைப்
பெறுவது போன்ற
இனிய அனுபவம்.
அந்தப் புத்தகத்தை
மீண்டும் படிப்பது
நெருநாள் பிரிந்த
நெருங்கிய நண்பரைத்
திரும்பவும் சந்திப்பது
போன்ற சுகமான
அனுபவம்.

- கார்ல் மாக்ஸ்

வாசிப்பில் தகிக்கும் நெருப்பு!

எஸ். ஏ. உதயன்

சாகித்திய விருது புகழ் நாவலாசிரியர் - விமர்சகர்

இவ்வருடம் எனக்கு நிறைய வாசிக்க அவகாசம் கிடைத்தது. காரணம் வழமை யாக வருடத்திற்கொரு நாவ லென்று கடந்த ஏழு வருடங் களாக உழைத்ததில் இருந்த ஆயாசமோ அல்லது கொஞ்சம் இடைவெளி விட்டு ஏதோ ஒன்றைப் பெரிதாக எழுதலாமே யென்ற உள்மனப் பிரக்ஞையோ.. ஏதோவொன்று .. ஆனால் நிறைய வாசிக்க வேண்டுமென்ற தவிப்பு நாளாந்தம் கூடிக் கொண்டே போகிறது..

இந்த வருச அரம்பத்தி லேயே நண்பர் துறையூரான் எனக்கு இரண்டு புத்தகத்தைப் படிப்பதற்குத்தந்த போது மலைத்துப்போனேன்.. அவர் எனக்குத் தந்தது ஜோடி குருஸ் இன் 'கொற்கை' மற்றது பூமணியின் 'அஞ்ஞாடி' எனக்கு அந்த இரண்டு புத்தகங்களினதும் அளவு தான் மிரட்டியது..

என்றாலும் பரவாயில்லை வெகு சீக்கிரத்திலேயே படித்து முடித்து விட்டேன். இரண்டுமே அற்புத மானவை.. நிறைய மனசுக்குள் இடம்பிடித்ததும் அல்லாமல் அதையே நெட்டுருச் செய்த துடன் அதைப்பற்றியே எனது இலக்கிய நண்பர்களோடு பேச வேண்டும் என்ற ஒரு அடங்காத தவிப்பை அவை ஏற்படுத்திய வண்ணமே இருந்தன..

அந்த வகையிலே 'ஜோடி. குருஸின்' 'ஆழிதழ் உலகு' படிக்க வேண்டும் என்று ஏற்பட்ட தாகத்தை நண்பர் துறையூரான் கொஞ்சம் அடக்கினார்..” தோழர்..நீங்கள் ஆழிதழ் உலகு படித்து விட்டுத்தான் கொற்கை படித் திருக்க வேண்டும்.. அப்படியிருந் திருந்தால் நீங்கள் கொற்கையில் வாழும் பரதவர் பற்றியதான பதிவில் சற்றுக் குறைவாகவே உணரத்திருப் பீர்கள் 'என்று சொல்லிவிட்டார்.

அதையும் பார்ப்போமே என்று முயற்சி செய்கிறேன்.. பார்க்கலாம்..

இதற்கிடையில் பூமணியின் 'அஞ்ஞாடி' பற்றி என்னவென்று அவர் கேட்ட போது இம்முறை மன்னலுக்கு கட்டுரை தருகிற போது ஒரு நாவல் எழுத்தாளனென்பதைக் கடந்து ஒரு வாசகனென்ற முறையில் அந்த இரண்டு புத்தகங்கள் பற்றியும் எழுத வேண்டும் என்று தோன்றியது. இது நம்முர் இலக்கியவாதிகளின் வாசிப்புப் பரப்பை அகலப் படுத்தும் என்பதுதான் எனது நோக்கமாக இருக்கிறது.

தென்னிந்தியாவின் கொற்கை காவிரிப்பூம் பட்டினம் போன்ற பழம் பெரும் நகரங்களின் தொல்குடிகளாக இருந்து கொண்டு பண்ணாட்டு வணிகம் புரிந்த தொல் பரதவர் பற்றி இலக்கியங்கள் எடுத்துரைத்திருந்த போதிலும் அவர்களின் பண்பாட்டினையும் பழக்க வழக்கங்களையும் அடியொற்றிய புனைகதைகளில் ஜோ.டி.குருஸ் எழுதிய "கொற்கையும்" அழிசூழ் உலகம் முக்கியப்படுகின்றன. இந்த வகையில் சு.தமிழ்ச்செல்வியின் 'ஆறு காட்டுத் துறையும்' பரதவர் வாழ்வியலை பதிவு செய்கிறதெனலாம்.

இவ் விடத்தில் தான் எஸ்.ஏ.உதயனின் 'லோமியா' 'சொடுதா' 'வாசாப்பு' போன்ற நாவல்களும் நாவலாசிரியர் வாழும் பரதவர் சமூக அமைப்புகள் எழுந்து அவர்களின் சமூக கலாசார வாழ்வியல் பற்றி எழுதப்பட்டு சாணித்ய விருது பெற்ற நாவல்கள்தான்.. என்றாலும் இவை தமிழர் வாசிப்புப் பரப்பில் வழமை போன்றே அதிக கவனத்தை ஈழவர் இலக்கியம் என்ற வகையில் குறைத்துவிட்டது. இந்தக்கவலை இந்தக்குறித்த எழுத்தாளருக்கு மட்டுமல்ல.. இலங்கையின் நாவலாசிரியர் எஸ்.பொ.விற்கும் இருந்ததை ஒரு சமயத்தில் பதிவு செய்திருந்தார்.. இங்கிருக்கும் எல்லா எழுத்தாளர்களுக்கும் தான் அதுவென்றால் மிகையாகாது.

இனி கொற்கையில் என்னவென்று பார்ப்போம்.. இங்கு முழுக்க முழுக்க பரதவர்களின் மதமாற்றமும் அதனையொட்டிய சடங்கு முறைகளும் சொல்லப் படுவதோடு பரதவரின் வாழ்வியல் பாங்கில் சாதாரணமாகவே பிறழ்வு நடத்தைகளுக்கு வாய்ப்பு இருப்பதையும் தமிழகத்தில் வேறு பிரிக்கப்பட்ட சமூகமாக தனித்துவ வாழ்க்கைக் கட்டுமானத்தில் பயணிப்பதை எழுத்தாளர் முன்னிலைப் படுத்தும் நாவலாகக் கொற்கை

யைப் பார்க்கலாம்.. பரதவர் எனும் சமூகம் தமக்கென இருந்த குடி மாட்சியை ஏற்றியதும் போற்றியதும் காலப்போக்கில் அச்சாதி மக்கள் விழுந்து பட்டதையும் எழுத்தாளர் ஜோ.டி.குருஸ் எழுதுகிறார்.

உண்மையில் இந்தியாவின் எந்த சாதியமைப்பினரையும் விட தமக்கென்று ஒரு தொழில் தமக்கென்று ஒரு சம்பிரதாயம் பண்பாடு என்று யாருக்கும் கேடு விளைவிக்காமல் வாழ்ந்த பரதவ குலத்தின் எழுச்சிக்கு காரணம் அவர்கள் தமது தொழிலில் பயன்படுத்திய தொழில் நுட்ப அறிவு.. தண்டல் எனச்சொல்லப் படுகின்ற கப்பலின் மண்டாடி தனது தேர்ந்த அறிவாலும் அனுபவத்தாலும் மேற்கொண்ட கடல் பயணங்கள் மெய்சிலிர்க்க வைக்கக்கூடியன...

இந்தியாவின் பொருளாதார வாசலாகவும் வழியாகவும் இருந்த கடல் வழிப்போக்கு வரத்தில் கொற்கைத் துறைமுகம் எந்தளவு முக்கியம் வாய்ந்ததாக இருந்ததென்பதை வரலாற்றுப் பதிவாக ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கொழும்புக்கு ஒரு நடை, நாகபட்டினத்துக்கு ஒரு நடை, பம்பாய்க்கு ஒரு நடை, ஆந்திரா விஜயவாடாவுக்கு ஒரு

நடை என்று பாரத வர்த்தகத்தின் பெரும் பங்கை பரதவர் மக்கள் சாதித்து வந்ததையும் கொற்கை நமக்கு எடுத்தியம்புகின்றது.

கப்பலோட்டிகளாகப் போகின்றவர்கள் காற்றுக் கடலிலும் சூறாவளியிலும் அகப் படுவதும் அவர்கள் வியாபாரப் பொருட்களை இன்னது யாருடையது என்று தெரிந்தும் கடலில் வீசுவதும் அவர்களின் தீவிர மனப் போராட்டத்தை ஆசிரியர் எழுதுகிறார்.

தேர்ந்த ஆய்வும் ஆவணப்படுத்தும் கறுப்பு வெள்ளைப் படங்களுமாக வெளிவந்த கொற்கை 2013ம் வருடத்திற்குரிய இந்திய சாகித்திய அக்கடமி விருதை வென்றெடுத்தது என்பது பெருமைக்குரிய விடயம்தான்.

ஆமந்துறைக்காரனான ஜோ.டி. குருஸ் தமக்கு முன் இட்ட பணியாக இதனை ஓர் மனவெழுச்சியில் எழுதுகிற போது தாம் சார்ந்த சமூகத்தின் புரையோடிப்போன வலிகளையும் எழுதத் தயங்கவில்லை. அவர் முண்டச்சிகள் என்று குறிப்பிடும் இளம் விதவைகளின் உணர்வுப் போராட்டத்தையும் காதலென்றும் இல்லாமல் காமம் என்றும் சொல்லாமல் ஒரு லயிப்பான மனித உறவை சமூகப்

பார்வைக்குப் பயத்தில் தொட்டுச் செல்லுவது சுவாரஸ்ய விருந்து..

‘நடை’ யென்று குறிப்பிடப்படும் கப்பலோட்டி வணிகம் செய்யும் பரதவர்களின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் அங்குலம் அங்குலமாக ஆயப்படுவதும் ஒவ்வொரு நடையிலும் கப்பலோட்டிகள் படும் கஸ்டங்களும் மனத்துயரும் ஜோ.டி.குருஸால் நன்றாகவே வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

பரதகுலத்தின் பாண்டியபதி அரசனின் வாரிசுகளும் போர்த்துக்கீசிய குருமார்களின் மூலம் கத்தோலிக்க மதம் பரவிச் செல்வதும் போர்த்துக்கீசபாதியார்கள் மூலம் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களின் அடுக்கு முறைக்கேற்ப சமூகத்தில் அந்தஸ்துப் பெறும் பரதவர்கள் அந்த மதத்தைச் சுற்றியே தமது வாழ்க்கை மரபுகளை அமைத்துக் கொள்ளுவதும் சடங்காகச் சாரங்கள் யாவும் பழைய குமரி ஆத்தாளருக்குச் செய்தார்களோ அதிலிருந்து வேறுபடாமல் புதிதாக 1552ம் ஆண்ட யூன் மாதம் ‘சாந்தலீனா’ என்ற கப்பல் மூலமாக கொற்கைக்கு கொண்டு வந்த ‘பனி மய மாதா’ சுருபத்திற்கும் கோவிலுக்கும் செய்ய முற்பட்டதை எழுத்தாளர் பதிவு செய்கிறார். அதே போன்று பரதவர்கள் குமரியம்மன்

முத்தாரம்மன் சந்தானமாரியம்மன் போன்ற குலத்தெய்வ வழிபாடுகளில் பாண்டியபதியின் குலத்தெய்வங்களை வணங்கி வந்தவர்கள் மதமாற்றத்தின்பின் அவர்களின் மூடமான சடங்குகளிலிருந்து மாறுபடாமலே இருப்பதையும் அவர் சுட்டிக் காட்டாமல் இல்லை.

ஆரம்ப காலத்திலிருந்த பரதவர்கள் தமது குலத்தொழிலாக முத்துக் குளித்தலைக் கொண்டிருந்ததாகவும் பின்னாட்களில் முகமதியர்களின் வணிக ஊடுருவல் காரணமாக பரதவருக்கும் முகமதியருக்கும் இடையிலான சர்ச்சையை போத்துக்கீசரே தலையிட்டு பரதவருக்கு சகாயம் பண்ணியதாகவும் அதற்கு நன்றிக்கடன் செய்ய முற்பட்டதன் விளைவே பரதவர்கள் யாவரும் கத்தோலிக்க மதத்தைச் சார்ந்ததாக என்று ஆய்வாளர் எட்கரர் தர்சு தனது தென்னிந்தியக் கலங்களும் குடிகளும் என்ற ஆய்வில் பதிவு செய்கின்றார் (பக்161-162)

கொற்கையில் மதம் பரப்புகின்ற பாதிரிக்கும் அந்த மடத்திலிருக்கும் கன்னியாஸ்திரிக்கும் இடையில் ஏற்படும் பாலியல் ஈர்ப்பும் அவர்கள் அதனை பாவம் என்ற வாதத்திற்கு மேல் வைக்கும் தம் சமூக ரீதியான சால்ஜாப்பு... பல

பிறழ்வுகளை ஜோ.டி.குருஸ் தேலுரித்துக்காட்ட முற்பட்டிருப் பது நிச்சயமாக அவர் ஒரு பரத சமூகத்தை சேரந்தவர் என்ப தால் அவருக்கு பிரச்சினையை ஏற்படுத்தியிருக்கும்.

ஜோ.டி.குருஸின் கொற் கையில் இன்றைக்கு இருக்கும் நம் கொழும்பு நகரின் கொச்சிக் கடையின் வணிகத் தோற்றம் பற்றியும் இப்போது கொச்சிக் கடையில் பெயருக்குப்பின்னால் போர்ச்சுகீசியரின் பெயர் அடையாளங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் கொற்கைப் பரதவரின் குடியேற்றம் மற்றும் வணிக மேம்பாடு பற்றியும் பேசுகின்றார்.

அன்றைய காலத்தின் இலங்கைக் குடிகள் கொற்கை க்கு சென்று வந்ததும் மாறி மாறிப்பெண் எடுத்ததும் பெண் கொடுத்ததமான ஓர் துல்லிய வரலாற்றை கொற்கை நம்மோடு பகிர்ந்கொள்கிறது.

ஒரு வேளை இலங் கைத் தலைநகரிலும் அதை யொட்டிய பிரதேசங்களிலும் தூத்துக்குடியாட்களின் பரம்பல் எப்படித்தோன்றியிருக்கும் என்ற கேள்வி எழுமாயின் அதற்கான பொருத்தமான விடையளிப்பு கொற்கையில் ஓர்புதினம்போல படைக்கப் பட்டிருப்பதையும்

குறிப்பிட வேண்டும். அக்காலத் தில் இலங்கையின் பொருளா தாரத்தோடு இலங்கை அரசிய லிலும் கணிசமான தாக்கத்தை இந்த கொற்கைப்பரதவர் குலம் ஏற்படுத்தியிருந்தது.

தாமே தமக்கென்று வைத்துக்கொண்டிருந்த கப்பல் கட்டுதல், கப்பலோட்டுதல், மற்றும் முத்துக்குளித்தல் என்ற பெறுமதி மிக்க தொழில்துறை வரலாற்றின் பிடியில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழக்கப்பட்டதும் நாடார்களின் கையில் கொற்கைப் பரதவரின் பொருளாதார வளம் போய்ச் சேருவதும் ஆசிரியரால் கூறப்படுகிறபோது மனம் நெகிழுகிறது.

கடைசியில் கூலிக்கு மீன்பிடிக்கும் அளவுக்கு அந்தப் பரதவர் குலம்தன் மேன்மை யிழந்து தனித்துவம் இழந்து நிற்பதுவும் நாவலின் முக்கிய கட்டங்களாகும்.

இந்த அடிப்படையில் நம் மன்னாரின் தொல் குடிகளாக விளங்குகின்ற தலைமன்னார் கிராமம், பேசாலை, தாழ்ப்பாடு, வங்காலை, அரிப்புத்துறை, முள்ளிக்குளம், பரப்பாங்கண்டல் ஆகிய கிராமங்களில் வாழ்கின்ற மக்களின் கத்தோலிப்பூர்வீகமும் குடிப்பரம்பல் புர்வீகமும் தமிழகக் கடற்கரைப்பகுதி மக்களில்

இருந்துதான் வருகின்றது என்ற குறிப்பையும் ஜோ.டி. குருஸ் கோடிகாட்டுகிறார். அதாவது தூத்துக்குடி கன்னியாகுமரி நெல்லை சிதம்பரனார் மாவட்டப் பகுதிகளில் இருந்து இங்கு தொழில் நிமித்தமும் வேத போதக மிஸனரிகள் மூலமான அனுப்புதல் வழியாகவும் 1554ம் ஆண்டுப்பகுதியில் இந்தப் புதுவரவுகள் மன்னாருக்குள் நிகழ்ந்திருக்கலாம் எனவும் கொற்கை எமக்கு கற்பிக்கின்றது.

ஜோ. டி. குருஸின் “கொற்கை”யில் பரதவர் என்ற சமூகத்தின் இடையூறில்லாத தெளிந்த வரலாற்றில் வல்லூறாக நுழைந்த நாடார் சமூகம் பரதவரின் தொழில் பொருண்மியத்தில் கைபோட்டு அவர்களின் செல்வாக்கை சரித்தவர்கள் என்று நிறுவுகிறபோது “அஞ்ஞாடி” என்கிற “பூமணியின்” நாவலில் நாடார் சமூகத்தின் வீழ்ச்சி பற்றித் தெரிகிறது. இவ்விரு நாவல்களும் சாதியம் பேசிய தமிழகத்தின் வரலாறு என்ற எடுப்பில் இங்கு ஆய்ந்தறிதல் நலமெனக் காண்கிறேன். ஆழ்ந்த வாசிப்புப் பரப்புக்கு நம்மூர் வாசகர்களை அழைத்துச் செல்ல இத்தகைய புதினம் உதவும்...

இனி “அஞ்ஞாடி” பற்றி அலசக் கேட்போம். ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழகத்தின் தென்மாவட்டங்கள் சாதியத் தெறிப்புக்களால் அல்லல் பட்ட அந்த கசப்பான சம்பவங்களை மையவோட்டமாகக் கொண்டெழுந்த இலக்கியமாக “பூமணி” யின் அஞ்ஞாடி விரிகின்றது. “சாதியம்” என்ற ஓர் ஒழுகலாறு கோலோச்சிய போது அவற்றின் மையச் சமூகமாக தேவேந்திரகுல வேளாளர் (குடும்பர்) சமூகத்தை முன்னிலைப்படுத்தி நாவலின் கதையாடலை நகர்த்துகிறபோது தென் தமிழகத்தின் அனைத்து நிகழ்வுகளும் சுவையூட்டும் நடப்புகளாக “அஞ்ஞாடி”யில் காணக்கிடக்கிறது. “நல்லானும் - அஞ்ஞாடியும்” என்றவர்களை முதல் மக்களாகக் கொண்டு ஆண்டி, ஆண்டியின் பிள்ளைகள், பேத்தியர் என நான்கு தலைமுறையினரின் வாழ்க்கையை உயிர்ப்போடு நாவலில் வாசிக்கின்றோம். சிறுவனான ஆண்டி - அவனோடு நட்புரிமை பாராட்டும் பரத வண்ணார் குடிச்சிறுவனை மாரி.. இந்த “நட்பு” இலக்கணத்தை சுவாரசியம் குன்றாமல் நாவல் ஆரம்பத்திலேயே தருகின்ற ஆசிரியர் அந்த ஆண்டி - மாரி என்போரின் வாழ்க்கை மாறுதல்களை இயற்கையோடு ஒன்றித்து நமக்குத்தரும் பாங்கு பாராட்டத்தக்கது...

இவர்களின் காலத்தையும், அனுபவத்தையும் நிலைக் கலனாக நாவல் தொடருகிற போது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தென் தமிழகத்தின் ஒட்டு மொத்த சமூக மாறுதல்களுக்கான சம்பவங்கள் விரித்துரைக்கப் பட்டிருக்கிறது. “பாளையக்காரர்” என நாம் பழைய சினிமாக்களில் (வீரபாண்டியக்கட்டப்பொம்மன், மருதுபாண்டியர், வஞ்சிக் கோட்டை, சிவகங்கைச் சீமை, வஞ்சிக் கோட்டை வாலிபன்) அறிகிறவர்களின் வீரம் நிறைந்த எதிர்ப்பை மூர்க்கத்தனமாக ஒடுக்கி ஓர் அசைக்க முடியாத சக்தியாக கிழக்கிந்தியக் கம்பனி எனும் வெள்ளைக்கார நிருவாகம் தமிழகத்தில் நிலை நிறுத்தப்பட்ட வரலாறு துல்லியமாக “அஞ்ஞாடியில்” காணக்கிடைக்கிறது. பண்டமாற்றுப் பொருளாதாரம் மாறி நாணயப் புழக்கம் வருவதும் தென் தமிழக கரிசல் நிலப்பூமியில் ஏற்றுமதிக் கேற்ற பருத்திச் செய்கை அறிமுகப் படுத்தப்பட்டதும் சமூக மாறுதல்களில் முக்கிய குறிப்பாக ஆசிரியர் தருகிறார். கிறிஸ்தவத்தின் பரம்பலும், அதைச் சார்ந்த தம்மைத் தேற்றிக் கொள்ளும் கீழ்மைச் சாதியினரும் ஆதிக்க சாதியினர் கல்வியறிவைப் பெற்று அதிகார வர்க்கமாக மாறியதையும் “அஞ்ஞாடி” பதிவு செய்கிறது.

நாவலாசிரியரின் பூர்வீக ஊரான “ஆண்டிப்பட்டி” யை “கலிங்கல்” என்று பெயர் மாற்றம் செய்த புனைவைத்தவிர அஞ்ஞாடியில் உண்மைக்கு மாறான புனைவு வேறேதும் இல்லையென்று சத்தியம் செய்யுமளவிற்கு ஆசிரியர் “பூமணி” தனது வரலாற்றுத் தேடலுக்கு பயன்படுத்திய ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட உசாத் துணை ஆவணங்கள் நிருபிக் கின்றன.. நாவலில் நம் கண் ஓடுகின்ற பக்கமெல்லாம் குளிர்ச்சியும், பசுமையும் ஊரணித் தண்ணியும், குளங்களும், அரசும், புனிய மரமும் விதைப்பு அறுப்பென்ற பசுமை பாராட்டிக் கொண்டு நகரும் கதையில் ரத்தமும், ரணமுமாக பசியும் பஞ்சமுமாக செழிப்புச் செரிமான முமாக வாழும் மனிதர்களின் வாழ்க்கை வரிவடிவப் படுத்தப் பட்டிருப்பது “எழுத்தாளர்” பூமணியின் எழுத்து வாண்மைக்கு அடையாளம்.

பொதுவாக பெரும் பாலான மதமாற்றங்கள் நிகழ்வது தமக்கென்று கிடைக்காத “சமூக அந்தஸ்து” மற்றும் பாதுகாப்பின் பொருட்டும் தான். “அஞ்ஞாடி” யில் கமுகு மலை நாடார்களின் மதமாற்றமும் அத்தகையதுதான் என “பூமணி” இன்னுமொரு கோணத்தில் நாவலில் ஒன்றிக்கிறார்.

“நாடார்கள்” பின்னாட்களில் வாணிபத்தையும் அரசியலையும் தமக்கு இலாபமாக மாற்றியவர்கள். ஆனால் அவர்கள் அக்காலத்தில் கோவிலுக்குள் நுழைய அனுமதி மறுக்கப்பட்டவர்களாய் இருந்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய காழ்ப்புணர்ச்சியில் அன்றைக்கு புதிய வரவாக இருந்த கத்தோலிக்க மதத்திற்கு தம்மை மாற்றிக் கொள்கிறார்கள். இந்த நாடாரசமூகத்தின் பொருண்மிய வளர்ச்சியின் மீது ஏற்படும் “வெப்புசாரத்” தின் நிமித்தம் நிலவுடைமையாளர்களும் அவர்களை அண்டியவர்களும் திட்டமிட்டு நாடார்களுக்கெதிராக நடத்திய 1895ம் ஆண்டு கலவரத்தை “பூமணி” நம்கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறார்.

ஒரு சமூகத்தின் பொருண்மியத் தேடலும் கடின உழைப்பும் மூளைபலமும் ஏனைய சமூகத்தில் எளிதில் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதல்ல. நம் நாட்டில் 1983ல் நடந்த கலவரமும் அத்தகையதே. இங்கு தென்தமிழகத்தின் 19ம் நூற்றாண்டுத்தகிப்பு நிலை பெரும் கலவரமாக வெடித்ததை “பூமணி” அஞ்ஞாடியில் பகிரும் போது நமக்கு ஈழவரின் துயரம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. கமுகு மலைக்கலவரம், அருப்புக்

கோட்டைக் கலவரம் சிவகாசிக் கலவரம் என்று ஒன்று தொட்டு ஒன்று எழுகிறபோது அந்தக் கொடுமையால் மனித உயிர்கள் சாவுக்கு மலிந்து கிடப்பதையும், ஈவு இரக்கமின்றி சொத்துக்கள் துறையாடப்படுவதையும், உயிர்க ளோடு அனைத்தும் எரியூட்டப் படுவதையும் ஆசிரியர் எழுதுகிற போது நம் நெஞ்சு கலங்குகின்றது. நாடார்களுக்கெதிரான கிளர்ச்சியில் கொள்ளையடிப்பதற்காக சேரும் கூட்டமும் அவர்களின் குறிக்கோளும் அப்பப்பா.. அது கற்காலத்திற்குச் சென்று திரும்புகிறது வரலாறு.

அக் கிரகாரத்துக்குள் திருமண ஊர் வலத்தை நடத்தியே தீருவோம் என்று அடம்பிடிக்கும் வேளாளர்கள், தாம் வாழும் தெருவுக்குள்ளே நாடாரும் பறையரும் வரக் கூடாது என்று எச்சரிக்கை விடுக்கின்றமையும் மற்றொரு பக்கம் அருந்ததியருடன் சேர்ந்து தேவாலயத்தில் வழிபாடு நடத்தத் தயங்கும் பறையர் ஏற்கனவே தீண்டாமைக் கொடுமைக்குள் நொந்துபோன புரத வண்ணாரை இழிவாக நடத்தும் நாயக்கர்கள் என்று அஞ்ஞாடி முழுவதும் ஒவ்வொரு சாதியினரும் தம்மை ஆதிக்க சாதியினராக நிலைப்படுத்திக் கொள்வதை “பூமணி” சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

இதற்கிடையில் சமணர் சைவர் மோதல்களின் விளைவாக சமணர்கள் இடம்பெயர்ந்து தமிழகத்தையே விட்டு நீங்க நினைப்பதும், பாஞ்சாலங் குறிச்சி, சிவகங்கை எட்டயபுரம், பாளையப்பட்டு என்ற முடிக்குரிய ஆட்சியாளர்களுக்கிடையிலான முரண்பாடும் காட்டிக் கொடுப்புகளும் தாமே தமக்குள்ளே மோதியழிவதும் கம்பனிக்காரரின் பீரங்கிகளுக்குப் பழியாவதும், அந்நியரின் கையில் விழுந்த வரலாறும் சுவைபடக் கூறப்பட்டிருந்தாலும் நாவலின் நீட்சிகருதி கொஞ்சம் குறைத்திருக்கலாம். நாவலின் எந்தப் பக்கத்தைப் புரட்டினாலும் வாசகரின் ஆவலுக்குத் தீனி போடும் வகையில் வரலாற்றுச் சுவையை எளிய முறையில் படைத்திருப்பது நாவலுக்குப் பலம் சேர்க்கின்றது.

இதில் புரத வண்ணார் சிறுவனான மாரி, கிராமியக் கட்டுக்கதைகளின் விம்பமாக சுவைபட அவற்றை அவிழ்த்து விடும் ஒரு பாத்திரமாகப் படைத்திருக்கும் பூமணி அவனை சமூக அலவத்தின் சின்னமாகவும் சித்தரிக்கிறார். நாவலின் நடுப் பகுதி வயோதிபனாகி நம்மோடு சேர்ந்து பயணிக்கும் மாரி, அவன் சார்ந்த சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறை, அவர்களுக்குள்ளிருந்த நம்பிக்கை என்பவற்றை

வாசகரோடு பகிர்ந்து கொள்வது அபாரம், ஆண்டி மாரி நட்புக்கூடாக அளந்து விடும் பேய்க்கதைகள் அவர்களின் விளையாட்டுக்கள், பிணக்குகள் என்பவை நமது பழைய கிராமியத்தில் நமது சிறு பராயத்தில் என்று இப்போதும் காலம் கடந்து பழைய நினைவலைகளை மீண்டும் ஒரு தென்றலைப் போல நமக்குள் கொண்டு வருவது “சொகம்” ஆக இருக்கிறது.

சிரிப்பும், குதிப்புமாக விரைகின்ற நாவல்.. அந்த இட்புறு நிலைகடந்து “பஞ்சம்” என்ற கொடுமைக்குள் எட்டுகிற போது ஓர் துன்பியல் நாடகத்திற்குள் நுழையும் உணர்வு.. கலிங்கல் கிராமமும்.. அதை அண்டியுள்ள மற்றக்கிராமங்களும் பஞ்சத்தால் நிலை குலைந்து போகின்றன. கொலை -ப்பட்டினி வாட்ட தளர்வும், தடுக்கலுமாக பஞ்சம் பொழை -க்க, வென இடம் பெயருகின்றனர்.. பசியின் பக்க விளைவாக கோரத் தாண்டவமாரும் “காலரா” கொள்ளை நோய்.. மனுசன் செத்து விடுகிறான்.. விழுந்தவனைச் சுரண்டும் நிலச்சுவானந்தர்களின் அக்கிரம வெறி.. “ச்சே” ஒரு கொடுமைப் புயலை நமக்குள் ஊதி விடுகிறார்.. “பூமணி” மனிதரும் ஆடுகளும், மாடுகளும், கோழிகளும் செத்துப்

போவதை துன்பியலாய் நிறுத்துகிறார். பஞ்சத்தின் நிமித்தம் எழுகின்ற வழிப்பறிக்கொள்ளை.. தீவட்டிக் கொள்ளையென்ற அந்த நாள் சண்டியர்களின் தீவிரமும் அவர்களுக்கு மந்தைகளைப் பறி கொடுத்து அல்லலுறும் “கோனார்” சமுனத்தினரும்.. என்று “சண்டியர்” களின் எடுப்பு நாவலில் பதிவு செய்யப்படுகிறது. இதற்குள் நாயக அந்தஸ்து என்று விலாசம் காணும் “கருத்தையர்” என்ற குடும்பர் சமூக வீர இளைஞன்.. அவனும் சண்டியராகிறான்.. இந்த நாயக இளைஞன் சமூக விரோதம் புரியும் ஏனைய சண்டியர்களுக்கெதிராக முஸ்டியை மடக்குகின்றான். ஆத்தே.. என்ன ஒரு விறுவிறுப்பு அவர்களின் திட்டமும் தீவிரமும் சண்டையும் பழிப்பும்..

இப்படி ரத்தமும் ரணமுமாக நடைபோடும் கதையில் ஒரு மெல்லிய காதலை ஊடுருவவிடுகிறார் பூமணி.. மையக் கதாபாத்திரமான ஆண்டியின் மகள் சண்டியரான கருத்தையா மீது கொண்ட காதலை.. கனவும் காட்சியுமாக பூமணி தன் உணர்வு பூர்வு எழுத்தினால் அலங்கரிப்பது உற்சாகம்.. நாவலினூடே இழையோடும் அவ்வச் சமூகத்திற்குரிய வட்டார மொழிப் பேச்சுக்களும், பழமொழிகளும்

உவமைகளும் வர்ணைகளும், அடையப்பா, சும்மா திமறிக் கொண்டு பாய்கிறது. கலவரத்தில் எரியூட்டப்பட்ட மாதா கோயிலில் இருந்து மாதா தப்பியோடி நாடார் குடிப் பெண்ணிடம் அபயம் கேட்டுப்போக.. இங்கிருந்தால் ஆபத்து என்று மாதாவை பாதுகாப்பாக கடத்திப்போக.. கள்ளக் காதல் புரியவந்த முருகனைச் சந்திப்பதும்.. முருகன் மாதாவின் நிலையறிந்து மயில்வாகனத்தை யழைத்து அதில் மாதாவையேற்றி பாதுகாப்பாக தப்புவிப்பதும்.. புனைதலையாயினும் பூமணி.. இதில் ஃடவுளர்கள் என்ற கருத்துக்குள்ளாக சண்டை போடும் மனித ஈனத்தை சுட்டிக்காட்ட விழைகின்றார்.

இதேபோல “ஊரைச் சுற்றி பரட்டையாக நின்ற பனைகள், மட்டைசீவி புதுசாக மாறின” என்று கூறும் இடத்தில் மாரியின் தந்தை மருதன் இம்மாற்றத்தைக் கண்டு “பனைக்கு சோக்காச் சவரம் செஞ்சுவட்டுக்காகளே” என்று தத்தம் தொழில் முறை உருவகங்களை வைத்துப் பேசுவதும் பொருந்துகின்றது.. இவ்வாறு கதை மாந்தர்களின் நம்பிக்கை வழியாகவும் கதையோடி சம்பவங்களை விளக்குகின்றது. கோடாங்கியை அழைத்துப் பேயோட்டுவது என்ற

சமாச்சாரம் சுவாரஸ்யமாக இங்கு புனையப்பட்ட போதிலும் சண்டியரான கருத்தையனின் மர்மமான கொலையை வெளிச் சத்திற்கு கொண்டு வரும் யுக்தியாக “பூமணி” அதனைப் பயன்படுத்துகிறார். கோடங்கி உடுக்கடித்து செவனாண்டி மகள் சின்னக்குருவிற் குப் பிடித்த பேயிடம் பாடி உரையாடுவது போல அந்த மர்மத்தின் முடிச்சை அவிழ்க்கிறார் ஆசிரியர்..

அஞ்ஞாடியைப் பொறுத் தவரை ஆசிரியரின் மொழிக்கு அடிக இடம் தராது அவரால் படைத்திருக்கும் பாத்திரங்களின் உரையாடல் மொழியினாலேயே நாவல் நகருவதும்.. பாத்திரங்களின் உரையாடலில் இலாவகமும் இயல்புத் தன்மையும் குந்தியிருப்பது வாசிப்புக்கு இன்னுமொரு பலமாக இருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. நாவலில் தலைகாட்டும் குடும்பர், புரதவண்ணார், கோணர், தேவர், நாயக்கர் என்று சாதிக்காரர்களுக்குள்ளே வரிந்துரைக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் பழக்க வழக்கங்கள் அவர்களின் எண்ணப்பாடுகள் என்று சுழலும் “அஞ்ஞாடி”யில் ஆசிரியர் புதிதாக நாடார் என்ற சாதியை அறிமுகம் செய்யும் போதே.. நாவலின் “வன்முறை” யுகத்திற்கு பிள்ளையார் சுழி

போடுகிறார் நாவலாசிரியர்.. சண்முகம் என்ற பனையேறியின் இரண்டு அண்ணன்மாரும்கூட ஒருவரையொருவர் வெட்டிச் சாய்க்கின்ற கொடுங் கொலையில் இருந்தே.. நாடார் சமூகம் நாவலுக்குள் நுழைகின்றனர். இது நாவலாசிரியரின் தனித்துவ அணுகு முறைதான் என்றாலும் ஒரு சமூகத்தின் இயல்பு அத்தகையது என்று வெளிப்படுத்தும் முயற்சியெனவும் வாசகர் கருதலாம். இக்கொலை நிகழ்வுக்கு காரணம்.. ஒன்றுமில்லாதது.. “சப்பை” விசயம் அதனை சண்முகத்தின் மனைவி மலையம்மாவின வாய்மொழியாலேயே நமக்குத் தருகிறார் ஆசிரியர்.. “கருப்பட்டித்துட்டு கசப்புக் கொண்டு வந்துருச்சு”

இனி நாவல் முழுவதிலும் மாக விரவியிருக்கும் சமூக நீதி தொடர்பான ஆளுமை நிறைந்த பாத்திரங்களும்.. அவற்றின் அசைவாட்டமும் சாதி மத எல்லையைத் தாண்டி மனித நேயங்களாக வெளிப்படுவதை ஆசிரியர் முக்கியப்படுத்துவதைக் காண்கிறோம். இந்நாவலில் ‘ஆண்டி’ என்ற ஒரு மகா மனிதனையும் ‘கறுப்பி’ என்ற அஞ்ஞாடி மகா மனுசியையும் நாம் சந்திக்கலாம்.. எத்தகைய பண்பும் மனித நேயமுமென வியந்து போகிறோம்.. கதையை

அகலப்படுத்தும் போது மாந்தர்கள் ஊடாக எழும் உயர் பண்புகளும், சிறுமைக் குணங்களும், முரண்படுவதால் ஏற்படும் புதிய நெகிழ்ச்சியான நிகழ்வுகளுக்கு நிலைக்காலிடுகின்றன. இதுவே சமூக ஒடுக்கமுறைக்கெதிரான எழுச்சி.. அதன்பால் எழும் போர்க்குணம் என்பவற்றை எடுத்துரைக்கிறது. தென் தமிழகத்தின் மாற்றப் படிமங்களிலும், சமூக இயக்கத்துடனும் சாதியமைப்பினர் இரண்டறக் கலந்துள்ளனர் என்ற உண்மையை நாவலாசிரியர் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார். ஓர் சமூக இயங்கியலை மறுப்போரும், யதார்த்திற்கு வெளியே தள்ளி நிற்போருமே.. சகல முரண்பாடுகளுக்கும் காரணகர்த்தாக்கள். அவர்களே சாதியென்ற நெருக்கடியை ஏற்படுத்த வல்லோராவர்.. இந்த நினைப்பாடு.. அஞ்ஞாடியில் பட்டவர்தனமாக சொல்லப்படுகிறது.

பூமணியின் எழுத்தாண்மையில் நேர்மைச் சிறப்பைக் காணமுடிகிறது. அவர் தமிழகத்தின் ஏதோவோர் சாதியருக்கு முறைக்குட்பட்டவர்தான் என்றாலும் தமது சுய சாதியை மேம்படக் கூறுபவராகவோ.. தாம் சார்ந்த சாதி இதுதான் என்று அடையாளப்படுத்துவதாகவோ நாவலில் ஓர் குண்டுமணியளவாகிலும் வெளிப்படுத்த

வில்லைதெயன்பது பூமணியின் உயர் பண்பாகக் கொள்ள வேண்டும். பூமணி நாவலில் குறிப்பிட்ட நிகழ்வுகள் அனைத்துமே எம் போன்ற வாசகர்களுக்கு புதிதளிப்பதாக அமைந்திருந்தமை மிக்க சிறப்பாகும். நாவலின் கதையோட்டத்திற்கு இசைவாக அத்தகைய நிகழ்வுகளை பொருத்தமாக இணைத்திருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும். இந்நாவலுக்கு அணிந்துரை எழுதிய முனைவர்.. “உலகத்தரத்திலான வரிசையில் இதுவரையில் தமிழ் நாவல் எதுவும் எழுதப்படவில்லை.. இந்த அஞ்ஞாடி நாவல் உலகத்தரத்தை அண்மித்திருக்கிறது..” எனக் குறிப்பிடுவது அஞ்ஞாடி பற்றிய பொதுப்பார்வையை விசாலமாக்கியிருக்கிறதெனலாம். ஈற்றில்.. இந்நாவலுக்கு ஆசிரியர் “அஞ்ஞாடி” எனப் பெயரிடப்பட்டதன் பின் புலம்யாதென ஆராய்கையில்..

“ஆத்தே..” “அப்பாடா” என்று தம்மை ஆசுவாசப்படுத்தும் ஒரு சொல்லாக ஆம்மாடி என்பதும் இருக்கிறது.. இந்தச் சொல்லின் மாற்றத்திரிபாக ஆண்டியின் தாய் “அஞ்ஞாடி” என அடிக்கடி கூறுகிறார்.. குடும்பர் சமூகத்தின் ஒரு பிரிவினர் தாயை “அஞ்ஞாடி” என அழைக்கின்றனர். அம்மா

அம்மாடி.. எனக்கூறப்படுவது போல.. இங்கே.. அஞ்ஞா அஞ்ஞாடி எனக்கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு பதத்தைப் பயன்படுத்துவோரை அஞ்ஞாப்பள்ளர் என்பார்கள்.. அஞ்சாப்பள்ளர் பிரிவைச் சேர்ந்த ஆண்டியின் தாய் “அஞ்ஞாடி” யென்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவதால் ஆசிரியர் “பூமணி” நாவலுக்கு “அஞ்ஞாடி” எனப் பெயரிட்டிருக்கலாம்.. “மழைக்கஞ்சியாய் கதைகளைக் கரைத்து ஊட்டிய அம்மாவுக்கு” என்று பூமணி இந்த நாவலை தனது அம்மாவுக்கு காணிக்கையாக்கும் போது எழுதுகிறார். அதுவே நமக்கு நெஞ்சருகவைத்துவிடுகிறது.. நாவல் முழுவதுமான வாசிப்பில் அந்த வார்த்தை அர்த்தம் பொதிந்ததாக எம்மோடு கூட வருவதை நாம் உணர முடிகிறது. அவர் மழைக்கஞ்சியென்று குறிப்பிடுவது நமக்குப் புதிய தகவல்.. தமிழகத்தின் தென் மாவட்டங்களில் உள்ள வேளாண்மைக்கிராமங்களில் பருவழை பொய்த்து நீரூற்றுக்கள் வற்றி விவசாயம் செய்ய ஏதில்லாமல் போனால் மழை வேண்டி ஒரு காரியம் செய்வார்கள்.

ஊர் மக்கள் எழும்பி ஒவ்வொரு வீடுவீடாய்படியேறி தானியம் சேர்த்து அந்த தானியங்களை ஒன்றாக்கி மாவாக்கி ஊரின் நடுச்சந்தியில் கஞ்சியாக்க காய்ச்சி ஊரின்

மக்களைக் கூட்டிவந்து ஆளுக்கொரு மிடறு குடிக்க வைப்பார்கள்.. இதை மழை வேண்டுகலாகக் செய்வதால் இதற்கு மழைக்கஞ்சி என்று பெயர்.. அஞ்ஞாடியும் அப்படித்தான் “பூமணி” தான் சிறுவயதில் இருந்து பெற்ற வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் தாம் கற்றுக்கொண்ட அறிவையும் பாடுபட்டுத்தேடிய ஆவணத் தரவுகளையும் ஒன்றாக்கி தன் உழைப்பு என்னும் உப்பையும் கலந்து அஞ்ஞாடியை மழைக்கஞ்சியாகத் தந்திருக்கிறார். எளிமையும் யதார்த்தமும் கொண்ட மனிதர்களைக் காட்சிப்படுத்தியிருக்கும் அஞ்ஞாடி ஒரு வெற்றிகரமான நாவல் சமூகத்தில் நிகழும் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளும் ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கங்கள் சமூகத்தில் பல மாறுதல்களைக் கொண்டு வந்து விடுகின்றன. இதுவே வரலாற்றின் “நடுவண்” செய்தியாகவும் அமைந்து விடுகின்றது.. அந்த வகையில் தென் தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த உண்மையான வரலாற்றைப் பூமணி ஒரு பிரமாண்ட நாவலாக எமக்குத் தந்திருக்கிறார்.

வாசிப்பின் அகலப் பரப்பில் எழுமாறாய் சில வைரங்கள் கிடைத்து விடுகின்றன.. அந்தகைய நல் முத்துக்களே நான் மன்னார் வாசகர்களுக்கு பரிந்துரைக்கும் இந்த நாவல்கள்.

சைவ அறவாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் திருமந்திரம்

சிவபுத் மஹா தர்மகுமார குருக்கள் J.P

இதழாசிரியர் - 'நந்தி' மாதாந்த சமய இலக்கிய மலர்

“தமிழ் மூவாயிரமாம்” எனத் திருமுறைகளுள் சிறப்பாக பெயர் பெற்றுத் திகழ்வது 10ஆம் திருமுறையாகிய திரு மந்திரம். இது திருமுலரால் இயற்றப்பட்டது. “மந்திரமாலை” எனவும் திருமந்திரம் அழைக்கப்படுகின்றது. சைவம் சிவசம்பந்தமுடையது. சிவம் என்னும் செம்பொருளை வழிபடுபவர்கள் சைவர். அவர்களின் நெறி சைவநெறி. சைவநெறியின் அடிப்படை அறம். சைவம், அறம், சிவம் இப்பதங்களோடு தொடர்புபட்டதே திருமந்திரம். சைவ அறவாழ்வுக்கு குறிக் கோள்கள் அவசியம். அதனையே அப்பர் “குறிக்கோள் இலாது கெட்டேன்” எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து அறியலாம். இக்குறிக்கோளை காட்டி சைவ நெறியின் பாதையை விளக்கி நிற்கும் இலக்கியங்களில் திருமந்திரமும் ஒன்றாகும்.

வேதச்சிறப்பு, ஆகமச்சிறப்பு, அரசாட்சி, அறஞ்செயான் திறம் முதலான 195 உபதலைப்புக்கள் திருமந்திரத்தில் காணப்படுகின்றன. இதில் “அறஞ்செயான் திறம்” எனும் தலைப்பில் அறவாழ்வு பற்றிய செய்திகள் வருகின்றன. ஒன்பது தந்திரங்களையும், மூவாயிரம் செய்யுட்களும் கொண்டமைந்த திருமந்திரத்தில் முதலாவது தொடக்கம் நான்காவது தந்திரங்களில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நாற்பொருட்கள் பற்றியும், ஐந்தாவது தொடக்கம் ஒன்பது வரையான தந்திரங்களில் பேறு, பேற்றுவழி, வழிபாடு, வழிபாட்டு இறுதிவாழ்வு என்பன கூறப்படுகின்றன. திருமுலர் தந்த மந்திரமலையில் அந்தணர் ஒழுக்கம், அவையடக்கம், குருநிந்தை, பொறையுடைமை, மகளிர் இழிவு,

சிவசின்னங்கள், கல்வி, அன்புடைமை, கொல்லாமை நடுவுநிலைமை, பிறன்மனை நயவாமை, கள்ளுண்ணாமை, உயிர் நிலையாமை முதலான சைவ அறவாழ்வுச் சிந்தனைகள் கூறப்படுகின்றன.

திருமந்திரத்தின் முதலாவது தந்திரமே அறத்தின் அடிப்படையாகும். பெரும்பாலான அறச் செய்திகள் கூறப்படுகின்றன. சிவன் அறியுமாறு செந்நெறியில் ஒழுகத் துணை புரியும் கல்வியே சிவனிறைக் கல்வி, அக்கல்வி இல்லாது ஏனைய கல்வியுடையவரேனும் அவர் கல்லாதவரே ஆவார். சிவனிறைக் கல்வியரே நடுநிலைமையாவர் என்ற கருத்துக்களை இத்தந்திரத்திலே திருமூலர் கூறுகின்றார். சைவத்தின் அடிப்படையான சிவன் பற்றிய கல்வியைக் கூறி சைவ அறவாழ்வுக்கு திருமந்திரம் வழி காட்டுகின்றது. இரண்டாவது தந்திரத்தில் சிவன், குரு, சிவனடியாரைப் பேணாமை வழி என்றும், வாழ்வின் அடிப்படை தாழ்வில் பொறை என்றும், எல்லாப் பொருளும் பெரியோரைத் துணைக்கோடலால் எளிதில் முற்றும் போன்ற கருத்துக்களையும் கூறுகின்றது. மூன்றாவது தந்திரம் இன்பம் என்பது

இல்வாழ் தவநிலையே, இத்தவ நிலைக்கு சிவனினையுமறவாமை வேண்டும். தீதகற்றல், நன்றாற்றல் போன்ற அறங்களையும் கூறுகின்றது.

நான்காவது தந்திரம் சிவசின்னங்களில் ஒன்றான திருவைந்தெழுத்துப்பற்றிக் கூறுகின்றது. சிவனுக்கு தன்னை அடிமையாக்கல் முதலான சிவநெறி பற்றியும், “சிவாயநம” என்ற மந்திரமே எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிமந்திரம், இம்மந்திரமே சிவபெருமானை அடையச் செல்லும் செந்நெறிக்கு வழித்துணையாம் என திருமூலர் கூறுகின்றார். அறம் எனினும் வேதம் எனினும் ஒன்றே. அதனை சேக்கிழாரடிகள் “வேதத்தை விட்ட அறம் இல்லை வேதத்தின் ஓதத்தகும் அறம் எல்லாம் உள்” (61) ஐந்தாம் தந்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு ஒழுகக் கூறுதியும், அன்பு நெறியும் முறையே தமிழாகமத்தில் ஐந்தாம் தந்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஆறாம் தந்திரத்தில் சிவநெறியை மேற்கொள்பவர்களுக்கு சிவன் குருவாய்வந்தருள்வார் என்றும், சிவனால் உணர்த்தப்படுவது திருவடிப் பேறு எனவும்,

திருநீறே திருவடியை சேர்ப்பிக்கும் என்றும், சிவனை மறவாமை துறவாகும் எனவும், நற் குருவால் திருவடி ஞான முண்டாகும் எனவும் சைவ நெறி வாழ்வுக்கான பாதை பற்றிய செய்திகள் இதில் கூறப்படுகின்றன. ஏழாம் தந்திரத்திலே ஆறு ஆதாரங்கள், ஆக்கம், ஆண்மை, சீர்த்தி, திரு, மெய்யுணர்வு, உறுதி போன்ற அறுவகைப் பண்புகள், சிவகுருவின் பூசை, சிவனடியார் வழிபாடு முதலான விடயங்கள் கூறப்படுகின்றன. சிவலிங்க வழிபாடு பற்றியே ஏழாம் தந்திரத்தில் பேசப்படுகின்றன. எட்டாம் தந்திரத்திலே பேற்று வழிபாட்டாற் பெறப்படும் பேற்றுதி வகுப்பதாகும், அதிலே வேண்டுதல் வேண்டாமை இன்மை, புறங்கூறல், அவாவறுத்தல், தூய்மை முதலான அறச்சிந்தனைகளும், ஒன்பதாந் தந்திரத்தில் திருவைந்தெழுத்து, சிவ இன்பம், முதலானவை பற்றிய தகவல்களும் காணப்படுகின்றன.

இறைவனைத் தேடி எங்கும் அலைய வேண்டாம், உடலை வருத்தும் விரதங்களும் மேற்கொள்ள வேண்டாம், அவன் மனிதர்களிடதே உறைந்துள்ளான் என்பது

சைவ நெறியின் உயர்த்தத்துவம். இதனையே வள்ளுவர் “மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம் பழித்தது ஒழித்து விடின்” என்று உடல் மேல் கொள்ளும் சடங்குகள் தேவையில்லை என்கிறார். எனவே, உள்ளத்தின் மூலமே சிவனின் அருள் பெறவும் வழிபாடு செய்யவும் உகந்தது எனத் தெளிவாகின்றது. திருமூலர் உள்ளம் பெருங்கோயில், வாயே கோபுரம் என சிவ வாழ்வுக்கு வழி காட்டுகின்றார்.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம் வள்ளல் பிரணார்க்கு வாய்கோபுரவாசல் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு சீவன் சிவலிங்கம் கள்ளப் புலனனை ந்தும் காளாமணி விளக்கு” (திருமந்திரம் 1792) என மனிதனின் ஐம்புலன்களும் சிவனின் அருள்பெற உதவும் எனக் கூறுவதனால் திருமந்திரம் சைவ அறவாழ்வுக்கு வழி காட்டுகின்றதனைக் காணலாம்.

மேலும் திருமூலர் “அன்பு” பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். அன்பு, சிவம் இரண்டும் வேறு வேறு என்பார் மெய்யுணர்வு பெறாதவர் எனகூறுவதுடன், சிவன்,

அன்பு இரண்டும் வேறல்ல, சிவனை வழிபடும் சைவர்களது நெறியான சைவநெறி “அன்பு நெறி” ஆகும். “அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்த பின் அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே” (திருமந்திரம் 257) அன்பு நெறியை வலியுறுத்தி அற வாழ்க்கை வாழ வழிப்படுத்தும் திருமந்திரம் அன்போடு உருகி அகத்தினால் வருந்தி கொள்வார்க்கே சிவனருள் கிட்டும் என்கிறது. அடுத்த மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு என திருமந்திரம் கூறுகிறது. மக்களுக்கு செய்யும் தொண்டுகளே இறைவனைச் சென்றடையும் என்பதனை “நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன்றியில் படமாடக் கோயில் பகவற்கு தாமே” (திருமந்திரம் 1821) எனக் கூறுகின்றார்.

பட வடிவில் இருக்கும் இறைவனுக்கு செய்யும் தொண்டுகள் மனிதர்களைச் சென்று சேரா. மனிதர்க்கு செய்யும் தொண்டுகள் இறைவனைச் சென்றடையும் என்பதில் ஐயமில்லை என தமிழாகமம் என சிறப்பிக்கப்படும் திருமந்திரம் கூறுகின்றது.

சைவ அறவாழ்வுக்கு திருமந்திரம் கூறும் மற்றுமொரு

பாதை திருக்கோயில் வழிபாடு. ஆகமங்கள் கூறுவதன் படி வழிபாடுகள் ஆலயங்களில் இடம்பெறுவதால் மக்கள் சிறப்படைவர். அவ்வாறு செய்யத்தவறினால் கொடிய நோய்கள் பெருகும், மழை பெய்யாது என்பது திருமுலர்ன் வாக்காகும். சிவன் எழுந்தருளி இருக்கும் இடங்கள் இரண்டு, ஒன்று ஆருயிர்கள், மற்றொன்று திருக்கோயில் என இயம்புகிறார் திருமுலர். “பேர் கொண்ட பார்ப்பான் பிரான் தன்னை அர்ச்சித்தா போர் கொண்ட வேந்தர்க்கு பொல் - லா வியாதியாம் பார் கொண்ட நாட்டுக்கு பஞ்சமுமாம் என்றே சீர் கொண்ட நந்தி தெரிந்து னாரத்தானே” (திருமந்திரம் 502) என்ற பாடல் திருக்கோயில் பூசை செய்யா விடில் ஏற்படும் குற்றங்கள் கூறப்படுகின்றன. தற்போது வாய்க்கப்பெற்ற மானிடப் பிறப்பை நழுவ விடாமல் முத்தி இன்பத்தைப் பெற்று சைவ அறவாழ்வு வாழ்ந்திட திருமுலர் அருளிய திருமந்திரம் பல உபாயங்களை தெளிவுபடக் எடுத்தியம்புகின்றது.

திருமந்திரம் கூறும் அறச்சிந்தனைகளும் நிலையாமை கருத்துக்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. யாக்கை நிலையாமை, இளமை நிலையாமை,

செல்வம் நிலையாமை, வாழ்க்கை நிலையாமை போன்ற நிலையாமைக் கருத்துக்களை குறிப்பிட்டு அதன் மூலம் சைவ அற வாழ்வை விளக்கி நிற்கின்றார் திருமூலர். யாக்கை நிலையாமை பற்றி பின்வரும் பாடல் மூலம் திருமந்திரம் விளக்குகின்றது. “மண்ணென்று கண்டீர் இரு வகைப் பாத்திரம் திண்ணென்றிருந்தது தீவினை சேர்ந்தது விண்ணின்று நீர் வழியின் மீண்டும் மண் ஆனாற்போல் எண்ணினிற் மாந்தர் இறக்கின்ற வாறே” (திருமந்திரம் 143)

சுட்டகலம், சுடாத கலம் இரண்டும் மண்ணின் காரியங்கள் மழைநீரினால் சுட்டகலம் அழிதலில்லை, சுடாதகலமே அழிந்து படுகிறது. அதைப்போன்ற யோக நெருப்பினாலே, தவத்தீயினால் ஒளிவிடும் உடம்பு திடரென்று அழியாது நம் தெய்வ முயற்சிக்கு நெடிது உதவும் என்பது இப்பாட்டின் கருத்து. ஒருவர் எத்தன்மையானவராயினும் இறப்பு என்பது நிச்சயம் என்ற யாக்கை நிலையாமை கருத்தினை தனது இலக்கியம் மூலம் விளக்குகின்றார் திருமூலர். நிலையாமைக்கு என்றே

தனிப்பிரிவினையும் எழுதிய திருமூலர், செல்வ நிலையாமைப் பற்றியும் கூறியுள்ளார். செல்வ நிலையாமை பற்றிக் கூறும் போது தெய்வமே நமக்கு சிறந்த செல்வம், நாம் மகிழும் பிற செல்வங்கள் அழிந்துபடுவன என்ற சைவ அறக் கருத்தினை பின்வருமாறு கூறுகின்றார் வள்ளுவர்.

“மயக்கமற நாடுமின் வானவர் சோனைப் பெயற் கொண்டல் பெருஞ் செல்வ மாமே” ஆற்றுப் பெருக்கில் காணும் தெளிவற்ற தன்மை செல்வப் பெருக்கில் உள்ளது. இறைவனே செல்வம் என்று எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ளும் ஞானம் நிலையான வாழ்வுக்கு ஆளாக்கும் என்ற இறைஞானத்தை போதிப்பதாக அதன் மூலம் சைவ அறவாழ்வுக்கு வழிகாட்டுவதாக பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் அமைகின்றது. “தேற்ற தெளிமின் தெளிர்ந்திர் கலங்கமின் ஆற்று பெருக்கிற் கலங்கி மலக்காதே மாற்றிக் களைவீர் மறுத்துங்கள் செல்வத்தைக் கூற்றின் வருங்கால் குதிக்கலுமாமே” (திருமந்திரம் 172) இறைவனே உண்மையான செல்வம் தெளிந்த ஞானமே வீடு

அருளவல்லது என்றக் கருத்தை மாற்றிக்களைவீர் மறத்துங்கள் செல்வத்தை கூற்றன் வருங்கால் குதிக்கலு மாமே என்னும் தொடர்களால் விளக்குவர்.

மேலும் செல்வ நிலையாமை பற்றி திருமந்திரம் கூறுகையில் தவத்தால் கைவரப் பெற்றே ஞானமே வீடருளவல்லது. அந்த ஞானமே நிலையான செல்வத்தை தரவல்லது. இறைவனின் அருளைத் தேடி வாழ்வதே வாழ்வு என்பதை அறிவுறுத்த திருமந்திரம் தன்னுடைய நிழலே தனக்கு உதவாத காலமும் வரும் அது போல தன்னுடைய செல்வமும் தனக்கே உதவாத காலமும் வரும் என்பதை “தன்னது சாயை தனக்குத வாதுதான்” எனும் திருமந்திரப் பாடல்கூறுகிறது. இளமை நிலையாமை பற்றி திருமந்திரம் கூறுகையில் யாக்கை, செல்வம் இவற்றினைப் போன்று இளமையும் நிலையில்லாதது என பின்வருமாறு கூறுகிறார் திருமூலர். “கிழக்கெழுந்த ஓடிய ஞாயிறு மேற்கே விழக்கண்டு தேறார் விழியிலா மாந்தர் குழக்கன்று மூத்தெரு தாய்ச் சில நாளில் விழக்கண்டுந் தேறார் வியனும் கோரே” (திருமந்திரம் 351)

அதாவது ஒவ்வொரு நாளும் கிழக்கில் தோன்றும் சூரியன் தோன்றும் பொழுது இளமையாகத் தோன்றினாலும் நண்பகல் பொழுதில் இளமை நீங்கி மாலைப் பொழுதில் முதுமையாகி மறைந்து விடுகின்றது. இதனைப் போன்றே தாய்ப் பசுவின் உடம்பிலிருந்து வெளிவரும் கன்றானது சில ஆண்டுகளில் முதிர்ந்து அதுவும் முதிர்ந்து தாய்பசுவாகி இறுதியில் மரணத்தைத் தழுவுகின்றது. சூரியனுக்கு மட்டுமல்ல மனிதனுக்கும் இது பொருந்தும் என்பதை சுட்டி நிற்பதே இப்பாடல் ஆகும். இவ்வாறு நிலையாமையை உரைக்கும் திருமூலர் இன்ப உணர்வு முனைத்து நிற்கும் இளமை காலத்திலேயே தெய்வ உணர்வை பெற்று விடக் கூறுகிறார். யாக்கை எவ்வாற சுட்டகலனாகப் பயன்படுத்தி தவத்தீயினால் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றாரோ அதைப் போன்று இளமையினையும் தெய்வ சாதனைக்காகவே பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். வாழ்க்கை நிலையாமை பற்றி சுட்டிக் காட்டும் திருமூலர் உயிர்களுக்கு தோற்றம், முடிவு என்பதில்லை வாழ்க்கை நிலையற்றது.

“பதியினைப் போல் பசுபாசம் அனாதி” என்ற சாத்திர நூலின் கருத்துக் கமைய இறைவனைப் போல் பசுவும் அநாதியானது என திருமுலர் கூறுகின்றார். அவ்வாழ்க்கை முடிவதற்கு முன்பே இறைவனின் திருவடியை ஏத்தி உய்யுங்கள் என உயர் நிலையாமையை கூறுகிறார்.

“தழைக்கின்ற செந்தளிர் தணம் மலர்க் கொம்பில் இழைக் கின்ற தெல்லாம் இறக்கின்ற கண்டும் பிழைப்பின்றி எம்பெரு மாயடி ஏத்தார் அழைக்கின்ற போதறியார் அவர்தாமே” (திருமந்திரம் 187) இவ்வாறாக நிலையாமை யினை வற்புறுத்துவதனூடாக பல்வேறு அறக் கருத்துக் களை கூறுகின்ற திருமுலர் சைவ நீதியையும், சிவ வழிபாட்டி னையும் வற்புறுத்து கின்றார். திரு மந்திரத்தில் கூறப்படும் யாக்கை நிலை யாமை, இளமை நிலையாமை, செல்வ நிலையாமை, வாழ்க்கை நிலையாமை என்ற நிலையாமைத் கருத்துக்களை ஆதாரம் காட்டி அதன் மூலமாக சைவ அறவாழ்வு வாழ வழிகாட்டி யாகவும் இந்நூல் அமைகின்றது.

சிவனின் எட்டுக் குணங்கள் கொல்லாமை, ஐம் பொறியடக்கல், பொறுமை, இரக்கம், அறிவு, மெய், தவம், அன்பு என்பன கூறப்படுகின்றன. இவற்றை விளக்குவதனூடாக சைவ அறவாழ்வுக்கு வழிகாட்டுவதாக திருமந்திரம் அமைகின்றது. அவை தவிர பின்வரும் திருமந்திரப் பாடலில் மேலும் சில அறங்கள் பற்றிக் கூறுவதைக் காணலாம். “கொலையே களவுகட்காமம் பொய்கூறல் மலைவான பாதகமாம் அவை நீக்கித் தலையாளு சிவனடி சார்ந்தின்பஞ் சார்ந்தோர்க்கு இலையாம் இவைஞானானந்தத்திருத்தலே” (திருமந்திரம் 241) கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல், அறந்திறம்பிய காமம், பொய் எனும் ஐந்தும் மாறாமயக்கம் தரும் பெரும் பாவங்கள். இவற்றை அறவே நீக்கி சிவனின் திருவடியை அடைப வர்களுக்கு நரகத்துன்பம் இல்லை என்ற கருத்துக்களால் சைவ அறத்தினை காட்டி நிற்கின்றார் திருமுலர். புலால் பற்றியும் திருமந்திரத்தில் கூறப்படுகின்றது. அவ்வூனை தின்னும் மனமில்லாது அருவருப்புக் கொண்டுள்ளோரை வற்புறுத்தித்தின்னச் செய்தவரும். அவ்வாறு தின்னாரை ஒறுத்த

வரும் பன்றி யாய்ப் பிறப்ப
துடன் நரவிடை வீழ்ந்து
துன்பத்தில் உழலுவர் எனவும்
திருமந்திரம் குறிப்பிடு வதை
பின்வரும் பாடலடி களால்
பார்க்கலாம்.

“கொன்றி லாரைக்
கொலச்சொலிக் கூறினர்
தின்றிலாரைத் தினச்
சொலித் தெண்டித்தார்
பன்றி யாப்படியிற்
பிறந்தேழ நர
கொன்று வார் அரன்
ஆணையீ துண்மையே”
(திருமந்திரம் 243)

இதனைத் தவிர பிரன்
மனை நயவாமை என்ற சைவக்
கருத்தையும் திருமுலர் கூறு
கின்றார்.

“ஆத்த மனையாள்
அகத்தில் இருக்கவே
காத்த மனையானைக்
காழுறுங்காளையர்
காய்ச்ச பாலாவின
கனியுண்ண மாட்டா மல்
ஈச்சம் பழத்துக் கிடருற்ற
வாரே” (திருமந்திரம் 244)

இதில் பிறன்மனையை
காழுறும் காளையர் விளை
வறியாதவர்கள். முப் பழங்க
ளுள் ஒன்றாக இன்பப்
பகுதியாக காணப்பெறுவது
பலாப்பழம். இது போன்றது
இல்வாழ்க்கை. அவ்வாறு

இல்லாமல் பிறன் மனையை
நயத்தல் ஈச்சம் பழத்தினை
உண்ண விரும்பியும் கிட்டாது.
பிறன் மனையை நயத்தலால்
நீங்கா அச்சம், பழி, பாவம்,
இன்பமின்னை என்பன
உண்டாகும் என திருமந்திரம்
கூறுவதனூடாக பிறன்
மனையை நாடாமை எனும்
சைவ வாழ்வு வாழ வழிகாட்டு
கின்றது. ஒழுக்கம் நிறைந்த
சைவ சமுதாயத்தைக் கட்டி
எழுப்புவதில் திருமந்திரம்
பாரிய பங்கு வகிக்கின்றது.
வைர்கள் வாழ வேண்டிய
சைவ வாழ்வு எவ்வாறு அமைய
வேண்டும் என்பதை அழகாக
காட்டி நிற்கின்றது. அந்த
வகையில் “மகளிர் இழிவு”
பற்றியும் திருமந்திரம் பேசுகின்
றது. “வையகத் தேமடவா
ரொடுங் கூடியென் மெய்யகத்
தோருளம் வைத்த விதியது
கையகத் தேகரும் பாலையின்
காறு கொள் மெய்யகத்தே
பெறு வேம்பது வாமே”
(திருமந்திரம் 250) என்பதில்
வழித்துணையாகாமல் பழித்
துணையாம் பெண்களைக்
கூடுவதால் பயன் ஏதும்
இல்லை. அப்பெண்கள் பொரு
ளுடையார் இடத்து கரும்பின்
சாறினைய பொருட்களை
வலிந்து கொடுப்பர், பொருள
ற்ற காலத்தில் புறக்கணிப்பர்,
இவர்களால் தொழுநோய்
போன்றன உருவாகும் என்றும்,

பொய்மை மாந்தர் மேல் செல்லும் எண்ணம் கொடிது. ஆகவே நன்னெறியில் செல்ல வேண்டும் என நற்பாதையை திருமந்திரம் காட்டி நிற்கின்றது. நினைப்பவர்களை காப்பது மந்திரங்கள். மந்திரங்களை கூறும் அறநூல்களை வழங்கி பெருமக்களின் மொழிகள் அனைத்தும் மந்திரங்கள் ஆயினும் சிறப்பாக அறக் கோட்பாடுகளுக்கும் யோகப் பயிற்சிகளுக்கும், சைவ வாழ்வு, வழிபாட்டிற்கும் உரிய மந்திரங்கள் நிறைந்த பாடல்கள் என்று பத்தாம் திருமுறையான திருமந்திரம் போற்றப்படுகின்றது. மேற்கூறப்பட்ட சைவ பண்புகளை விட தானச் சிறப்பு, அறம் செய்வதனால் வரும் நன்மைகள், அறம் ஒன்றே மறமைக்குத் துணை, அன்புடைமை, கல்வி நடுவு நினைமை, கள்ளுண்ணாமை போன்ற சிவ வாழ்வுக்கு வழி அமைக்கும் பண்புகள் பற்றியும் கூறப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் கட்டாயமாகத் தானம் செய்ய வேண்டும் என தானச் சிறப்பு பற்றி திருமுலர் கூறுகின்றார். தானத்தினால் மழை பெய்யும், பயிர்கள் நன்றாக விளையும், மக்களும் செல்வச் செழிப்புடன் வாழலாம் என்பது

நம்பிக்கை. ஒருவன் இறந்த பிறகு அவனுடன் வருவது அவன் செய்த தான தருமங்களே ஆகும். தானம் செய்வதினால் இம்மைக்கும், மறுமைக்கும் இன்பம் கிடைக்கும். இறைவன் திருவடி கிடைக்கும். இதனை திருமுலர் “ஆர்க்கு இடுமின் அவரிவர் என்னமின் பார்த்திருந்துன்மின் பழம் பொருள் போற்றன்மின் வேட்கையுடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணன்மின் காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறிமினே” என்ற மந்திரத்தின் வழி விளக்குகிறார். எல்லோர்க்கும் கொடுக்க வேண்டும். கொடுப்பதில் வேற்றுமை பாராட்டலாகாது. இன்னும் விருந்தினர் வருவாரோ என்று பார்த்திருந்து உண்ண வேண்டும். பழம் பொருளைப் பாதுகாத்து வைக்க வேண்டும். பசி உடையவர்களாக மிக விரைந்து உண்ண வேண்டும். காக்கைக் கூடத்தன் இனத்தைக் கரைத்து உண்கின்ற காலத்தை அறிய வேண்டுமென்று கட்டளையிடுகின்றார். திருமுலர் இதுவும் திருவள்ளுவர் “காக்கை கரவாகரைந்துண்ணும் ஆக்கமும் அன்ன நீரார்க்கே உள்” என்ற திருக்குறளும் ஈண்டு எண்ணுதற்குரியது.

திருமுலர் சைவ வாழ்வுக்கு அறத்தையே அச்சாணியாக கொள்கின்றார். அறம் பற்றியும், அதனால் வரும் நன்மைகள், அறமே மறுமைக்குத் துணை என்ற கருத்துக்களையும் கூறியுள்ளார். அறம் செய்வதனால் ஒருவனுக்கு இம்மைக்கும் மறுமைக்கும இறைவன் துணையாக நிற்பான். ஒருவன் இறந்த பின்னும் அவனுடன் நிலைத்து நிற்பது அறம் ஒன்றேயாகும். அறம் செய்பவர்களுக்கு எந்த ஒரு தீங்கும் ஏற்படுவதில்லை. இளையவர்களாய் இருப்போர் வயதான காலத்தில் அறம் செய்வோம் என என்னாமல் அறத்தைச் செய்ய வேண்டும். அது உடலிலிருந்து உயிர் போகும் போது துணையாய் இருக்கும். இதனைத் திருமுலர் “அற்று நின்றாருன்னும் ஊனே அறனென்னும் கற்றன போதம் கமழ்பவர் மானிடர் உற்று நின்றாங்கொரு கூவற் குளத்தினிற் பற்றி வந்து ண்ணும் பயனறிவாறே” என்ற பாடலின் வழி சிவஞானிகளுக்கு உணவளிப்பதே அறன் என்கிறார். இருவகைப் பற்றும் அற்று நின்ற சிவஞானியர் உண்ணும் உணவே அறனாம் என்று நூல்கள் கூறும். அங்ஙன மிருந்தும் கல்வியறி வாகிய

கருவி ஞானம் கமழ்பவர்களாகிய மானிடர்கள் பொருந்தி நின்று கிணற்றங்கரையிலும், குளத்திலும் சிவஞானிகளைக் கொண்டு வந்து உண்பித்தால் விளையும் பயனை அறியாராயினர் என்போர் ஆன்றோர். இதனை “கொண்டு வந்து மனை ப்புகுந்து குலாவு பாதம் வளச்சியே மண்டு காதலின் ஆதனத்திடை வைத் திருச்சனை செய்தபின் உண்டிநாலு வித்திலாறு சுவைத்திறத்தினில் ஒப்பிலா அண்டர் நாயகர் தொண்டர் இச்சையில் அமுது செய்தார்”

எனத் திருத்தொண்டர் புராணம் தெரிவிக்கிறது. ஒருவன் செய்கின்ற அறம் மறுமைக்கும் துணையாக வரும். செய்யக் கூடிய அளவு, செய்யக் கூடிய முறையில், செல்லும் இடமெல்லாம் அறச் செயலை போற்றிச் செய்ய வேண்டும். இவையே இம்மைக்கும், மறுமைக்கும் துணையாக நிற்கும் இதனை திருமுலர் “பற்றது வாய்நின்று பற்றினைப் பார்மிசை அற்றம் உரையான் அறறெக்கலது உற்றுங்களால் ஒன்றும் ஈர்ந்தது வேதுணை மற்றண்ணல் வைத்த வழி கொள்ளுமாறே” என்கிறார். மேலும் அவர் கூறுகையில்

எல்லா உயிர்கட்கும் பற்றுக் கோடாக நிற்கின்ற இறைவனது திருவடியைப் பற்றி உலகில் யாரையும் குற்றம் சொல்லாதவனாய் அற நெறியில் அல்லது அறம் ஒன்றே உதவுவதே மறுமைக்குத் துணையாகும். இவ்வாறே திருமூலம் அறம் பற்றி வரித்துரைத்து அதன் படி சைவ வாழ்வு வாழ்வழி காட்டுகின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திருமந்திரம் அறவாழ்வுக்கு காட்டும் முக்கியமன மார்க்கம் அன்புடைமை. அன்பு பற்றி திருமூலர் கூறுகையில் “அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார் அன்பே சிவமாவதாகும் அறிவிலார் அன்பே சிவமாவதாகும் அறிந்த பின் அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே” என்ற பாடலின் வழி அன்பும் சிவமும் ஒன்று என்பதை, அறிஞர் மட்டுமே அறிவர். அடிப்படை அறிவு கூட இல்லாதவனே அன்பினையும், சிவத்தினையும் வெவ்வேறென்பர் என்கிறார். அத்தோட உலகத்தில் இன்பமாய் வாழ் பவர்களின் உயர்வுக்கு காரணமாக விளங்குவது அனைவரிடமும் அன்பு செய்வது வாழுதது வாழ்க்கையாகும். அன்பும் சிவனும் ஒன்றே. இவ்வுலகில்

வாமும் சகல உயரினங்கனிலும் இறைவன் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்றான். ஒவ்வொரு உயிரினங்களிடம் செலுத்தும் அன்பே சிவன் மேல் செலுத்தும் அன்பு ஆகும். எனவே சிவன் வேறு அன்பு வேறல்ல. இரண்டும் ஒன்றே என அன்பு பற்றி திருமூலர் கூறுகிறார்.

இவ் வறிவுரையினை வள்ளலார் “என்னுள்ளத்து எழுத்துயிர் எல்லாம் மலர்ந்திட என்னுளத்து ஓங்கி என் தனி அன்பே” என்றவாறு எடுத்துரைக்கிறார். சிறந்த வாழ்க்கைக்கு தெளிந்த அறிவு அவசியமானது. அறிவினை எமக்கு வளர்ப்பது சிறந்த கல்வியாகும். கல்வி பற்றியும் திருமூலர் திருமந்திரத்தில் கூறியுள்ளார். “கற்க வேண்டிய வற்றைக் கற்றல் கற்க வேண்டியன ஞான நூல்களே ஆகும். ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சிறந்த செல்வம் கல்வியே ஆகும். ஆகையால் ஞான நூல்களையே தேர்ந்தெடுத்துக் கற்க வேண்டும். சிறந்த கல்வி என்பது இறைவனைப் பற்றி அறியும் ஞானக் கல்வியே ஆகும். இந்த ஞானக் கல்வியைப் பயில்வதால் அது இம்மைக்குத் துணையாக இருக்கும். உருவாக்கப்படாத உயர்ந்த

கல்வி ஆகும்.” என கல்வி பற்றித் திருமூலர் கூறுகின்றார்.

திருமந்திரம் கூறும் மற்றைய அறச் சிந்தனை நடுவுநிலைமை ஆகும். நன்மையும் தீமையும் வாழ்வில் இல்லாதவை அல்ல. ஆகவே உள்ளத்தில் நடுவுநிலைமை தவறாமல் இருப்பதே அறிவுடையோர்க்கு அழகாகும். இதனைத் திருவள்ளுவர் “சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல் போல் அமைந்து ஒருபால் கோடமை சான்றோர்க்கு அணி” என்பர் முன்னதாக, இக்கருத்தினைச் சிந்தித்த திருமூலர் “நடுவு நின்றான் நல்ல கார்முகில் வண்ணன் நடுவு நின்றான் நல்ல நான்மறை ஓதி நடுவு நின்றார் சிலர்ஞானிகளாவோர் நடுவு நின்றார் நல்ல நம்பனும் ஆமே” எனப் பாடுகிறார். இதன் வழிநல்ல மேகம்போலும் கரிய திருமால். அவன் தொழில் நடுவுநிலை தவறாமல் நின்றான். நம்மையுடைய நான்மறைவல்ல பிரம்மனும் படைத்தற் தொழிலிற் நடுவுநிலை தவறாது நின்றான். சிவஞானியரும் தம் நிலையில் நடுவே நிலை தவறாதவர்களே ஆவர். அவர்களுள் நடுவு நின்றாராகிய அடியவர்களும் சிவனேயாவர். என்று நடுவுநிலைமை பற்றிக் கூறி சிறந்த

ஒரு வாழ்வுக்கு திருமந்திரம் ஆற்றுப்படுத்துவதை அவதானிக்கலாம். மேலும் கள்ளுண்ணாமை பற்றிய செய்திகளும் திருமந்திரத்தில் இடம் பெறுகின்றன. கள்ளுண்பவர்கள் எப்போதும் கீழ்மக்களே ஆவார்கள். இவர்கள் இறைவன் திருவடிமலரிலிருந்து ஊறிய சிவானந்தத்தேன் உண்ண மட்டார்கள். கொடுமைக்கு ஆளாவார்கள் எனக் கள்ளுண்பவரின் இழிநிலையைக் கூறுகின்றார்.

அவர்களுக்கு என்றும் இடையறாது இயக்குகின்ற சிவானந்தம் கிட்ட வாய்ப்பில்லை என சிவனை அடைய வேண்டும் எனில் கள்ளுண்ணாமை வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்றார் திருமூலர். இவ்வாறாக பத்தாந்திருமுறையான திருமந்திரத்தில் அந்தணர் ஒழுக்கம், சிவசின்னம், அன்பு, பொறை, கோயில், நிலையாமை, தானம், கள்ளுண்ணாமை, கல்வி, மகளிர் ஒழுக்கம், அறம், பிறன்மனை நயவாமை என்பவற்றைக் கூறியுள்ளார். இவ்வாறாக சைவ வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுவதாக திருமந்திரம் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். மனிதன் வாழ்வின் நெறி தவறுவதற்குப் பல வழிகள் உண்டு. ஆனால் உய்வதற்கு

ஓரே ஓர் வழிதான் உண்டு. அதாவது “அற வாழ்வே” அவ்வய்வுக்கு காரணமாக அமைகின்றது. அவ்வாறாக மனிதன் வாழ்வின் தவறுகளை செய்யாமலும், அதனை சீர்செய்தும் வாழ்வதற்கு பல வழிகளை திருக்குறளும் திருமந்திரமும் காட்டுகின்றன. மனிதன் வாழ்வியலை நேரிய வழியில் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வாழ்வு அமைதியாகவும், சிறப்பாகவும் அமையும் என்பது வள்ளுவர் என்பது திருமூலர் என்போரின் வாக்கி லிருந்து தெரிய வருகின்றது. ஆகவே மனிதன் சிறப்பான, ஒழுக்கம் கலந்த சைவ அறவாழ்வு வாழ திருக்குறளும், திருமந்திரமும்

வழி காட்டு கின்றது என்பதில் எதுவித ஐயமும் இல்லை.

உசாவியவை

நான்காவது அனைத் துலக சைவசித்தாந்த மாநாட்டுக் கருத்தரங்கு மலர் தொகுதி - 2, 2008, தரும புர ஆதீனம் அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம், திருமபுரம் - மயிலாடுதுறை

திருமூல நாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம் மூவாயிரம், முதற் பகுதி (1-5), இரண்டாம் பகுதி (6-9), திரு. ப. இராமநாத பிள்ளை, கழகவெளியீடு 1974, திருநெல்வேலி

சுய நம்பிக்கை இல்லாதவருக்கு நெய்வம் சூணை வராது. -சிவ்யில் காலம் காலமாக செயல்பட்டு வந்தது என்பதற்காக ஒரு விடயத்தை நாம் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டுவிட முடியாது. - புத்தர் குழந்தை பிறந்து, வளர்ந்து அறிவு வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்குள்ளாகவே அவர்கள் மனதில் மதம் என்ற நஞ்சைப் புகுத்திவிடுகிறான் மதவெறியன் - இங்கர்சால்
அடுத்தவர்களின் நேரத்தைக் கொள்ளையடிப்பவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் - ரூசோ
அகிலமே ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்தாலும்கூட நன்னம்பிக்கையை இழக்கக்கூடாது என்பதை உணர்த்துகாங்கள் - ஆபிரகாம் லிங்கன்.

மன்னார் கல்வி வலயமும்

சாதனைகளுமும்

ஜனாப். எம். எம். சியான் SLEAS,B.A.(Hons.)M.Ed.,M.Sc.in Edu.Mgt.

வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் - மன்னார்.

ஆற்றல்கள் ஆற்று கைகளால் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டு சாதனைகளாய் மிளர்கின்றன. சாதனைகள் ஊக்குவிக் கப்படும் போது மாற்றங்கள் பல ஏற்படவும் அபிவிருத்திக்கு பக்கபலமாகவும் அமைகின்றன.

வியத்தகு உலகில் நாம் மானுடனாய் பிறந்தன மகிமை தான் என்ன? சமூகத்தலைவர்களாகிய அதிபர்கள் அதிகாரிகள், ஆசிரியர்கள் தமது வகி பாகங்களை பொறுப்புடன் எண்ணிப் பணி புரிந்தமையால் கிடைக்கப் பெற்றவைதான் எமது வலயத்தின் சாதனைகள் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

பாட விதானம், இணைப்பாட விதானச் செயற்பாடுகளில் அடைவுகளின்

இலக்கு நோக்கிய பயணத்தில், எமது அதிபர்களின் செயற்றிறன் மிக்க பணிகளில் ஈடுபடுவது, சாதனை நோக்கிய பயணம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. புலமைப்பரிசிற் பரீட்சை, க.பொ.த. (சா.த) பரீட்சை, உயர்தரப்பரீட்சை முடிவுகள் என்ப மாகாண தேசிய ரீதியில் மதிக்கத்தக்க முடிவுகளாக அமைந்திருக்கின்றன. அத்தோடு அண்மைக்காலங்களில் ஆங்கில மொழித்தினப் போட்டியில் மாகாண மட்டத்தில் 32 இடங்களை பெற்றமை, சமூகக்கல்விப் போட்டியில் தேசிய மட்டத்தில் 9 இடங்கள் பெற்றமை, 15, 17, 19 வயதுப் பிரிவில் உதைப் பந்தாட்டப் போட்டியில், மாகாண மட்டத்தில் மன்/ புனித சவேரியார் ஆண்கள் கல்லூரி முதலிடம் பெற்றமை, மெய்வல்லுனர்

திறனாய்வுப்போட்டியில் எமது வலயம் — மாகாணத்தில் மூன்றாம் நிலையடைந்தமை என்பன எம் பாடசாலை சமூகத்தவர்கள் பங்களிப்பால் கிடைத்த பேறுகளாகும்.

மாற்றமுறும் உலகில் பிள்ளைமையக்கல்வி, செயற்பாட்டுக்கல்வி, பரிசோதனை பாங்கிலானக்கல்வி, தொழில் நுட்பக்கல்வி, தேர்ச்சி மையக்கல்வி தண்டனைகளுக்கு இடமில்லாத கல்வி, பிள்ளை நேயக்கல்வி எனப்பரந்த கொள்கைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டாலும், அவற்றை வினைத்திறன் மிக்க வெளிப்பாடுகளாக மாற்றும் மாற்ற முகவர்களாக அதிபர்கள் ஆசிரியர்கள் திகழ வேண்டும். விழுமியம்மிக்க நடத்தைகளும் கலாச்சாரம் பண்பாடு காக்கும் செயற்பாடுகளும் நவீன உலகில் முரண்பாடான மாணவர் நடத்தைக் கோலங்களை மாற்றியமைக்க உதவும்.

வலயப் பாடசாலை மாணவர்களின் ஒழுக்கவியல் நடத்தைகளில் ஆசிரியர்கள் அதிக கவலை செலுத்த வேண்டும். “பண்பாடு இல்லாத கல்வி படித்த அரக்கர்களை உருவாக்கும்” சாதனை

யாளர்கள் பண்பாடு மிக்கவர்களாக, பணிவுள்ளவர்களாக, பிறரை மதிப்பவர்களாக நான் என்ற மமதை நீங்கியவர்களாக, மானிடரை நேசிப்பவர்களாக, மனிதாபிமானமிக்கவர்களா மிளிர் வேண்டும். இத்தகைய செயற்பாடுகளுக்கு உதவுவோர் இறைவனால் நேசிக்கப்படுவர். அத்தோடு இடப்பெயர்வு மீள்குடியேற்றம், பிரிவுத்துயர், வறுமை மற்றும் அடிப்படை வசதிகள் இன்மையால் பல மாணவர்கள் உளவியல் ரீதியான பாதிப்புகளுக்குள்ளாகி இருப்பதையும், பல மாணவர்கள் பாலியல் ரீதியிலான அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகி இருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. சிறுவர் பாதுகாப்புப்பிரிவின் வெளியிடும் தகவல்கள் எமக்கு அதிர்ச்சியாக உள்ளன. இடைவிலகும் மாணவர் வீதம் அதிகரிக்கும் ஆபத்து, வீதிச் சிறுவர்களின் தொகையை அதிகரித்து சாதனையாளர் வாழ்விலும் ஆபத்து நிலைகளைத் தோற்றுவிக்க இடமுண்டு. ஆகவே பிள்ளைகளின் வாழ்வுரிமை, அபிவிருத்தி உரிமை, பாதுகாப்பு உரிமை, பங்குபற்றும் உரிமை என்பவற்றில் கவனம் செலுத்தி கடமை புரியும் அத்தனை

நல்லாசிரியர்களும் போற்று தலுக்கு உரியவர்கள்.

பெறுபேறுகளை உயர் வடையச் செய்யும்.

பாடசாலைச் செயற்பாடுகளில் பண் பாட்டில் தேர்ச்சி (Culturally Refined)

மன எழுச்சியில் நிலைப்பாடு (Emotionally Stable)

சமய நிலையில் தெளிவு (Ethically Sound)

மன நிலையில் விழிப்புணர்வு (Mentally Alert)

அற நெறியில் வழுவான நிலை (Morally Upright)

உடலில் உறுதி (Physically Strog)

சமூக இயல்பில் தனித்திறன் (Socially Efficient)

ஆன்மீகத்தில் தெளிவு (Spiritually Enlighted)

மன்னார் கல்வி வலய அரசு பரீட்சை பெறுபேற்றுப்போக்கு 2011 - 2013

முழுமைத்தர முகாமைத்துவம் மூலம் தரமான கல்வி வழங்கி தரமான சமூகத்தை கட்டி எழுப்ப வேண்டும், அறிவு சார் ஆளுமை மிக்க சமுதாயத்தை கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என அரசு கொள்கை வகுத்து அமுல் படுத்தினாலும், தொடர்ந்தும் பரீட்சை மைய விளைவு நோக்கே பாடசாலை மட்டம் தொடக்கம் தேசியம் வரை நீடித்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

என்பவற்றை ஏற்படுத்தி பிள்ளைகளின் ஒழுக்கம் மிகு சமநிலை ஆளுமை விருத்தி ஏற்படச் செய்தல் வேண்டும்.

பரீட்சைப் பெறுபேறு வெளியானதும், மாதிரிப் படிவங்களில் பெறுபேற்றுப் பகுப்பாய்வு, வலய, மாகாண கல்வித்திணைக்களங்களால் கோரப்படுவதை காணமுடிகின்றது. அபிவிருத்தி குறி காட்டிகளில் பரீட்சை பெறுபேறு பிரதான குறி காட்டியாக நீண்ட காலம் நிலைக்கும் என்பது தெளிவாகிறது.

“கற்பித்தல் என்பது தூண்டுதல், வழி காட்டுதல், இலக்கை அடைய ஊக்கு வித்தல் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது” என்ற (Burtan 1996) என்பவரின் கருத்தின் படி மாணவர்கள் பெறுகின்ற ஊக்கம் அவர்களது

மன்னார் கல்வி வலயம்

மத்திய கல்வி அமைச்சு, மாகாண கல்வி அமைச்சின் பெறுபேற்று உயர்வுக்கு பலம் சேர்த்துள்ளது. 2011, 2012, 2013ம் ஆண்டுகளில் 67.72%, 67.44%, 72.71% வீதமான மாணவர் க.பொ.த. (சா.த) பரீட்சையில் சித்திபெற்று உயர்தரம் கற்கும் வாய்ப்பை பெற்றள்ளனர். மாகாண மட்டத்தில் வவுனியா தெற்கு 72.95% பெற்று முதலிடத்தில் உள்ளது. எமது வலயம் 72.71% வீதத்தில் இரண்டாம் நிலைக்குள்ளாகியது. 97 கல்வி வலயங்களில் நாம் 14ம் இடத்தில் இருப்பது மகிழ்ச்சிக் குரிய விடயம். வடமாகாண

த்தின் முன்னணி கல்வி வலயங்களை விடவும் நாம் முன்னிலையில் இருப்பது எமது கூட்டு முயற்சிக்கு கிடைத்த வெற்றியாகும்.

கோட்ட ரீதியாக நோக்கும் போது நானாட்டான், மன்னார், கோட்டங்களை விட முசலிக்கோட்டம் முன்னணியில் அமைந்துள்ளது. மத்திய கல்லூரிகள், மகா வித்தியாலயங்கள் சில 60 வீதமான சித்தியையேனும் பெற்றக் கொடுத்திருப்பின் எமது அடைவை 75 இற்கு மிக இலகுவாக உயர்த்தியிருக்கலாம்.

வலய மட்டப் பெறுபேற்று 2010 - 2013

ஆண்டு	சித்தி வீதம்	மாகாண நிலை
2009	53.88	5
2010	65.10	3
2011	67.72	1
2012	67.44	2
2013	72.71	2
2014	எதிர்ப்பார்ப்பு இலக்கு	%

பாடரீதியாக பெறுபேற்று நிலை (2010 - 2013)

ஆண்டு	9A (%)	All F (%)
2012	0.25	0.58
2013	0.56	0.04

9A பெற்றுள்ள மாணவர் தொகை 3 இலிருந்து 7 ஆக அதிகரித்துள்ளது.

பாடரீதியாக பெறுபேற்றுநிலை (2010 - 2013)

இல	பாடம்	2010 (%)	2011 (%)	2012 (%)	2013 (%)
1.	சைவநெறி	95.2	100	99	98.8
2.	கத்தோலிக்கம்	100	99	99	100
3.	கிறிஸ்தவம்	97.8	98	100	96.6
4.	இஸ்லாம்	90.1	92	98	98.4
5.	தமிழ்	93	96	85	89.2
6.	ஆங்கிலம்	25	28	38	33.8
7.	கணிதம்	63.2	62	63	64.2
8.	வரலாறு	77.4	75	70	74.5
9.	விஞ்ஞானம்	57	59	62	66.8
10.	வியாபாரமும் கணக்கீடும்	71.4	78	85	94.1
11.	புவியியல்	86.3	78	89	95.4
12.	குடிபுரிமைக்கல்வி	89	80	85	88.6
13.	முயற்சியான்மை	70.6	56	63	-
14.	கர்நாடக சங்கீதம்	91.1	92	94	95.3
15.	சித்திரம்	87.8	37	78	63.7
16.	பரத நாட்டியம்	93.3	96	86	90.9
17.	ஆங்கில இலக்கியம்	57.1	89	8	85.7
18.	தமிழ் இலக்கியம்	82.8	66	82	91.3
19.	அரபிக் இலக்கியம்	69.6	66.67	100	75
20.	நாடகமும் அரங்கியலும்	100	100	100	100
21.	தகவல் தொடர்பாடல் தொழிநுட்பம்	78.7	73	82	100
22.	விவசாயம்	-	100	100	100
23.	மணப்பொருளியல்	89.7	81	94	93.10
24.	சுகாதாரமும் உடற்கல்வியும்	95	98	94	93.60
25.	தொடர்பாடல்	-	100	76	72.20
26.	சிங்களம்	-	-	-	100

குறிப்பாக பிரதான பாடங்களில் எமது பெறுபேறு மாகாண, தேசிய ரீதில் திருப்திகரமாக அமைந்துள்ளமை எமது மாணவர்களின் திறமைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாகும். அதிபர் ஆசிரியர், அதிகாரிகள் மட்டுமன்றி தனியார் படிப்பகங்கள், பெற்றோர்களும் இந்த வெற்றியின் பங்காளர்களாக திகழ்கின்றனர்.

கணிதம் 64.0%, விஞ்ஞானம் 66.8%, தமிழ் மொழி 89.2%, வரலாறு 74.5% சித்திகள் வலய, மாகாண மட்ட விசேட பயிற்சிப்பரீட்சை, மேலதிக ஊக்குவிப்பு வகுப்புக்களால் எய்தப்பட்டன. ஆங்கில ஆசிரியர் பற்றாக குறை எமது பெறுபேற்றில் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

GCE (OL) Examination 2013
Performance of School Candidates (1st attempt)

No of Sat (5 or more subject)		National Level	Northern Province	Mannar Zone
Qualified for GCE (A/L)	Number	26772	9982	1468
	%	66.67	65.33	72.71
Obtained 9A Pass	Number	5737	192	7
	%	2.17	0.53	0.93
Failed in all subjects	Number	9444	365	03
	%	3.57	2.39	0.24

தேசிய மட்ட சித்தி வீதம் 66.67% இருக்க, மன்னார் கல்வி வலயம் 72.71% சித்தி வீதத்தை பதிவு செய்துள்ளது. அகில இலங்கையில் பாடசாலை மாணவர் 9444 பேர் (3.57%) சகல பாடங்களிலும்

சித்தி பெறவில்லை. ஆனால் மன்னார் கல்வி வலயத்தின் சித்தி யின்மை வீதம் 0.24% ஆக இருப்பது எமது மாணவர்களின் திறமையை வெளிப்படுத்து கின்றது.

GCE (OL) Examination 2013

Qualified Percentage (District wise)

Districts	Qualified for GCE (A/L)		Failed in all subjects	
	Number	%	Number	%
Colombo	22668	73.88	936	3.03
Kurunagala	14996	70.78	546	2.58
Vavuniya	1752	70.70	32	1.29
Mannar	1069	70.47	06	0.40

இலங்கையின் 25 மாவட்டங்களுள் முதல் நான்கு இடங்களைப் பெற்ற மாவட்டங்களின் சித்தி வீதம் மேலுள்ள அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. கொழும்பு மாவட்டம் 73.38% சித்தியை பதிவுசெய்துள்ளது. குருநாகல், வவுனியா, மன்னார் மாவட்டங்

கள் 70% பதிவு செய்துள்ளனம் மாவட்டத்திற்கு கிடைத்த பெரிய வெற்றியாகும். சகல பாடங்களிலும் சித்தியடையாதோர் தொகை 06 (0.4%) பேர் மாத்திரமே. கிளிநொச்சி மாவட்டம் 52.51% சித்தி வீதத்தையும், யழ் மாவட்டம் 66.57% சித்தி வீதத்தையும்

முல்லைத்தீவு மாவட்டம் 56.68% சித்தி வீதத்தையும் பதிவு செய்துள்ளன. வட மாகாண ரீதியில் இம் மாவட்டங்களுக்கு முன்னிலையில்

எமது மாவட்டம் முன்னேறியிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். இந்த நிலையை தொடர்ந்து தக்க வைப்பது எமது கடமையாகும்.

Education Zone	No of School sat of for exam	Pas % (75-100)		
		No	%	
Colombo	13	39	19377	5.34
Jaffna	63	14	22.22	0.0
Island	29	04	13.79	3.45
Thenmarachi	30	07	23.33	6.67
Valihmam	60	12	20.00	1.67
Vadamarachi	42	11	24.44	4.44
Kil'nochchi	48	03	06.65	2.08
Mannar	35	17	48.57	0.0
Madhu	16	04	25.00	0.0
Vavuniya south	45	15	33.33	0.0
Vavuniya North	23	08	34.78	4.35
Mullaitivu	25	0	04.00	0.0
Thunukkai	21	01	0.0	4.76

97 வலயங்களில் முன்னணி வகிக்கும் கொழும்பு வட மாகாண கல்வி வலயங்களை ஒப்பீடு செய்யும் போது, எமது வலயத்திலிருந்து க.பொ.த. (சா/த) பரீட்சைக்கு தோற்றிய 35 பாடசாலைகளில் 17 பாடசாலைகள் 75% இற்கு மேற்பட்ட சித்தி வீதத்தை பதிவு செய்து எமது வலயத்திற்கு பெருமை சேர்த்துள்ளனர். முன்னணி வலயமான கொழும்பு வலயத்தை விடவும்

(48.57 - 29.77) 18.80% ஆல் மன்னார் வலயம் முன்னணியில் இருப்பதை எண்ணிப் பெருமைபடுகின்றோம். முப்பது வருட யுத்த அழிவின் பின்னணியில், எமது மாணவர் இந்தச் சாதனையை புரிந்துள்ளமை வரவேற்கத்தக்க விடயமாகும். எங்களால் அடையும் சிறிய பின்னடைவுகளை இமாலயம் வரையில் தூக்கி அவதூறு கதைக்கும் மானுடர்களுக்கு வாய்

திறக்க முயாதளவு இறைவன் வழி செய்துள்ளமை குறித்து நிம்மதியடைகின்றோம். ஆசிரியர் வளம் நிறைந்த முன்னணி வலயங்களை விட மன்னார் வலயம் முன்னணி வகிப்பது வரலாற்றுச்சாதனை என்பதை மறுக்க முடியாது.

கணிதம், விஞ்ஞான பாடங்களுக்கு ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக நிரந்தர ஆசிரியரின்றியங்கும் மன்னார் வலயப் பாடசாலைகள் கூட சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றுத் தந்துள்ளன.

GCE (OL) Examination 2013 Subject wise Pass Percentage

Zone	Sat	Pass	
		No	%
Vavuniya	1364	1348	98.83
Mannar	249	246	98.80
Jaffna	2414	2378	98.51
Vavuniya North	429	415	96.74
Valigamam	1993	1919	96.29
Thenmarachi	823	784	95.26
Batticalo	1548	1477	95.41

Subject Catholicism / Christianity/ Islam

அகில இலங்கை ரீதியாக 43 வலயங்கள் கத்தோலிக்கபாடத்தில் 100% சித்தியை பதிவு செய்துள்ளன. இதில் மன்னார் கல்வி வலயமும் ஒன்றாகும். கிறிஸ்தவ சமய பாடத்தில் 96.55% மான சித்தியை மன்னார் கல்வி வலயம் பதிவு செய்துள்ளது. இஸ்லாம் பாடத்தில் 98.37% மான மாணவர்கள் சித்தி பெற்றுள்ளனர்.

Subject Tamil Language and Literature

தேசிய ரீதியில் 79.82% மான சித்தி பெறப்பட்டுள்ளது. அம்பாலங்கொட, அம்பாறை ஆகிய வலயங்களில் முறையே 8, 5 மாணவர் தோற்றி 100% மான சித்தி பெற்றுள்ளனர். மன்னாரில் 1246 மாணவர் தோற்றி 89.17% மான சித்தி பெற்று தேசிய ரீதியில் எட்டாம் இடத்தில் உள்ளது. மொழிப்படத்தில் 100% சித்தி பெறுவது எமது இலக்காகும்.

Subject English

ஆங்கில பாடத்தில் கொழும்பு வலயம் 84% பெற்று முதன்மை நிலை வகித்துள்ளது. வட மாகாணத்தில் யாழ்ப்பாணம் 48.38% சித்தி பெற்றுள்ளது. எமது வலயத்தில் 21 ஆங்கில பாடத்து ஆசிரியர் பற்றாக்குறை நிலவும் நிலையிலும் 33.73% சித்தி பெறப்பட்டுள்ளது. வலிகாமம்

(27.27%), முல்லைத்தீவு (20.64%), கிளிநொச்சி (18.24%), மடு (11.81%), வேகம் (10.14%) இருக்கின்ற ஆசிரியர்களை சமனாய் பங்கிடும் வரையில் ஆங்கில பாட அடைவை மேம்படுத்துவது கடினமாக பணியாகும். தேசிய ரீதியில் ஆங்கில பாட அடைவு மட்டம் 47.86% மாகவே உள்ளது.

Pass Percentage Mathematics - 2013

Rank	Zone	No of pass	Pass %
6	Jaffna	2170	67.43
9	Vadamarachi	967	66.78
15	Mannar	799	64.23
19	Vavuniya	1267	63.10
31	Valigamam	1360	57.92
53	Mullaitivu	477	52.36
62	Vavuniya North	277	48.50
81	Islands	216	43.81
84	Madhu	118	43.54
95	Thunukkai	146	35.96

கணித பாடச்சித்தி வீதம் 64.23% ஆக வட மாகாணத்தில் மூன்றா மிடத்தில் அமைந்துள்ளது. வீசேட செயற்றிட்டங்கள் மூலம் அடுத்த வருடம் 70% சித்தி வீதத்தை அடைவது எமது இலக்காகும்.

Pass Percentage History

தேசிய ரீதியில் 18 வது இடத்தையும் வட மாகாணத்தில் முதலாமிடத்தையும் மன்னார் வலயம் தக்க வைத்துள்ளது.

Rank	Zone	No of pass	Pass %
1	Batticalo	1187	92.45
18	Mannar	923	74.08
32	Jaffna	2294	71.35
45	Vadamarachi	988	68.09
54	Vavuniya	1330	66.17
68	Madhu	171	63.10
90	Valigamam	1273	54.10
97	Island	209	42.39

Pass Percentage Science - 2013

விஞ்ஞான பாடத்தில் கிழக்குமாகாணமே முன்னணி வகிக்கின்றது. வடமாகாணத்தில் யாழ் வலயம் 71.18% சித்தி பெற்று முதலிடத்திலும், வவுனியா 70.10% சித்திபெற்று 23 ஆவது இடத்திலும், மன்னார் வலயம் 66.69% சித்தி பெற்று 40 ஆவது இடத்திலும் உள்ளன. விஞ்ஞானப்பாட ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறை மற்றும் நகரப்பகுதி ஆசிரியர்களை கிராமியப் பாடசாலைகளுக்கு நகர்த்த முடியாத நிலை இருப்பினும், திட்டமிட்ட செயற்றிட்ட முன்னெடுப்புக்களால் இந்த அடைவு மட்டம் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது.

ஆற்றுகைச் சுட்டி களின் அடிப்படையில் உயர் பெறுபேறு முன்னேற்றம் (Highest

Perfomance) பெற்ற பாடசாலை யாக முதலிடத்தில் கொழும்பு கல்வி வலய தேவி பாலிகா மகா வித்தியாலயம் உள்ளது. வடமாகாணத்தைச் சேர்ந்த யாழ் வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை ஐந்தாம் இடம் பிடித்துள்ளது. இத்தகு சாதனை நிலைகளை மன்னார் கல்வி வலயப் பாடசாலைகளும் பெற எமது நல்வாழ்த்துக்கள். நற்பண்பும் நல் ஒழுக்கமும் மிக்க அறிவு சார்பரம்பரையை கட்டியெழுப்ப நாம் அனைவரும் பாடுபடுவோம்.

நன்றி.

சிமைதி நிறைந்த
அடிமைத்தனத்தைவிட
ஆபத்துடன் கூடிய சுதந்திரம்
மேலானது. - ரூசோ

மன்னார் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சி

திரு. சந்திரலிங்கம் றமேஸ் (JP) M. A(cey).in Tamil (merit)

ஆசிரியர் - மன்/ புனித சவேரியார் ஆண்கள் கல்லூரி (தேசிய பாடசாலை)

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுச் செல்நெறியில் மன்னார் பிரதேச இலக்கியங்களும் தமக்கென ஒரு மைல்கல்லைத் தொட்டுத் தொடர்கின்றது. அந்தவகையில் இப்பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பல்வேறு காரணிகள் துணை புரிகின்றன. குறிப்பாக மன்னார் பூகோள அமைப்பு, சைவ சமயச் செல்வாக்கு, போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர்களின் வருகையின் காரணமாக கத்தோலிக்க மதப் பரம்பல் அராபியர்களின் வணிகத் தொடர்பினால் இஸ்லாமியரின் பரம்பல், ஆங்கிலக் கல்வியின் விருத்தி, விஞ்ஞான தொழிநுட்ப வளர்ச்சி, போக்குவரத்து, வணிகம், பொருளாதார வளர்ச்சி, புலப்பெயர்வுகளும் வெளி இடத் தொடர்புகளும், கற்ற வர்க்கத்தினரின் எழுச்சி போன்றவற்றால் ஏற்பட்ட

மாற்றங்களே மன்னார் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளமையினை அறிய முடிகின்றது.

மன்னார் பூகோள அமைப்பில் இந்தியாவிற்கு மிகவும் அண்மையில் அமைந்துள்ள மையினால் ஆரம்பகாலம் முதல் போக்குவரத்தானது இலகுபடுத்தப்பட்டமையினாலும் மன்னாரில் “மாந்தை” என்னும் பழைய துறைமுகம் காணப்பட்டமையினாலும் இந்தியத் தொடர்பு மன்னாருக்கு ஏற்பட்டது. எனவே இதன் காரணமாக வர்த்தகம், போக்குவரத்து, முதலான வையுடன் கலை, பண்பாடு, மற்றும் நிறுவன ரீதியான தொடர்பினால் இலக்கியத் தொடர்பும் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் இந்திய இலக்கிய வரலாற்றுக்குச் சமாந்தரமாக

ஈழத்திலும் ஓர் இலக்கியப் பாரம்பரியம் ஏற்பட்டுள்ளதினை வரலாற்று ஆதாரங்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. எனவே ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் மன்னார் பிரதேச இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது. சுருங்கக் கூறின் மன்னார் இலக்கியங்கள் இல்லையேல் ஈழத்து இலக்கிய வரலாறும் இல்லை என்கின்ற அளவிற்கு இவற்றின் முக்கியத்துவம் காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் திறவு கோலாகிய ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் மன்னாரிலுள்ள துவரங்கேணி என்னும் இடத்தைச் சேர்ந்தவர் எனவும், இவரால் சங்க இலக்கியங்களில் அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகைகளிலும் பாடல்கள் பாடியமையினை அறிய முடிகின்றது.

இவ்வாறே கடைச்சங்கப் புலவர்களில் ஒருவரான சங்கப் பாடல் பாடிய “முறஞ்சியூர் முடிநாகனார்” என்பவர் மன்னாரின் இன்றுள்ள முசலி பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றும், அது அப்போது “முறஞ்சியூர்” என அழைக்கப்படுகின்றது என்று “ஈழமண்டல புலவர் சரிதம்” என்ற நூலில் ஆ. முத்துத்தம்பிபிள்ளை அவர்கள்

குறிப்பிடுகின்றார். எனவே வரலாற்றுக் காலமாகிய சங்க காலத்திலும் மன்னாரில் இலக்கிய முயற்சிகள் நிலவியதினை அறிய முடிகின்றது.

“ஈழத்திற்கும் தமிழகத்திற்கும் இடையிலான வணிக நிலை தொடர்பினை நாம் பட்டினப் பாலையிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. நீண்ட காலம் தொட்டு ஈழத்திற்கும் தமிழகத்திற்குமான தொடர்பு இருந்து வருகிறது. எனவே நீண்ட காலமாக வணிக, பண்பாட்டு, மொழித் தொடர்புகளால் பிணைக்கப்பட்ட தமிழகத்திற்கும் ஈழத்து தமிழ் புலவர் ஒருவர் சென்று வாழ்வதென்பது இயலாத ஒன்றல்ல” (1)

இவ்வாறு மன்னார் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்களாக ஈழத்துப் பூதந்தேவனார், முறஞ்சியூர் முடிநாகனார் என்போர் இருந்திருக்கலாம். ஏனெனில் இவர்களால் பல பாடல்கள் இயற்றப்பட்டமையும், மன்னாரிலுள்ள இடங்களை மையமாகக் கொண்டு பலகவைப்பாடலில் ஒன்றான “ஆட்காட்டி ஆட்காட்டி ஆவரம்பூ ஆட்காட்டி” என்ற பாடல் யாரால் பாடப்பட்டது என்று தெரியாத போதிலும் இதில்

வரும் “புல்லறறுத்தான் கண்டல், பவளமலை” என்னும் இரு இடங்களைக் கொண்டு இது மன்னாருக்குரியதான பாடலாகக் கொள்ள முடிகின்றது. ஏனெனில் புல்லறறுத்தான் கண்டல் என்னும் இடமானது கட்டுக்கரைக்குளத்தினுள் உள்ள கிராமங்களில் ஒன்றாகும். பவளமலை முசலிக்குப் போகும் வழியில் காணப்படும் ஒரு இடமாகவும் கூறப்படுகின்றது. எனவே இவை மேற்குறித்த இரு புலவர்களில் ஒருவராலோ அல்லது அவர்களுக்குப் பின் வாழ்ந்து மறைந்த புலவர்களாலோ பாடியிருக்கலாம் என ஊகிக்க முடிகின்றது.

மேலும் தென்னாட்டில் கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டில் பல்லவரது ஆட்சி நிலவிய காலத்தில் சைவசமயம் மேலோங்கி பக்திப்பிரவாகம் கரைபுரண்டோடிய காலத்தில் சமய நாயன்மார்கள் தலங்களின் மகிமையினைப் பாடியுள்ளனர். அந்த வகையில் சம்மந்தர், சுந்தரர் போன்றோர் இராமேஸ்வரத்தில் இருந்து மன்னார் மாதோட்டத்திலுள்ள திருக்கேதீஸ்வரநாதர் சமேத கௌரி அம்பாளை அகக் கண்ணாற் கண்டு பாடியமையினை அறிய முடிகின்றது. குறிப்பாக சம்பந்தரின் தோத்திரப் பாடலினை நோக்கும் போது..

“... சனைகடற் கடிக்கழ் பொழிழனி மாதோட்டம்”

“... வாழையம் பொழின் மந்திகள் களிப்புற

மருவிய மாதோட்டம் ...”

எனவும் சுந்தரரது பாடலில்

“... வங்கம்மலி கின்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகரில்”

“... தெய்வம் பொழில் தூழ்ந்திருக்கேதீச்சர தானே!”

எனவும் பல பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். இவையும் பிற்பட்ட கால மன்னார் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு துணைபுரிந்துள்ள தினை அறிய முடிகின்றது.

இவ்வாறே போர்த்துக் கேயரின் வருகையுடன் அவர்கள் மன்னாரின் கேந்திர முக்கியத்துவத்தை அறிந்து இங்கிருந்த ஆதிச் சைவர்களை கிறிஸ்தவர்களாக்கினர். இதனால் சிறப்பான கலைப் பாரம்பரிய குடும்பத்தில் பிறந்தவரும் தன்னை சரஸ்வதிப் புலவர் என அழைத்தவருமான முதற் கிறிஸ்தவப் புலவர் என ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு அறிமுகப்படுத்துகின்ற “லோறன் ஸ்கப்பிள்ளை” புலவரின் “மூவிராசாக்கள் வாசகப்பாவும்” மேலும் அவர் பாடிய பல கிறிஸ்தவப் பாடல்கள், நாடகங்கள் என்பனவும் மன்னார் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு முன்னோடியாக அமைந்துள்ள தினை அறிய முடிகின்றது.

இது மட்டுமல்லாது இவரது சீட பரம்பரையினரால் பிற்பட்ட கால இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்புச் செய்யும் முகமாக அவர்களாலும் கவிதை, நாடகங்கள், கூத்துக்கள் முதலானவையும் வாய்மெழியாக வளர்ந்தமை இலக்கிய பல்பரிமாணங்களுக்கு வித்திட்டன. குறிப்பாக லோறன்ஸ் புலவரின் நேரடிச்சீடர்களான “மரியானுப் புலவர், குருகுல நாட்டுத் தேவர், வெள்ளை நாடார் புலவர், சந்தியோகுப் புலவர்” ஆகியோரும், அவரது மகனும் பிற்காலத்தில் கிறிஸ்தவப் போதனைகள் நிறைந்த நாடகங்களை தொல்காப்பிய யாப்பு முறைக்கமைய பொருத்தமாக பாடியுள்ளார்.

மேலும் லோறன்ஸ்குப் புலவரின் மகளின் வயிற்றுப் பேரனே “கீத்தாம்பிள்ளை” புலவராவார். இவரினால் வட பாங்கில் பாடப்பட்ட “எண்டிருக்கு எம்பரதோர் நாடகம்” இயற்றப்பட்டதாகும். இதனைவிட “பவளமலைக் காந்ததேவன்” அவர்களும் பல நாடக நூலை எழுதியதாகவும் தனது குருவான தேவரின் நாடகத்திற்கு சாத்துக்கவி பாடியவராகவும் காணப்படுகிறார். மேலும் “வயிர முடிக்காந்த வச்சிரநாட்டுத் தேவர் (பெரியசுமரர்), சின்னச் சமரர் போன்றோரும் சிறப்பான கலை

இலக்கிய முயற்சிகளில் முன்னோடிகளாவர். இவ்வாறு மன்னார் இலக்கிய வளர்ச்சியானது வரலாற்றுக் கால ஆரம்பத்தில் இருந்து தோன்றிய தற்கால ஆதாரங்கள் காணப்படுவதில் இருந்து இலக்கியத் தொன்மையினை அறிந்து கொள்வதோடு, மன்னார் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சியினை நோக்கும் போது கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டில் இருந்தே காண முடிகின்றது.

“இன்று வரையான தேடலில் மன்னார் பிரதேச இலக்கியத்தின் ஆரம்பம் 16ம் நூற்றாண்டாகவுள்ளது. லோறன்ஸ்குப் புலவர் முன்னோடியாகிறார். இவரிடம் கல்வி கற்றதனூடாக மன்னார் பிரதேசத்தில் புலவர் குழா மொன்று உருவாகின்ற வாய்ப்பும் ஏற்படுகின்றது.” (2)

இருபதாம் நூற்றாண்டின் கலை இலக்கிய முன்னோடியாக “கபிரியேல்” புலவர் அவர்கள் விளங்குவதினை அறியமுடிகின்றது. இவர் அக்கால மக்களால் “வரகவி” என சிறப்பாக அழைக்கப்பட்டார். இவர் சுண்டுக்குளிக் கிராமத்தில் கி.பி. 1910 இல் விறாவுமொத்தம் என்பவருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். மாதோட்ட கிறிஸ்தவ தமிழ்

நாடகத்திற்கு சிறப்பாக பணியாற்றியமை குறிப்பிடத் தக்கது. இவரினால் “திருஞான ரூபன் அந்தோனியார் வாசகப்பா, அடைக்கலமாதா வசன வாசகப்பா, சன்நீக்கிலார் நாடகம், சேசார் எம்பரதோர் நாடகம், சந்தொம்மையார் நாடகம்” என்பவற்றுடன் “மழைகாப்பியம், பதிகங்கள் பலவற்றையும் பக்திததும்பப் பாடியுள்ளார். இவரே “சண்டுக்குளிப் புலவர்” என மக்களால் சிறப்பிக்கப்படுபவர் ஆவார். இவருக்கு இன்றும் தனி மதிப்பும் மரியாதையும் பக்தியும் மக்களிடம் உண்டு.

இதனைவிட மன்னாரில் முஸ்லீம் தமிழ் புலவர்களான தாராபுரம் கபூர்புலவர், எருக்கலம் பிட்டி கப்புடையார் புலவர், பக்கீர் புலவர், விடத்தல்தீவு முகமது காசீம் புலவர், சிலாவத்துறை கப்பீமுமுகமது புலவர் என பலரும் தமிழுக்கு தொண்டு செய்துள்ளனர்.

குறிப்பாக முகமது சரீபு (1923 - 1970) பாடிய “முத்திச்சுடர்” என்ற பிரபந்தமும், விதானைப் புலவர் (1830 - 1904) இயற்றிய “யானைக்காதல்” பிரபந்தமானது கிலுறுநுபி (அலை) அவர்களை முன்வைத்து பாடப்பட்டுள்ளது. சதக்குப்புலவர் தான் வாழ்ந்த

மன்னார் சூழலைக்கொண்டு சிலேடைப் பாடல் பாடப்பட்டமை குறிப்பாக “கழுதையும் மூடரும்” என்பதனை அறிய முடிகின்றது. இவர் மருந்துவம் சோதிடம் முதலான துறைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. 1975 இல் காசிம் புலவரால் மன்னார் நாட்டு டாடல்கள் வெளியிடப்பட்டது. இவர்களது முயற்சிகளும் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு முன்னோடியாக அமைந்துள்ளன.

மேலும் ம. பெஞ்சமின் செல்வம் 1978 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட “மன்னார் மாதோட்ட தமிழ் புலவர்கள் சரித்திரம்” என்ற நூலானது வெளிவந்தமை மன்னார் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஓர் புத்துயிரளிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

“மன்னார் பிரதேசப் பாரம்பரிய இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய சிரத்தை எழுபதுகளின் இறுதியில் குறிப்பாக 1978 இல்தான் முகிழ்கின்றது. அவ்வாண்டிலேயே மன்னார் மாதோட்டத் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம் என்ற ஆசிரியர் ம. பெஞ்சமின் செல்வம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட நூல் வெளிவருகிறது.” (3)

எனவே மன்னார் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சியான 16ம் நூற்றாண்டில் இருந்து இன்று வரை தொடர்ச்சியாக தோன்றி வளர்ச்சியடைந்து வருவதினை அறிய முடிகின்றது. பெரும்பாலும் கத்தோலிக்க சமயச் சார்பாகவும், இஸ்லாமிய இலக்கியங்களும் பெருமளவு தோன்றியதாகவும், ஒரு சில சைவ இலக்கியங்களும் தோன்றியமையினை அறிய முடிகின்றது.

குறிப்பாக ஆலயங்கள் மீது பதிகம் பாடும் மரபு கி.பி 6ம் நூற்றாண்டளவில் காணப்பட்ட போதிலும் அவை இயற்கை களினாலும், அன்னிய படை யெடுப்புக்களாலும் ஆட்சி யினாலும் மறைந்தொழிந்து பின்னர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் திருவாடுதுறை ஆதினத்தில் இருந்து சமயநாயன் மார்களின் தேவாரங்களை ஆராய்ந்த போது சம்மந்தர், சுந்தரரின் பாடலில் மன்னார் மாதோட்டத்தில் திருக்கேதீச்சரம் எனும் தேன் பொந்தினைக் கண்டு அவற்றை சைவர்களுக்கு தெரியப் படுத்தினார். பின்னரே (19) மன்னாரின் பல கத்தோலிக்க புலவர்கள் தேவாலயங்கள் மீது பதிகம் பாடும் புதிய வடிவத்தைக் கையாண்டுள்ளனர். குறிப்பாக கபிரிகேற் புலவர் (1870 - 1934) பிடாரிக்குளம் என்ற ஊரில் எழுத்தருளியுள்ள அர்ச். அந்தோனி முனீந்திரன் மேல்

பாடிய பதிகம், அரோக்கியம் டயஸ் அவர்களால் புனித சந்தியோகுமையோர் பேரில் பாடிய படைவெட்டுப் பிரபந்தம், முஸ்லீம் புலவர்களுள் சிலர் நபிகள் நாயகம் மீதும் அவரது பேரராகிய செய்யிது அப்துல் காதிர் ஆண்டகை மீதும் பிரபந்தங்கள் பாடியமையினை அறிய முடிகின்றது.

“இவர்களது செய்யுளின் அடிகள் சிலவும் சொல்லாட்சிகளும் சைவ அடியார்களது பிரபந்தங்களை நினைவு படுத்துவது நுணுகி நோக்கும் போது வெளிப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது” (4)

மேலும் குமாரசிங்க முதலியாரின் பிரார்த்தனைப் பாடல், மரிசுப்பிள்ளை அவர்களின் கையறுநிலைப் பாடல், வெலிச்சோப்பிள்ளை அதிகாரம் அவர்களது சீட்டுக் கவியும், பிரபந்தங்களின் பல் வேறு வடிவங்களின் தோற்றத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாகும். மன்னார் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சியின் பல் பரிமானத்தன்மையினை 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து மேற்கிளப்பியதினை அறிய முடிகின்றது. அந்தவகையில் சிறுகதை, கவிதை, நாவல், நாடகம், கூத்து, பக்தி இலக்கியங்கள் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் ஏனைய பிரசுரங்கள் என இன்று மன்னார் பிரதேச இலக்கியங்கள்

விரிந்து பரந்து செல்வதினை காண முடிகின்றது.

அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்க முடிகின்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட இலக்கியங்களானவை குறிப்பாக 1980 களின் பின் சாதி சமயம் என்ற வரண் முறைக்குள்ளும் வாழும் போது தம்முடைய காலப் பகுதியினுள் ஏதனால பாதிக்கப் படுகிறார்களோ அந்த ஈர்ப்புணர்வினை வெளிப்பாடாகவும் காலத்திற்குக் காலம் மக்களது வாழ்வு தாழ்வுகளையும் பல்வேறு ஆதிக்கக் கூறுகளினால் கட்டுண்டு கிடப்பதினையும், இதில் குறிப்பாக இனத்துவ ஆதிக்க நிலை, பின்வர்க்க முரண்பாடுகள், மதமேலாதிக்கம், பெண்ணிலைவாதம், பிரதேச வேறுபாடுகள், மனிதப் பிரச்சினைகள், உளநெருக்கடிகள், ஆண்பெண் உறவுப் பிரச்சினைகள், வறுமை, சீதனம் எனப் பலதரப்பட்டவற்றை ஒரு சமூகத்தின் அடிநிலையில் இருந்து வெளிக்கொண்டும் கருப்பொருள்களாகக் கொண்டு இலக்கியங்கள் வெளிவருவதினால். அவை மனிதனை இத்தகைய வாழ்வியல் நெருடல்களில் இருந்து மீட்கும் வகையிலும் சமூகத்தின் முற்போக்கு சிந்தனைக்கு ஊற்றாக சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கும் மன்னார் பிரதேசத்தில் 20ம் நூற்றாண்டு கடந்த 21ம் நூற்றாண்டு இலக்கியங்கள் முகிழ்ந்துள்ளதினை இலக்கிய மாதிரிகளை

இறுதியாக மன்னார் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி தொகுத்து நோக்கும் போது நீண்டதொரு இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் முகிழ்நிலையானது மன்னார் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது. அந்த வகையில் 16ம் நூற்றாண்டின் இலக்கியம் பற்றிய சிரத்தை சற்றேனும் தளர்வின்றி ஓர் நீண்ட இலக்கியப் பயணத்தின் பல்பரிமான வளர்ச்சியின் தன்மையில் 21ம் நூற்றாண்டாகிய தற்காலம் வரை தனிமனிதனாகவும், ஆலயங்கள், நிறுவனங்கள், திணைக்களங்கள் மன்றங்கள், முதலானவற்றில் இருந்து பலவகைப்பட்ட இலக்கியங்கள் தோன்றி தமிழனைக்கு அணியாக இருந்து அழகு சேர்க்கின்றதினை அறிய முடிகின்றது.

1- ஈழமண்டல புலவர் சரிதம்

ஆ. முத்துத்தம்பிப்புலவர்

2- மன்னார் பிரதேச பாரம்பரிய இலக்கிய வளர்ச்சி ஓர் அறிமுகம் - மன்னல் 2008 பக் 81 கலாநிதி. செ. யோகராசா (கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்)

முட்டாள்க்கு முதலில் வருவது கோபந்தான்.

- சிவ்யில்

மூலிகை மருத்துவம்

சித்தவையத்தியக்கவாநதி எஸ். லோகநாதன்

சித்தமருத்துவக் கட்டுரையாளர், கலையார்வலர்.

தமிழ் மருத்துவமே சித்த மருத்துவமாகும். இம்மருத்துவமே சிறப்பானதும் தொன்மையானதுமான மருத்துவம் மட்டுமன்றி இயற்கையானதும் பக்கவிளைவுகள் ஏதுமின்றிக் குறைந்த செலவில் நிறைந்த பலனைத் தரவல்லதுமானதுமாகும். பண்டைய காலங்களில் பதினெண் சித்தார்களால் உருவாக்கப்பட்டதுமல்லாமல் தற்காலத்தில் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடிய மருத்துவமே சித்தமருத்துவமாகும். இம்மருத்துவத்தை எமது சுற்றயலிலிருந்தோ, மூலிகைத் தோட்டங்களிலிருந்தோ அல்லது சித்த ஆயர்வேத மருந்துக்கடைகளிலிருந்தோ கிடைக்கக்கூடிய மூலிகைச் சரக்குகளான சம்பற்சரக்குகளைப் பயன்படுத்திச் செய்யப்படும் பக்கவிளைவுகள் ஏதுமற்ற இம்

மருத்துவமே மூலிகை மருத்துவமாகும்.

இம்மருத்துவத்தினைக் குழந்தைகளுக்கும், சிறுவர்களுக்கும், இளம்பராயத்தினருக்கும் ஏன்? வயோதிபருக்கும் வழங்கி அவர்களது தீவிர நோய்நிலையினைத் தவிர்த்து அவர்களுக்கேற்பட்ட நோயினை வேருடன் பரிபூரணமாகத் தீர்க்கலாம். அதுமட்டுமன்றி இலங்கை அரசாங்கம் ஆயர்வேதத்திணைக்களம் மூலம் மூலிகை மருந்துகளைப் பாரிய அளவில் தயாரித்து அரசாங்க இலவச சித்த, ஆயர்வேத மருத்துவ மனைகளுக்கு விநியோகித்து வருகின்றது. அரசாங்க இலவச சித்த ஆயர்வேத மருத்துவ மனைகள் மூலம் மக்களுக்கு இம்மூலிகை மருந்துகளை வழங்கி அவர்களை நோயின்றிக் காத்து வருகின்றது. மூலிகைப்

பொருட்களை முறைப்படி சுத்தி செய்த பின்னரே மருந்து செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இம்மூலிகைகளிருந்து சாறு, குடிநீர், தூறணம், நெய், லேகியம், தைலம், மாத்திரை, வடகம், மெழுகு, குழம்பு, செந்தூரம், பஸ்பம், நசியம், களிம்பு இன்னும் பல மருந்துகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. எளிதாகக் கிடைக்கக்கூடிய மூலிகை ஒன்றைக்கொண்டோ அல்லது சிலவற்றைக் கூட்டியோ மருந்தைச் செய்து வழங்குவதால் நோய்கள் வேருடன் நீங்குவதுடன் எதிர் விளைவுகள் இன்றி உடலுக்கு மிகவும் நன்மையைத் தரும்.

என்னால் வழங்கப்படும் வீட்டுவைத்தியமான மூலிகை மருத்துவத்தை நீங்கள் உங்கள் வீடுகளில் தகுந்தமுறையில் தயாரித்து அவர்கட்கு ஏற்பட்ட நோய்களுக்கேற்ப வழங்கிப் பரிபூரண நிவாரணம் காணலாம் என்பதையும் உறுதியுடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். இனிமூலிகை மருத்துவத்தையும் அதனால் தீரும் நோய்களைப் பற்றியும் விரிவாகப் பார்ப்போம். மூலிகை மருந்துகளை அளவோடு பயன்படுத்தினால் பின் விளைவு, எதிர்விளைவு, விசுடிமாகும் தன்மை ஆகிய துர்க்குணங்கள் ஏதும் ஏற்படா

மல், நோயைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம்.

01. சாதாரண காய்ச்சலிற்கு (Fever)

துளசிக்குடிநீர்:-

துளசி ஒருகைபிடி, அறுகம்புல் ஒருகைபிடி, மிளகு ஒரு தேக்கரண்டி எடுத்து உரலிலிட்டு இடித்து ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு 4 டம்ளர் தண்ணீர் விட்டுக் கொதிக்க வைத்து அதனை ஒரு டம்ளராக வற்றவைத்து வடியில் வடித் தெடுத்து 30ml , 50ml வீதம் தினசரி காலை, இரவு உணவுக்கு முன் 3 நாட்கள் குடித்துவர காய்ச்சல் தீரும்.

02. இருமலிற்கு (Cough)

ஆடாநோடை மண்பாகு:-

ஆடாநோடை இலை 2 அல்லது 3 எடுத்துக் கழுவி, அதனைச் சிறுக அரிந்து தாய்ச்சியில் இட்டுத், தேன்விட்டு வதக்கி அதிமதூரம், தாளிசுபத்திரி, அரிசித்திற்பலி ஒவ்வொன்றும் 2கிராம் வீதம் எடுத்து உரலிலிட்டு இடித்துச் சேர்த்து ஒரு பாணையிலிட்டு 400ml நீர் சேர்த்துக் கொதிக்கவைத்து 100ml ஆகும்வரை வற்றவைத்து அதில் 30ml - 50ml தினம் இருவேளை உணவுக்குமுன் 3 நாட்களுக்குக் குடித்துவர இருமல் இசுரம்இ தொய்வு ஆகிய நோய்கள் தீரும்.

03.குடற்புண் (Peptic Ulcer)**பஞ்ச தீபாக்கினிச் சூறணம்:-**

சுக்கு, மிளகு, திற்பலி, ஏலம், சீரகம் இவற்றைச் சம எடையில் எடுத்துப் பொன்வறு வலாக வறுத்து இடித்துப் பொடிபண்ணி இவற்றிற்கு சம எடையான சீனிப்பொடி சேர்த்துக் கலக்கி ஒரு பாத்திரத்தில் பத்திரப்படுத்தி வைக்கவும். இதனை 500mg - 1000mg வரை தினசரி 3 வேளை தேனில் குழைத்துச் சாப்பிடக்கொடுக்கக் குடற்புண், இரப்பைப்புண் இவை நீங்குவதுடன் நல்ல பசியும் உண்டாகும்.

04.மலச்சிக்கல் (Constipation)**திராட்சைக்குடிநீர்:-**

திராட்சைப்பழம் 60g, ஏலக்காய் 30g, சீரகம் 1 தேக்கரண்டி, வால்மிளகு 1/2 தேக்கரண்டி, உரோஜாப்பூக் களின் இதழ்கள், கீழ்காய்நெல்லி வேர் 10பிஇ இவற்றை உரலிலிட்டு இடித்து ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு அதில் 4லீட்டர் நீர்சேர்த்துக் கொதிக்கவைத்து அதனை 1லீட்டராக வற்றவிட்டு அதில் 100ml குடிநீருக்குள் சிறிதளவு பனங்கற்கண்டு சேர்த்து ஒரு வேளைக்கு 50ml ஆக 2 வேளை குடிக்கவும். வயிற்று உப்பிசம் (வாய்வு), பசியின்மை நீக்கி மலம் இலகுவில் வெளியேறும்.

05.பேதியை (Diarrhoea)**நிற்பாட்ட****சுக்குமிளகுச்சூறணம்:-**

சுக்குமிளகு இவைகளைச் சமஅளவில் எடுத்து பொன்வறுவலாக வறுத்துப் பொடித்து அரித்துவைத்து இதில் தினசரி 500அப - 1000அப வீதம் 3 வேளை தண்ணீரில் குழைத்துச் சாப்பிடப் பேதி நிற்கும்.

06.விக் கலை(Hiccup)**நிற்பாட்ட****மயிலிறகாதிச் சூறணம்:-**

திற்பலி 8 கிராம்இ சீரகம் 10 கிராம் இவற்றை நன்கு பொடிபண்ணி அரித்து, மயிலிறகு சுட்ட சாம்பல் 80 கிராம் சேர்த்துக் கலந்து தேனுடன் குழைத்துக் கொடுக்க விக் கல் உடன் நிற்கும்.

07.வாந்தியை (Vomitting)**நிற்பாட்ட****எலுமிச்சம்பழ ஊறுகாய்:-**

நன்கு குழைந்த சோறுடன் உப்பிட்ட எலுமிச்சை ஊறுகாயைச் சேர்த்துச் சாப்பிட வாந்தி நிற்கும்.

08.மஞ்சல்காமாளை (Jaundice)**கீழ்காய்நெல்லிக் கற்கம்:-**

ஒருபிடி கீழ்காய் நெல்லி, 2ஏலக்காய், 5திற்பலி இவை

களைச் சிறிதளவு பசுப்பாலில் அரைத்து உருண்டையாக்கி, 1/4 டம்ளர் பசுப்பாலில் தினசரி 2வேளை கரைத்து குடிக்கக் கொடுக்கவும். இதனைத் தொடர்ந்து 1வாரம் கொடுக்க மஞ்சட் காமாளை மறையும்.

09.நீரிழிவு (Diabetes Mellitus) நோய்க்கு

சீந்தில்மாவு(அமுதுசக்கரை):-

சீந்தில்மாவு 500mg இலிருந்து ஒருகிராம் வரை நெய்யில் தினசரி 2வேளை தொடர்ந்து 3மாதங்களுக்குக் கொடுக்க நீரிழிவு நோய் முற்றாகத் தீரும்.

10.இரத்தஅழுத்தம் (Hypertension)

அசைத்தலை:-

அசைத்தலைத் தைத் தினசரி காலையில் தலைக்குத் தேய்த்து வந்தால் இரத்த அழுத்தம் குறையும். எண்ணெயில் பொரித்து சாப்பிடுதல் மற்றும் உப்பு நீக்கவும். ஒரு நாளைக்கு 5லீற்றர் கொதித்தாறிய நீரைப் பருகவும்.

11.தலைவலி (Head Ache)

நீர்க்கோவை மாத்திரை:-

நீர்க்கோவை மாத்திரையைத் தாய்ப்பால்/இளஞ்சூட்டு நீர்ஃளமிச்சம் பழச்சாறு இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றில் சிறிதளவு (5-6துளி)வரைவிட்டுக் கரைத்துப் பசைபோலாக்கி நெற்றி முழுவதும் & மூக்கின் மேலும் பற்றிடவும். காய்ந்ததும் தலைவலி பறந்துவிடும்.

12.தோல்நோய்களுக்கு (Skin Diseases)

புறங்கிராட்டைச் சூறணம்:-

புறங் கிராட்டைச் சூறணம் 500mg-1000mg வரை தினசரி காலை, மதியம் & இரவு 3வேளை உணவுக்குப்பின் தேனுடன் கலந்து சாப்பிடவும். வங்க வெண்ணைக்கலிம்பைப் புண் உள்ள இடங்களில் தினசரி 3வேளை பூசவும். சோப் பாவிக்க வேண்டாம். ஸ்நானப்பவுடர் (குளியல்பவுடர்) பூசிக் குளிக்கவும்.

ஸ்நானப்பவுடர் (குளியல்பவுடர்):-

கொண்டல் கடலை மாவு 100g, பயறுமாவு 100g, வெண்சந்தணம் 50g சேர்த்துக் கலந்த பவுடராகும்.

13.வெள்ளைபடுதல் (Leucorrhoea)

வெள்ளாறுக்குக் குடிநீர்:-

35 கிராம் வெள்ளாறுகம் புல்லிற்கு 200ml நீர்விட்டுக் கொதிக்க வைத்து 50ml வரை வற்றவிட்டுத் தினசரி 50ml வீதம் 3 வேளை குடிக்கவும். அத்துடன் வெண்

பூசணி லேகியம் தினசரி வேளைக்கு 5 டீஸ்பீன் 2 வேளை சாப்பிடவும். பசுப்பால் குடிக்கவும். வெள்ளப்படுதல் அறவே அற்றுப் போகும்.

14.மாதவிடாய் வலி (Dysmenorrhoea)

மாதவிடாய் வலிக்குடிநீர்:-

கருஞ்சீரகம், கறுவா, வேர்க்கொம்பு, சித்திரமூலவேர்ப்பட்டை, பெருஞ்சீரகம் இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 25 கிராம் அளவெடுத்து இடித்து ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு அதற்குள் 200ml நீர்விட்டுக் கொதிக்கவைத்துக் 1/4 பங்காக வற்றவிடவும். தினசரி 3 வேளை 50ml அளவில் 3 நாட்கள் குடித்துவரவும். மாதவிடாய் வலி தீரும்.

15.வெண்குட்டம் (Leucoderma)

உடம்பின் இயற்கை நிறம் மாறி நோஸ்நிற அல்லது வெண்மைநிறப்படை போலத் தோலில் காணப்படும் இந்நிலையே வெண்குட்டம் எனப்படும்.

கார்போகரிசிப்பசை:-

கார்போகலிசியை பழஞ்சோற்றுத் தண்ணீரில் அரைத்துப் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் பூசி இளம்வெய்யிலில் காட்டவும்.

16.செமியாக்குணம் (Indigestion)

பஞ்சுத்பாக்கினிச் கூறணம்:-

சுக்கு, மிளகு, திற்பலி, ஏலம், சீரகம் இவற்றைச் சம எடையில் எடுத்துப் பொன்வறுவலாக வறுத்து இடித்துப் பொடிபண்ணி 500mg வீதம் 3 வேளை சாப்பாட்டிற்குப் பின் தேனுடன் கலந்து சாப்பிட்டு வரசெமியாக்குணம் தீரும் அத்துடன் நல்ல பசி உண்டாகும்.

எனவே மேலே என்னால் கூறப்பட்ட வீட்டு வைத்திய சித்தமருத்துவ எளிய வழக்கு முறைகளைப் பின்பற்றி நாம் அனைவரும் நமக்கேற்படும் நோய்களுக்கு சர்வ நிவாரணம் காணுவோமாக.

புத்தகங்கள் மனிதரை
உருவாக்குகின்றன.
புத்தகங்கள் மனிதர்களை
உறக்கத்திலிருந்து
விழிப்புறச் செய்கின்றன.
மாபெரும் புரட்சிகளுக்கு
புத்தகங்கள்தான்
காரணமாகின்றன.

- ஸ்பென்சர் ஜான்சன்

தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு

கலைவாதி கல்ல்

எழுத்தாளர், மூத்த இலக்கிய விமர்சகர்

ஈழத்தில் நூற்றுக்கணக்கான இலக்கிய வாதிகளும் கலைஞர்களும் வாழ்கின்றனர் வாழ்ந்தும் வந்தனர் இவர்களுள் முஸ்லிம்களின் பங்கும் கணிசமானது. தமிழ் மொழி மூலம் இலக்கியம் படைக்கும் முஸ்லிம்கள் தமிழர்களுக்குச் சற்றும் சளைக்காத வகையில் தங்களது கலை இலக்கியப் பங்களிப்பை நல்கி வருகின்றனர்.

தமிழ் பேறிஞரான அல்லாமா ம. மு. உவைஸ் முதற் கொண்டு தற்போது அறிவியல் உலகில் பேசப்படுகின்ற கலாநிதி. எம். எஸ். எம். அனஸ் என பல அறிஞர்களதைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம் கண்டுள்ளது.

யாழ்பாணத்து பதுருத் தீன் புலவர், அருள் வாக்கி அப்துல் காதர் புலவர் எருக்கலம் பிட்டி விதானைப் புலவர், பக்கீர்ப்

புலவர், கொண்டாச்சி சரீப்புப் புலவர், என்று ஒரு நீண்ட பாரம்பரியம் எம்மிடத்தில் உண்டு. இன்றைய நவீன யுகக் கவிஞரான பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமான் முதற் கொண்டு நூற்றுக்கணக்கான முஸ்லிம் கவிஞர்கள் கவிதைகள் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் புலவர்களுக்கு பதிலாக கவிஞர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். அன்றைய புலவர்கள் நன்கு கற்றறிந்த பண்டிதர்களிடம் முறைப்படி பயின்றுதான் கவிதை படைத்தவர்கள் வெண்பா முதலியவற்றைத் தளை தட்டாமற் பாடினார்கள். சமூகத்தின் மத்தியில் நிலைத்து நின்றார்கள் தளை தட்டும் கவிதைகளை வெளியிட மாட்டார்கள் கிழித்து எறிந்து விடுவார்கள் அந்த வகையில் புலர்மணி ஆ. மு. சரிப்தீன் போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

அவ்வாறே புனைகதை எனப்படும் இலக்கியத்தை நோக்குமிடத்து சிறுகதை, குட்டிக் கதை, நாவல் நெடுங் கதை என்பன அடங்கும். சிறுகதை மன்னன் புதுமைப் பித்தன் மீது கொண்ட அபிமானத்தால் தன் பெயரை பித்தன் என்று வைத்துக் கொண்ட கே. எம். ஷா முதற் கொண்டு தற்போதுள்ள நவீன சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் வரை சிறுகதைத் துறைக்கு முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் மிகச் சிறந்த பங்களிப்பை நல்கியிருக்கின்றனர் கள் என்றுதான் கூற வேண்டும். காத்திரமான சிறுகதைகளை படைத்ததைத் முஸ்லிம் சிறுகதை ஆசிரியர்களின் பட்டியலில் நீண்டது. விரிவஞ்சித் தவிக்கி றேன். 1972ம் ஆண்டு இலங்கையில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராச்சி மாநாட்டில் வெளியிடப் பட்ட “பிறைப்பூக்கள்” என்ற சிறுகதைத் தொகுதியில் ஈழத்தின் முப்பத்தி மூன்று சிறுகதைப் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள் பிரசுரமாகின.

ஆ. ஸ. அப்துஸ்ஸமது இதனைத் தொகுத்திருந்தார். இத்தொகுதியைப் படித்துப் பார்த்தால் முஸ்லிம்களின் கதை படைக்கும் ஆற்றலை நன்கு புரிந்து கொள்ளலாம்.

இத்தொகுதியில் உள்ள கதைகளில் பல கதைகள் உலகத் தரம் வாய்ந்த கதாசிரியர்கள் சிலர் இத்தொகுதியில் கதை படைத்திருந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது. அதன் பின்னர் இலங்கையில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் இத்தகையதொரு சிறுகதைத் தொகுதி வெளியிடப் படாமை துரதிஸ்டமானதே!

நாவல் இலக்கியம்:

நாவல் இலக்கியத்தைப் பொறுத்த அளவில் இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் பங்களிப்பு போதுமானதாக இல்லை என்பதே என் கருத்தாகும். இன்றைய காலகட்டத்தில் நாவல் இலக்கியம் முஸ்லிம்கள் கையைவிட்டுப் போய்விடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டிய நிலையிலேயே உள்ளது.

இதில் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால் முதலாவது தமிழ் மொழி நாவலை எழுதிய வரே ஒரு முஸ்லிம்தான். அவர் தான் அறிஞர் சித்தி லெப்பை கண்டியில் வாழ்ந்து வந்த அவ்வறிஞர் எழுதிய “அசன் பேயின் சரித்திரம்” அல்லது “அஸன் பேயின் கதை” என்ற நாவல்தான் இலங்கையில் வெளிவந்த முதலாவது தமிழ் நாவலாகும். இது 1885ம் ஆண்டு

வெளியிடப்பட்டது. இதற்குப் பின்னர் ஐந்து வருடங்களுக்குப் பின்னர் இலங்கையில் முதலாவது சிங்கள நாவல் வெளியானது. அதன் பெயர் 'மீனா'.

சித்திலெப்பைக்குப்பிறகு நவீன இலக்கிய உலகில் நாவல் படைத்தவர்களில் கொடி கட்டிப் பறந்தவர் யாழ்ப்பாணத்திதைச் சேர்ந்த இளங்கீரன் என்பவர். இவரது இயற்பெயர் சுவைர் என்பதாகும். இவர் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஏராளமான நாவல்களை எழுதியும் வெளியிட்டும் உள்ளார். பல தொடர் கதைகளையும் எழுதியிருக்கிறார். இவரது புகழ் பெற்ற மூன்று நாவல்கள் தென்றலும் புயலும், நீதியே நீ கேள், இங்கிருந்து எங்கே? என்பனவாம்.

இதனை நான் சுட்டிக் காட்டுவதன் நோக்கம் முதல் நாவலைத் தந்தவர் நாம். நாவல்களை அதிகம் அதிகம் எழுதினாவல் இலக்கியத்தின் பிதாமகர் என்று பெயர் பெற்றுக் கொண்ட இளங்கீரன் நம்மவர். ஆயினும் நாவல் இலக்கியம் படைப்பதில் நாம் பின்னிற்கவே செய்கிறோம்.

அசன் பேயின் கதை எழுதப்பட்டு சரியாக ஆறு வருடங்களின் பின்னர் இன்னா

சித்தம்பி என்பவர் எழுதிய 'உசான் பாலந்தை' கதை வெளியானது. த.சரவணமுத்துப் பிள்ளை எழுதிய 'மோகனங்கி' என்ற நாவல் 1895ல் வெளியானது. இளங்கீரனின் முதல் நாவல் "தென்றலும் புயலும்" 1955ல் வெளியானது. இளங்கீரனது நீதியே நீ கேள் 1959ல் வெளியானது.

1947ல் நாடு சுதந்திர மடைந்தது. சுதந்திரத்தின் பின்னர் தோன்றிய இலக்கியங்கள் மறுமலர்ச்சிப் போக்குடன் மிளிர்ந்தன. ஓரளவு யதார்த்த பண்புடன் வளங்கின. 1956ல் கலை இலக்கியத்துறையில் பெரும் மாற்றம் நிகழ்ந்தது. சிங்கள இலக்கிய உலகில் நிகழ்ந்த இம்மறுமலர்ச்சி தமிழ் இலக்கிய உலகையும் விட்டு வைக்கவில்லை. 1956 முதல் 1960 வரை எழுந்த சிறுகதைகளும் நாவல்களும் அதிதீவிரக் போக்கையும் முற்போக்குச் சிந்தனையும் கொண்டுவள்கின. இவ்வகைப் புனைகதைகளை எழுதிய எழுத்தாளர்கள் இடது சாரி எழுத்தாளர்கள் அல்லது கொம்யூனிஸ்டுகள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் முற்போக்கு அணிசார் எழுத்தாளர்கள். சாதிக் கொடுமை வெகுஜன எழுச்சிப் போராட்டம் பிரபுத்துவ அல்லது முதலாளித்

துவ அடக்கு முறை, மற்றும் சுரண்டல், பெண் விடுதலை, பாலியல் துன்புறுத்தல், ஏகாபத்தியச் சுரண்டல் போன்ற சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் கருப் பொருளாகக் கொண்டு புனைக்கதைகள் வடிக்கப்பட்டன. அரசியலும் கதைக்கருவாகின.

இக் காலகட்டத்தில் காத்திரமான எழுத்தாளரென்று பெயர் குறிப்பிடப்பட்டால் அவர் முற்போக்க அணியைச் சார்ந்தவராகவே இருந்தார். இளங்கீரன், பித்தன் ஷா, ஏ. எம். சமீம், மருதூர்க் கொத்தன், எம். ஏ. நுஃமான், அப்துலாபி, அப்துல் லத்தீஃப், பண்ணாமத்துக் கவிராயர், ஏ. இக்பால், எம். எச். எம். ஷம்ஸ், ஓடையூர் ஹனீபா, எஸ். எல். எம். மன்ஸூர், திகக்குவல்லை கமால், மேமன் கவி, அன்பு, ஜவஹர்ஷா, ப. ஆப்தீன் (இன்னும் பலர்) போன்றோர். முற்போக்கு அணி சார்ந்தவர்களே. இவர்களிற் சிலர் கமியூனிஸ்ட் கொள்கையில் அதீத பற்றுக் கொண்டு திகழ்ந்தனர். இன்று கமியூனிஸ்டாகவே வாழ்ந்து வரும் மேமன் கவி போன்றோர் இடதுசாரிச் சிந்தனையாளர்களாகக் கருதப்பட்டனர்.

'நாவல்' என்ற இலக்கிய வடிவம் மேல் நாட்டிலிருந்து கீழ்

நாட்டிற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு 'வரத்து' வடிவமாகும். தமிழ் கூறு நல்லுலகில் செய்யுள் அல்லது 'பா' வடிவமே மேலோங்கியிருந்த ஒரு கால கட்டத்தில் ஆங்கிலேயேரின் ஆதிக்கத்தால் தமிழகத்துக்குள் நுழைந்த புதியதொரு இலக்கிய வடிவமாக 'நாவல்' கருதப்பட்டது. Novel என்ற ஆங்கிலப்பதத்தின் பொருள் நவீனம் என்பதாகும்.

நவீனம் என்றால் புதுமை என்றும் பொருள்படும். Fiction என்னும் புனைக்கதை வடிவங்களுள் ஒன்றே நாவல். சிறுகதை, உருவக்கதை, நெடுங்கதை, குறுங்கதை, கடுகுக்கதை இவையெல்லாம் புனைக்கதை வடிவங்களே. ஒரு கருவுக்கு (Plot) உருக்கொடுத்து கற்பனைச் சிறுகை அகல விரித்து அழகிய மொழிநடையில் தங்கு தடையற்ற நீரோட்டம் போல் சிருஷ்டிக்கப்படுவதே புனைக்கதை களாகும். கற்பனையை அல்லது உண்மைச் சம்பவத்தைக் கூட கற்பனை கலந்து எழுதும் பொழுது அதற்கு உயிர் வருகிறது. புனைக்கதை வடிவம்பெறுகிறது. அது எந்த வகையிலும் கவிதை யுடனும் கட்டுரையுடனும் ஒன்றிணைத்து விடாது. புனைக்கதைகள் பெருங்கதைகளாக அல்லது நாவல்களாக வார்க்கப்படும் பொழுது ஒரே மூச்சில்

வார்க்குப்படுவதில்லை சிறிது சிறிதாகவே எழுதப்படுகிறது. நின்று நிதானித்து அதிகமதிகம் சிந்தித்துத்தான் நாவல் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும். அவசரத்தில் அள்ளித் தெளிக்கும் கோலமல்ல நாவல்.

பத்திரிகைகளுக்கென்று நாவல் எழுதும் முறை சற்று மாறுபட்டது. அதனைத் தொடர் அல்லது தொடர் நாவல் என்பர். அடுத்து வரும் வரை அல்லது அடுத்த அத்தியாயம் வரை எதிர்பார்ப்பையும் ஆவலையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் எழுதப்படுவதுதான். இந்தத் தொடர்கதை வடிவங்களெல்லாம். எப்படிப் பார்த்தாலும் நாவலொன்றை வடிப்பது சற்று கடினமான காரியம்தான். அதற்கு நிறைந்த கற்பனை வளம் வேண்டும், சொல்லாட்சி வேண்டும், கதாபாத்திரங்களை வடிவமைக்கும் திறன் வேண்டும், கதையை சீராய் நகர்த்தும் உத்திகை வரப்பெற்றிருக்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும் விட விறுவிறுப்புக் குறையாமல் கதை சொல்லத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். எத்தனை அத்தியாயங்களில் நாவலை வகைப்படுத்தலாம் என்பதையும் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். இவையெல்லாம் சம அளவில் அமையப் பெற்றால் தான் ஒரு நாவலைப் படைத்தளிக்க முடியும்.

எனவேதான் எழுது முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் நாவல் அல்லது தொடர்கதை எழுதுவதில் அவ்வளவு ஈடுபாடு கொள்ளாமல் மிக இலகுவான இலக்கியம் என்று நினைத்துக் கொண்டு கவிதைகளையும் ஓரளவு கடினமான இலக்கியம் என்று கருதிக் கொண்டு சிறுகதைகளையும் எழுதுகிறார்கள் இதற்கு முயற்சியின்மை என்பது மட்டுமல்ல சோம்பலும் ஒரு காரணமாகும்.

எம்மத்தியில் கவிஞர்களே அதிகம். ஓரளவு கதையரசர்களும் உளர். அவர்கள் புனை கதைகள் வடிக்கின்றனர். அவை சிறுகதை குறுங்கதை, குட்டிக்கதை, கடுக்குக்கதை, உருவக்கதை என்ற பல்வேறு வடிவங்களில் பரிணாமம் பெறுகின்றன. உருவக்கதை வடிப்பதில் சாரணாகையும் கலையமுதன் - இக்பால், கே. எம். எம். இக்பால் எஸ். முத்துமீரான் போன்றோர் சிறந்து விளங்குகின்றனர்.

அறிஞர் சித்திலெப்பைக்குப் பின்னர் நவீன நாவல் இலக்கிய முயற்சிகள் இளங்கீரனுடன் ஆரம்பமாகிறது. இளங்கீரன் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாவல்களை எழுதியிருக்கிறார்.

இவருக்கு அடுத்ததாக ஜுனைதா சரீப், திக்குவல்லை கமால், மோ ஹிடீன் ரஜா ஆகிய வரும் அதிக நாவல்களை எழுதியிருக்கின்றனர். மூத்த எழுத்தாளரான அ. ஸ. அப்துஸ்ஸமது ஒரே ஒரு நாவலை (தவறுகளாகும் தீர்ப்புக்கள்) எழுதியுள்ளார். மற்றொரு மூத்த படைப்பாளியான எஸ். ஜ. நாசூர்க்கனி (அமுதன்) இரண்டு நாவல்களை எழுதியிருக்கிறார்.

வை. அகமது, பேரா தனை ஜுனைதீன், எம். எச். எம். ஷம்ஸ், எஸ். நஸ்ருதீன் ஆகித் எம். பாயிஸ், ஆர். ஏம். நௌஸாத் ஆகியோர் தலா ஒவ்வொரு நாவலை வெளியிட்டுள்ளனர். வங்கி மனேஜரான முஹம்மது ஜலீல் இரண்டு நாவல்கள் எழுதியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த மொஹிடீன் ரஜா, (கதை வாணன்) பாடநூல், சிறுவர் இலக்கியம் உட்பட ஏராளமான நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். சரித்திர மற்றும் வரலாற்று நாவல்களையே எழுதுவார். இவர் எழுதிய சமூக நாவலான “நேற்றைய சுகந்தங்கள்” யாழ் மண் வாசம் கமழும் யாழ் முஸ்லிம்களைப்பதைப்புலமாகக் கொண்ட நாவலாகும். அந்த வகையில் இந்நாவலே யாழ்

முஸ்லிம்களைப் பாத்திரங்களாகக் கொண்ட முதல் நாவல் எனலாம். இவர் நான்கு நாவல்கள் எழுதியிருக்கிறார்.

கலைவாதி கலீல் (அடியேன்) இரண்டு நாவல்களை எழுதியுள்ளேன். விபச்சார விடுதி, எங்கிருந்தோ ஒரு ஜீவன் என்பவை அவை. எங்கிருந்தோ ஒரு ஜீவன் மன்னார் முஸ்லிம்களைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டது.

முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர்களைப்பொறுத்த அளவில் இரண்டொருவரே நாவல்கள் எழுதியிருக்கின்றனர். பதுளையைச் சேர்ந்த நயீமா-ஏ-சித்தீக் தான் முன்னோடி எனலாம். 1975ல் இவரது “வாழ்க்கைப் பயணம்” வெளியானது. மற்றொரு மூத்த எழுத்தாளரான சுலைமா-ஏ-ஸமீ (இக்பால்) இரண்டு நாவல்களைப் படைத்திருக்கிறார். மாத்தளை பர்வீன் பல நாவல்களை (தொடர்கதைகளை) எழுதியிருக்கிறார். கருத்துறையைச் சேர்ந்த ஆசிரியையான ஸனீரா காலதீன் இரண்டு நாவல்களை அச்சுவாகனம் ஏற்றியுள்ளார். இவர் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதாமல் நேரடியாக நூல் வெளியிடுபவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சட்டத்தரணியான பெரோசா

ஹுசைன் என்பவர் ஒரு நாவல் படைத்துள்ளார் (தற்போது இலக்கிய உலகிலிருந்து ஒதுங்கிவிட்டார் என்றே கூற வேண்டும்) லரீனா-ஏ-ஹக் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் பற்றிய நாவலொன்றை வெளியிட்டுள்ளார். ஸர்மிலா செய்யத் சற்று புதுமை தழுவின நாவலொன்றை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார். ஆனால் ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் வெளிவிட்டயைச் சேர்ந்த ஜரீனா முஸ்தபா ஏழு நாவல்களை பத்திரிகைகளில் எழுதியிருக்கிறார். அவற்றுள் அச்சு வாகனம் ஏறிவிட்ட ஒன்று விரைவில் வெளிவரவிருப்பதாக அறிய முடிகிறது. கிண்ணியா கே. எம். எம். இப்பாலும் பாணந்துரை ஏ. எல். ஏ. சத்தாரும் நாவல்களை வெளியிட்டுள்ளனர். அவை சிறுவர் நாவல்களாகும்.

இவர்கள் ஒவ்வொரு வருடைய நாவல்களும் தனித் தனியாக ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டியவை. இவர்கள் அனைவரும் பிரதேச மண் வாசனை கமழ எழுதியிருக்கிறார்களா? நாவலின் பகைப் புலன் என்ன? கரு எவ்வாறு உள்ளது? பழமை தழுவினதா? முற்போக்கானதா? என்றெல்லாம் ஆராய வேண்டியுள்ளது.

கதை மாந்தர், அவர்களது பண்பியல்புகள், நாவல் நகர்த்தப்படும் உத்தி, கையாளப்படும் மொழி நடை, போதிக்கும் நீதி, படிப்பினை, முரண்பாடுகள் பற்றியெல்லாம் அலசி ஆராயப்பட வேண்டும். அதற்கு தனிநூல் அல்லது விரிவான கட்டுரை யொன்று எழுதப்படல் வேண்டும்.

இதுவரை வெளியான நாவல்களிற் சில:.....

1. **அறிஞர் சித்திலெப்பை -**
அஸன்பேயின் கதை
2. **இளதீரன்**
தென்றலும் புயலும்,
யே நீ கேள்,
இங்கிருந்து எங்கே?,
அன்னை அழைக்கிறாள்,
புயல் அடங்குமா?
முதலிய 25 நாவல்கள்
3. **அ. ஸ. அப்துஸ்ஸமது -**
தவறுகளாகும் தீர்ப்புக்கள்
4. **ஜானைதா சரீப்**
சாணைக் கூறை,
ஒவ்வாமுனைக் காந்தங்கள்,
சின்ன மரைக்கார் - பெரிய
மரைக்கார்
5. **திக்குவல்லை கமால் -**
ஒளி பரவுகிறது,
நச்சு மரமும் நல்ல மரமும்,
பாதை தெரியாத பயணம்
6. **ப. ஆப்தீன் -**
கருக்கொண்ட மேகங்கள்
7. **நயீமா சித்திக் -**
வாழ்க்கைப் பயணம்

8. எஸ். ஐ. நாகூர் கனி -
அவள் நெஞ்சுக்குத் தெரியும்
9. வை. அஹமத் -
கிராமத்துக் பெண்
10. எம். எச். எம். ஷம்ஸ் -
கிராமத்து கனவு
11. சுலைமா ஸமீ இக்பால் -
திசை மாறிய தீர்மானங்கள்
12. ஸனீரா காலிதீன் -
ஒரு தீபம் தீயாகிறது
13. எஸ். நஸூருதீன்
நச்சு வீணை
14. ஜெரீனா முஸ்தபா
ஒரு அபலையின் டைரி,
இராட்சஷியின் கதை
15. "கதைவாணன்"
மொஹிதீன் ரஜா -
காளை விடு தூது,
ராஜ கிளி,
காவிரியின் செல்வன்,
நேற்றைய சுகந்தம்,
தளபதி அமீர்,
இரண்டு மணிநேரம்
(குறுநாவல்)
16. கலைவாதி கலீல் -
விபச்சார விடுதி,
எங்கிருந்தோ ஒரு ஜீவன்
17. அப்துர் ரஜாக் -
வாக்கு மூலம்
18. கே. எம். எம். இக்பால் -
புதர் அகமா,
மரணத்தின் விழிப்பில் காட்டு
ராஜா
19. ஏ. எல். எம். சத்தார் -
திக்குத் தெரியாத தீவில்,
முல்லை நாட்டு இளவரசி
20. ஐக்கியா ஜுனைதீன் -
ஸர்மீனாவின் இதய ராகம்
21. எம். பி. முஹம்மது ஜலீல்
ஒரு வெள்ளைப் பூ
சிரிக்கிறது,
சரித்திரம் தொடர்கிறது
22. மாத்தளை பர்வீன் -
பல நாவல்கள்,
தொடர்கதைகள்,
ஒருதீப் பிளம்பும்
சில அரும்புகளும்
23. ஸாரா (ஸாகிரா)
பீனிக்ஸ் பறவைகள்
முஸ்லிம் எழுத்தா
ளர்கள் எழுதிய மேலும் சில
நாவல்கள் இருப்பதாக அறிய
முடிகிறது. ஆனால் அவை
அவ்வளவு பிரசித்தமானவை
களல்ல. எதிர் காலத்தில்
இன்னும் சில நாவல்கள்
உருவாகலாம். முன்னரைப்
போல், நாளேடுகள், தினமும்
வெளியாகின்ற வகையில் தொடர்
கதைகளைப் பிரசுரிப்பதில்லை.
அதுவும் கூட முஸ்லிம்
எடுத்தாளர்களின் நாவல்
முயற்சிக்கு ஒரு தடைக்கல்லே.
- எது எப்படி இருந்த
போதிலும் நாவல்கள் படைத்
தளிப்பதில் இலங்கை முஸ்லிம்
எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு
குறைவு என்பது என் கருத்தாகும்.

விடியல்

துறையூரன்

நாவலாசிரியர்

“அடே மெதுவா விலகுங்கடா, பறுனாந்து வாரான்டா”

என்ற பீற்றரின் கிசுகிசுப் பான வார்த்தைகளைக் கேட்ட தும் நாலைந்து பேராக சுற்றி நின்று பலதையும் பேசிக் கொண்டிருந்த கூட்டம் தெருவைப் பார்த்தது.

“ஓன்டா.. பறுனாந்து வாரான்”

என்று ஒருவன் உறுதி செய்வதற்குள் எப்படித்தான் கலைந்தார்களோ தெரியவில்லை, ஒருவரையும் காணவில்லை. வீதியில் தங்கள் தங்கள் வேலைகளுக்காக நடந்து சென்று கொண்டிருந்தவர்களும் கூட ஒருவித பயத்துடன் ஓரமாக ஒதுங்கிச் சென்றார்கள்.

நன்றாக தொடைக்கு மேல் உயர்த்திக் கட்டிய சாரம், கடைசியில் இருந்து இரண்டு பொத்தான்கள் மட்டுமே பூட்டப்பட்டிருந்த சேர்ட், சிறிய

தள்ளாட்டம், இருந்தாலும் உறுதியான நடையோடு நடுவீதியில் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தான் பறுனாந்து.

“டேய் எவன் டா... எனக்கு சிகிரட் தரமாட்டன்னு சொன்னது...,

எவன்டா அவன்...” என்ற உரத்த சத்தத்தைக் கேட்ட பெட்டிக்கடை சன் முகம் உண்மையில் பயந்தே போனான்.

“கடவுளே.. என்ன கூத்துக் காட்டப் போகிறானோ..., குடிச்சா நேர இங்கதான் வருவான்.. இப்ப என்ன சொல்லி சமாளிக்கிறதோ...”

என்று தனக்குள்ளாகவே நினைத்துக் கொண்டவன், வேறு வழியில்லை எதிர்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும் என்ற நிலையில் சற்று தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு நிமிர்ந்து வீதியைப் பார்த்தான். நினைத்த மாதிரியே

வீதியை விட்டிறங்கி பறுனாந்து
சன் முகத்தின் கடையை
நோக்கியே வந்தான்.

“எவ்வளவுடா உனக்குத்
தரணும்... பிச்சக்காசு.. இந்தப்
பறுனாந்துக்கு சிகிரட் இல்லன்னு
சொன்னியாமே...”

“இல்லண்ண... நீங்க
தான் சொல்லி விட்டிங்களன்னு
தெரியாது.. அந்தப் பய பொய்
சொல்லியும் வாங்கிட்டுப்
போயிருவாண்ண.. உங்களுக்கு
குன்னா குடுக்காம இருந்திருப்
பனா... இந்தாங்கண்ண
சிகிரட்டு...”

இதுதான் சண்முகத்தின்
தெரியம். சிகரட் கடன் தந்தே
ஐநூறுக்கு மேல் கடன் ஏறி
விட்டது. மற்றவர்களுக்கு எந்தச்
சாமானைக் கடன் தந்தாலும்
சிகரட்டை மாத்திரம் கடனுக்குத்
தரமாட்டான் சண்முகம். ஆனா
பறுனாந்து விடயத்தில் அந்தக்
கண்டிஷன் எல்லாம் செல்லுபடி
யாகாது. குடித்துவிட்டு வெறியில்
வரும் பறுனாந்துவை எதிர்ப்பது
என்பது வருமானத்தை இழப்பது
மட்டுமல்ல, கடையையும்
மொத்தமாக விட்டுவிடுவதற்குச்
சமனானது என்பதும், குறைந்தது
ஒரு வாரமாவது ஆஸ்பத்திரி
யிலும் தங்கியிருக்க வேண்டும்
என்பதும் சண்முகத்திற்கு

தெரியாதா என்ன?

சிகரட்டை வாங்கி
வாயில் வைத்துக்கொண்டு,
கடையின் முன்புறம் தொங்கிக்
கொண்டிருந்த கம்பான் கயிற்றின்
நுனியில் உள்ள நெருப்பைக்
கொண்டு பற்றவைத்தான்
பறுனாந்து. நன்றாக புகையை
உள்ளே இழுத்து வெளியே
விட்டவன் சண்முகத்தை ஒரு
ஏளனப் பார்வை பார்த்து

“எழுதிவை” என்ற
ஒற்றை வார்த்தையை மட்டும்
உதிர்த்துவிட்டு

“டேய் எவன்டா...” என்று
வேறு யாரையோ வம்புக்கு
இழுக்கும் முகமாக உரத்த
சத்தத்தோடு நடக்கத் தொடங்கிய
அவனை, தனது அம்மம்மாவின்
வீட்டுக்கு வந்திருந்த இளையவன்
ரவி பார்த்துவிட்டான். உடனே
பயம் தொற்றிக்கொள்ள, அப்பா
வின் கண்ணில் பட்டுவிடாமல்
வேகமாக ஓடினான் தன் வீட்டை
நோக்கி.

“அம்மா.... அம்மா...
அப்பா நல்லாக் குடிச்சிட்டு
வெறியோட சத்தம் போட்டுக்
கிட்டு வாறாரு..” என்று
படபடப்பாகக் கூறினான்.

நாலைந்து ஒழுங்கை
கள் தாண்டி ஓடி வந்ததினால்
மூச்சு வாங்கியது அவனுக்கு.
அதைவிட பயமும் பதற்றமும்

சேர்ந்து கொண்டதால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தான் அந்த ஆறு வயதுப் பிள்ளை.

“தம்பி, தங்கச்சியத் தூக்கு.. எங்க அண்ணா... அவனையும் கூப்பிடு...”

என்று அவசர அவசரமாக எப்போதும் கையில் எடுத்துக் கொள்ளும் அந்தச் சிறிய பிளாஸ்டிக் கூடைக்குள் கொடியில் தொங்கிய பழைய பெட்சீற்றையும், ஒரு துவாயையும், பால் போத்தலையும் எடுத்து வைத்தான் பறுனாந்தின் மனைவி பவளம்.

“அண்ணா.. அண்ணா..” என்று ரவி வீட்டின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் தேடினான். அண்ணனின் சத்தத்தைக் காணோம். “அம்மா அண்ணனைக் காணல்லம்மா..” என்றான் அழுத குரலில்.

“முன்னால ஓடிப்போயிப் பாரு... போல விளையாடிக் கிட்டிருப்பான்..” என்று அம்மா சொல்ல, தங்கையை இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு வெளியே ஓடுவதற்கு வாசலுக்கு வந்தவன் தள்ளாடியபடி நடந்து வந்து கொண்டிருந்த பறுனாந்துவைக் கண்டுவிட்டு

“அப்பா பக்கத்துல வந்தி ட்டாரும்மா...” என்று சொல்லவும்

பவளம் பிளாஸ்டிக் கூடையோடு வரவும் சரியாக இருந்தது. மகனிடம் இருந்து குழந்தையை வாங்கிக் கொண்ட வள் “நீ போ -ய் அண்ணனைக் கூட்டிக் கிட்டு அம்மம்மா வீட்டுக்கு வந்துரு...” என்றவள் விறுவிறு வென்று சில ஒழுங்குகைகள் தாண்டியிருந்த தன் தாய் வீடு நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினாள். மாலைப் பொழுது தாண்டி இருள் பரவத் தொடங்கியிருந்ததால் அவள் போவது பறுனாந்துவுக்கு தெரிந்திருக்காது என்பது அவளுக்குத் தெரியும். கண்டு விட்டானானால் அங்கிருந்தே உரத்த சத்தத்தில் “எங்கடி போற... உங்காத்தா வீட்டுக்கா... கட்டுன புருஷன்...” என்று தொடங்கி எல்லையே இல்லாமல் பேச்சும் நீளும், அடிவாங்கி, வாங்கி உடம்பு மரத்துப் போய்விட்ட மாதிரி வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கேட்டு மனசும் மரத்துப் போய் விட்டது அவளுக்கு. இப்போதும் என்ன... தனக்கு கேட்காதே தவிர, வீட்டில் போயிருந்து அக்கம் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் களுக்கெல்லாம் கேட்கும்படி தன்னையும், தன் குடும்பத்தையும் கெட்ட வார்த்தைகளால் வாய் ஓயும் வரை திட்டித் தீர்த்து விட்டுத்தான் தூங்குவான்.

“காலையில் - இந்தப் பிள்ளைகளையும் இழுத்துக்

கொண்டு விடியிறதுக்கு முன்னால வந்து தேத்தண்ணி போட்டுக் குடுக்கணும். இல்லன்டா அம்மா வீடு தேடிவந்து அடிப்பான்... வழமையாகிப் போய்விட்ட நிகழ்ச்சிகள்தான் என்றாலும் அவளும் வாழ்கிறாள் என்பது பெரிய ஆச்சரியம்தான். தொடர்ச்சியான மிகப்பெரிய பிரளய வாழ்க்கைக்கு இடையே எப்போதாவது ஒரு மாதம் அல்லது இரண்டு மாதங்கள் பறுனாந்து குடிக்கமாட்டான்.

பெற்றவர்கள், சகோதரர்கள், பங்குத்தந்தை, ஊர்ப்பெரியவர்கள், அக்கம் பக்கத்தார் என யார் சொன்னாலும் கேட்காத பறுனாந்துவுக்கு எப்போதாவது திடீரென ஒரு ஞானம் வரும். காலையில் தேநீர் கொண்டுவரும் பவளத்திடம் கூறுவான் “நான் இனிமேல் குடிக்கமாட்டேன் நீ பயப்படாத... நான் சொன்னன்னு குருசுகடையில் அரிசிசாமான் வாங்கு... தருவான்...” என்று சொல்லிவிட்டு விறுவிறுவென்று கடற்கரையை நோக்கி நடக்கத் தொடங்குவான். அவன் முதல் தடவை இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அன்று குடிக்காமல் நேரத்திற்கு வீடு வந்தபோது அவள் அடைந்த ஆனந்தத்தை வார்த்தைகளால் வருணித்துவிட முடியாது. ஒருமாதம் வரை குடிக்கவேயில்லை. அருளானந்

தத்தின் மகள் கல்யாண வீடு வந்த அன்று அதற்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

“எவ்வளவோ சொன்னன்.. நான் குடிக்கமாட்டன் என்ன வற்புறுத்தாதீங்கடான்னு.. கேட்காம திரும்பத் திரும்பத் தந்துட்டானுக...” என்று மறுபடி தொடர்ச்சியானது.

ஒருமுறை குடிக்கக் காசில்லாமல், காட்டில் மரம் வெட்டுபவர்கள் ஒளித்து வைத்திருக்கும் கோடரி, ஆப்பு என்பவற்றை எடுத்து வடிசாராயம் காய்ச்சி விற்கும் பெண்ணிடம் அடகு வைத்துவிட்டு குடிக்கவும், அவர்கள் போய் பொலிசில் முறையிடவும், நிறைவெறியோடு வீதியில் சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருந்த பறுனாந்துவை பொலிஸ்காரர்கள் வந்து அடித்து உதைத்து இழுத்துக்கொண்டு போகவும், அவர்களோடு மல்லுக் கட்டியதில் சாரம் அவிழ்ந்து, நிர்வாணமாக வீதியோரத்தில் தேங்கியிருந்த சேற்று நீரில் விழுந்து அழுக்காகி நாற்றத் தோடு பொலிஸ் நிலையம் கொண்டு செல்லப்பட்டு, பவளம் பொலிஸ்காரர்களின் காலில் விழுந்து, ஒருவாறு மாலையில் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தான். அந்தச் சம்பவத்திற்குப் பின் இரண்டு மாதங்கள் குடிக்க

வேயில்லை. ஆனால், ஏதோ ஒரு கல்யாணம், அல்லது ஊர் விசேசம், நண்பர்கள் ஒன்று கூடல், மீண்டும் குடி ஆரம்பம்.

பெரியவன் அகிலனுக்கு ஒன்பது வயசு. அவனுக்கு இத எல்லாம் பழக்கமாகிவிட்டது. எப்போதாவது அம்மாவிடம் கேட்பான் “அப்பா ஏம்மா இப்படியெல்லாம் செய்யிறாரு...?”

“எப்படிடா..?” ஒன்றும் விளங்காத மாதிரிக் கேட்பான் பவளம்.

“உன்னப் போட்டு அடிக் கிறாரு, என்னயும், தம்பியையும் கண்டாலே பிடிக்குதில்ல..., தங்கச்சியத் தூக்கவே மாட்டன் றாரு... தூஷணத்தால கண்ட மாதிரி பேசுறாரு...”

பிள்ளைகளிடம் கண வனை விட்டுக் கொடுக்க மனமில்லை பவளத்திற்கு. ஆனாலும் வளரும் பிள்ளைகளுக்கு எல்லாம் தெரியத்தானே செய்யும். வழமைபோல மறுநாள் காலை வீட்டு முற்றத்தில் கிடந்த மணல் குவியலில் படுத்திருந்த வனிடம் தேநீர் கொண்டுபோய்க் கொடுத்த பவளம், அவனது முகத்தைப் பார்க்காமல் கூறினாள். “சீனி இல்ல, பிள்ளை க்கு மாவும் முடிஞ்சி போச்சி..

கடையில் பாண் வாங்க விட்ட சின்னவன்... கடன்காசு கட்ட யில்ல, அதால தரமாட்டன்னு சொல்லிட்டானாம் குருசு...”

ஒன்றுமே பேசாமல் மெளனமாக இருந்தான் பறுனா ந்து. கொண்டு வந்து வைத்த தேநீரையும் குடிக்கவில்லை. பவளம் தொடர்ந்தாள் “பிள்ளை களை பட்டினியாவா பள்ளிக் கூடம் அனுப்ப முடியும்... இன்னைக்கு அனுப்பப் போற தில்ல...”

“ஏன் ராத்திரி மிஞ்சுன கஞ்சி இருக்குந்தான...”

“கஞ்சியா... பானையே இல்ல.. எல்லாம் வெளில் உருண்டு கிடந்துச்சு.. எங்கயி ருந்து வரும் கஞ்சி...”

இரவு நடந்தது ஞாபகம் வந்தது அவனுக்கு. வீட்டுக்கு வந்து பார்த்தபோது ஒருவரும் இல்லாத ஆத்திரத்தில் சாப் பாட்டுப் பாத்திரங்களை எல்லாம் காலால் அடித்து வீசியது.. அவனுக்கு வெட்கமாக இருந்தது. இது என்ன முதல் தடவையா வெட்கப்பட? இரவில் கூத்து நடத்துவதும், விடிந்தபின் நினைத்துப் பார்த்து வெட்கப் படுவதும், விடியல் இரவானதும் மீண்டும் அதே கூத்தும்...

சேச்சே... அவனுக்கே வெறுப் பாக இருந்தது. என்னவோ நினைத்தவனாக எழுந்து நடக்கத் தொடங்கினான். “தேத்தண்ணியக் குடிக்காமப் போறீங்க...” என்றவளின் கேள்விக்கு எந்தப் பதிலும் இல்லை.

“அம்மா நாங்க குடிக்க வாம்மா தேத்தண்ணிய..” அப்பாவோடு கதைப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சின்னவன் கேட்டான். அவனுக்குத் தெரியும், வேறு சீனியில்லை தேத்தண்ணி போட...

“குடி... அரவாசிய அண்ணனுக்கு குடு...” வெளியே வந்த பறுனாந்து, “எப்படியாவது ஒரு நாத்தப்பாணும் காறாத்த சீனியும் வாங்கிட்டாப் போதும். பிள்ளைகள் பள்ளிக்குடம் அனுப்பிடலாம். குருசுட்டினிப் போக ஏலாது. நிதானமாப் போனா அவன் நிறையக் கதைப்பான். பழைய கடன் கணக்கையெல்லாம் கூட்டி மொத்தமாச் சொல்லுவான்.. வேற யார்ட்ட கேக்கலாம்...” என்றவனுக்கு சட்டென தன் தாயின் ஞாபகம் வந்தது.

மனைவியின் உறவுகளிடம் எல்லாம் அவள் வாங்கி வாங்கி இனி இல்லை என்ற நிலைமை ஆகிவிட்டது அவனு

க்கே தெரியும். தன் உறவுகளிடமும் இனிகேட்க முடியாது. அவர்களிடமும் இனியும் இவனுக்குத் தருவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. அம்மாவைக் காப்பாற்ற வேண்டிய இவன் எத்தனையோ தடவை அம்மாவிடம் கெஞ்சி வாங்கியது போக பயமுறுத்தியும் பலதடவை வாங்கியிருக்கிறான். வயதான காலத்தில் கடற்கரைக்குச் சென்று மீன்வெட்டி அவள் உழைக்கும் பணத்தை எப்படியெல்லாம் இவன் அபகரித்திருக்கிறான்... அனாலும் இந்த வேளையில் அம்மாவை விட்டால் ஆள் இல்லை... வளவுக் கதவைத் திறந்து கொண்டு முற்றத்தில் வந்து நின்று, அந்த ஓலைக் குடிசைக்குள் குனிந்து செல்ல மனமில்லாமல் வெளியே நின்று கூப்பிடுகிறான்...

“அம்மா... அம்மா...”

“என்ன?” பதிலில் பாசத் திற்குரிய எந்த அறிகுறியும் இல்லை. பெற்ற மகன்தான் கூப்பிடுகிறான் என்று தெரிந்தும் ஒரு வெறுப்புக் கலந்த அலட்சியமான தொனியே வெளிப்பட்டது. அந்தளவுக்கு அவன் மோசமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றான்.

“ஒரு அம்பது ரூபா இருந்தாத் தா... பின்னேரம் தந்துருவன்...”

“.....” பதில் இல்லை. இப்படி எத்தனை பின்னேரங்களைப் பார்த்திருக்கிறாள் அவள்.

“பிள்ளைகளுக்கு காலச் சாப்பாடு ஒன்னுமில்ல. பள்ளிக் கூடம் அனுப்பனும்...”

“நீ குடிக்கிற காசுக்கு கோடெஸ்வரனா இருக்கலாமே...” பிள்ளைக எல்லாம் ராசா மாதிரி இருக்குமே...” வீராப்பா பதில் சொன்னாலும் பேரப்பிள்ளைகளின் பசி இவளது மனசைப் பிசைந்தது. பறுனாந்து எதுவும் பேசாமல் நின்றிருந்தான்.

உள்ளேயிருந்து கசங்கலாக சில ரூபாய் நோட்டுக்கள் முன்னே வந்து விழ, வார்த்தைகள் பின்னே வந்தன. “இந்தா... இதையும் குடு...”

காசைப் பொறுக்கிக் கொண்டவன், அவள் எட்டித் தந்த நேற்று அவித்த பனங்கிழங்குக் கட்டு ஒன்றையும் வாங்கிக் கொண்டு பாண் வாங்கக் கடையை நோக்கி நடந்தான். அரைவழி போகும்போது அவனுக்கு ஒரு யோசனை வந்தது. “பனங்கிழங்குதான் இருக்குதே... ஏன் பாண் வாங்குவான்...” என்று திரும்பி வீட்டை நோக்கி நடந்தவன், வாசலில் நின்றவாறே “டேய் ரவி இந்தா..

கிழங்கச் சாப்பிட்டுட்டு பள்ளிக் குடம்போங்க..” என்று கொடுத்து விட்டு, நேராக வடிசாராயம் விற்கும் வீடு நோக்கிச் சென்றான்.

மாலை வீடு வரும் போதும் சரியான வெறிதான். தள்ளாட்டமாக வந்தாலும் பலத்த சத்தத்தைக் காணவில்லை என்பதால் சற்றுத் தைரியமாக இருந்தான் பவளம். ஆனால் இளையவன் ரவி நடுங்கத் தொடங்கிவிட்டான்.

“அம்மா வாங்கம்மா, அம்மம்மா வீட்டுக்குப் போயிருவம்...” என்று ரவி தொடங்க, மூத்தவன் தாயைப் பார்க்க,

“பொறு பாப்பம்... சத்தம் போடாமத்தானே வாறாங்க..”

தங்கை மணலில் எதனோடோ கதைத்துக் கொண்டு விளையாட்டில் கவனமாக இருந்தாள்.

வீட்டிற்குள் நுழைந்த பறுனாந்து, “என்னடி இன்டைக்கு ஓடல்லயா... ஆத்தாளும் புள்ளைகளும்?”

“.....”

“என்னடி கேக்கிறன் பதிலையே காணம்?”

“.....”

“சாப்பாட்டப் போடு...”

“ஒன்னுமில்ல...”

“ஒன்னுமில்லயா... நீ மட்டும் தின்னு தின்னு கொழுத்துப் போய் இருக்க... எனக்குச் சாப்பாடு இல்ல... அப்படித் தானே...”

“.....”

“நாம்பாட்டுக்கு கேட்டுக் கிட்டு இருக்கிறன்... நீ மகாராணி மாரி உட்காந்துக்கிட்டிருக்கிற...” என்றவன் ஆத்திரத்தோடு காலால் ஒரு உதை விட்டான். தள்ளிப்போய் விழுந்தத்தில் நெற்றியில் அடிபட்டு இரத்தம் பீறிட்டு வெளியே வந்தது பவளத்திற்கு. ஆனால் அவள் சத்தம் எதுவும் போடவில்லை, அழவுமில்லை.

ரவியும் தங்கையும் வீறிட்டு அழத்தொடங்க, பிள்ளைகள் பக்கம் திரும்பிய பறுனாந்து “முடுடா வாயை.. சத்தம் போட்டா அடிச்சக் கொன்றுவன்..” ரவி வந்த அழுகையை அடக்க கையால் வாயைப் பொத்திக் கொண்டு தங்கையைத் தூக்கி இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டான். அகிலன் அம்மம்மா வீட்டை நோக்கி வேகமாக ஓடினான்.

பவளத்தின் தாய் வரும் போது பவளம் மயங்கிப் போய்க் கிடந்தாள். ரவியும் தங்கையும் தாய்க்குப் பக்கத்தில் இருந்து அழுது கொண்டிருந்தார்கள். அக்கம் பக்கத்துக்காரர்களுக்கு இது பழகிப் போன சம்பவம் என்பதால் யாரும் வரவில்லை.

“ஐயோ, யாராவது ஓடி வாங்களேன்.. படுபாவி எம்புள்ளைய இப்படி அடிச்சுப் போட்டிருக்கானே...” என்றவளின் சத்தத்திற்குப் பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் வந்தார்கள்.

“எங்கடா உங்கப்பன்... பாவி அடிச்சதுமில்லாம விட்டு புட்டு எங்கேயோ தொலைஞ்சி போய்ட்டானே நாசமாப் போறவன்...” புலம்பியபடியே பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களின் உதவியுடன் ஆட்டோ பிடித்து, பவளத்தை தூக்கி ஏற்றும் போது எங்கிருந்தோ வந்துவிட்டான் பறுனாந்து.

“டேய்.. டேய்... டேய்... யார்டா என்ற வீட்டுக்கு முன்னால ஆட்டோவ நிப்பாட்டுனது...? என்று சத்தம் போட்டவன், மாமியார் நின்று ஆட்களின் உதவியுடன் பவளத்தை ஏற்று வதைப் பார்த்ததும், வீதிக்கருகே நடப்பட்டிருந்த ஒரு தடியைப் பிடுங்கி எடுத்து, சத்தம் போட்ட

படி ஆட்டோவை நோக்கி ஓடிவர
 “தம்பி ஆட்டோவை எடு”
 என்று அவசரமாக மற்றவர்கள்
 கூற அம்மம்மாவுமும் அகிலனும்
 ஆளுக்கொரு பக்கமாக ஆட்டோ
 வில் தொற்றிக்கொள்ள, அயல
 வர்கள் அனைவரும் விலகிச்
 செல்ல ஆட்டோ பறந்தது.

இந்தக் களேபரத்திலும்,
 பயத்திலும் இருப்பில் தங்கை
 யோடு தன்னை மறந்து
 நின்றிருந்த ரவி ஆட்டோ
 புறப்பட்டதும் வீட்டு வாசலில்
 திகைத்துப்போய் நின்றிருந்தான்.

சத்தம் போட்டபடி
 தடியோடு ஓடிவந்த பறுனாந்து
 ஆட்டோ போய்விட்ட கோபத்தில்
 பிள்ளைகள் இருவரையும் உள்ளே
 தள்ளி “போடா உள்ள” என்றவன்
 வாசலை சாத்திவிட்டு உரத்த
 சத்தம் போட்டு கத்தத்
 தொடங்கினான். மாமியாரில்
 தொடங்கி, உதவி செய்த
 அயலவர்களையும் இன்னும்
 அக்கம் பக்கங்களில் வசிப்பர்க
 ளையும் தன் சொந்தப்
 பிரச்சினையில் தலையிட
 இவர்கள் யார் என்றவாறு
 உலகத்தில் உள்ள அத்தனை
 கெட்ட வார்த்தைகளாலும்
 திட்டித் தீர்த்தான்.

தள்ளிவிடப்பட்ட ரவி
 தங்கையோடு மண்ணில் விழுந்

தான். அருகிலிருந்த கல்லில்
 தங்கையின் தலை அடிபட்டு
 விடக்கூடாது என்பதற்காக தனது
 முழங்கையை ஊன்றி விழுந்த
 வனுக்கு பலத்த சிராய்ப்புக் காயம்
 ஏற்பட்டு இரத்தம் கசிந்தது.
 விழுந்த அதிர்ச்சியில் தங்கை
 பெருங் குரலெடுத்து அழ,
 காயத்தின் வலியைப் பொறுக்க
 முடியாமல் ரவியும் அழுது
 கொண்டே தங்கையின் கன்னத்
 தில் விழுந்த கண்ணீரைத்
 துடைத்தவாறு தேற்றினான்.
 தான் அழுதுகொண்டு தங்கை
 யைத் தேற்றுகின்றோமே என்ற
 உணர்வில்லாமல் “அழாதம்மா...
 அழாத.. அம்மா வந்துருவாங்க...”
 என்று அழுகையினூடாக
 கூறியபடி வீட்டிற்குள் சென்று
 சுவரின் ஓரமாகச் சாய்ந்து
 கொண்டு தங்கையை மடியில்
 கிடத்தினான். தேம்பித் தேம்பி
 அழுதபடி அண்ணனின் மடியில்
 தலையை வைத்துக் கொண்டு
 கால்களை மடக்கி நெஞ்சுப்
 பகுதிக்குள் இறுக்கிக் கொண்டு
 ஒரு கையை தலைக்கு கீழும்
 மறுமையால் அண்ணனின்
 காலைப் பற்றிப் பிடித்துக்
 கொண்டு உறங்கிப் போனான்
 தங்கை.

நன்றாக இருட்டிய
 பின்னூங்கூட சத்தம் போட்டுக்
 கொண்டிருந்த பறுனாந்து
 களைத்துப்போய் வெளி வாசல

ருகே உள்ள மணக் குவியலிலேயே படுத்துவிட்டான்.

ஆஸ்பத்திரியில் பவளத் தைச் சேர்த்து, தேவையான வைகளைச் செய்து கொடுத்து விட்டு ரவியும் தங்கையும் என்ன செய்கிறார்களோ என்ற நினைவு தந்த அவசரத்தில் அம்மம்மாவும் அகிலனும் வேகமாக வீட்டை நோக்கி வந்தாலும் பறுனாந்துவின் உரத்த சத்தம் கேட்டதனால் ஓயும் வரை சற்று தூரத்திலேயே காத்துக் கிடந்தனர். சத்தம் ஓய்ந்த சிறிது நேரத்தில் மெதுவாகப் புறப்பட்டு வாசலுக்கு வந்தவர்கள் கதவு திறக்க முடியாதபடி பறுனாந்து படுத்துக் கிடப்பதைப் பார்த்து செய்வதறியாது நின்றனர். அகிலன் வேலி மட்டைகளின் இடைவெளியூடாக பார்த்ததில் ரவியும் தங்கையும் உறங்குவது தெரிந்தது. எதுவும் செய்ய முடியாமல் இன்னும் நேரங் கழித்து வந்து பார்க்கலாம் என்ற முடிவோடு வீடு நோக்கி நடந்தார்கள்.

பறுனாந்து மல்லாந்து படுத்திருந்தான். ஆழ்ந்த நித்திரை வரவில்லை. தாகமும் பசியும் சேர்ந்து வயிற்றுக்குள் என்னென்னவோ செய்ய அடிக்கடி புரண்டு கொண்டிருந்தான். திடீரென விழித்தபோதுதான் தான் உறங்கியிருந்தது ஞாபகம் வந்தது.

மதுவின் மயக்கம் சற்றுக் குறைந்திருந்தது. நடந்தவைகள் ஒவ்வொன்றாக ஞாபகம் வந்தன. பிள்ளைகள் இருவரையும் தள்ளி விட்டது நினைவுக்கு வரவே அவனையறியாத ஒரு உந்துதலில் விசக்கென்று எழுந்து வீட்டினுள்ளே சென்று பார்த்தான்.

அண்ணனும் தங்கையும் உறங்கிக் கொண்டிருப்பது மங்கிய வெளிச்சத்தில் தெரிந்தது. மெதுவாக அருகில் உட்கார்ந்தான். இருவரின் கன்னங்களிலும் கண்ணீரின் காய்ந்த அடையாளங்கள் அப்படியே இருந்தன. அவனை அறியாமலேயே மனது கனத்தது. எங்கிருந்தோ மனசுக்குள் ஈரம் சுரந்தது. சுரந்த ஈரம் வந்து தொண்டையை அடைத்தது. தொண்டைக்கும் வயிற்றுக்குமான பாதை குறுகிக் கொண்டு போவது போல ஓர் உணர்வு ஏற்பட்டது. மனது என்று ஒன்று இருப்பதே இப்போதுதான் அவனுக்கு மேற்குறிப்பிட்ட அறிகுறிகள் மூலம் தெரியவந்தது. தன்னைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத பாச உணர்வு மேலிட தனது குழந்தையின் தலைமுடியை நெற்றியில் இருந்து மேல்நோக்கி மெதுவாகத் நீவி விட்டான். கைபட்டதும் குழந்தை நித்திரையிலேயே “அம்மாவ அடிக்காதீங்க.. அம்மாவ அடிக்காதீங்க... அம்மாவ...” என்று முனகியது

பறுனாந்துக்குத் தெளிவாகக் கேட்டது. கண்கள் கலங்கிய வனாய் “அடிக்க மாட்டம்மா...” என்று அவனையறியாமலேயே கூறினான். குரல் கேட்டு திடுக்கிட்டு விழித்த குழந்தை தன் அருகில் தந்தையைக் கண்டதும் வீறிட்டு “அம்மா... அண்ணா...” என்று அலறியது. தங்கையின் சத்தத்தால் விழித்த ரவியும் அப்பாவைக் கண்டதும் எழுந்து உட்கார்ந்து சவருக்குள் புதைந்து விடுபவன் போல ஓட்டிக் கொண்டான். தங்கை அண்ணனைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டாள். அவள் உடல் நடுங்கியது. பறுனாந்துக்கு கண்ணீர் பெருகியது. அழுகிறான்... அழுகிறான்... அழுது கொண்டே இருக்கிறான். அப்பா அழுவதை இரு குழந்தைகளும் ஆச்சரியத்துடன் பார்க்கிறார்கள். அப்பாவுக்கு அழவும் தெரியுமா என்பது போன்று இருக்கிறது அவர்கள் பார்வை.

“வாங்கடா செல்லங்களா... அப்பா இனி உங்க ஒருத்தரையும் அடிக்கமாட்டன்... சத்தியமா அடிக்கமாட்டன். வாங்கம்மா.. என்று மகளை இழுத்து எடுக்க பயந்து நடுங்கியபடியே தந்தையின் மடிக்கு மாறினான். ரவியையும் சேர்ந்து அணைத்து தன் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டவன் இருவரின்

தலையையும் கோதிவிட்டு கன்னங்களில் முத்தமிட்டான். அவனது முரட்டு மீசை மற்றும் தாடி முடிகள் அவர்களுக்கு குத்திய போதிலும் கூட ஒரு சுகத்தைத் தந்தது. அது மனதில் ஏற்பட்ட சுகம். அப்பாவின் மேல் ஒரு நம்பிக்கை வந்தது.

காலை நன்றாக விடிய தற்கு முன்பே எழுந்து கொண்ட பருனாந்து குளித்து, பிள்ளைகளையும் குளிப்பாட்டி உடைகளை அணிவித்து அழைத்துச் சென்றான். மாமி வீட்டுக்கு முன்னால் நின்று “ரவி அண்ணனக் கூப்பிடு” என்று சொல்ல ரவி ஓடிப்போய் அகிலனைக் கூட்டி வந்தான். தங்கையைத் தூக்கி வைத்திருக்கும் அப்பாவைக் கண்டதும் முகம் மலர்ந்தது அகிலனுக்கு.

பிள்ளைகள் மூவருடனும் ஆஸ்பத்திரி நோக்கி நடக்கும் தன் மகளைப் பார்த்த பறுனாந்துவின் தாய்க்கு நம்பவே முடியவில்லை. ஆனால் அவளுக்கு ஒன்று நிச்சயமாய்த் தெரிந்தது. இது முன்பு அவ்வப்போது ஏற்பட்ட மாற்றம் அல்ல. முழு மாற்றம். தன் மகன் ஒரு புது வாழ்வைத் தொடங்கிவிட்டதை அந்தத் தாயுள்ளம் கண்டு கொண்டது. ஒரு புது விடியல் ஆரம்பமானது.

வாழ்வியலும் நடனமும்

திருமதி. வசந்தி ஸ்ரீஸ்காந்தா

ஆசிரியர், நர்வாகி - கலாப்பனா நாட்டியப்பள்ளி

மனிதன் என்னும் சொல்லுக்கு “சிந்திக்கும் உயிர்” என்பது பொருள். “மன” எனும் சமஸ்கிருத வினையடியிலிருந்து பிறந்த பதம் தான் “மனிதன்”. “மன” என்றால் சிந்தித்தல் என்பது கருத்தாகும். மனித வரலாற்றிலே கலைகள் ஒரு முக்கிய இடத்தினை வகித்து வந்துள்ளன. அவை மக்கள் வாழ்வினை வளம்படுத்தியும் செம்மைப் படுத்தியும் வந்துள்ளன.

கலை அறிவு மக்களுக்கு மனிதப் பண்பினை வளர்க்க உதவுவன. மனிதர் மாக்களாக (மிருகங்களாக) அலைந்து திரிந்த மிகப் புராதன காலத்திலேயே நடனக் கலை தோன்றி விட்டது. புராதன மனிதனின் அசைவு, நெளிவுகளிலிருந்து ஏற்பட்டதே இந்த நடனம்.

ஆதி மனிதன் இயற்கையுடன் ஒன்றிணைந்து இயற்கையின் பிள்ளையாக இயற்கையில் கிடைத்தவற்றை உண்டு வாழ்ந்தான். இந்நிலையில் அவனுக்கும் மிருகங்களுக்கு மிடையில் பெரிய வேறுபாடுகள் இருக்கவில்லை. இருந்தாலும் பகுத்தறிவு கொண்ட மனிதன் உண்ணுதல் உறங்குதலோடு மட்டும் நிற்கவில்லை. தன்னையும் தன்னைச் சுற்றியுள்ள புறச் சூழலையும், இயற்கையைப் பற்றியும் சிந்திக்கத் தொடங்கினான். தனது உணர்வுகளை, உடலுறுப்புக்களினாலும் ஒலியினாலும், உடல் அசைவுகளினாலும் வெளிப்படுத்தினான். தன்னைச் சுற்றி இயற்கையில் எழும்பிற ஒலிகள், அசைவுகளை உற்று நோக்கினான். தனது ஒலி, அசைவுகளுடன் ஒப்பிட்டு பார்க்க முனைந்தான். அவற்றைச் செம்மைப்படுத்த முற்பட்டான்

“ஒன்றைப் பார்த்து அதை அப்படியே செய்து காட்டல் ஒரு திறமையாகும்” அதுவே கலை என கருதப்பட்டது.

கைகளின் தொழிற்பாடுகளோடும், சைகைகளோடும் இணைந்ததாக “மூளை” மேலும் வளரலாயிற்று. சிந்தனை வளர உடலும் சிந்தனை பண்புகளை எடுத்துக் காட்டும் கலை வடிவங்களில் நடனம் சிறப்படைந்தது. புராதன எகிப்திய நடனங்களிலும் தமிழ் நடனங்களிலும் கருவிகள் ஏந்திய ஆடல்கள் கல்வெட்டுக்களிலும், குகைகளிலும் ஓவியங்களாக காணப்படுகின்றன. போபால் குன்றுகளிலுள்ள ஓவியங்கள் மனித வாழ்வில் நடனம் முக்கிய இடத்தை பெற்றதற்கு தக்க சான்றாகும். இவை கி. மு. 8000 ஆண்டளவைச் சார்ந்தாகும். கருத்துக்களையும், உணர்ச்சிகளையும், விருப்பங்களையும் எதிர்பார்ப்புக்களையும், மனோபாவங்களையும் குறியீடுகளால் (முத்திரைகளால்) காட்டியமையால் நடனம் மேலும் விருத்தி அடையத் தொடங்கியது. மந்திரம், சடங்கு, தொன்மம் சமயம் என்பவற்றுடன் இணைந்ததாக நடன ஆக்கம் வலுப்பெற்றது.

தொழிற் பிரிவுகளின் வளர்ச்சியானது நடன வளர்ச்சிக்

குத் தூண்டுதல் அளிக்கத் தொடங்கியது. ஒவ்வொரு தொழில்களுக்கும் உரியவாறு வேறுபட்ட வகையிலே உடல், கை, கால் என்பவற்றின் அசைவுகள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டி இருந்தது. வேட்டையாடப் போவதற்குரிய வீரா வேசத்தை தூண்டும் நடனங்கள் ஆபிரிக்காவின் பழங்குடி மக்களிடம் இன்னும் காணப்படுகின்றது. மகிழ்ச்சியின் போதும் தெய்வ வழிபாட்டின் போதும் தீ மூட்டி அதைச் சுற்றிலும் ஆண், பெண் இருபாலாரும் நடனம் ஆடுவதும் ஆண்கள் கையில் தடிகளை ஏந்தி, நிலத்தில் குத்தி ஆடும் பழக்கம் அவுஸ்திரேலிய பழங்குடியினரிடம் காணப்படுகின்றன. நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்கு நடனங்கள் வாயிலாக உடற் பிணி, உளப்பிணி நீக்கும் உபாயங்களும் இவர்களிடத்தே காணப்படுகின்றன. மனித ஆற்றல் வாழ்வியலுடன் ஆழந்து திசை திரும்ப வேண்டிய வேளை பிறப்பின் பொழுதும், இறப்பின் பொழுது, உற்பத்தி பெருக்கின் பொழுதும், இயற்கை முரண்பாடுகளின் போதும் விழுமியங்கள், சமயம், மந்திரம், சடங்குகள், கூட்டுறவு, இயற்கைக்கு எதிரான போராட்டத்தை நெறிப்படுத்தும் பொழுதும் நடனங்கள் இயற்றப்பட்டன. இதன்போது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த உடல், கண்

மற்றும் கைகளினால் பாவனைகளும் முத்திரைகளும் பிரயோகிக்கப்பட்டன. மனித விருத்தியின் ஒவ்வொரு கட்டங்களிலும் நடனத்தின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டது. இந்நிலையில் போர்க் கால நடனங்களும் முகிழ்த் தொடங்கின.

கிராமப் புறங்களின் நிகழ்வுகளை உற்று நோக்கின் குருவி கலைத்தல், விளைந்த தானியங்களைச் சீர்ப்படுத்துதல், அள்ளுதல் அளத்தல் என்பன ஆடலுடன் பாடலுடன் இணைந்திருந்தன. “ஆடிப்பாடி வேலை செய்தால் அலுப்பிருக்காது” என்ற பதத்திற்கிணங்க உழுதல், நாற்றுநட்டல், களைபிடுங்குதல், அருவிவெட்டுதல், துடுமித்தல், தூற்றுதல் தானியங்களை அள்ளுதல், அளத்தல், கட்டுதல் போன்ற செய்கைகளின் போது அங்கு ஏற்படும் அசைவுக் கோலங்களும் ஒரு வித நடனமே. பறவைகள் விலங்குகள் முதலிய வற்றை விரட்டி திணைப் புலம் காத்தல் தொடர்பில் தடிகள், கம்புகள் வைத்து ஒலியை எழுப்பி விரட்டும் செய்கை கோலாட்டமாகியது. நிலவளப் பெருக்கத்திற்கு தப்பாது பெய்யும் மழைச் செல்வதற்கு மழைப்பொழிவும் மழைச் சடங்குகளும் ஆடல் களுடன் இணைந்திருந்தன. மழைக்குரிய சடங்குகளின் போது

வானத்தை நோக்கி நிமிர்ந்து பூமியை நோக்கிக் குனிந்தும் ஆடற் பெற்ற நடனம் காலப் போக்கில் கும்மி வடிவமாகியது. இவைகளின் வெளிப்பாட்டின் போது பாத அசைவுகள், உடல் அசைவுகள், திருஷ்டி (கண்) அசைவுகள், முத்திரைகளின் விநியோகங்கள் என்பன நடனத்துடன் இணைந்த தொடர்பிலான தோற்றப்பாடாக இருந்தன.

கிராமிய தூழலில் மந்தை வளர்ப்பு தொடர்பாக நோக்கும் போது பால் வளப் பெருக்குடன் இணைந்த சடங்குகளில் ஆடல்கள், பாடல்கள் என்பன இடம் பெற்றன. மாடு மேய்த்தல் உணவூட்டல், பால் கறத்தல், தயிர் கடைதல், வெண்ணெய் எடுத்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் கூடுதலாக பெண்களோடு நேரடியான இணைப்பை கொண்டுள்ளதாக அமைந்துள்ளன.

ஒரு குழந்தையானது கருவில் இருக்கும் பொழுதே அதன் அசைவுகள் ஆரம்பித்து விடுகின்றன. திரும்புதல், உதைத்தல் போன்ற அசைவுகளுடன் பிறந்ததும் அழுவது, விரல்களை வாயில் வைப்பதன் மூலம் தனது பசியை உணர்த்துவதும், கைகளால் பாவனை செய்து சைகைகள்

மூலம் தனது தேவையை பூர்த்தி செய்வதும் “தா” என கேட்பதை கைகளை நீட்டி கேட்பதும் வேண்டாம் என்பதற்காக தலையை அசைப்பதும் அடம்பிடித்து கால்களை அழுத்தமாக நிலத்தில் தட்டுவதும், மகிழ்ச்சியில் குதிப்பதும் ஒரு வித நடனமேயாகும். இங்கு முத்திரைகள், பாதுகாப்புகள், சிரோபேதங்கள், திருஷ்டிபேதங்கள் என நாட்டியத்தை ஒன்றி அமைகிறது. குழந்தைக்கு தாயினால் உணவு ஊட்டப்படும் போது நிலவைக்காட்டி, பறவைகள், மயில்கள் ஆடும் அழகைக் காட்டி, மிருகங்களின் செய்கைகளைக் காட்டி ஊட்டுவதும் இயற்கையான நடனம். ஒரு வயதில் “கை வீசம்மா கை வீச” என்றும் அசைவுகள் மூலம், அபிநயப் பாடல்கள் மூலம் செயற்படுவதும் நடனமே, படிப்படியாக குழந்தைகள், கண்பவற்றிற்கு இடையிலான இயக்கப் பண்புகள் விருத்தியடைகின்றன. மூன்று முதல் ஏழு வயதிற்கு இடைப்பட்ட காலங்களில் முன்னைய உடல் இயக்க அனுபவங்களை மேலும் சிக்கலாகப் பிரயோகிக்கின்றார்கள் என்பது ஆய்வுகளின் மூலம் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பத்தில் குழந்தையானது மொழிசார்ந்த கட்டளைகளுக்கு உடல்சார்ந்த துலங்கலையே வழங்கு

கின்றது. ஒரு கண் தெரியாதவர் வாய் பேசாதவர், காது கேளாதவர் கண்களின், கைகளின் பரிபாஷைகளால் அனைத்து செயல்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றனர். தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்றனர். மூன்று அங்கங்களும் முழுமையாகவுள்ள ஒரு மனிதன் அந்நியபாஷை தெரியாது இருப்பின் எப்படி செயல்படுவான்? தனது எல்லாத் தேவையினையும் அபிநயங்களினாலும், கைகளாலுமே பூர்த்தி செய்யவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றான். அழகியல் உந்தங்களும், உணர்வுகளின் அழுத்தங்களும் ஒருங்கமைக்கப்படும் பொழுது ஆற்றுகைக் கலைகளாக உருவெடுக்கின்றன. எமது சமூகப் பண்பாட்டு இயக்கங்களின் வழியாக ஆடல் பிரதிநிதித்துவ வடிவம் “சிறப்படைந்த கலை ஆட்சியாக” மாறுவதை நடனத்தின் மூலம் காணலாம்.

உணர்ச்சிகளும், பாத்திரப் படைப்புகளும், அசைவுகளும், அபிநயங்களும், முத்திரைகளும், குறியீட்டு இடைவினைகளும் வாழ்வியலுடன் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கின்றன. சடங்குகளின் தொடர்ச்சியோடு குறியீடுகளின் தொடர்ச்சியும் இணைந்து நின்றால்

சமூகச் செயல் முறையோடும், உளவியல் செயல் முறையோடும் ஒன்றிணைந்து நின்றல், அக உணர்வு, புற வெளிப்பாடுகளை சீராக்கம் செய்ய உதவுதல், முதலியவற்றுடன் அசைவுகளும், முத்தரைகளும், பாவங்களும், ரசனைகளும், நவரஸங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையன.

ஓருவர் ஆடுதல் மற்றவர் அதனைப் பார்த்து ஆடுதல் என்பது உற்பத்தி பெருக்கத்திற்கும் ஆடலுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது. தமிழர்களது மரபு வழி ஆடல்களுக்கும் விளையாட்டுகளுக்கும்மிடையே காணப்பட்ட ஒப்புமைகள் வாழ்வியலின் தொழிற்பாடு களுக்கே காணப்பெற்ற ஒன்றிணைப்பை புலப்படுத்துகின்றன. விளைவு ஆடு விளையாட்டு. விளைவு தரும் ஆடலே விளையாட்டு. வெற்றி பெற்ற சந்தோஷ மிகுதியால் துள்ளி குதிப்பதும் ஆர்ப்பரிப்பதும் உடலை வளைத்து நெளித்து ஆடுவதும் தோல்வி அடைந்தால் மனச் சோர்வில் துவழ்வதும் கூட ஒருவித நடன அசைவுதான். இப்படியே வாழ்வியலுடன் நடனம் இணைந்திருப்பதைக் கூறிக்கொண்டே போகலாம்.

பண்டைய நாளாந்த செயற்பாட்டு நிகழ்வுகளில்

பொருத்த மற்றவை நீக்கப்பட்டு செம்மைப்படுத்தப்பட்டு முழுமை பெற்றதே “நாட்டியம்”. நாட்டியத்தின் மூலம் புலப்படுத்த முடியாத ஞானமோ சிற்பமோ, கல்வியோ, கலையோ, யோகமோ, செயலோ ஒன்றுமில்லை. சகல சாஸ்திரங்களும் திறன்களும் பல வகையான செயல்களும் நாட்டியத்தில் ஒன்று சேர்ந்துள்ளன. மனிதன் பண்புடையவனாக வாழ்கலைகளின் பரிச்சயமும் அறிவும் அவசியம். நடனக் கோலங்களிலும் நடன வடிவங்களிலும் இருந்து தூய பரதம் உருவாகியதாக கருத்து.

வாழ்நிலை உணர்வுகளிலிருந்து கலை நிலை ஆக்கங்கள் வளரலாயின. எமது மரபில் எவை ஆடப்பட்டனவோ, எவை உணரப்பட்டனவோ, எத்தகைய நம்பிக்கைகள் பின்பற்றப் பட்டனவோ எவ்வாறு கலை கையளிப்பு நிகழ்ந்தனவோ அவை அனைத்தையும் ஒன்றுதிரட்டி, மிக நுண்ணியதாகக் காட்டக் கூடிய இயற்கையோடு பின்னிப் பிணைந்த வாழ்வியலோடு ஒன்றிணைந்த ஓர் ஆடல் வடிவமாக நடனம் அமைந்துள்ளது. இது பரதநாட்டிய அமைப்பின் பிற்கால வளர்ச்சியிலே தன் பங்கை பெரிதும் வழங்கியுள்ளது.

வாழ்க நம் கலைகள்.

மாணவர் விழுமியமும், கலாசாரச் சீரழிவும்

திருமதி பி. பி. எம். வி. லைம்பேட்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் (தமிழ்) மன்னார் கல்வி வலயம்.

முன்னுரை:

மாணவப் பருவம் மகத்தான பருவம் புயல் வீசும் பருவம். ஆழம் அறியாமல் காலை விடுகின்ற பருவம் ஆகும்.

குடும்பம் என்னும் கோவிலில் இருந்து, பிள்ளைகளை பாடசாலை என்னும், நிறுவனத்திற்கு அனுப்புகின்ற போது, அவர்கள், மாணவர்கள் என்ற நாமம் சூட்டப் படுகின்றார்கள். மாணவப் பருவம் இனிமையான பருவம். இத்தகைய மாணவர்களை நன்னூலார் மூவகையாகப் பிரித்துள்ளார். தலை, இடை, கடை என்று. தலை மாணாக்கர் அன்னத்தையும் பசுவையும் போன்றவர். இடைமாணாக்கர் மண்ணையும் கிளியையும் போன்றவர். கடை மாணாக்கர் இல்லிக்குடத்தையும், ஆட்டையும், எருமையையும், பன்னாடை

யையும் போன்றவர். இத்தன்மை வாய்ந்த மாணவர்கள் பாடசாலையில் ஒழுக்கம் என்னும் விழுமியத்தினால், கட்டப் படுகின்றார்கள். “ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒழுகவேண்டிய வராவர்.

மாணவரின் விழுமியங்களை நோக்கும் போது, முதலில் ஆசிரியனை தெய்வமாக மதிக்க வேண்டும், அதனாற்றான் மாதாபிதா குரு தெய்வம் என்றார்கள் நம் ஆன்றோர். அடுத்து ஆசிரியர் சொற்கேட்டு ஒழுக்குதல், பாடங்களை அமைதியாகப் படித்தல், ஆசிரியருக்குக் கீழ்ப்படிந்து மதித்து நடத்தல், சகமாணவருடன் நெருங்கிய நட்புப் பூண்டிருந்தல், பாடசாலையின் உயரவிற்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்தல், நேர்மை யான நடத்தல் ஏனைய மாணக்

கருக்கும் முன் மாதிரிகையாக நடத்தல், மூத்தோர் முதியோரை அன்பு செய்தல், ஏழைகளுக்கு இரங்குதல், முதியோருக்கு உதவுதல், இவ்வாறு மாணவர் விழுமியங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

ஆனால் இன்று நடப்பதென்ன? மாணவனுக்கு - ஆசிரியன் பயப்படவேண்டிய காலம், ஆசிரியரை மதிப்பதில்லை, கற்றல் செயற்பாடுகளில் பின்னுக்கு நின்றல், பொதுவேலைகளில் ஆர்வமின்மை, அர்ப்பணமின்மை, குடி, களவு, கஞ்சா போன்ற போதைவஸ்துகளுக்கு அடிமையாதல், சுதந்திரக் காதல் வாழ்வு, காதல் மலராவிடில் தற்கொலைகள், கையடக்கத் தொலைபேசிப் பாவனை, இவையெல்லாம் இன்றைய மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும், சவால்கள் தொலைக்காட்சி, தொடர் நாடகங்கள், இறுவட்டுக்கள், நீலப்படங்கள், சினிமா, கையடக்கத் தொலைபேசி, கணனி, இணையத்தளம், வலைப் பின்னல், facebook, முகப்புத்தகம், இவையாவும், இன்றைய மாணக்கரின் நல்வாழ்விற்கு, ஆபத்து, விளைவிக்கும் ஊடகங்களாக மாறிவிட்டன.

இன்றைய கலாசார சீரழிவை நோக்கின் முப்பதாண்டுப் போர், இடப் பெயர்வு அகதி வாழ்க்கை, சுனாமி என்பன மக்களின் வாழ்வியல் முறைகளில், கலாசாரச் சீரழிவை ஏற்படுத்தியுள்ளன. நடை, உடை, பாவனை, ஊடகத்துறை, இனம், மொழி, சாதி, சமயம் என்ற வகையிலும், பல சீரழிவுக் கலாச்சாரம் நம் நாட்டில் நுழைந்துள்ளமையை குறிப்பிடலாம்.

ஆடைக் கலாசாரத்தை நோக்கினால், தமிழ் மக்கள் போற்றி வளர்த்துவந்த பண்பாடு இன்று, சிதைந்து - சாறி அணிவதற்கு பதிலாக, பாய் காலாசாரத்தில் (பாய் சூட்) அணியும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தாய்க்கும்-பிள்ளைக்குமிடையே, ஆடையில் வேறுபாடு இல்லை, மேலைத்தேய ஆடை சலாசாரம் நுழைந்துவிட்டது.

இன்றைய மாணவர்கள், சிகை அலங்காரத்திலிருந்து, சீருடை அணிவதிலிருந்து சினிமாவையே பின்பற்றி சீருடையை சிதைவு உடையாக மாற்றியுள்ளனர். கட்டுக் கோப்புக்குள் இருந்த இன, மத, சாதி, அமைப்புக்கள் அனைத்தும் யுத்த வடுக்களால், சீர்குலைக்கப்பட்டு, கலாசார

சீரழிவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தலைமைத்துவ சீரழிவுகள், பொருளாதார ஏற்ற இரக்கம், சமூக பொருளாதார கட்டமைப்பில் பற்பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மாணவப்பருவம் மகத்தான பருவம். இன்றைய மாணவன் நாளைய நல்லதொரு தலைவனாகின்றான். அதற்கு ஒவ்வொரு மாணவனும் தனது நிலைகளை சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். திருவிவிலியத்தில் நீதிமொழிகள் (23:15-16) கூறுகின்றது.

பிள்ளாய் இதைக் கவனி, ஞானமுள்ளவனாயிரு உன் மனத்தை நன்நெறியில் செலுத்து, குடிகாரரோடு சேராது. பெருந்தீனியரோடு சேர்ந்து கொண்டு அவர்களைப் போலப் புலால் உண்ணாது. குடிகாரரும் பெருந்தீனியரும், முடிவில் ஏழைகளாவர் உண்டு. குடித்த மயக்கம் கந்தையை உடுத்தும் பெற்ற தந்தைக்குச் செவிகொடு. உன்தாய் முதுமை அடையும் போது அவளை இழிவாக எண்ணாதே என்பதாகும்.

சீராக்க 3:6 அன்னையரை மேன்மைப்படுத்துவோர் செல்வம் திரட்டி வைப்போருக்கு ஒப்பாவர். தந்தையரை மதிப்போருக்குத்

தங்கள் பிள்ளைகளால் மகிழ்ச்சி கிட்டும். அவர்களுடைய மன்றாட்டு கேட்கப்படும். தந்தையரை மேன்மைப் படுத்துவோர் நீடுவாழ்வர் என்ற விழுமியப் பண்பையும் திருவிவிலியம் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

உன்னையே நீ அறிவாய் என்பது மாபெரும் மேதை, கிரேக்க தத்துவ ஞானி சோக்ரடீஸ் கூறுகின்றார். அவரின் கூற்றுப்படி, ஒழுக்கமே அறிவு. அந்த ஒழுக்கம் போதிக்கப்படக் கூடியது. எவன் நன்மையின் தன்மையை அறிந்தவனோ அவனே மனிதன் என்று கூறுகின்றார். அதுமட்டுமன்றி தான் வாழ்ந்த சமூகத்தில், சமுதாயத்தில் உலுப்பிய வினாக்களை முன்வைத்தார்.

நீதி என்பது யாது? ஒழுக்கம் என்பது யாது? விழுப்பம் என்பது யாது? மக்களின் மேன்மை என்பது யாது? சமுதாயத்தை முன்னேற்றப்பாதையில் செல்ல உருவாக்க வேண்டிய வழிகள் யாவை? கல்வியின் மூலம் எவ்வாறு மக்களை வளம்பெறச் செய்யலாம் என்ற உயரிய கருத்துக்களை வினாவி, அன்றையகால கிரேக்க சமூக நிலைமையை மாற்றி நன்னிலைக்கு கொண்டு வந்தவர் சோக்கிரடீஸ்.

சமுதாயம் என்பது துர் நாற்றம் வீசும் சாக்கடை அல்ல என்று கூறுகின்றார். தீட்டிய வாள்களும், திணை விடுத்த தோள்களும், துணைக்கு வரமாட்டாது தோழர்களே. சிறந்தது என்று கூறுகின்றார். ஒழுக்கத்தைப்பற்றி கூறாத அறிஞரும் இல்லை பாடாத புலவருமில்லை. வள்ளுவன் தொடக்கம் கம்பர் பாரதியார் காந்திமகான் தொடக்கம் கவிஞர் கண்ணதாசன் வரை அனைவரும் ஒழுக்கத்தைப்பற்றி பல்வேறு விதமான நல்ல உயரிய சிந்தனைகளை வழங்கியுள்ளார். “நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பைத் தரும்” என்பதும் “ஒழுக்கத்தின் எய்துவர்மேன்மை இழுக்கத்தின் எய்துவர் எய்தாப்பழி” என்பதும் வள்ளுவன் வாக்கு.

கட்டுகடங்காமல் திரிகின்றா னென்று நினைக்கிறீர்களோ அவர்கள் விவேகமானவர்கள். பிள்ளைகளை நல்ல வழியில் பயன்படுத்தி, வழிகாட்டு வதுதான் ஆசிரியரின் கடமை என்கிறார்.

எனவே வாழுகின்ற மக்களுக்கு வாழ்ந்தவர்கள் பாடம் என்பதற்கிணங்க மாணவர்கள் தத்தம் ஒழுக்க விழுமியங்களைப் பேணி வாழவேண்டும். மதங்கள் கூறும் அன்பு கரிசனை இரக்கம், பகிர்வு, சமூக ஒருமைப்பாடு மன்னிப்பு விட்டுக்கொடுத்தல் போன்ற பண்புகளுடன் வாழப் பழக வேண்டும். எனவே நற்பண்புகளுடன் வாழ்ந்தால் கலாசார சீரழிவுகளைத் தவிர்த்து வாழமுடியும் என்பது திண்மையாகும்.

அகிம்சை தாத்தா காந்தி மகான் கூட “மது” மாது, மாமிசம், மூன்றையும் வாழ்வில் தொட மாட்டேன் என்று வாழ்ந்தார். மற்றும் கல்வியாளர் ரூசோ கூறுகின்றார் “பிறக்கும்போது குழந்தை நல்லவனாக பிறக்கின்றான், வளப்பினாலேயே அவன் கெட்டவனாகிறான். இரவீந்திர நாதாகூரின் கூற்றுப்படி பிள்ளைகள் பிறப்பின் எவ்வித குற்றமும் இல்லாதவர்கள். வலுவும் சக்தியும் இயற்கை கொடுத்த கொடை. எந்தப் பிள்ளை

**ஜோதிடத்தை நம்பினேன்,
பார்த்தவன் வாழ்ந்தான்.**

**சிதிரீஸ்ட் இலாபச் சீட்கை
நம்பினேன், விற்றவன்
வாழ்ந்தான்.**

**உழைப்பை நம்பினேன்,
உண்மையில் நான்
வாழ்ந்தேன்.**

- கைரமுத்து

**கவிதைக்
களம்..!**

படுவடுவய்திய பின்... I Could Never

மன்னார் அமுதன்

பருவமெய்திய பின்தான்
மாறிப் போயிருந்தது
அப்பாவிற்கும் எனக்குமான
பிடித்தல்கள்

வாசலில் வரும் போதே
வீணா வா! வா வாவெனும்
அடுத்த வீட்டு மாமாவும்
அகிலாவின் அண்ணாவும்
போலிருக்கவில்லை அப்பா

மழை வரமுன்
குடையுடனும்
தாமதித்தால்
பேருந்து நிலையத்திலும்..

முன்னும் பின்னும் திரிய
காரணம் தேவைப்படுகிறது
அப்பாவுக்கு

துக்கம் தாளாமல்
அமுத ஒருவரையுதில்
ஆறுதல் கூறுவதாய்
அங்கம் தடவுகிறான்
அகிலாவின் அண்ணா

யாருக்கும் தெரியாமல்
மொட்டைமாடிக்கு வா
நிலா பார்க்கலாமென மாமா

ஓடுபோதெல்லாம் பிடிக்கிறது
அப்பாவை..!

Oh my sweet,
I can't forget you,
Your smiles
Your silence
Your innocence,
I could never think
I can miss you.

You're beautiful,
Your amorous looks,
Just different and,
Attractive than of others.

I've lost my heart
In your enchanting
Walks,
Talking manners
And on your
Numerous greatneses.

It's known to me,
I've already missed you,
But
Dear I could never bear
Missing you.

N.Sunda BSc.(Agric)
Development Officer
Dept. of Agriculture
Mannar.

பாடுபொருள் பஞ்சமீகலை

பாடுதற்குப் பாடுபொருள்
பஞ்சமீமன்னும் பாவலன்
ஆடுதற்கு மேடையது
அழகில்லை எனுங்கூத்தன்
காடுதனில் மரமில்லை - என
கத்துகின்ற மூடனுக்குச் சமன்!

சமுதாயச் சிக்கல்கள்
சுரமழையாய் நமைநனைக்க
நமதான வளங்கள்ளலாம்
நம்கண்முன் பறிபோக
எமக்கில்லை கருவென்று -
போலி
எக்காளமிடுவாரை
என்னவென்க?

சுற்றுமுற்றும் காணுகின்ற
கூழ்நிலையை விட்டுவிட்டு
கற்பனையில் கவிபுகையும்
கவிஞர்களை என்னசொல்ல?
மற்றவரின் பாணிவேண்டாம் -
நம்
மண்கைப்பற்றிக் கவியெழுது!

கண்ணிரண்டில் காவலிடும்
காப்பாற்றும் வகையின்றி
சின்னஞ் சிறார்கள்ளலாம்
சீரழியும் சோகமதைக்
கண்டபின்னும் கவிதைகளில் -
பாடாக்
கவிஞனொரு கவிஞனல்ல!

வாங்கி மணமுடிக்கும்
வக்கற்ற வாலிபரால்
மாங்கல்யக் கனவுகளை
மனதுக்குள் புதைத்துவிட்டு
ஏங்கித் தவிக்கும் - எங்கள்
இளைஞிகளைப் பாடிடுக!

ஏக்கப்பெரு மூச்சுவிடும்
ஏழையர்க்கு உதவையிலும்
வாக்கு வாங்கிகளின்
வயிறுகளை நிரப்புவதே
நோக்கமெனக் கொண்டிருக்கும் -
அந்த
நூதனத்தைப் பாடிடுக!

காதலொன்றை மாத்திரமே
கருவாக்கிக் கவியெழுதும்
பேதைமையை நீக்கிநல்ல
பெறுமதியாய்க் கவியெழுதி
நீதியினைப் பூவுலகில் - என்றும்
நிலைநிறுத்தி அகமகிழ்க!

The Religions

The Religions,
Found in the names of god,
Based on the God,
Who is, being the one in nature,
In several names,
Deserving the Goodness of
Various hopes
Of different people
And adorned for various
Purposes.

The formations, of Religions;
To purify the thoughts, minds,
And activities of human;
Focused on the Only power,
Holy,
Which keeps the World
Revolving basing on a single axis,
And setting the Sun and Moon,
Downing them in time,
And regulating the functions,
The universe's.

The cord, spinal, Religions',
The God,
Denoted by several names,
In the only power of the
Universe, defines the nature,
And, is adjoined with the
nature,
The supernatural power.

Even though
Found, the Religions,
To regulate
The royalties, societies,
Economics, Agriculture,
Medicine, Culture,
Justice, Humanity,
Lifestyle, Thoughts,
Traders, Education,
And the peace of Human;

Even though,
They are,
To keep up a man
Even slipped into
The judicial path,
There are wars in the
Globe,
In the name of religions,
The worst;
The worst.

**N.Sunda BSc.(Agric)
Development Officer
Dept. of Agriculture
Mannar.**

அனாதையின் முனங்கல்

அன்புக்கு ஏங்கிய
அனலிடைப் புழுவாய்
அல்லலுற்றபோது
அனுதாயம் பார்வைகள் மட்டுமே
அரவணைத்தன என்னை
கைதொட்டு யாரும் தூக்கவில்லை

சிறகுடைந்த சிட்டாய்
சிறுமைப்பட்டு அழுதபோது
சிக்கனமாய்
சில்லறைகள்
சிதறிய மடிதளில்
கண்ணீரை யாரும் துடைக்கவில்லை

சீதையுண்டு போன என்
தேசத்து மண்ணில்
புதையுண்டு போயினரே
எனைப் பெற்றெடுத்த ஜீவன்கள்
அதைக் கண்டு வறையுண்டு
நிற்கையிலே
எனைக் கண்டு கதைகேட்க
யாரும்ல்லை

உண்டு உடுத்து உறங்கிட
ஒன்றுமில்லை
உற்றதுனை எனக்கிங்கு யாரும்ல்லை
வயிற்றுப் பசியோக்கி
வயிறாற ஊட்டிட அன்னையில்லை
கொஞ்சி விளையாடி மகிழ்ந்திடவே
கூட ஒரு தோழனில்லை

கண்டு நெஞ்சம் பதறியிந்து
தொண்டு செய்யும்
மனிதம் எங்கே...?
என் அழகுரல்கள் மட்டும்
இன்னும்
முகவரியற்ற கடிதங்களாய்
பல முற்றங்களை
முத்தமிட்டு முத்தமிட்டுத்
திரும்புகின்றன!

—கவியழகி கைஎன்பு

இரண்டாயிரம் ஆண்டு இடைக்காலத்தில் மக்கள் தங்கள் சொந்தப்
புத்தியை உபயோகிக்கும் உரிமையை முற்றிலும்
இழந்திருந்தார்கள். ஏன், எதற்கு, எப்படி என்ற கேள்விகளைக்
கேட்கவே உரிமையில்லாதவராய் எழுதியதைப் படிப்பவர்
சொன்னபடி கேட்டனர். சிந்தனையால், தர்க்கத்தால்,
சாந்தேகித்தல் பாவம் என்று கூறி அழுத்தி
வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். எனவேதான் அறிவு வளரவில்லை.
சமுதாயம் மேலோங்கவில்லை. — பெரியார்.

பற்றியெரியும் நவீனத் தேரல்கள்

மனிதம் உறிஞ்சும்
விழியம்பும் பார்வையை;
பண்பொழுக்கத்தின்
உயிர்ச்சுவாச நரம்பு
கொதித்து மறுக்கின்ற தருணமே
தமிழ்ப் பண்பாடன்றோ...

வேட்கையின் வண்ணத்தை
அள்ளி விளையாடும்
நவீனத்தின்
இரவுக்குரலோசை தொடுகயிர்
அறுபட்டுடைதலே
கலாசாரத் தமிழமுதின்
அழகன்றோ...

சரிந்து, வழக்கி மலிந்துவிழும்
அரையுடலாடை;
கண்ணை எரிக்குமென்றால் -
அங்கே
சிவப்புநிறத் தீச்சுவாலைக்குள்
எரிவது எம் கலாசாரமன்றோ...

கொச்சைத் தனமாய்
இச்சைதனை
மனதில் கொட்டிவிட்டு நகரும்
பாதியுடையணியும்
நவீனத்துவம்
நமக்கெதற்கு;
நம்
சந்ததியினருக்குத்தானெதற்கு...

அந்த இருட்டின் மறைவில்
ஓழிந்துகொண்டு;
பண்பின் வேரையுரித்து சப்பி
விழுங்கும்
தொண்டைகள் நம்மிடையில்
எதற்கு...

இயந்திரத் தாளின்
பக்கமெல்லாம்
இவற்றின் சாயல்களின் கடைசி
ஆயுதம்
மனக்கடலின் அழகினை
சீரழிப்பதேன்...

மங்கையே;
கொஞ்சும் மானிடா
கெஞ்சிக் கேட்கின்றேன்;
எங்கோ எரியும் நிலவினை
ரசிக்கிறாய்;
உனையுருட்டி ருசி பார்க்கும்
நவீன விரலினை அடித்து
நொறுக்கு...

மனித நகரத்தின் மெய்நாணம்
மௌனிக்கிறது;
மேனி விரித்துலாவும்
பொய்நவீனம்
விற்பனையாகிறது...

வீதியின் கண்கள் உன்தேகத்தை
மிச்சமேதுமின்றி
விழுங்குவதையும்;
அறிவின் அந்தரங்கம்
உன் ஆடையில் மிளிர்வதையும்
அடையாளம் கண்டுரை...

மனதோரம் காதுவைத்துக்
கேள்;
உன் காதையும், நிலையான
மனதையும்
உடைக்கப்பறப்படும்
நவீனத்தின் பல்லிலிப்பை...

ஊ. ஆர். மயூரன்

**கௌரவம்
பெறும்
கலைஞர்கள்**

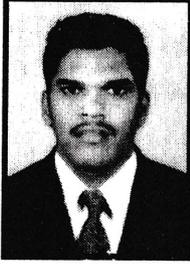

சீ. எம். சேவியர் பெர்னாண்டோ நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர்

பேசாலை மண்ணில் “நாட்டுக்கூத்துக் கலையின் முடிசூடா மன்னன்” என்று அழைக்கப் பெறுகின்ற திரு. சீ. எம். சேவியர் பெர்னாண்டோ ஓய்வுபெற்ற அதிபர். அவர்கள் தனது இருபது வயதுப் பராயத்திலிருந்து இற்றைவரை (62 வயது) நாட்டுக்கூத்துக் கலைவடிவங்களில் நடிக்கராக, நெறியாளராக, கூத்து அண்ணாவிடாராக, ஒப்பனை செய்பவராக மற்றும் பிற்பாட்டுக்காரராக என்று பலப்பரிமாணங்களிற் தனது திறமையையும், கலையார்வத்தையும் வெளிக்காட்டிக் கலையோடு தன்னை இறுகப் பிணைத்துக் கொண்டவர். பாடிக்கொண்டே நடிப்பினாலும் ஆடுகின்ற நாட்டுக்கூத்து மேடைகளில் தனது ஆட்டத் திறமையாலும், அர்த்தபுஷ்டியான நடிப்பினாலும் அவையோரின் கவனத்தைத் தன்பாலீர்த்துக் கொண்டவர்.

பேசாலையின் பாரம்பரிய நாடகங்கள், வாசகப்பாக்கள் போன்ற ஒரிரா, ஈரிராக் கதைகளிலும், நவீன நாட்டுக்கூத்துகளிலும் முக்கிய பாத்திரங்களேற்று பன்முறை நடித்துப் பாராட்டுப் பெற்றதோடு, மன்னார் பாங்கு நாட்டுக்கூத்துக் கலைப்பாரம்பரியத்தைக் கட்டிக்காத்து வருபவர்களில் இவரும் ஒருவராக இருந்து வருகின்றார்.

இவர் நடித்த நாடகங்களில் புனித ஸ்நாபக அருளப்பர் நாடகம் (ஈரிராக்கதை), மூவிராசாக்கள் வாசகப்பா (ஒரிராக்கதை) ஆகியவற்றில் ஏரோது மன்னனாகவும், புனித அருளானந்தர் நாடகம் ஈரிராக் கதையில் தளபதி குமாரப்பிள்ளையாகவும், நவீன நாட்டுக்கூத்துக்களான தும்ச்சியின் வீழ்ச்சி, வீரவீமன், கர்ணன் போன்றவற்றில் துர்யோதனனாகவும், புரட்சித்தறவியில் ஏரோது மன்னனாகவும், மர்மத்தளபதி (புனித செபஸ்தியார் கதை) யில் மன்னன் தியோக்கினேசியானாகவும், இராம இராவணனில் இராமனாகவும், சங்க நாத்ததில் குருக்களில் ஒருவராகவும், வாலிவதையிற் சாம்புவானாகவும் நடித்தவற்றை இங்கு குறிப்பிட்டுக் கூறமுடியும். நாட்டுக்கூத்துக்களைவிட சமூக நாடகங்கள் பலவற்றிலும் முக்கிய வேடங்களை ஏற்று நடித்துள்ளதுடன், பேசாலைக் கிராமத்தின் பாரம்பரிய நிகழ்வான புதுமணத்தம்பதியர்களைக் கொலுவிலிருந்தி நாடகப் பாக்களை இசைக்கின்ற “மத்தளகாரர்” குழுவினும் முக்கிய பாடகராக இவர் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து வருவது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மன்னார் பெனில் (பி.பெனில்)

கவிஞர்

வட்டக்கண்டலின் காத்தாங்குளத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர், குடும்பத்தின் நான்காவது பிள்ளையாவார். 16.06.1983ல் இவர் பிறந்தார். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை மன்/கருங்கண்டல் நோ.க.த.க பாடசாலையில் பயின்றவர். இடப்பெயர்வின் பின் பேசாலையின் பத்திமா ம.ம வித்தியாலயத்தில் O/L கற்கையை நிறைவு செய்தவர்.

இவர் கவிதை, சிறுகதை, நடிப்பு ஆகிய துறைகளில் ஆர்வமுள்ளவர். ஆரம்பத்தில் தனக்குள் இருந்த பல திறமைகளை தாமாகவே இவரால் இனங்கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் 2002ல் எதிர்பாராத விதமாக மரத்திலிருந்து தவறி வீழ்ந்ததால் முள்ளந்தண்டில் ஏற்பட்ட பாதிப்பும், நெஞ்சுப்பகுதியின் கீழ் இயங்கமுடியாத நிலையும் ஏற்பட்டதன் பின்னர் அவர் அனுபவித்த வாழ்வின் யாதார்த்தங்களை இவருக்குள் இருந்த திறமையை வெளிக்கொணர வழி வகுத்தது. 2003ம் ஆண்டிலிருந்த “மன்னார்” பத்திரிகையில் “சிறுகடைந்த இளஞ்சிட்” என்ற பெயரில் கவிதைகளை எழுதிவரும் இவர் வீரகேசரி, மித்திரன் பத்திரிகைகளிலும், சூரியன் FM வானொலியில் “ரீங்காரம்” நிகழ்ச்சியிலும் வசந்தம் FMல் “கவி வசந்தம்” நிகழ்ச்சியிலும் “மன்னார் பெனில்” என்ற புனைப்பெயரில் தன் கவிதைகளுக்கான களமமைத்து கொடுத்துள்ளார். இவரது வாழ்வில் கவிதைகளை மேம்மன் கவி, சந்தன் கவிமணி ஆகியோர் மனதார பாராட்டியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வலியின் விம்பங்கள் சேவைகள் எனும் கவிதை தொகுப்பில் “உறுதி” எனும் தலைப்பில் இவர் எழுதிய உடைந்தது முள்ளந்தண்டு மட்டும்தானே என் உள்ளமில்லையே.. என்ற வரிகள் படைப்பாளியின் பெளதீக, உளஸ்திரத்தன்மையை நன்கு வெளிக்காட்டுகின்றது. வாழ்க இவரது படைப்பாற்றல் வளர்க என்றும்.

சந்தியாப்பு அன்ரன் கூஞ்சு கைவினைச் சிற்றி

பிறப்பு :	30.10.1949
பிறந்த இடம் :	மன்னார்
வதிவிடம் :	புனித லூக்கா வீதி, தாழ்வுபாடு, மன்னார்
தந்தை :	செபமாலை சந்தாயாப்பு கூஞ்சு
தாய் :	ச. நெஜினா ஜோசப்பின் குரூஸ்
படிப்பு :	க.பொ.த (சா/த) ஆறுபாடங்கள் சித்தி
குடும்பத்தில் :	இவர் எட்டாவது பிள்ளை
மனைவி :	அ. மேரி லெம்பேட்
பிள்ளைகள் :	ஆண்கள் 4 பெண்கள் 3

இவரது கலைநயம் மிக்க செயல்பாடுகள்:

கடல் சிப்பிகளைக் கொண்டு கலைநயத்துடன் கூடிய பலவிதமான உருவ அமைப்புக்கள், தேங்காய்ச்சிரட்டைகளைக் கொண்டு பல வித உருவங்கள் செய்தல், இவ்வாறே கழிவுப் பேப்பர்கள், பொருட்கள் மூலமாகவும் உருவ அமைப்புக்கள் செய்தல், (தாஜ்மகால், நல்லூர் கந்தன் கோவில், கிறிஸ்தவ ஆலயம், பள்ளிவாசல் இன்னும் பல) அத்தோடு குத்துவிளக்கு, வாசல் கதவு அலங்காரம் என்ப சிப்பிகளைக் கொண்டு செய்தல்.

இவரது ஏனைய கலைநயம் மிக்க செயற்பாடுகள்:

கலை நிகழ்ச்சிகள் (நாடகம், நாட்டுக்கூத்து) ஒப்பனைக் கலைஞராக செயல்படுபவர். (பலரால் பாராட்டப்பட்டவர்)

(1980ம் ஆண்டிலிருந்து)

2004ம் ஆண்டிலிருந்து இவர் பெற்ற விருதுகள்:

1ம், 2ம், 3ம் மற்றும் ஆறுதல் பரிசுகள், சான்றிதழ்கள் பெற்றள்ளார். தற்போது இவர் தேசிய அருங்கலைகள் பிரிவில் போதனா ஆசிரியராகப் பள்ளிமுனை. வங்காலை, தலைமன்னார், விடத்தல்தீவு, சிலாவத்துறை, அரிப்பு, மற்றும் பல இடங்களில் கடமை புரிந்து வருகின்றார். இவரால் பல மாணவ சமூகம் நன்மை அடைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சக்கரியாஸ் செபஸ்ரியான் டயஸ் கலைஞர்

பிறப்பு	-	23.12.1954
பிறப்பிடம்	-	தாழ்வுபாடு
வதிவிடம்	-	புனித தோமாஸ் வீதி, தாழ்வுபாடு, மன்னார்
தந்தை பெயர்	-	பிலிப்பு சக்கரியாஸ் டயஸ்
தாயின் பெயர்	-	ச. செபஸ்ரியம்மா டலிமா
கல்வித் தகைமை	-	க.பொ.த. (சா/த)
தொழில்	-	ஓய்வு பெற்ற கிராம அலுவலர்
மனைவி பெயர்	-	செ. தஸ்தேவிஸ் பல்லானோ
பிள்ளைகள்	-	ஆண்கள் ஐவர் பெண்கள் இருவர்

கலைநயம் மிக்க செயல்பாடுகள்

பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் காலத்தில் வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் (கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ நிகழ்ச்சிகள்) பங்குபற்றியமை. இளமைக்காலங்களில் தாழ்வுபாடு உயர்தமிழ் கலாமன்றத்தில் இணைந்திருந்து இதே மன்றத்தின் போஷகராகிய “கலா பூஷணம்” த. பறுனாந்து பீரிஸ் என்பவரின் நாடக - நாட்டுக்கூத்து ஆக்கங்களின் உதவி நெறியாளராகவும், வரவு கவி, ஆடந்தரு போன்ற வற்றின் பாடல் கலைஞராகவும் கடமைபுரிந்துள்ளமை. சிறு வயது முதல் ஆலயப் பாடகர் குழுவின் அங்கத்தவராகவும், தலைவராகவும் கடமையாற்றியமை.

இசைக்கருவிகள் (ஓர்கன், தபேலா) வாசிப்பவராகவும், விளங்குபவர். தாழ்வுபாடு கிராமத்தின் பாரம்பரியம் மிக்க கலை வடிவங்களாகிய புனித துசையப்பர் வாசாப்பு, செணுகப்பம்மாள் நாடக கூத்து ஆகியவற்றின் அண்ணாவியராகவும் (நெறியாளர்) கடமை புரிபவராக விளங்குகின்றமை. மேற்படி வாசாப்பின் ஓலைச்சுவடியை லாவகமாகக் கையாளக் கூடிய திறமையை உடையவர். இதனை அவரது தந்தையாரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டு தந்தையாரின் மறைவுக்குப் பின் (1994) பின்னர் தானே கையாண்டு வருகின்றமை. ஆகிய திறமைகளை உடையவராக விளங்குகின்றார். வாசாப்பு அரங்கேற்ற நிகழ்வானது 1998, 2005, 2013 ஆகிய ஆண்டுகளில் இவரது நெறியாள்கையில் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டுப் பலரின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திருச்செல்வம் தேவதாஸ் மொழிபெயர்ப்பு எழுத்தாளர்

தலைமன்னார் கிராமம் பகுதியில் வசிப்பவர். மொழிப்பெயர்ப்புத் துறையில் காத்திரமான பங்களிப்பை நல்கி வருபவர். இவரது மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புக்கள் “அந்நியமாதல்” நிலையைத் தவிர்த்த, வாசகனோடு ஒன்றித்துச்செல்ல வைப்பனவாத் திகழ்வது மிகவும் சிறப்புக்கரியது. “அனொனிமா”, “குழந்தைப் போராளி” “என் பெயர் விக்டோரியா” எனும் நாவல்கள் ஆங்கிலத்தில் இருந்து மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டு வெளிவந்தவை ஆகும். இம் மூன்று நாவல்களும் போர், போருக்குப்பின்னான அவலங்கள், அவஸ்தைகள், சவால்கள் குறித்துப் பேசுகின்றன. போரில் நேரடியாக பங்குபற்றாதவர்கள் கூட போரினால் எவ்வாறெல்லாம் பாதிக்கப்படகிறார்கள் என்பதையும் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இது கருப்பு மறுப் புத்தகப் பண்ணை வெளியீடுகளாக வந்து, தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாது உலகம் முழுவதும் உள்ள தமிழ் வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தவை ஆகும்.

தற்போது வெளிவர இருப்பது “ஆம்பரேயா” எனும் நாவலாகும். ஆங்கில மூலத்திலிருந்து மொழி பெயர்ப்புச்செய்யப்பட்டிருப்பினும் இதன் கதை சிங்கள மீனவச் சமூகத்தைப் பற்றியதாகும். சமூக, பின் நவீன நோக்கு மற்றும் புரிதல்களுடனான பலவேறு கட்டுரைகளையும் இவர் எழுதியுள்ளார். சுருக்கமாக “தேவா” என அழைக்கப்படும் இவர் மன்னார் இலக்கியத்துறைக்குத் தொடரந்தும் தேவையானவர்.

திருமதி. ஸ்ரீஸ்காந்தா நடனம், பரதம் (உய்யுக்குளம்)

களுத்துறையில் 1956.07.21ம் திகதி பிறந்த இவர் தனது சிறுவயது முதற்கொண்டு நடனத்துறையில் ஈடுபாடு காட்டினார். தனது முதலாவது மேடை நிகழ்ச்சியினை 05வது வயதில் திருகோணமலை ஷண் முகாவித்தியாலத்தில் அரங்கேற்றினார். தனது கலைப்பயணத்தின் முதலாவது படியினை மன்னாரில் 1975ம் ஆண்டில் நல்லாயன் பாடசாலை மண்டபத்தில் “தமிழ்ச் சங்கம்” எனும் அமைப்பின் மூலம் முதன்முறையாக அறிமுகப்படுத்தினார். அக்காலகட்டத்தில் நடனம் என்பது புனிதத் தன்மை வாய்ந்தது என்பதை மக்களுக்கு புரிய வைப்பதில் பல சிரமங்களை எதிர்நோக்கிய போதிலும், அதனை புரிய வைப்பதற்காக பல நிகழ்ச்சிகளை மேடையேற்றினார். இதற்கு பக்கபலமாக சங்கீதவித்துவான் பிரீடா ஆசீர்வாதம், மிருதங்க வித்துவான் ஜெயமணி ஜயாத்துரை என்பவர்கள் இருந்தனர். இம்முயற்சியின் பலனாக 12 வருடத்தின் பின் தனது நாட்டியப் பள்ளியினை “கலார்ப்பணா” எனும் பெயருடன் 07.01.1997ல் மாகாண சபையில் பதிவு செய்யப்பட்டு, வ/கி/மா/கவு/பண்/05 எனும் பதிவு இலக்கத்துடன் நடனப் பணியினைத் தொடர்ந்தார்.

ஆரம்ப காலங்களில் வகுப்புக்களை மட்டும் நடாத்திய இவர் பிற்காலங்களில் தன்னிடம் பயிலும் மாணவர்கள் மட்டுமல்ல, மன்னார் மமாவட்டத்தில் பயிலும் மாணவிகள் அனைவரும் வட இலங்கை சங்கீத சபையினரால் நடாத்தப்படும் பரீட்சைகளில் பங்கு கொண்டு பலனடைய வழியினை ஏற்படுத்தினார். கலார்ப்பணாவில் வசதிகுறைந்தோர், இடம்பெயர்ந்தோர் போன்ற மாணவிகளுக்கு இலவசமாக பயிலும் வாய்ப்புக்கள் அமைத்து கொடுத்துள்ளார். அத்துடன் மேற்கூறிய மாணவர்களில் திறமை வாய்ந்த மாணவர்கள் நடன நிகழ்ச்சியில் மேடை ஏறும்போது அவர்களுக்கு இலவசமாக நடனத்திற்குரிய ஆடை, ஆபரணங்கள் கலார்ப்பணாவினால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இவரது மாணவிகளால் இப்பணிகள் தொடரப்படுகின்றது. இவரால் “இராமாயணம்”, “சாகுந்தலம்”, “சரஸ்வதிசபதம்”, “இரணியவதம்” ஆகிய நாட்டிய நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன.

பிரதேச மட்ட / மாவட்ட மட்ட இலக்கிய விழா - 2014 பெறுபெறுகள்

மாவட்ட செயலகப் பிரிவு : மன்னார் : மன்னார் நகரம்

மொழிமூலம் : தமிழ்

பாலர் பிரிவு:

இல	பேட்டித் தலைப்பு	பெயர்	முகவரி	பாடசாலை	ஆக்கத்தின் தலைப்பு	பெற்ற நிலை
1.	கவிதைப் பாடல்	1 அ. கிஷாரிக்கா மெரினின்	சிறீபுகுருமட வீதி, சாவற்கட்டு, மன்னார்	மன்/ புனித சவேரியார் பெண்கள் தேசிய பாடசாலை	கவிதைப் பாடல்	01
		2 M. சியானசிக்கா	எழுத்தூர், மன்னார்	மன்/ புனித சவேரியார் பெண்கள் தேசிய பாடசாலை	கவிதைப் பாடல்	02
		3 செ. கியூறினின் கிறசென்சியா	ஓல்லியோட்டை, சாவற்கட்டு, மன்னார்	மன்/ புனித சவேரியார் பெண்கள் தேசிய பாடசாலை	கவிதைப் பாடல்	03
2.	கையெழுத்துப் போட்டி	1 மு. புவிதா	எழுத்தூர், மன்னார்	மன்/ சித்திவிநாயகர் இந்தூக் கல்லூரி	கையெழுத்துப் போட்டி	01
		2 சி. அனுஜா	60/1 வயலவீதி சின்னக்கடை, மன்னார்	மன்/ புனித சவேரியார் பெண்கள் தேசிய பாடசாலை	கையெழுத்துப் போட்டி	02
		3 ஞா. கோபிகா	பள்ளிமுனை மேற்கு, மன்னார்	மன்/ சித்திவிநாயகர் இந்தூக் கல்லூரி	கையெழுத்துப் போட்டி	02

பிரதேச மட்ட / மாவட்ட மட்ட இலக்கிய விழா - 2014 பெறுபேறுகள்

மாவட்ட செயலகப் பிரிவு : மன்னார் பிரதேச செயலகப் பிரிவு : மன்னார் நகரம்
 மொழிமூலம் : தமிழ்

கனிஷ்ட பிரிவு:

இல	பேட்டித் தலைப்பு	வெயர்	முகவரி	பாடசாலை	ஆக்கத்தின் தலைப்பு	பெற்ற நிலை	
1.	கட்டுரைப் போட்டி	1	அ. அருள் பிரகாஷ்	பெரிய முறிப்பு, பெரிய குஞ்சுக்குளம், மடுவீதி	மண்/ புனித சவேரியார் ஆண்கள் தேசிய பாடசாலை	விஞ்ஞான வளர்ச்சியும் சமூக மாற்றமும்	01
		2	S. அனோல்ட்	பறப்பாங்கண்டல், உயிலங்குளம்	மண்/ புனித சவேரியார் ஆண்கள் தேசிய பாடசாலை	விஞ்ஞான வளர்ச்சியும் மனிதனின் விஞ்ஞானப் படைப்புக்களும்	02
		3	-	-	-	-	-
2.	கவிதைப் பாடல்	1	அ. ஜனாஷியா	-	மண்/ சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி	கவிதைப் பாடல்	01
		2	க. தரணிகா	பெரியடை, மன்னார்	மண்/ சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி	கவிதைப் பாடல்	02
		3	பி. கேதரா	அண்ணாவீதி, கீர், மன்னார்.	மண்/ சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி	கவிதைப் பாடல்	02

பிரதேச மட்ட / மாவட்ட மட்ட இலக்கிய விழா - 2014 பெறுபேறுகள்

மாவட்ட செயலகப் பிரிவு : மன்னார் : பிரதேச செயலகப் பிரிவு : மன்னார் நகரம்
மொழிமூலம் : தமிழ்

சிரேஷ்ட பிரிவு:

இல	பேட்டித் தலைப்பு	பெயர்	முகவரி	பாடசாலை	ஆக்கத்தின் தலைப்பு	பெற்ற நிலை
1.	கவிதை எழுதுதல்	1 U. F. நிலா	27/49, உப்புக்குளம், மன்னார்	மண்/ அல்-அன்ஹர் தேசிய பாடசாலை	இன்றைய சிறர்கள் நானைய தலைவர்கள்	01
		2 J. F. ஜப்பர்னா	பெரியகரிசல், பேசாலை	மண்/ அல்-அன்ஹர் தேசிய பாடசாலை	சமூகம்	02
		3 ஜோ. ஜெய பிரசாத்	முதலைகுத்தி, உயிலங்குளம்	மண்/ புனித ச.ரோயர் ஆண்கள் தேசிய பாடசாலை	நாட்டர் பாடல்கள்	-
2.	கட்டுரைப் போட்டி	1 J.F. ஜெயிபா	30/16, கோந்தப் பிட்டி, மன்னார்	மண்/ அல்-அன்ஹர் தேசிய பாடசாலை	இயற்கை சூழலின் இன்றைய நிலை	01
		2 எ. டி. ஜசன் கௌரி	செட்டிலேன், மன்னார்	மண்/ புனித ச.ரோயர் ஆண்கள் தேசிய பாடசாலை	வந்துவா தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி	02
		3 B.F. பர்வின்	பெரியகரிசல், பேசாலை	மண்/ அல்-அன்ஹர் தேசிய பாடசாலை	இயற்கையின் எழிலும் கொண்ட சிறப்பும்	02
3.	கவிதைப் பாடல்	1 ச. கிருசிகா	27/49, உப்புக்குளம், மன்னார்	மண்/ சித்திவிநாயகர் இந்திக் கல்லூரி	கவிதைப் பாடல்	01
		2 ஹா. டி. கவினி	எழுத்தூர், மன்னார்	மண்/ சித்திவிநாயகர் இந்திக் கல்லூரி	கவிதைப் பாடல்	02
		3 ஜோ. கிருஷ்ணா	உப்புக்குளம், மன்னார்	மண்/ சித்திவிநாயகர் இந்திக் கல்லூரி	கவிதைப் பாடல்	02

பிரதேச மட்ட / மாவட்ட மட்ட இலக்கிய விழா - 2014 பெறுபேறுகள்

மாவட்ட செயலகப் பிரிவு : மன்னார் : மன்னார் நகரம்
 மொழிமூலம் : தமிழ்
 பிரதேச செயலகப் பிரிவு : மன்னார் நகரம்

திறந்த பிரிவு:

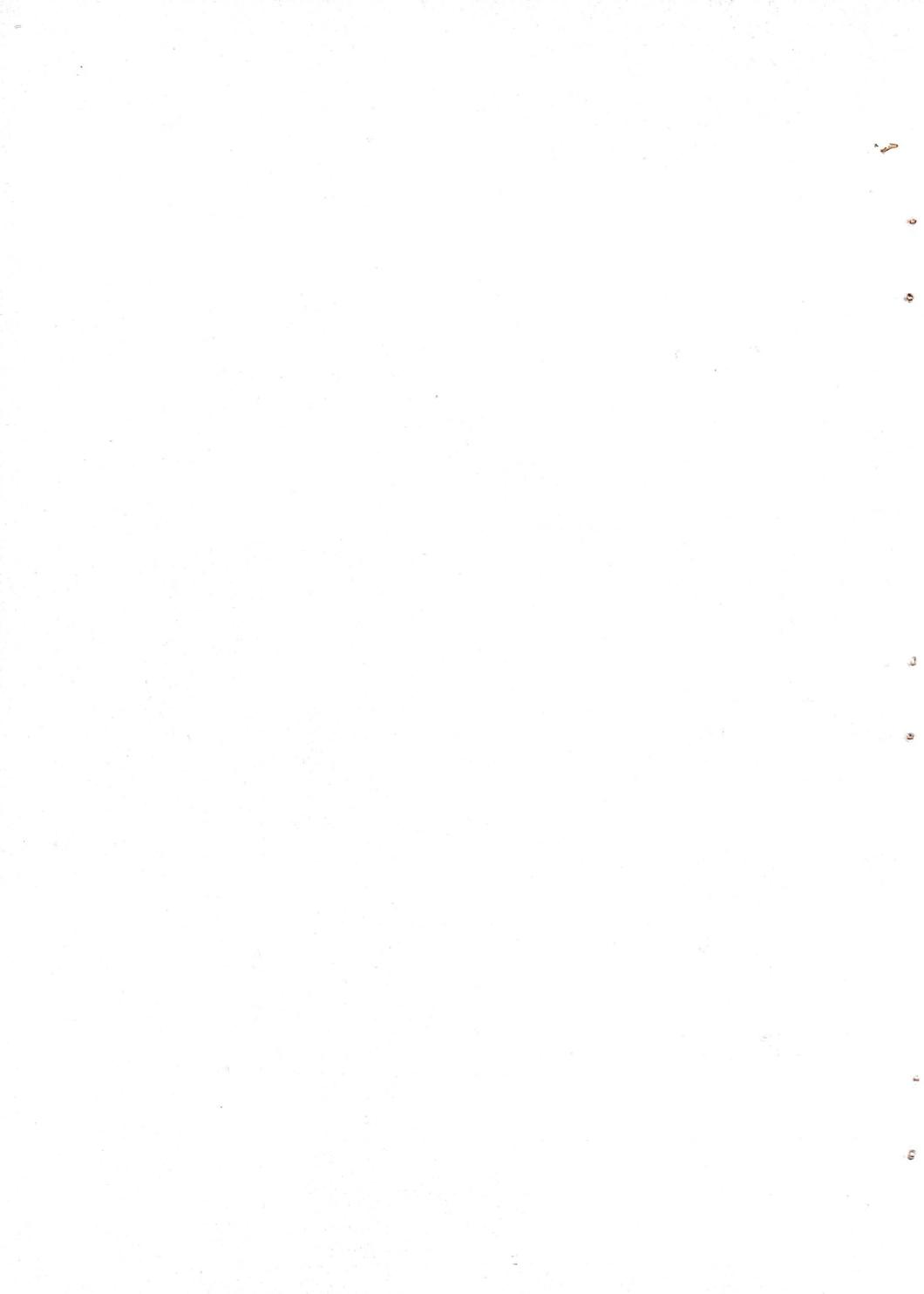
இல	போட்டித் தலைப்பு	பெயர்	முகவரி	ஆக்கத்தின் தலைப்பு	பெற்ற நிலை
1.	கவிதை ஆக்கப் போட்டி	1 திருமுத்தி, P.P. அன்றவ்ளி பெர்னாண்டோ	134/4, சின்னக்கடை, மன்னார்	சிறுமொட்டுக்கள் மலர் வேண்டும்	01
		2 வை. கஜேந்திரன்	10/38, 1ம் ஒழுங்கை, எம்லிநகர், மன்னார்		
		3 ர. ரஜீராஜ்	87/15, புதிய மூர்வீதி, மன்னார்		
2.	பாடல் ஆக்கம்	1 வை. கஜேந்திரன்	10/38, 1ம் ஒழுங்கை, எம்லிநகர், மன்னார்	கண்ணை மூடித் தூங்காதே	01
		2 ர. ரஜீராஜ்	87/15, புதிய மூர்வீதி, மன்னார்		
3.	நாட்டார் கலை கற்றல் போட்டி	அ. எ. சி. கிறிஸ்தோப்பர்	51 சின்னக்கடை, மன்னார்	கண்ணை மூடித் தூங்காதே	01
4.	இலக்கிய விபரணப் போட்டி	வை. கஜேந்திரன்	10/38, 1ம் ஒழுங்கை, எம்லிநகர், மன்னார்	மன்னார் மாதோட்ட கத்தோலிக்க நாடகங்கள்	01
5.	சிறுகதைப் போட்டி	வை. கஜேந்திரன்	10/38, 1ம் ஒழுங்கை, எம்லிநகர், மன்னார்	சுயமாக	01

வழக்க குழு

இடமிருந்து வலம் நிற்பவர்கள் : திருமதி. ஸ்ரீ. உஷா, திருமதி. எ. சகிர்தா (கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்), திருமதி. க. கயல்விழி, திருமதி. டி. எஸ். சந்திரன், திருமதி. த. செல்வவனிதா, செல்வி. அ. மஞ்சனா கிரிஸ்ரலின், திரு. சி. எம். சேவியர், பெர்னாண்டோ, திரு. அந்தோனி மார்க், திரு. எஸ். யூட்சன் பெல்டானோ, திரு. த. பர்னாந்து பிரீஸ், திரு. ச. நமேஸ், திரு. மன்னார் அமுதன்.

இடமிருந்து வலம் நிற்பவர் : திரு. எஸ். ஏ. உதயன், திருமதி. பு. மணியசேகரன் (கலாசார உத்தியோகத்தர்), திருமதி. க. சிவசம்பு (உதவிப் பிரதேச செயலாளர்), திரு. கே. எஸ். வசந்தகுமார் (பிரதேச செயலாளர்), திரு. எஸ். ஏ. பெர்னாண்டோ (வழக்க குழுத் தலைவர்), வண. சிவலீ மஹா. தர்மகுமார் குருக்கள், திரு. எம். சிவானந்தன்

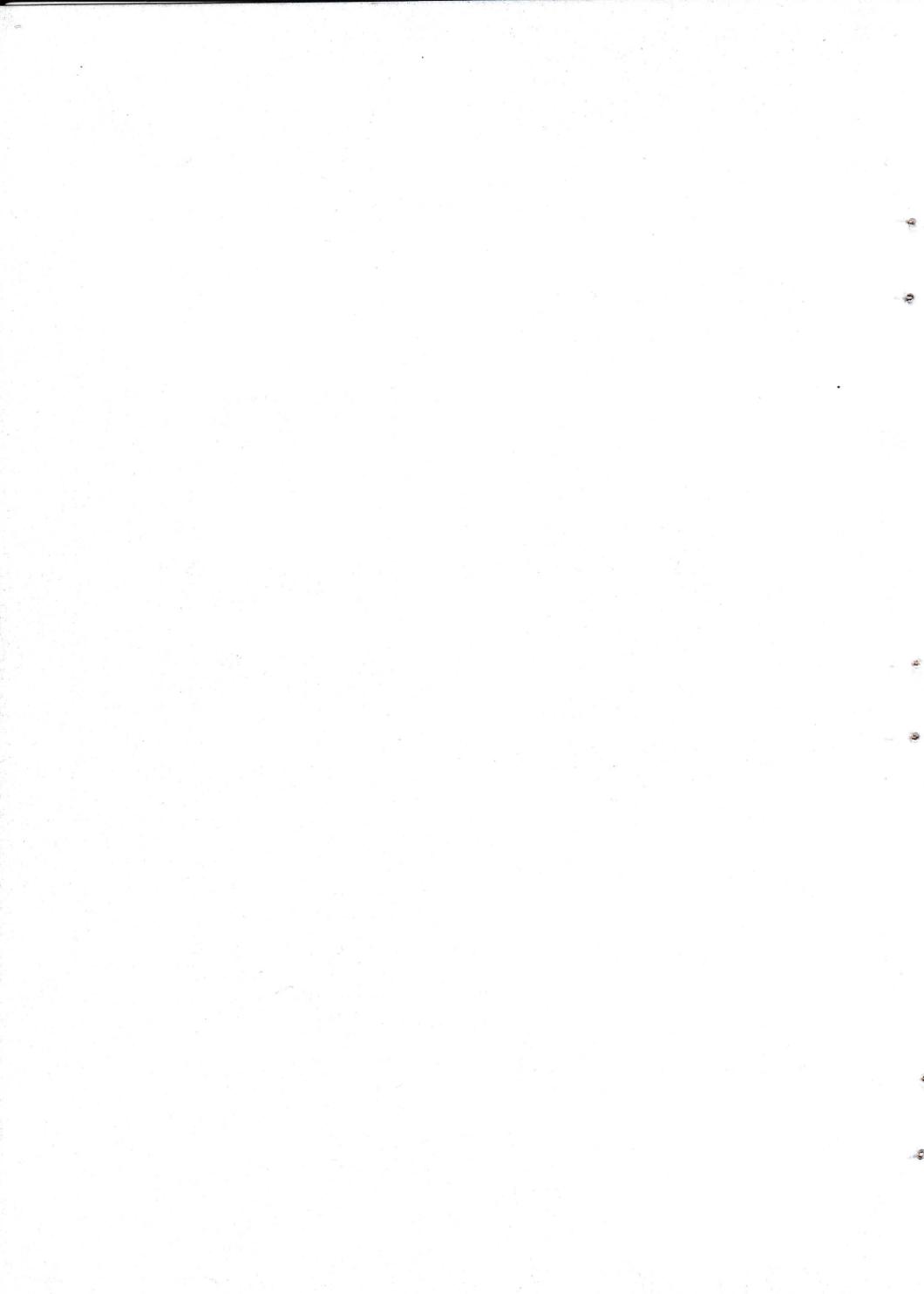

அகில இலங்கை ரீதியாக நடாத்தப்பட்ட உற்பத்தி திறன் போட்டியில் (2012/2013)
வடமாகாணத்தில் 1ம் இடத்தினையும், தேசிய மட்டத்தில் 2ம் இடத்தினையும்
பெற்றுக்கொண்டமைக்கான விருதுடன் பிரதேச செயலக பதவிநிலை உத்தியோகத்தர்கள்.

திருமதி. ப. இராமநாதன் - நர்வாக உத்தியோகத்தர், திருமதி. க. சிவசம்பு - உதவி பிரதேச செயலாளர்,

திரு. வி. யாகூான் - உதவி மாவட்டச் செயலாளர்,

திரு. கே. எஸ். வசந்தகுமார் - பிரதேச செயலாளர், திருமதி. ஜோ. யேசுபாதம் - உதவித் திட்டமிடல் பணிப்பாளர்,
செல்வி. க. கிருஜா - கணக்காளர், திரு. எஸ். ஏ. பெர்னாண்டோ - கிராம அலுவலர் நிர்வாகம்

மலர்க் குழு

இடமிருந்து வலம் : திரு. மன்னார் அமுதன், திருமதி. புல்பாரணி மணியசேகரன் (கலாசார உத்தியோகத்தர்),
வண. சிவயூர் மஹா. தர்மகுமார குருக்கள்,

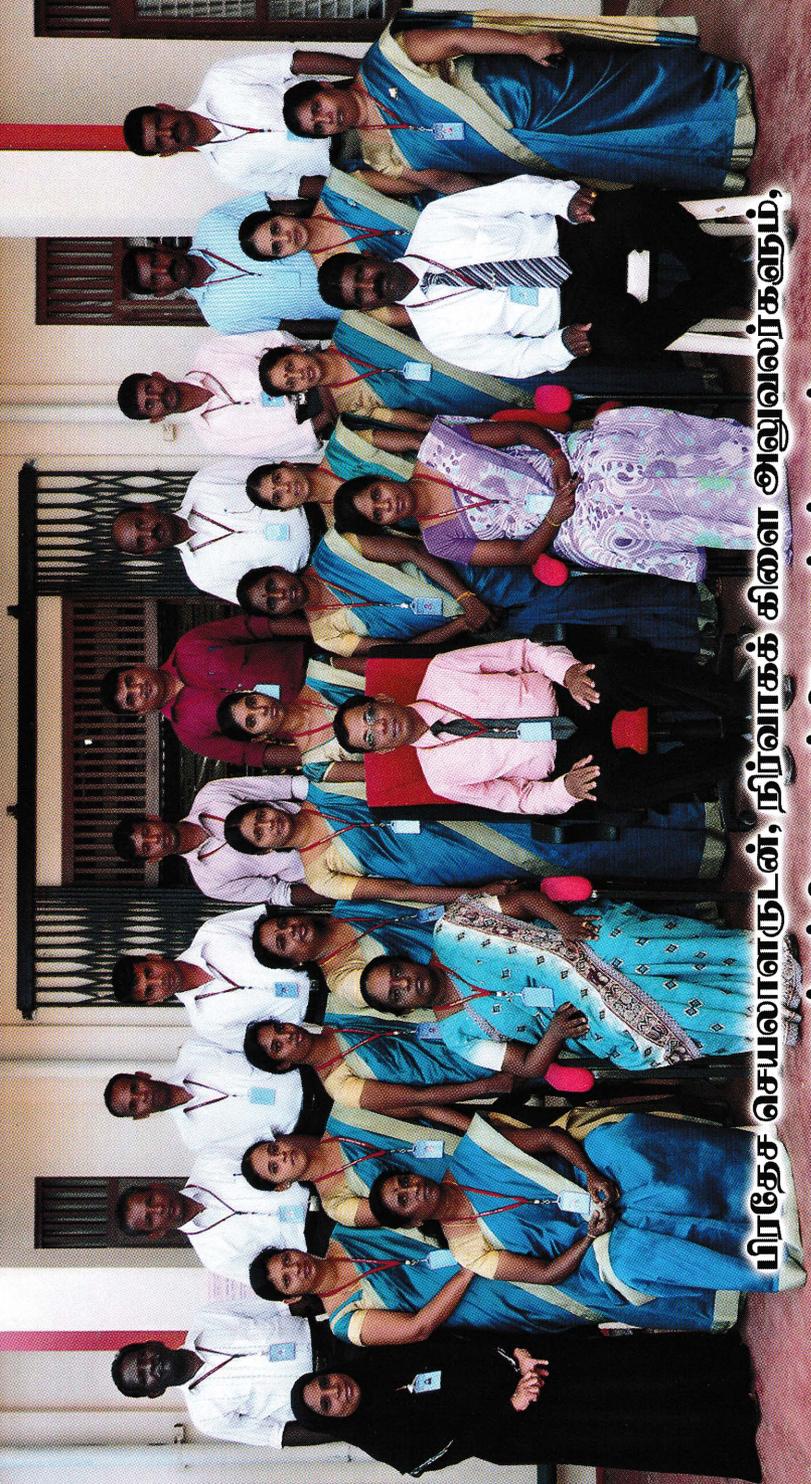
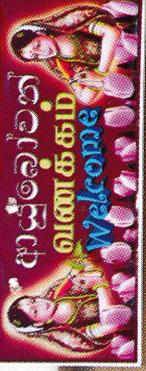
திரு. கே. எஸ். வசந்தகுமார் (பிரதேச செயலாளர்), திரு. எம். சிவானந்தன் (மலராசிரியர்), திரு. ச. நமோஸ்

**பிரதேச செயலாளருடன்
கிராம அலுவலர்கள், பிரதேச செயலகம், மன்னார் நகரம்.**

பிரதேச செயலாளருடன், நிர்வாகக் கிளை அலுவலர்களும், கணக்குக்கிளை உத்தியோகத்தர்களும்.

பிரதேச செயலாளருடன், உதவிப் பிரதேச செயலாளர், உதவித்திட்டமிடல் பணிப்பாளர் மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள்.

குடியேற்ற உத்தியோகத்தருடன் காணிக்கிளை அலுவலர்கள்.

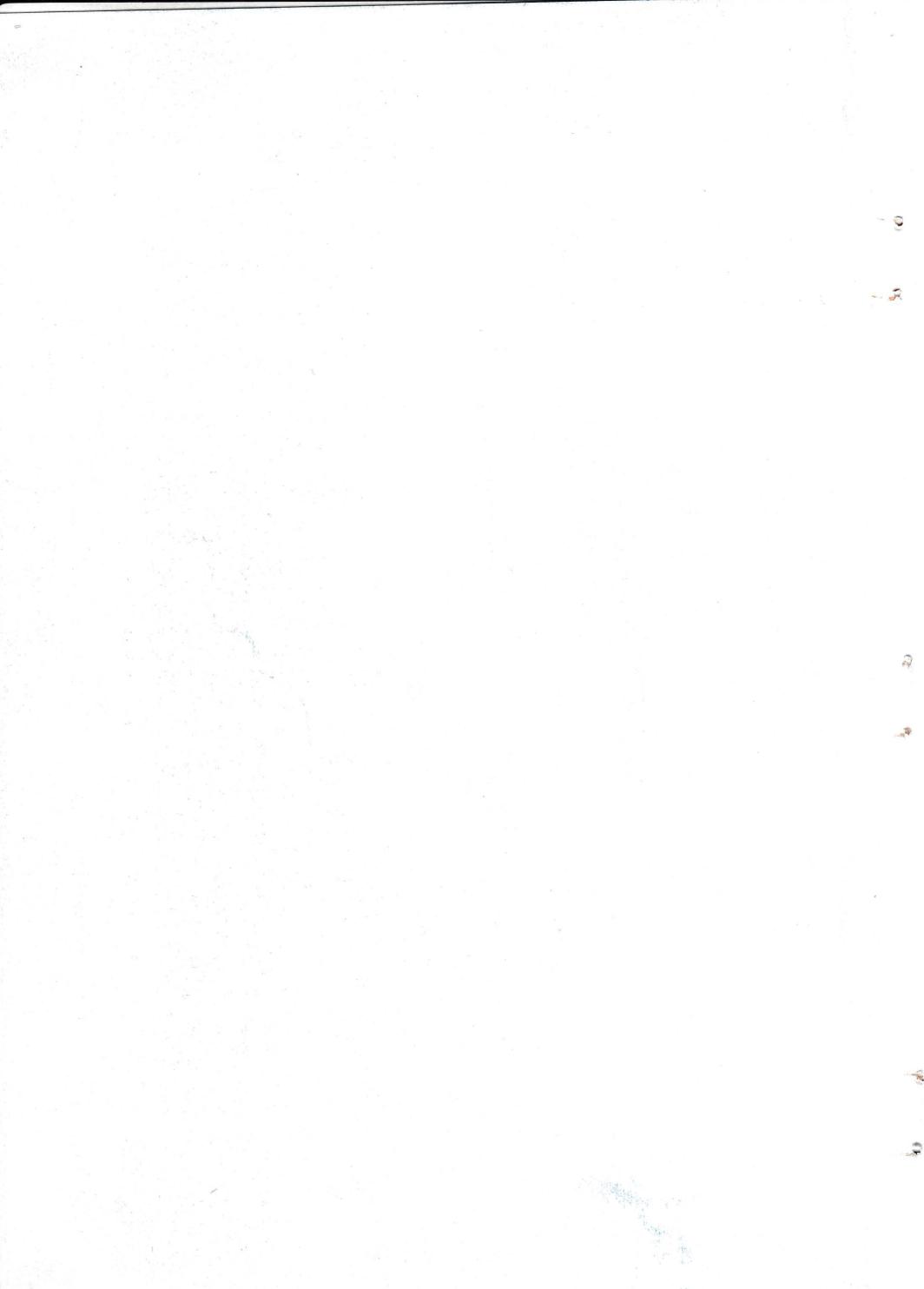
**பிரதேச செயலாளருடன், சமூக சேவை கிளை அலுவலர்களும்,
விதாதா நிலையத்தின் உத்தியோகத்தர்களும்,
ஏனைய வெளிக்கள அலுவலர்களும்.**

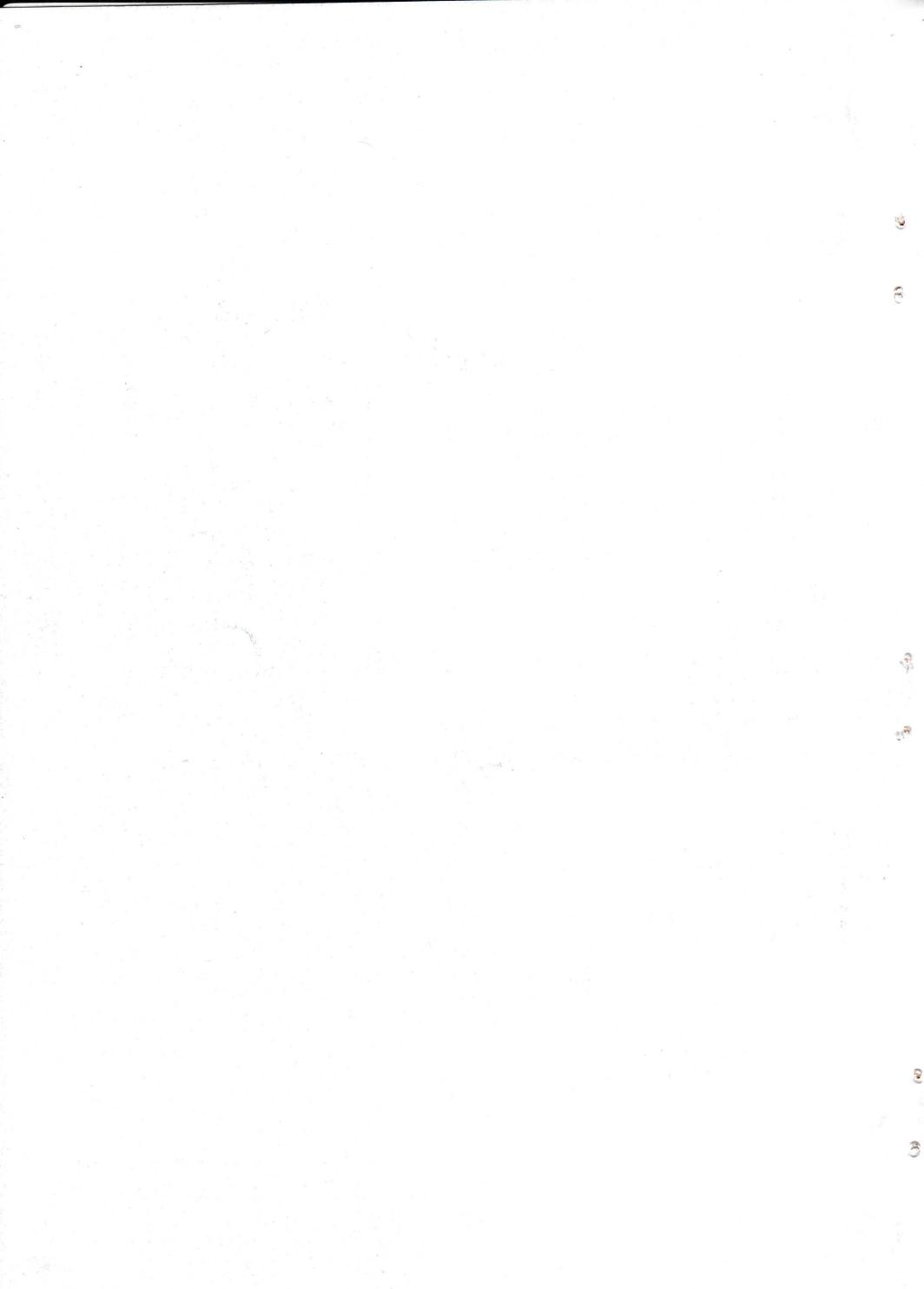
பிரதேச செயலாளருடன் 'திவிநெகும்' முகாமைப்பாளர்களும்,

'திவிநெகும்' அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்களும்

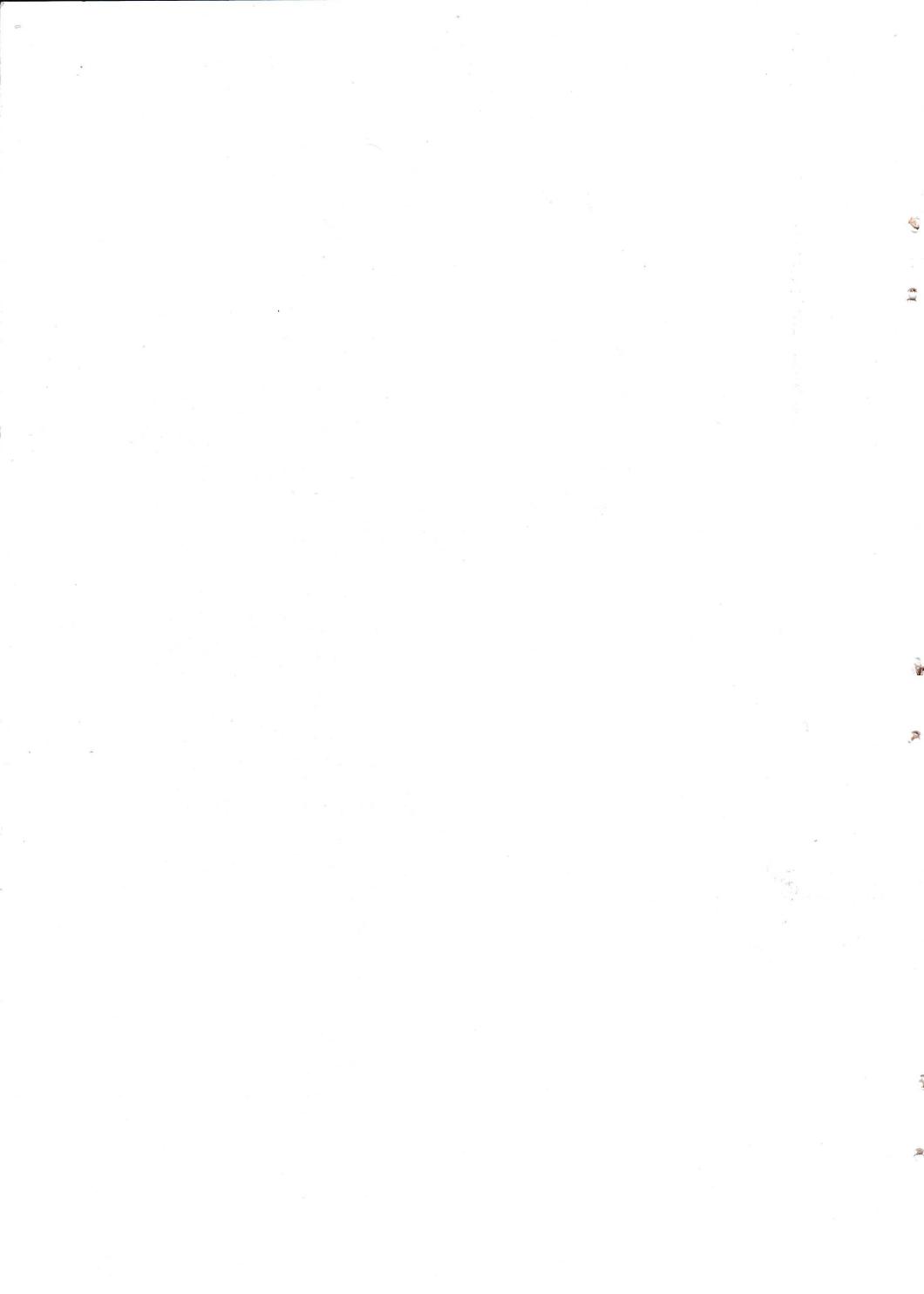

பிரதேச செயலாளருடன் 'திவிநெகும்' முகாமையாளர்களும்,
'திவிநெகும்' அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்களும்

**மேலதிக மாவட்ட பதிவாளர் கிளை உத்தியோகத்தர்கள்.
பிரதேச செயலாளருடன்**

நன்றியுடன் நினைக்கின்றோம்

இலங்கையின் வட மாநிலத்திலுள்ள மன்னார் மாவட்டமானது கலைப்பாரம்பரியத்திலும், வரலாற்றிலும் பெருமையும் தொன்மையும் வாய்ந்த பகுதியாகும். இங்கு கிராமங்கள் தோறும் நாட்டும் கூத்துக்கள், நாட்டார் பாடல்கள் எதிரொலித்து வந்தமை யாவரும் அறிந்த விடயமாகும். ஆனால் இன்று இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட வாழ்க்கை துழல், வெகுசன தொடர்புசாதனங்களில் வருகை, நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி முதலானவை நகரபிரதேச மக்களின் கலாசார விழுமியங்களையும் கலைவடிவங்களினையும் அருகிப்போகும் நிலைக்கு இட்டு செல்லும் இவ்வேளையில் கலை விழாக்கள் நாடாத்தப்படுதல் அவசியமானதாகும். அதாவது ஒரு பிரதேசத்தின் வளர்ச்சி என்பது தனியே பொருளாதார அபிவிருத்தியன்று, அப்பிரதேசத்தின் கலைசலாசார வளர்ச்சியிலும் அது தங்கியுள்ளது.

எனவே ஒரு பிரதேசத்தின் கலாசார விழுமியங்கள் பாதுகாக்கப்படவும் வளர்த்தெடுக்கப்படவும் பிரதேச இலக்கிய விழா அத்திவாரமாக திகழும் எனும் நோக்கில் மன்னார் நகர பிரதேச செயலாளர் தலைமையில் இந்நிகழ்வு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நவகையில் 2008ம் ஆண்டின் பின்னர் 2014ம் ஆண்டு முன்னெடுக்கப்பட்ட இவ்விழா சிறப்பான முறையில் நிறைவு பெற அருள்புரியும் எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு முதலில் நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். மன்னார் நகர பிரதேச கலாசார பேரவையினால் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ள மலர் வெளியீடு மற்றும் பிரதேச இலக்கிய விழா முதலானவை மிகவும் சிறப்பாக நிறைவேற ஊக்கமளித்து வழிகாட்டி ஒத்துழைப்பு வழங்கிய அனைத்து உள்ளங்களிற்கும் நன்றி கூற வேண்டியது அவசியமாகும்.

இவ்விழாவில் மலரவிருக்கும் "மன்னல்" சிறப்பு மலரானது நல்ல பல ஆக்கங்களை தாங்கி எதிர்கால சந்ததியினருக்கு நல்லதொரு ஆவணமாக திகழ வேண்டும் என உழைத்த மலர்க் குழுவினருக்கும், மலர் வெளியீட்டு பொறுப்பினை பெருமனதோடு ஏற்றுக் கொண்டிரு. எம். சிவானந்தன் - அதிபர் அவர்களுக்கும் கலாசாரப் பேரவை சார்பில் நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இப்படைப்பினை மென்மேலும் மெருகூட்டி ஆசியுரைகளை வழங்கியுதவிய

வணக்கத்திற்குரிய மத்தத்தலைவர்களுக்கும், வாழ்த்துரைகளை வழங்கிய மதிப்பிற்குரிய உயர் அதிகாரிகளுக்கும், இம்மலரினை சிறப்பிக்க கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதை முதலாக பல்வேறு ஆக்கங்களை வழங்கிய எழுத்தாளர்களுக்கும், பெரியோர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றியினை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இந்நிகழ்வினை மென்மேலும் மெருகூட்ட பல்வேறு கஸ்ரங்களுக்கு மத்தியிலும் கலந்து சிறப்பிக்கவுள்ள பிரத அதிதிகள், விசேட விருந்தினர்கள், சிறப்பு விருந்தினர்கள், கௌரவ விருந்தினர்கள், கல்விமான்கள், கலைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், அலுவலர்கள், பெரியோர்கள், பெற்றோர்கள், சிறுவர்கள் அனைவருக்கும் மிகுந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இம்மலர் மலரவும், விழா சிறப்பாக நிறைவுறவும் மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளர் திருமதி. உஷா சுபலிங்கம் அவர்களுக்கும், கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சின் செயலாளர் பெருமதிப்பிற்குரிய உயர்திரு. சி. சத்தியசீலன் அவர்களுக்கும், கலாசாரப் பேரவை சார்பாக மிகுந்த நன்றியினை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அத்துடன் நிதி, மற்றும் பல்வேறு வழிகளில் இவ்விழா சிறப்புற நிறைவேற அனுசரணை வழங்கிய மன்னார் நகர பிரதேச செயலகப் பிரிவிக்குட்பட்ட கிராம மற்றும் மாதர் அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர், அரசு, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், வர்த்தகர்கள் மற்றும் சமூக சேவையாளர்கள் அனைவருக்கும் நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

“மன்னல்” சிறப்பு மலரினை சிறப்பான முறையில் கணனியில் எழுத்துருவாக்கி அச்சிட்டு தந்த ‘சைபர் சிற்றி’ கலையகத்தினருக்கும், உரிமையாளர் திரு. சதீஸ் அவர்களுக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

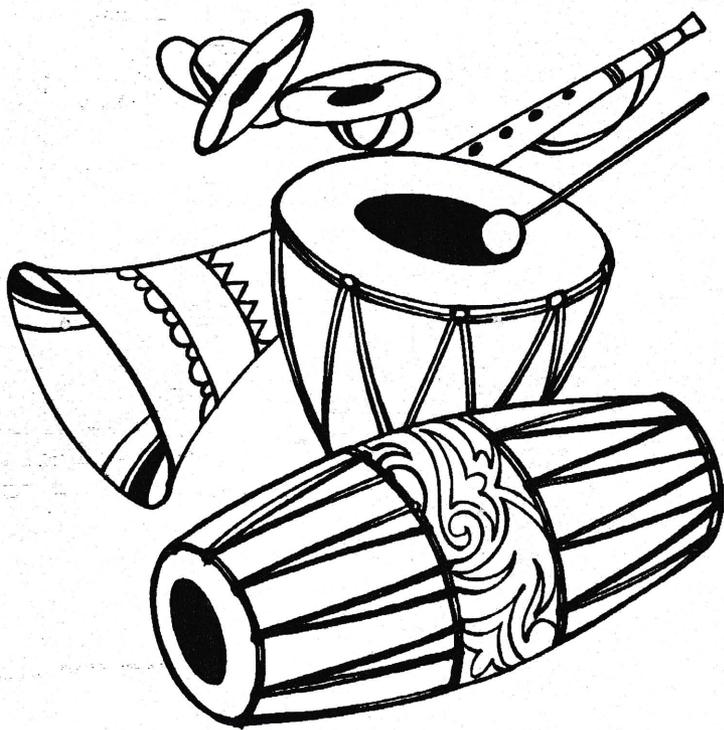
மேலும் இவ்விழா சிறப்புற நிறைவு பெற நகர மண்டபத்தினை வழங்கி உதவிய நகரபிதா, நகர சபை செயலாளர் மற்றும் அலுவலர்களுக்கும் நன்றியினை தெரிவிப்பதுடன், கலைநிகழ்வுகளை வழங்கவுள்ள மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக்கல்லூரி தே.பா. அதிபர், ஆசிரியர்கள், பரதகலாலயா மன்றம், கவிதாலயா மன்றம், கவின்

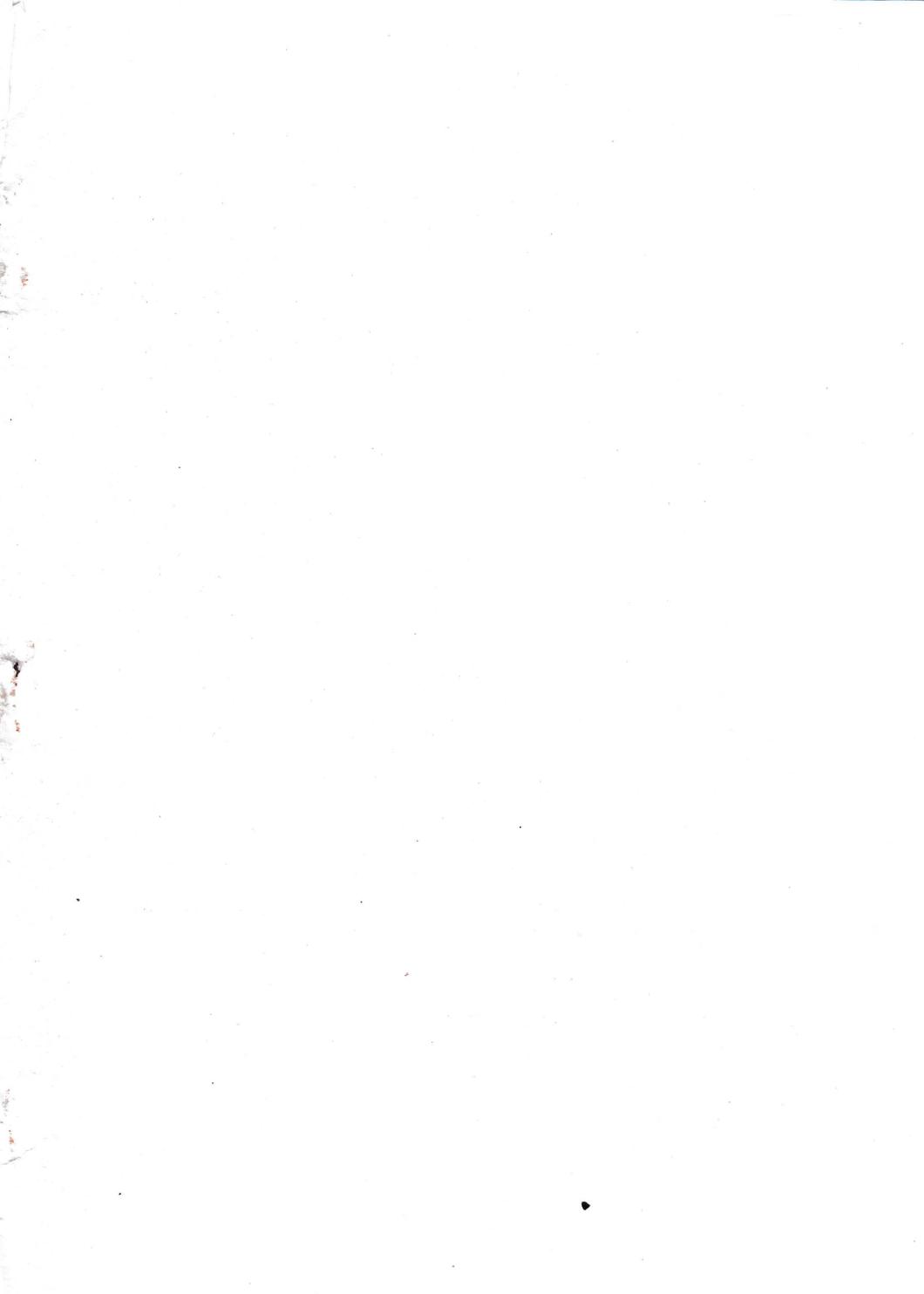
கலாமன்றம், ஸ்ரீசாகித்தியா மன்றம் ஆகியவற்றின் நடனக் கலைஞர்களுக்கும், சைவ கலை இலக்கிய மன்றத்தின் பேச்சாளர்களுக்கும், கவியரங்க கவிஞர்களுக்கும், சிவபாலன் இசைக்குழுவினருக்கும் கலாசார பேரவை சார்பாக நன்றியினை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

பிரதேச மட்ட கலை இலக்கியப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி கலைஞர்களுக்கும், பாடசாலை மாணவர்களுக்கும், ஊக்கமளித்த மன்னார் வலயக்கல்விப்பணிப்பாளர் அவர்களுக்கும் அதிபர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் நன்றியினை தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

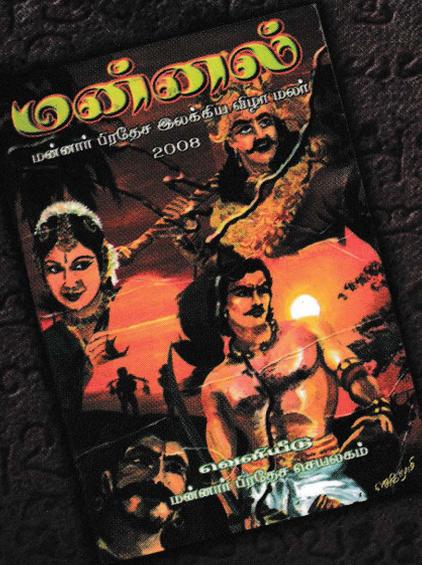
மேலும் இந்நிகழ்வினை மிகவும் சிறப்பான முறையில் நடாத்தி முடிக்க வேண்டும் எனும் மன உறுதியுடனும் ஆர்வத்துடனும் உற்சாகமளித்து வழிநடாத்தி சென்று கொண்டிருக்கும் பிரதேச செயலாளரும், கலாசாரப் பேரவை தலைவருமான உயர்திரு. கே. எஸ். வசந்தகுமார் அவர்களுக்கும், உதவிப் பிரதேச செயலாளர், மற்றும் கணக்காளர் அவர்களுக்கும், கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்திருமதி. எ. சுகிர்தா அவர்களுக்கும், வண. மஹா. தர்மகுமார குருக்கள் அவர்களுக்கும், கலாசாரப் பேரவையின் அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும், மற்றும் அன்பும் ஆதரவும் வழங்கிக்கொண்டிருக்கும் பிரதேச செயலகத்தின் அனைத்து அலுவலர்களுக்கும் மன்னார் நகர கலாசார பேரவை சார்பாக மிகுந்த நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமதி. புஸ்பராணி மணிசேகரன்,
கலாசார உத்தியோகத்தரும்
கலாசார பேரவை செயலாளரும்,
பிரதேச செயலகம்,
மன்னார்.

பறவைகள் சரணாலயம்

கழுதை
மன்னல்

மன்னல் தீவுக்கான
முதலாவது பாலம்

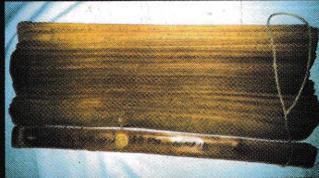
பாரம்பரிய நீன்பிடி
(கரைவலை)

கோவேறு கழுதை

முத்தாச்சிப்பி

உன்றூர் பயன்பாட் டிஷுவள்ள
ஐவைச்சுவடி - தூடிப்பாற்

அரியவகை
கட ல்தாவரம்

பழைய புகையிரத பாலம்